

Samorządowcy w Małopolsce 1990-2010

Małopolska

Publikacja z okazji 20-lecia
samorządu terytorialnego w Polsce

Samorządowcy w Małopolsce 1990–2010

Publikacja z okazji 20-lecia samorządu terytorialnego w Polsce

Samorządowcy w Małopolsce 1990–2010

Publikacja z okazji 20-lecia samorządu terytorialnego w Polsce

Kraków 2010

Redakcja:

Wojciech Stańczyk – Redaktor Naczelny
Janusz Mierzwa
Bartosz Lipszyc
Henryk Szewczyk
Marek Hańderek

Współpraca:

Teresa Woźnica
Halina Markowska-Cholewka
Paweł Żarnowiecki

Opracowanie graficzne, skład komputerowy, DTP:

Piotr Korbziel

Projekt okładki:

Łukasz Studnicki

Druk:

Ekodruk

Produkcja:

Asta-Press

ISBN 978-83-60-538-27-2

**Publikacja zrealizowana
z budżetu Województwa Małopolskiego**

Szanowni Państwo!

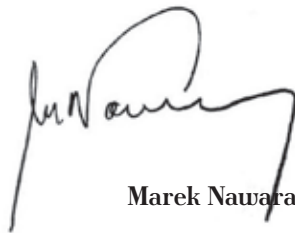
Mam przyjemność zarekomendować Państwu nowe, interesujące wydawnictwo pod tytułem „Samorządowcy w Małopolsce 1990-2010”. Od 1989 roku trwa konstruowanie nowego modelu naszego Państwa. Jednym z momentów przełomowych w budowaniu III Rzeczypospolitej były pierwsze prawdziwie demokratyczne wybory, które odbyły się 27 maja 1990 roku. Do rangi symbolu urasta fakt, że były to właśnie wybory samorządowe. Źródła demokratycznych przemian, jakie od 20 lat przeżywamy tkwią w wielkim ruchu „Solidarności”. Idee, które przywrócił naszej wspólnej świadomości ten największy w historii Polski ruch społeczny są nadal żywe. Jedną z nich jest zasada pomocniczości. Profesor Jerzy Regulski tak zdefiniował pojęcie samorządu: „to instytucja, która tworzy ramy prawne dla samorządności obywateli, a także system służący do reprezentowania jej interesów i rozwiązywania jej własnych spraw”. Misja, jaką przyszło nam wspólnie realizować polega więc na powszechnym wprowadzeniu zasady pomocniczości, tak głęboko zakorzenionej w tradycji chrześcijańskiej i stanowiącej normę europejskiej kultury politycznej. Jako samorządowcy mamy pełne poczucie odpowiedzialności za wypełnienie tej misji i jesteśmy świadomi skali wyzwania, z jakim się mierzymy. Chcę równocześnie wyrazić przekonanie, że dla osiągnięcia założonego celu należy zdecydowanie usuwać wszelkie istniejące jeszcze przeszkody, zarówno w warstwie ustrojowej jak i organizacyjnej stojące na drodze do pełnego urzeczywistnienia realizowanej przez nas misji. Celem nadrzędnym twórców i wykonawców prawa ustrojowego powinno być zbudowanie efektywnego systemu zarządzania państwem. Rozwiązania ustrojowe muszą zapewniać samorządowi terytorialnemu możliwość wykorzystania własnego potencjału rozwojowego, a także ostatecznie uznać pozycję samorządu, jako jednego z najważniejszych elementów prawidłowego funkcjonowania polskiego Państwa. Wierzę, że przyjęty deklaratywnie kierunek działania Parlamentu i Rządu RP będzie konsekwentnie wprowadzany w życie. Samorząd zawsze deklarował i deklaruje aktywny udział we wszystkich pracach reformujących ustrój polityczny i społeczny. Pragnę wyrazić nadzieję, że dzięki podejmowanemu wysiłkowi przynajmniej część istniejących nadal ograniczeń zostanie wyeliminowana.

Dwadzieścia lat funkcjonowania samorządu w Polsce pokazuje, jak wiele można zmienić i zbudować, jeśli znacząca część spraw publicznych jest powierzona faktycznym gospodarzom terenu. Dotyczy to samorządu gminnego i powiatowego oraz powołanego po raz pierwszy w naszym kraju samorządu regionalnego. Świadczą o tym zarówno wskaźniki statystyczne, jak i rosnąca aktywność obywatelska, przejawiająca się między innymi wzrastającym udziałem sektora pozarządowego w realizacji niektórych zadań gmin, powiatów i województw. To właśnie sukces, jaki stał się udziałem samorządu w Polsce jest najlepszym przykładem zasadności idei delegowania odpowiedzialności tam gdzie może być ona w naturalny sposób oceniania i weryfikowana. Dwie fazy zmian systemowych, przeprowadzonych w latach 1989/1990 i 1998/1999, doprowadziły do utworzenia nowoczesnej struktury państwa obywatelskiego. Przywrócona została autonomia społeczności lokalnych, której świadomość wyzwoliła nowe inicjatywy i drzemiące w nich potencjały.

Dzisiaj jednak nadal musimy pracować, aby istniejącą strukturę państwa obywatelskiego wypełnić konkretną treścią. We współczesnym świecie samorządy wszystkich poziomów stały się uczestnikami globalnych procesów. Dotyczą one zarówno gospodarki, życia społecznego, jak i duchowości. Misją samorządów jest nie tylko troska o przestrzeń materialną. Dbają one również o zachowanie lokalnej i regionalnej tożsamości, wspieranie inicjatyw obywatelskich, zachowanie i pomnażanie kulturowego dorobku pokoleń. Samorząd terytorialny, jako decydent w zakresie dystrybucji środków budżetowych na swoim obszarze jest czymś w rodzaju korporacji, której członkami są wszyscy mieszkańcy regionu. Spoczywa, więc na nas szczególna odpowiedzialność w zakresie budowy równowagi między efektywnością planowanych inwestycji, ich dochodowością a interesem społecznym, rozumianym, jako akceptacja polityki regionalnej Zarządu Gminy, Powiatu czy Województwa przez ogół mieszkańców terenu. Proces ten nabiera szczególnej rangi, kiedy weźmiemy pod uwagę sumy pieniędzy, jakie obecnie wchodzi w grę. Od 2004 roku Polska funkcjonuje w strukturach Unii Europejskiej. Jako członek UE staliśmy się podmiotem polityki wspólnotowej, w tym także polityki regionalnej Unii. W latach 2007–2013 przed samorządami otworzyły się możliwości finansowania nowych przedsięwzięć na niespotykaną dotychczas skalę.

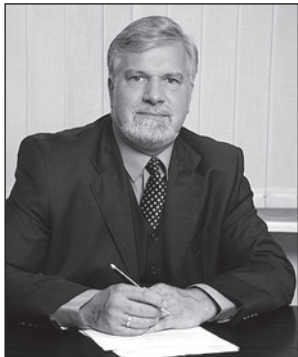
Ostatnie 20 lat potwierdza trafność przyjętej koncepcji zarządzania państwem w oparciu o samorządność lokalną i regionalną. Wszystkim, którzy przyczynili się do wprowadzenia tego modelu w Polsce oraz wszystkim, którzy na co dzień pracują dla dobra samorządnych wspólnot terytorialnych należą się słowa uznania i podziękowania. Siłą samorządu są ludzie. Ich aktywność i zaangażowanie buduje wspólny dobrobyt. Małopolska ma szczęście do samorządowców. Świadczy o tym choćby fakt, jak wielu ludzi jest w samorządzie, pełniąc różne jak również te same funkcję od samego początku.

Wszystkim małopolskim samorządowcom życzę kolejnych znaczących osiągnięć w budowaniu samorządności lokalnej oraz tworzeniu warunków do zapewnienia rozwoju indywidualnego obywateli, a dzięki temu również całej naszej regionalnej wspólnoty. Przed nami kolejne lata umacniania samorządu terytorialnego w naszym kraju. Myślę, że nikogo nie trzeba przekonywać do tego, że warto zmierzyć się z wyzwaniem, które z pewnością pojawią się jeszcze przez nami na drodze do pełnego upodmiotowienia obywateli jako suwerenów w swoich „małych ojczyznach”. Głęboko wierzę, że współpracując szeroko i ściśle, osiągniemy w tej materii wymierny sukces. Życzę tego wszystkim samorządom, będącym niewzruszonym filarem polskiej demokracji.

Marek Nawara

Marszałek Województwa Małopolskiego

Szanowni Państwo!

20 lat odrodzonego samorządu to nie tylko okrągła rocznica i okazja do świętowania czy upamiętniania tego niewątpliwego sukcesu, jakim jest odbudowa systemu samorządowego. Ale równie istotna jest refleksja nad rezultatami tych przemian. Na ile sprawdziły się one w praktyce i na ile przestrzeń, jaką tworzy samorząd, jest przyjazna dla obywateli. Czy wszystko działa tak, jak powinno? Czy mechanizmy, jakie mają do swojej dyspozycji gminy, powiaty i województwa, są wystarczające? Co zrobić, by je maksymalnie wykorzystać dla dobra wspólnot lokalnych i regionalnych?

Lektura niniejszej publikacji po części jest odpowiedzią na te pytania. Autorzy zestawili ze sobą biogramy ponad trzystu małopolskich samorządowców, zarówno byłych, jak i obecnych. Ludzi, którzy w pocie czoła, z mniejszym lub większym skutkiem, zmieniali i wciąż zmieniają swoje Małe Ojczyzny na lepsze. Są wśród nich ludzie rozmaitych zawodów, z jednej strony profesoriowie prawa, medycyny i nauk technicznych, a z drugiej nauczyciele, artyści czy sportowcy. Ludzie, którzy nie uchylili się przed odpowiedzialnością za losy swoich Małych Ojczyzn i zgodnie z apelem Lecha Wałęsy „wzięli sprawę w swoje ręce”. Są wśród nich romantycy, którzy swoją obecność w strukturach samorządowych traktują jako misję i pole do realizacji szczytnych ideałów, są i pozytywiści, którzy – działając w myśl programu pracy organicznej – wytrwale dźwigają cywilizacyjnie swoje miasta i wioski. I jedni i drudzy dołożyli cegiełkę do tego wielkiego gmachu jakim jest Samorządna Małopolska.

Cieszę się niezmiernie, że w zestawieniu tym znalazło się miejsce dla osób, które nie były samorządowcami, ale przyczyniły się do jego odbudowy tworząc u zarania III Rzeczypospolitej Komitety Obywatelskie „Solidarności”. To one wygrały pamiętne wybory w 1990 r. i to w zdecydowanej większości ich kandydaci byli pierwszymi wójtami, burmistrzami i prezydentami, z ich grona wybierano też przewodniczących rad. Nie wszyscy jednak znaleźli się potem w samorządzie, wiele nazwisk zniknęło z pierwszych stron gazet, ale ich praca była bezcenna. Często nadawali ton dyskusjom programowym, udzielali swego autorytetu, a aura jaka ich otaczała, łagodziła spory. Szkoda, że część tych osób nie kandydowała. Umieszczeniem ich w niniejszym leksykonie autorzy docenili ich wkład w budowę samorządu III RP.

Komitety Obywatelskie „Solidarności” były bowiem swoistym iunctim spinającym ideały Sierpnia 1980 r. z podwalinami samorządu terytorialnego. „Solidarność” – największy pokojowy, obywatelski ruch w dziejach świata – w dokumencie „Samorządna Rzeczpospolita” zapisał: „samodzielne prawnie, organizacyjnie i majątkowo samorządy terytorialne muszą być rzeczywistą reprezentacją społeczności lokalnej (...), muszą mieć osobowość publiczno-prawną oraz prawo do uzyskiwania samodzielnie środków finansowych”. To „Solidarność” jest „ojcem i matką” odrodzonego samorządu, ale tysiące samorządowców faktycznymi budowniczymi społeczeństwa obywatelskiego i współtwórcami najbardziej udanej reformy ustrojowej.

W 1980 r., w warunkach państwa totalitarnego, nie należało oczekiwać, że władze PRL zajmą się realizacją postulatów sierpniowych. Potrzebna była oddolna inicjatywa środowisk prawniczych, które same – w porozumieniu z różnymi partnerami społecznymi – opracują najważniejsze projekty ustaw odpowiadających uchwałom I Zjazdu „Solidarności”. W Krakowie założyłem i kierowałem Centrum Obywatelskich Inicjatyw Ustawodawczych „Solidarności”, skupiającym kilkuset wybitnych, niezależnych prawników wszystkich dziedzin, zarówno teoretyków, jak i praktyków, wraz z jego Społeczną Radą Legislacyjną kierowaną przez b. rektora UJ prof. Stefana Grzybowskiiego. Kilkadziesiąt społecznych projektów ustaw złożyło się na program naprawy Rzeczypospolitej. Jeden z zespołów COIU „S”, pod kierunkiem prof. Stanisława Włodyki z Uniwersytetu Jagiellońskiego, miał właśnie na celu wypracowanie projektu ustawy o przedsiębiorstwie i samorządzie. We współpracy z dr. Tadeuszem Syryjczykiem opracowaliśmy założenia demokratycznej ordynacji wyborczej do rad narodowych, które następnie prezentował w Gdańsku na forum KK „S” 12 grudnia 1981 r. o godz. 22.00 – spieszyliśmy się, bo 5 lutego 1982 r. kończyła się kadencja Rad Narodowych. Wprowadzenie stanu wojennego brutalnie przerwało nasze nadzieje i prace. Przemiany pod koniec lat 80., a więc Okrągły Stół i pamiętne wybory czerwcowe w 1989 r., spowodowały, że w pełni demokratyczny Senat RP I kadencji, który – podkreślmy to dzisiaj – dokonał ogromu prac legislacyjnych, mógł sięgnąć po szereg koncepcji wypracowanych przez COIU „S”, w tym założeń ustawy samorządowej. Należy tu przywołać najważniejsze osoby – Marszałka Senatu prof. Andrzeja Stelmachowskiego

oraz prof. Jerzego Regulskiego Przewodniczącego Senackiej Komisji Samorządu Terytorialnego i Pełnomocnika Rządu ds. Reformy Samorządowej. Prace nad nią trwały tylko kilka miesięcy i zakończyły się 19 stycznia 1990 r., kiedy to skierowano go dalszego procedowania przez Sejm. Można dziś dyskutować nad tym, co posłowie kontraktowej niższej izby Parlamentu z senackim projektem zrobili (m.in. odrębny ustrój dla Warszawy, zwiększona liczebność rad czy proporcjonalna dla części samorządów ordynacja wyborcza), ale co do zasady była to ustawa dojrzała, nie bez słuszności nazywana jednym z największych osiągnięć przemian solidarnościowych, jakie dokonały się w Polsce po 1989 r.

Samorząd zmienił Polskę z państwa centralnie sterowanego w państwo rozumiane jako wspólnota obywateli, czemu zresztą dano wyraz już w pierwszym artykule wspomnianej ustawy, definiując gminę jako „wspólnotę mieszkańców danego terytorium”. Nie udało się szybko utworzyć powiatów i samorządnych województw, prace te zostały zahamowane i program pilotażowy, w którym brały udział również małopolskie miasta, został zaniechany. Zdestabilizowano wówczas proces aktywizowania mieszkańców, wiele spraw stanęło w miejscu, gdyż wciąż zbyt dużo zależało od władzy centralnej, która podlegała rozmaitym politycznym naciskom. Oddając w tym miejscu olbrzymi szacunek tym ludziom, którzy pomimo tej presji robili swoje i zmieniali swoje miasta i wioski na tyle, ile było to możliwe. Którzy rozumieli, że bycie wójtem, burmistrzem czy prezydentem nie jest tylko sprawowaniem władzy i zajmowaniem stanowiska, ale gospodarowaniem i zarządzaniem swoimi Małymi Ojczyznami. Polska, podobnie jak największe kraje Europy, ma trzy poziomy samorządu terytorialnego, który spełnia wymogi ratyfikowanej przez Polskę w całości Europejskiej Karcie Samorządu Terytorialnego. Mamy modelowy, a dla wielu państw wzorcowy samorząd terytorialny, ze zbyt dużą liczbą powiatów. Polskie samorządy należą do najbogatszych w skali Europy. Są wielkim posiadaczem ziemskim – dysponują milionem hektarów ziemi, Kraków w procesie komunalizacji otrzymał tysiące domów i kilkadziesiąt tysięcy mieszkań. Wybierani bezpośrednio wójtowie, burmistrzowie, prezydenci miast są również w europejskiej czołówce silnej władzy wykonawczej – jedynie 10% burmistrzów miast amerykańskich, za zgodą mieszkańców w referendum, ma bardzo silną władzę. Nowym postulatem jest

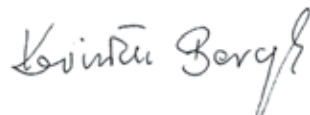
uregulowanie prawne możliwości rozwoju metropolii i obszarów metropolitalnych.

Nie sposób w tym miejscu nie wspomnieć o tzw. otoczeniu samorządu, czyli o kolegiach odwoławczych, izbach obrachunkowych, Najwyższej Izbie Kontroli, uczelniach i instytutach naukowych, prasie samorządowej czy organizacjach pozarządowych i związkach gmin. Bez mechanizmów, którymi to otoczenie wspierało i wciąż wspiera działalność gmin, powiatów i województw, ciężko byłoby mówić o prawidłowym funkcjonowaniu samorządów i dobrym wypełnianiu misji przez (desygnowanych przez wyborców) samorządowców.

Na koniec przypomnę słowa, jakie w październiku 1996 r. skierował w Watykanie do przedstawicieli małopolskich samorządów Ojciec Święty Jan Paweł II Wielki. Były to słowa wyrażające jego satysfakcję, z przemian, jakie dokonane zostały dzięki samorządom:

Pragnę wyrazić głębokie uznanie dla wszystkich wysiłków podejmowanych przez samorzady Małopolski, a zmierzające ku obronie godności osoby ludzkiej i ponadczasowych wartości, które w tym regionie Polski są bardzo mocno zakorzenione. (...) Godne pochwały jest również zaangażowanie w rozwój miast i wsi, z zachowaniem ich naturalnego piękna. Proszę Boga, aby dobro już dokonane, dzięki trudowi waszemu i społeczności, które reprezentujecie, nie zostało zmarnowane.

Pomieszczeni w tym wydawnictwie ludzie nie zapomnieli o tym przesłaniu. Swoją misję z pewnością wypełniali i wciąż wypełniają, najlepiej jak umieją. I nawet jeżeli podejmowane przez nich decyzje bywają niepopularne, to bilans ich dokonań, a więc w głównej mierze rozwój cywilizacyjny, oświaty, zniwelowanie zaniedbań w zakresie infrastruktury, trzeba zapisać na plus. Historia dopisze resztę. I przyszłość również, bo mam nadzieję, a także tego życzę, iż pracę na rzecz swoich lokalnych społeczeństw wielu z nich będzie jeszcze kontynuowało.

Kazimierz Barczyk

Przewodniczący
Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski
Wiceprzewodniczący
Sejmiku Województwa Małopolskiego

Przedmowa

Niniejsza publikacja zawierająca ponad 300 biogramów małopolskich działaczy samorządowych jest pozycją unikalną na tle wydawnictw dokumentujących funkcjonowanie samorządu w Polsce lat 1990–2010. O doborze osób, które znalazły się w niniejszej publikacji decydowały trzy kryteria. Z jednej strony Zarząd Województwa Małopolskiego, z którego budżetu sfinansowana została ta książka, wskazał na potrzebę umieszczenia biogramów radnych Sejmiku oraz członków Zarządu Województwa Małopolskiego. Z drugiej strony Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski zwróciło się, w ramach obchodów 20-lecia restytucji samorządu, do gmin i powiatów Małopolski z propozycją uhonorowania najwybitniejszych samorządowców także poprzez wskazanie ich jako szczególnie predestynowanych do zaistnienia w niniejszej publikacji. Wreszcie trzecią grupę osób, których biogramy znalazły się w niniejszym opracowaniu, stanowią członkowie i działacze Komitetów Obywatelskich, jako ideowego fundamentu restytucji samorządu terytorialnego.

W związku z powyższym redakcja rozesłała ankiety do osób i instytucji zainteresowanych, z których informacje były podstawą dla przygotowania biogramów. Trzeba zaznaczyć, że spotkały się one z umiarkowanym odzewem; podobne problemy towarzyszyły pozyskiwaniu zdjęć do niniejszej publikacji. Niezależnie od ankiet, stanowiących podstawę dla większości not biograficznych, autorzy biogramów korzystali również z powszechnie dostępnych publikacji Władysława Tyrańskiego¹, opracowań Who's who², internetowej Encyklopedii Solidarności³, archiwum redakcyjnego Wspólnoty Małopolskiej (czasopisma wydawanego przez Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski), portalu www.nowamalopolska.pl czy prac z zakresu regionalistyki⁴. Ważnym źródłem dla ustalenia podstawowych danych były również źródła internetowe (strony polityków), a także publikacje o charakterze urzędowym tzn. biuletyny informacji publicznej oraz oświadczenia majątkowe osób będących bohaterami not biograficznych. Przydatna była kwerenda w prasie regionalnej i lokalnej, acz jej wyniki należy ocenić raczej jako rozczarowujące. Zdjęcia, o ile nie zostały dołączone do ankiet, pochodzą głównie z archiwum Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski.

¹ W. Tyrański, *Kto jest kim w Krakowie: lokalne władze, urzędy, instytucje, środowiska: edukacja, zatrudnienie, pozycja zawodowa, działalność polityczna i społeczna, sympatie polityczne, rodzina, rozrywki i upodobania*, Kraków 2000; idem, *Kto jest kim w Województwie Małopolskim*, Kraków 2002.

² Np. *Who is who w Polsce. Encyklopedia biograficzna z życiorysami znanych Polek i Polaków*, Schweiz 2002 (i in. wydania).

³ <http://www.encyklopedia-solidarnosci.pl>

⁴ Np. *Encyklopedia Tarnouwa*, red. nac. A. Niedojadło, Tarnów 2010; E. Wojtas-Ciborska, *Księga limanowian: biografie ludzi związanych z Ziemią Limanowską*, cz. 1, Limanowa 2006.

W biogramach autorzy starali się koncentrować na przebiegu pracy zawodowej w samorządzie oraz osiągnięciach i szczególnych sukcesach w tym zakresie. Inne elementy życiorysu zostały w miarę możliwości zaznaczone, tak by biogramy stanowiły pewną spójną całość. Należy z całą mocą podkreślić, iż, podobnie jak to ma się w przypadku innych leksykonów biograficznych, wielkość biogramów uzależniona była przede wszystkim od dostępnych i weryfikowalnych źródeł. Nie miały też znaczenia zasługi bohatera, a raczej zróżnicowanie życiorysu (np. częsta zmiana pracy, uczestnictwo w organizacjach społecznych itp.). Stąd np. krótsze noty biograficzne samorządowców będących gospodarzami gminy od roku 1990 (a niejednokrotnie nawet wcześniej).

Wydawnictwo uzupełniliśmy wystąpieniami trzech wielkich Polaków: Słowem Ojca Świętego Jana Pawła II wygłoszonym do samorządowców Małopolski w Sali Klementyńskiej na Watykanie w 1996 r. (podczas wręczenia przez Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski Tytułu Honorowego Małopolanina Wszeczasów) oraz Ryszarda Kaczorowskiego i Andrzeja Stelmachowskiego wygłoszonymi na uroczystej sesji w XII rocznicę odrodzenia samorządu i X-lecia Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski, jaka odbyła się w 2002 r. w Auli Collegium Novum UJ.

Na zakończenie na redakcji spoczywa miły obowiązek podziękowania przewodniczącemu Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski Kazimierzowi Barczykowi, pomysłodawcy i inicjatorowi niniejszej publikacji. Dziękujemy również za pomoc i wszechstronną współpracę pracownikom Departamentu Kultury i Dziedzictwa Narodowego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego oraz Kancelarii Sejmiku Województwa Małopolskiego.

Autorzy

Do małopolskich samorządowców

Jan Paweł II

Słowo do Samorządów i Mieszkańców Małopolski

Serdecznie witam obecnych tu przedstawicieli Samorządów Małopolski.

Za waszym pośrednictwem pragnę pozdrowić również tych wszystkich, których reprezentujecie, a którzy są drodzy memu sercu. Moje życie jest zrośnięte z Małopolską od samych początków. Często w myślach wędruję do miast i wsi tej ziemi, wspominam miejsca i krajobrazy, a szczególnie ludzi. Myśli te przeplatają się z modlitwą za moich drogich rodaków, którzy zawsze są mi bliscy.

Dziękuję z całego serca za dar, który przywieźliście z sobą. Jest on wyrazem przywiązania Małopolan do Następcy Św. Piotra. Przywiązanie to, które wyraża się w modlitewnym towarzyszeniu mojej posłudze na Stolicy Piotrowej, ma swoje naturalne źródło w fakcie pochodzenia z tejże samej małopolskiej ziemi. Przywiązanie to ma o wiele głębszy i trwalszy fundament. Jest w nim wiara, iż w posłannictwie Biskupa Rzymu spełnia się nieustannie wezwanie jakie Chrystus skierował do Apostoła Piotra: „Tu ze swej strony utwierdzaj swoich braci w wierze” (por. Łk 22, 32). Wasza, drodzy państwo obecność w Watykanie jest znakiem, iż pragniecie łączyć spełnianie swoich zadań z zachowaniem chrześcijańskiej postawy wiary. Jest to dążenie ze wszęch miar słuszne. To właśnie w świetle wiary można najlepiej odczytać, na czym polega moralny porządek, który winien być zachowany we wszelkim działaniu dla zachowania dobra wspólnego, aby było ono skuteczne, a równocześnie aby dokonywało się z poszanowaniem każdego człowieka i środowiska naturalnego, w którym ten człowiek żyje (por. KDK, 74). Z wiary również rodzi się owa nadprzyrodzona wrażliwość na potrzeby innych, która zmierza ku wytrwałemu wprowadzeniu w rzeczywistość tego świata idei sprawiedliwości Królestwa Bożego.

Wielokrotnie zwracałem uwagę na zasady, jakimi powinni kierować się ludzie wierzący obdarzeni misją społeczną. Chciałbym tu przypomnieć jedną z nich, która wydaje się nabierać szczególnej aktualności. Jest nią mianowicie troska o rodzinę, we wszystkich wymiarach jej istnienia. „Rodzina i społeczeństwo uzupełniają się w funkcji obrony i rozwoju dobra wszystkich ludzi i każdego człowieka.

„Władze publiczne przekonane o tym, że dobro rodziny stanowi wartość niezaprzeczoną i nieodzowną we wspólnocie obywateli, winny czynić wszystko co możliwe, celem zabezpieczenia wszelkiej pomocy – gospodarczej, społecznej, pedagogicznej, politycznej, kulturalnej – pomocy niezbędnej do tego aby rodziny mogły w sposób ludzki sprostać swoim zadaniom, odpowiedzialnym zadaniom” (por. „Familiaris consortio”, 45).

Pragnę wyrazić głębokie uznanie dla wszystkich wysiłków podejmowanych przez Samorządy Małopolski, a zmierzające ku obronie godności osoby ludzkiej i ponadczasowych wartości, które w tym regionie Polski są bardzo mocno zakorzenione. Staram się z uwagą śledzić te działania i są mi one znane. Dziękuję za wasz wkład w rozwój rodzimej kultury i zachowanie w niej tego co tysiącletnia, chrześcijańska tradycja do niej wniosła. Godne pochwały jest również zaangażowanie w rozwój miast i wsi, z zachowaniem ich naturalnego piękna. Proszę Boga, aby dobro już dokonane, dzięki trudowi waszemu i społeczności, które reprezentujecie nie zostało zmarnowane.

Wszystkim wam, drodzy państwo, wszystkim wam obecnym z całego serca błogosławię. Zanieście to moje błogosławieństwo do wszystkich środowisk małopolskiej ziemi. Bóg zapłać!

Watykan, 1996 r.

Ryszard Kaczorowski

Ostatni Prezydent RP na Uchodźstwie

Ktoś mógłby zadać pytanie: co może łączyć Uniwersytet Jagielloński i samorząd terytorialny. Otóż nie przypadkowo złote lata wszechniczy rozpoczęły się w drugiej połowie XIX w. Czyli w czasach, kiedy w Małopolsce tworzył się oryginalny samorząd terytorialny.

Przemiana Austrii w konstytucyjne Austro-Węgry spowodowała, że w Małopolsce powstał, okrzepł i na trwałe zadomowił się w świadomości społeczeństwa samorząd terytorialny. Do miary symbolu urasta fakt, iż premierem rządu RP w trudnych momentach roku 1920, gdy zagrożony był nie tylko byt państwa, ale i narodu, a okrutny wróg szedł w zwycięskim marszu na Warszawę, premierem został Wincenty Witos, radny i wójt z Wierzchosławic. Jest to najlepszy przykład pozytywnego skutku funkcjonowania w drugiej połowie XIX wieku i w pierwszych latach XX autentycznego samorządu.

To właśnie Małopolska dała odrodzonemu państwu zastęp wypróbowanych działaczy, którzy odegrali ogromną rolę w tworzeniu zrębów II RP. Niestety, doświadczenia pochodzące z wieku XIX okazały się nieprzydatne w II połowie XX stulecia. Wtedy Polska znalazła się pod przemożnym wpływem dwóch najstraszniejszych totalitaryzmów, jakie znała historia ludzkości. Władza absolutna jest władzą niepodzielną. Dlatego trudno się dziwić, że w latach dominacji komunizmu nie było miejsca nad Wisłą dla samorządu. To na emigracji, w dalekim Londynie, zachowała się polska myśl i wiara, że jałtański „ład” musi prędzej czy później zginąć z wyroku historii. Te przewidywania, często uznawane za marzenia ściętych głów, okazały się najzupełniej słuszne. Na oczach zdumionego świata rozpadło się imperium zła. A przecież najwybitniejsi politolodzy wróżyli mu jeszcze setki lat istnienia. Po raz

kolejny okazało się, że praktyka życia politycznego i społecznego wymyka się ocenom specjalistów.

Wśród wartości, które zostały przechowane na emigracji, wśród pakietu ważnych spraw, które strzeżliśmy w Londynie w głębokim przekonaniu, że kiedyś będziemy mogli ten depozyt przekazać krajowi, znajdowała się także idea samorządności. W roku 1989 zdarzył się cud wyzwolenia. Po raz pierwszy w historii otrzymaliśmy wolność bez walki. Wyzwolenie z lat 1989-1990 zaskoczyło cały świat. Zaskoczył ten fakt również Polskę. Ale znaleźli się ludzie, którzy byli gotowi do tworzenia nowej rzeczywistości. To nie przypadek, że właśnie w Małopolsce idea podmiotowości społeczeństw lokalnych, idea samorządowa odżyła ze szczególną siłą. Zdecydowały o tym nie tylko tradycje wywodzące się z XIX wieku. To małopolscy działacze, w większości wychowankowie Uniwersytetu Jagiellońskiego, potrafili odpowiedzieć na wyzwanie chwili.

Odrodzony w 1991 r. samorząd gminny stał się podstawą, na której wzniesiony został gmach samorządowej Rzeczypospolitej. Spontaniczna wola gmin połączenia się znalazła wyraz w tworzonych wtedy stowarzyszeniach. Jednym z nich jest Stowarzyszenie Gmin Małopolski. Organizacja z pozorów młoda, bo licząca tylko 10 lat. Odrodzenie samorządu terytorialnego było jednym z najważniejszych wydarzeń w powojennych dziejach Polski. Dzisiaj nikt nie pokusi się na likwidację samorządu i to jest trwałą sukces i dorobek ostatniego dziesięciolecia.

Kraków, 2002 r.

Prof. Andrzej Stelmachowski

Marszałek Senatu RP I kadencji

Kiedy wybiegam myślą do tych wydarzeń, które miały miejsce w roku 1989, rodzi się refleksja głębszej natury. Z początku, po wyborach 1989 r. nam – przedstawicielom ruchu solidarnościowego – wydawało się, że jeszcze długo pozostaniemy w opozycji. Wcale nie było rzeczą pewną, że tak szybko nastąpią zmiany. Podczas pierwszego posiedzenia Senatu, na którym rozważaliśmy sprawę inicjatyw, które należy podjąć, poruszyliśmy trzy zagadnienia: coś dla gospodarki – rolnictwo; coś dla człowieka – sprawa opieki zdrowotnej; coś dla ustroju – właśnie sprawa samorządu terytorialnego. Dzisiaj możemy powiedzieć, że sukces nastąpił tylko na odcinku samorządowym.

Samorządowy sukces nastąpił m.in. dzięki temu, że właśnie tu, w Krakowie, działało Centrum Obywatelskich Inicjatyw Ustawodawczych „Solidarności”, którym kierował sędzia Kazimierz Barczyk oraz jego Społeczna Rada Legislacyjna pod przewodnictwem rektora UJ Stefana Grzybowskiego i były gotowe koncepcje. To pozwoliło wykorzystać chwilę polityczną. To był, tak naprawdę, jedyny okres, kiedy można było przeprowadzić takie reformy. Jest wielką zasługą, którzy wtedy – dosłownie w dzień i w noc – nad tym pracowali, żeby projekty stworzyć. Tempo prac było przecież olbrzymie; Senat uchwalił projekt legislacyjny w styczniu 1990 roku, a już 8 marca Sejm uchwalił ustawę.

Był to okres rewolucyjny. Wtedy stanowiliśmy siłę ideową, zjednoczoną i – mimo że Sejm był kontraktowy – tej sile nikt nie był się w stanie oprzeć. Szkoda jedynie, że te projekty nie zostały przyjęte w kształcie, w jakim zostały opracowane. Sejm wykreślił m.in. krajowy związek gmin, który definiowany był jako reprezentacja ca-

łości ruchu samorządowego. Przyjęto też odrębne i złe rozwiązania dla Warszawy. Stworzono bubel, który wkrótce zastąpiono kolejnym. Do dziś problem nie jest do końca rozwiązany.

O potrzebie jednoczenia myśli samorządowej świadczy istnienie i działalność Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski. Powoływania takich organizacji nikt z góry nie narzucał, nie było też specjalnych podstaw ustawowych. Jest to widoczny ruch oddolny. Ruch, który ośmielam się twierdzić, w obraz Polski współczesnej wniósł najwięcej. Proszę zobaczyć, jak dziś wyglądają nie te wielkie, ale małe miasteczka. Jak wiele się zmieniło. To bardzo wielka sprawa. To energia, która jeszcze będzie procentować.

Jeżeli dzisiaj kadry polityczne przedstawiają stan państwa jako krajobraz po bitwie, to w waszym, samorządowców gronie, będą się kształtować ci, którzy mając doświadczenie, wniosą ożywczy nurt na szczytach władzy. Dziś może nie doceniamy, jak wiele zawdzięczamy tym ludziom, którzy pracowali, aby nie tylko reformę samorządową opracować, ale i również ją wdrożyć. Myślę tu właśnie o przewodniczącym SGiPM Kazimierzu Barczyku, o profesorze Michale Kuleszy, o senatorze Jerzym Stępieniu, a także profesorze Jerzym Regulskim.

By obraz dopełnić, należy tu przypomnieć, że udało nam się wtedy wykorzystać przypadek, jakim w maju 1990 r. było wygaśnięcie rad narodowych. Mówiliśmy, że to jedyna i niepowtarzalna okazja, by w sposób naturalny wejść w nowy układ. To przyspieszało nasze działania i choć nie wszystko zostało przyjęte tak, jak chcieliśmy, to nikt z nas nie miał goryczy i myślę, że nie ma i dzisiaj, poczucia goryczy. Oddano głos społeczeństwu.

Kraków, 2002 r.

Biogramy

Adamczyk Adam

Samorządowiec, inż. budownictwa. Urodził się 13 września 1947 r. w Chrzanowie. W 1979 r. ukończył studia na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej. Od 1969 r. pracował jako administrator w Powszechnej Spółdzielni Mieszkaniowej w Chrzanowie, a w latach 1972–1998 na stanowiskach kierowniczych w przedsiębiorstwach budowlanych.

Od 1998 r. piastuje funkcję burmistrza Trzebini. Na tym stanowisku, poza inwestycjami w infrastrukturę drogową, oświatową i sportową, sporo energii poświęcił usprawnieniu miejscowej administracji (doprowadził do wdrożenia systemu ISO w podległym sobie urzędzie). Z tego powodu zarówno gmina jak i sam burmistrz uzyskali szereg nagród i wyróżnień, m.in. w 2002 r. Trzebinia znalazła się w gronie 75 małych miast w Polsce, gdzie odnotowano największy rozwój infrastruktury komunalnej, a sam A. Adamczyk został wyróżniony w Konkursie Samorząd Przyjazny Przedsiębiorczości 2009 tytułem „Najlepszy Burmistrz 2009 roku”. Społecznie pełni funkcje prezesa Zarządu Miejsko-Gminnego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP w Trzebini oraz Miejskiego Klubu Spor-

towego Trzebinia-Siersza. Odznaczony m.in. Medalem „Za Zasługi dla Policji” (2002), Złotym Medalem „Za zasługi dla polskiego ruchu olimpijskiego” (2003), Srebrnym Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa” (2003). Był członkiem Unii Wolności. Żonaty, ma córkę i syna.

JM

Adamczyk Andrzej

Posel, polityk, samorządowiec. Urodzony 4 stycznia 1959 r. w Krzeszowicach. Technik budowlany, w 1979 r. ukończył Zespół Szkół Budowlanych w Krzeszowicach. W latach 1998–2005 radny Powiatu Krakowskiego, przewodniczący Komisji Infrastruktury.

W 2005 roku wybrany na Posła RP. Pracował w komisjach: Infrastruktury, Łączności z Polakami za Granicą, Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej. Przewodniczył w pracach w podkomisjach nadzwyczajnych zajmujących się między innymi: rządowym projektem ustawy o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia, zmianą ustawy „Prawo budowlane”, projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących procesu inwestycyjnego w budownictwie mieszkaniowym oraz pracował w podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia rządowego i poselskich projektów ustaw o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Doprowadził do wpisania do budżetu Państwa zapisu o budowie obwodnicy Skawiny. Zabiegał budowę obwodnicy Zabierzowa. Jest członkiem Małopolskiej Izby Inżynierów Budownictwa, od 2010 r. prezesem Okręgu Krakowskiego PiS.

Żonaty, dwie córki.

BL

Adamczyk Franciszek

Samorządowiec, polityk, senator. Urodził się 1 stycznia 1952 r. w Lipnicy Wielkiej. W 1976 r. ukończył studia na Wydziale Rolniczym Akademii Rolniczej w Krakowie; jest absolwentem studiów podyplomowych z zakresu spraw publicznych oraz zarządzania gminą. Po studiach pracował w kombinacie rolnym i rolniczej spółdzielni produkcyjnej.

W latach 1990–1991 był radnym gminy Jabłonka, a w latach 1991–2000 – radnym gminy Lipnica Wielka. Jednocześnie w latach 1994–2000 wchodził w skład Kongresu Władz Lokalnych i Regionalnych Rady Europy. W latach 2001–2005 był konsulem generalnym – ministrem pełnomocnym RP w Chicago. W latach 1997–2001 był posłem na Sejm RP, a w latach 2005–2007 senatorem; przewodniczył Komisji Obrony Narodowej. W 2009 r. bez sukcesu kandydował w wyborach do Parlamentu Europejskiego. Jest doradcą marszałka Województwa Małopolskiego ds. międzynarodowych. Był członkiem Polskiej Partii Chryścijańskich Demokratów, obecnie należy do Platformy Obywatelskiej.

Żonaty, ma troje dzieci.

JM

Adamczyk Krzysztof

Urodził się 8 kwietnia 1949 r. w Krakowie. Inżynier elektryk, w latach 1997–2002 wiceprezydent Krakowa, w tym samym czasie radny Miasta Krakowa (od 1994 r.). W 2003 r. mianowany Pełnomocnikiem Prezydenta Miasta ds. Inwestycji Strategicznych 2003 r. Od 2010 r. dyrektor Biura Planowania i Monitorowania Inwestycji Urzędu Miasta Krakowa.

Jest absolwentem Wydziału Automatyki Napędów i Urządzeń Przemysłowych Akademii Górniczo Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie. Z uczelnią tą – jako nauczyciel akademicki na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki – związany był przez 24 lata. W 1982 r. tytuł doktora nauk technicznych (praca doktorska z zakresu sterowania systemów elektroenergetycznych), ukończył też studia pedagogiczne z zakresu szkoły wyższej. Od 1981 r. jest członkiem NSZZ „Solidarność”.

W 1991 r. był współzałożycielem, a następnie prezesem Fundacji Rozwoju Osiedli Peryferyjnych Krakowa FROPER. Stała się ona podmiotem integrującym mieszkańców, a jednocześnie instrumentem inicjującym i opracowującym zasady rozwoju infrastruktury komunalnej. W 1993 r., dzięki grantowi z Fundacji Roz-

woju Demokracji Lokalnej, opracowała ona regulamin Inwestycyjnych Inicjatyw Społecznych, który stał się podstawą miejskiego systemu Lokalnych Inicjatyw Inwestycyjnych, przyjętego przez Radę Miasta Krakowa w 1994 r. Opiera się on na przejrzystych kryteriach rankingowania inwestycji i przyznawania środków budżetowych. Program fundacji FROPER uzyskał szereg wyróżnień o charakterze regionalnym i ogólnopolskim, w tym nagrody za najcenniejszą inicjatywę lokalną na terenie 21 Miast Małopolski (Nowy Sącz, 1996) oraz w ogólnopolskim konkursie „Innowacje w miastach” (Poznań, 2000). Program dotarł również do półfinału „Konkursu na najcenniejszą inicjatywę obywatelską – Pro Publico Bono” (Kraków, 2001). Uznany też został jako wzorcowy model tego typu rozwiązań, na którym oparte są programy wielu samorządów w całej Polsce. W 1999 r. K. Adamczyk stanął na czele Rady Programowej Stowarzyszenia „Ruch Inicjatyw Osiedlowych”, wspierającego działalność fundacji FROPER (rozwiązanej w 2003 r.) i kontynuującego jej tradycje.

Za swoją działalność odznaczony został Srebrnym Krzyżem Zasługi (2005), Brązowym Medalem „Za zasługi dla obronności kraju” (2005) oraz Złotym Medalem za Długoletnią Służbę (2010). Jest członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich, a także rzeczoznawcą w zakresie instalacji i urządzeń elektrycznych oraz oświetlenia.

WS

Arkit Tadeusz

Posel, samorządowiec, górnik, mgr inż. górnictwa Urodził się 10 listopada 1955 r. w Tenczynku. W 1982 r. uzyskał dyplom mgr. inż. górnictwa na Akademii Górniczo-Hutniczej; ponadto ukończył szereg studiów podyplomowych w zakresie zarządzania oraz administracji samorządowej. W latach 1982–1994 pracował jako sztygar w Kopalni Węgla Kamiennego „Janina” w Libiążu.

Od 1994 r. był radnym, a w latach 1994–1996 także zastępcą burmistrza w Libiążu. W 1994 r. startował w wyborach do Sejmu z listy Unii Wolności. W latach 1996–1998 ponownie zatrudniony w kopalni „Janina” jako nadsztygar. W latach 1998–2007 był burmistrzem Libiąża. Dużą wagę przywiązywał do pozyskiwania finansowania zewnętrznego, dzięki czemu udało mu się zmodernizować infrastrukturę drogową i centrum miasta (ze środków PHARE oraz ZPORR). Jednocześnie zaangażowany był w rozwój powiatu chrzanowskiego m.in. jako współinicjator wniosku do Funduszu Spójności na budowę sieci kanalizacyjnej i wodociągowej na terenie powiatu. W okresie jego rządów gmina Libiąż zdobywała w 2002 i 2006 r. pierwsze miejsce w rankingu „Trzy Korony Małopolski”

(organizatorzy: „Gazeta Krakowska”, Telewizja Kraków oraz Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski), a w 2007 r. tytuł „Europejskie Miasto, Europejska Gmina” w rankingu „Gazety Prawnej”. Za te osiągnięcia został uhonorowany m.in. w 1998 r. tytułem „Człowieka Roku” przez „Gazetę Krakowską” (za działania na rzecz rozwoju samorządności), a w 2004 r. samorządową Nagrodą im. Grzegorza Palke. Od 2007 r. jest posłem na Sejm RP. W latach 1995–2007 był przewodniczącym Zarządu Związku Międzygminnego „Gospodarka Komunalna” Chrzanowa, Libiąża i Trzebini, a w latach 2000–2007 członkiem Zarządu Stowarzyszenia Gmin Górniczych w Polsce. Był członkiem Unii Wolności; obecnie należy do Platformy Obywatelskiej, jest przewodniczącym Zarządu Powiatowego PO w Chrzanowie. Odznaczony m.in. Złotym Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa” (2002), Brązowym Medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju” (2002).

Żonaty, ma troje dzieci.

JM

Augustyński Andrzej

Urodził 4 maja 1963 r. w Tarnowie. Duchowny rzymskokatolicki, od 2003 r. pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Młodzieży (w latach 2003–2006 p. ds. Profilaktyki i Przeciwdziałania Przystępczości Młodzieży). Współtwórca i koordynator realizowanego od 2000 r. Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przystępczości Młodzieży w Krakowie.

Pochodzi z rodziny zaangażowanej społecznie (ojciec był twórcą Młodzieżowego Ośrodka Rozwoju Społecznego w Odporyszowie, a wuj Zygmunt Augustyński redaktorem naczelnym „Gazety Ludowej”, prześladowanym za swoją działalność w czasach stalinowskich). Po maturze wstąpił do Zgromadzenia Misjonarzy św. Wincentego a Paulo, którego charyzmatem jest posługa najbardziej potrzebującym warstwom społecznym. Pracę zaczął w jednym z krakowskich domów dziecka, następnie przez kilka lat przenosił się z parafii do parafii, gdzie pracował z zaniedbaną młodzieżą. W 1993 r. został dyrektorem generalnym sieci placówek pomocowych dla młodzieży (aktualnie 10 placówek i ponad 1000 odbiorców pomocy dziennie). Jest przewodniczącym Zarządu Głównego Stowarzyszenia „U Siemachy” oraz prezesem Zarządu

Fundacji Rozwoju Społecznego DEMOS. Przewodniczył Komisji ds. Wychowania Rady Duszpasterskiej Archidiecezji Krakowskiej. W 1998 r. był członkiem zespołu działającego przy Sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych. W latach 2001–2005 przewodniczył Komisji ds. Charytatywnych Rady Duszpasterskiej Archidiecezji Krakowskiej. W latach 2003–2004 kierował europejskim projektem „Demos” realizowanym w Polsce. W 2004 r. był członkiem zespołu ekspertów UNESCO, pracującego w Norymberdze nad zagadnieniami przeciwdziałania rasizmowi. Dzięki jego staraniom Kraków stał się jednym z sygnatariuszy aktu założycielskiego Europejskiej Sieci Miast „Cities for Children”, tworzących dobre warunki dla młodych obywateli i ich rodziców.

Jest inicjatorem imprez dla młodzieży o charakterze artystycznym, edukacyjnym i rekreacyjno-sportowym, m. in.: Przeglądu Piosenki Religijnej „Vincenziana” (1983–1988), „Juliady” (od 1999 r.) oraz Małopolskiego Forum Liderów Młodzieżowych. Z jego inicjatywy ukazuje się Poradnik Młodego Krakusa oraz gazeta młodzieżowa „Śmigło”. W 2009 r. prezydent Lech Kaczyński odznaczył go Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Za swoją pracę wyróżniony też został m.in. Nagrodą im. ks. Józefa Tischnera (2003 r.), nagrodą Polonii Amerykańskiej w Nowym Jorku (2003 r.) oraz nagrodą główną Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej „Optimus Hominum” (2005 r.).

WS

Bachleda-Curuś Adam

Samorządowiec, przedsiębiorca, mgr inż. ogrodnik. Urodził się 15 listopada 1958 r. w Zakopanem. Ukończył studia na Wydziale Ogrodniczym Akademii Rolniczej im. Hugona Kołłątaja w Krakowie, a następnie prowadził działalność gospodarczą w branży nieruchomości. W latach 1990–2002 był radnym Zakopanego, a w latach 1995–2001 burmistrzem Zakopanego. W 1992 r. został dyrektorem generalnym odbywającej się w Zakopanem Uniwersjady '93. Jako burmistrz miasta starającego się o zorganizowanie olimpiady zimowej 2006 roku był przewodniczącym zarządu Związku Międzygminnego „Zimowa Olimpiada – Zakopane 2006”, powołanego do życia w czerwcu 1995 r. i zrzeszającego 6 gmin starających się o współorganizowanie igrzysk: Zakopane, Kraków, Nowy Targ, Poronin, Kościelisko i Szczyrk. W 1997 r. podpisał umowę z Uniwersytetem Jagiellońskim, dzięki której w roku akademickim 1997/98 uruchomiono w Zakopanem Studium Administracji Samorządowej. Współtwórca „Kontraktu ekologicznego dla Zakopanego” – porozumienia z Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska dotyczącego podstawowych problemów ekologicz-

nych Zakopanego. Był organizatorem wizyty Jana Pawła II w Zakopanem w 1997 r. oraz pomysłodawcą i inicjatorem „Hołdu górali polskich” złożonego papieżowi podczas tej wizyty. Związany z Akcją Wyborczą Solidarność (w latach 1996–2001). Członek Rady Programowej Klubu im. Władysława Zamoyskiego. Uehonorowany Orderem Świętego Grzegorza Wielkiego przyznany przez Ojca Św. Jana Pawła II (1997), wybrany Małopolaninem Roku 1997 Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski (1998), wyróżniony Nagrodą im. Grzegorza Palki za wybitne zasługi dla rozwoju samorządu terytorialnego w Polsce (1998) oraz Medal MKOl za upowszechnianie Idei Olimpijskiej (1999).

Żonaty, ma czterech synów.

BL

Bachmiński Krzysztof

Urodził się w 1951 r. w Zabrze. Pochodzi z rodziny o prawniczych tradycjach. Ukończył prawo na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego. Pracował w krakowskiej prokuraturze, gdzie założył „Solidarność”. Działał w Komisji Praworządności przy Komisji Koordynacyjnej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w Gdańsku. Po ogłoszeniu stanu wojennego wystąpił z prokuratury. W kolejnych latach pracował jako adwokat lub jako radca prawny w różnych instytucjach. Był obrońcą w kilku procesach politycznych. W lutym 1991 r. Rada Miasta Krakowa powierzyła mu obowiązki prezydenta Krakowa.

Głównym zadaniem, które obrał sobie obejmując to stanowisko, była odbudowa zdevastowanej tkanki miasta i uczynienie życia w nim znośniejszym i lepszym. Jak wykazywały ówczesne statystyki, Kraków znajdował się w czołowie najbardziej zanieczyszczonych miast w Europie. K. Bachmiński był pomysłodawcą uruchomienia w Krakowie linii szybkiego tramwaju, chciał również, aby siedziba Urzędu Miasta mieściła się w jednym budynku – „Błękitku” przy Rondzie Kotlarskim (adaptacja była jed-

nak zbyt kosztowna). Podjął działania w celu zrealizowania projektu Andrzeja Wajdy – budowy w Krakowie Centrum Sztuki Japońskiej „Manggha”. Wielokrotnie starał się o finansowanie remontu zabytków krakowskich. Nazywano go Prezydentem od „tramwajów”, gdyż 1/3 ówczesnego budżetu miasta wydatkowana była na utrzymanie komunikacji miejskiej.

Po rezygnacji z pełnionej funkcji wrócił do działalności adwokackiej. Był obrońcą m.in. Ryszarda Krauzego i Romana Kluski.

RED

Baczyński Stanisław

Samorządowiec, działacz społeczny i związkowy. Urodził się 31 sierpnia 1960 r. w Żywcu. Studia z zakresu administracji samorządowej w Beskidzkiej Wyższej Szkole Turystyki w Żywcu ukończył w 2004 r. W latach 1981–1991 pracował jako elektryk w Kopalni Węgla Kamiennego „Pniówek” w Pawłowicach. Był współzałożycielem struktur NSZZ „Solidarność” RI oraz komitetów obywatelskich w Łękawicy, a po 1989 r. stał na czele zespołu, który doprowadził do reaktywacji gminy Łękawica.

Od 1991 r. do chwili obecnej piastuje urząd wójta gminy Łękawica. Na tym stanowisku udało mu się doprowadzić m.in. do modernizacji i rozbudowy sieci wodociągowo-kanalizacyjnej, budowy oczyszczalni ścieków, modernizacji infrastruktury oświatowej, jak również wdrożenia na terenie gminy systemu selektywnej zbiórki odpadów. W latach 1998–2002 był przewodniczącym Rady Powiatu Żywieckiego, a w latach 1998–2004 przewodniczącym Rady Społecznej Zespołu Zakładów Opieki Społecznej w Żywcu. Od 1994 r. jest członkiem a następnie przewodniczącym Rady Nadzorczej Spółki „Beskid” w Żywcu. Od lat 80. jest członkiem Ochotniczej Straży Pożar-

nej w Łękawicy; był prezesem zarządu gminnego OSP, jest członkiem prezydium Zarządu Powiatowego OSP RP w Żywcu. Jest przewodniczącym Rady Parafialnej oraz zasiada w Zarządzie Euroregionu Beskidy. Odznaczony m.in. Złotą Odznaką „Za zasługi w zwalczaniu powodzi”, Brązową Odznaką „Zasłużony dla Ochrony Przeciwpożarowej”, Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz Brązowym Medalem „Za Zasługi dla Policji”.

Żonaty, ma córkę oraz syna.

JM

Bahr Antoni

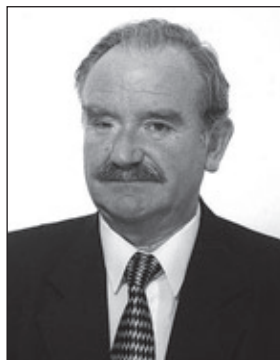
Urodził się 30 maja 1922 r. w Alwerni, a zmarł 31 maja 2010 r. Chemik i inżynier elektryk, współzałożyciel Komitetów Obywatelskich oraz Klubu Inteligencji Katolickiej w Tarnowie.

W trakcie studiów na Wydziale Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego (które ukończył w 1950 r.) pracował w Zakładach Przemysłu Nieorganicznego w Alwerni (1948–1949). Po studiach związał się zawodowo z Zakładami Azotowymi w Tarnowie. Jako specjalista od chloru i jego przetwórstwa, budował, modernizował i intensyfikował elektrolizę rtęciową, a także produkcję krzemu i tarflenu. W 1957 r. ukończył studia na wydziale elektrycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach.

Był harcmistrzem (w harcerstwie od 1934 r.), a w latach okupacji walczył w Armii Krajowej. Pracując zawodowo zaangażował się w organizowanie Stowarzyszenia Inżynierów Techników Przemysłu Chemicznego, a w 1980 r. zakładowej „Solidarności”. Działał również w Regionie „Małopolska”, gdzie był członkiem Komisji Rewizyjnej. W czasie stanu wojennego internowany i osadzony w ZK w Załężu. W 1987 r. przeszedł na emeryturę.

WS

Bajołek Andrzej

Rolnik, samorządowiec. Urodził się 20 listopada 1945 r. w Krakowie. W 1964 r. ukończył Technikum Górnicze w Krakowie. W latach 1965–1979 pracował w Kopalni Węgla Kamiennego „Janina” w Libiążu. W następnych latach zajmował się prywatnym gospodarstwem rolnym w Prandocinie.

W latach 1989–1991 był posłem Sejmu X kadencji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wybranym z listy Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego. W latach 1991–1993 był posłem Sejmu I kadencji, natomiast w latach 1993–1997 posłem Sejmu II kadencji wybranym z listy Polskiego Stronnictwa Ludowego. Od 1978 r. należał do Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, natomiast od 1990 r. do PSL. Radny województwa małopolskiego I i II kadencji z ramienia PSL. W 2002 r. wszedł w jego skład po tym, jak Stanisław Wilk został wójtem Radziemiec. Pomimo startu w wyborach 2006 r., nie został wybrany do rady kolejnej kadencji. W 1997 i 2001 r. bezskutecznie ubiegał się o mandat senatora z listy PSL, natomiast w 2005 i 2007 r. bez powodzenia kandydował do Sejmu z list PSL. Żonaty, ma syna i córkę.

MH

Barczyk Kazimierz

Samorządowiec, adwokat, radca prawny. Urodził się w 25 stycznia 1950 r. w Wolbromiu. Absolwent Wydziału Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Przewodniczący Rady Miasta Krakowa I kadencji, 1990–1993; przewodniczący Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski od 1991 r. oraz Federacji Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP od 1996 r. (funkcje piastowane społecznie); radny Rady Miasta Krakowa II kadencji 1994–1998; delegat do Sejmiku Samorządowego Województwa Krakowskiego; członek Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego 1997–2001; członek Wspólnej Komisji Konsultacyjnej Polska – Komitet Regionów UE 2001–2004; radny województwa małopolskiego I kadencji, 1998–2002; delegat do Zgromadzenia Ogólnego ZWRP od 2007; inicjator powołania Konwentu Przewodniczących Sejmików Wojewódzkich w ZWRP 2009; radny województwa małopolskiego III kadencji, wiceprzewodniczący Sejmiku od 2006; Fundusz ISPA i Fundusz Spójności UE, członek komitetów sterujących 2000–2006.

Trybunał Stanu, sędzia 1989–1991, zastępca przewodniczącego 2006–2007, sędzia od 2007; Sejm, poseł I i III kaden-

cji (1991–1993; 1997–2001), członek Narodowej Rady Integracji Europejskiej przy premierze 2002–2004; poseł III kadencji, współprzewodniczący 100-osobowego parlamentarnego zespołu samorządowego; Kancelaria Premiera, sekretarz stanu, sekretarz Komitetu Społecznego Rady Ministrów (1997–1999) – wprowadzanie 4 reform społecznych; doradca premiera J. Buzka ds. reformy samorządu terytorialnego 1999–2001; Rada Służby Cywilnej przy premierze od 2009.

Osiągnięcia w pracy samorządowej: inicjator, założyciel i przewodniczący Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski – największej regionalnej organizacji samorządu terytorialnego w Polsce (od 1991); współzałożyciel (1993), a następnie przewodniczący Federacji RZGiP RP, największej ogólnopolskiej organizacji samorządów terytorialnych w Polsce skupiającej 1000 gmin, powiatów i województw w 20 regionalnych związkach; uczestniczył w pracach nad tworzeniem i wprowadzaniem reformy administracji publicznej, tj. ustaw o samorządzie gminnym (1990), powiatowym i wojewódzkim (1998); organizator i przewodniczący I Kongresu Samorządów Terytorialnych RP oraz Konferencji Samorządów Państw Europy Środkowej i Wschodniej (1997); sekretarz ds. samorządu terytorialnego Zarządu Krajowego RS AWS kierowanego przez J. Buzka – 1997–2001; inicjator utworzenia Małopolskiego Regionalnego Centrum Informacji Europejskiej w Krakowie (od 1999); inicjator i organizator Szlaku Architektury Drewnianej w Polsce Płd.-Wsch. (1998); inicjator i autor projektu powołania Rządowego Centrum Legislacji (2000); autor specjalnej ustawy o finansowaniu z budżetu państwa budowy Kampusu 600-lecia Odnowienia Uniwersytetu Jagiellońskiego (2000); współautor ustawy o wspieraniu rozwoju ziem górskich (2001).

Organizator i lider „Solidarności” w sądach krakowskich (1980); Członek Prezydium Krajowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność” Pracowników Sprawiedliwości (1980–1989); jedyny sędzia krakowski odwołany przez Radę Państwa po wprowadzeniu stanu wojennego z zakazem wykonywania zawodu adwokata (1982); założyciel i prezes Centrum Obywatelskich Inicjatyw Ustawodawczych Solidarności oraz sekretarz jego Społecznej Rady Legislacyjnej „S” (1980–1992), które przygotowały kilkadziesiąt społecznych projektów ustaw, inicjator i współautor Obywatelskiego Projektu Konstytucji „S”; od 2001 przewodniczący Rady jedynego na świecie Muzeum Armii Krajowej w Krakowie, inicjator powołania samorządowego MAK; od 2006 członek Rady Patronów Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się”.

Nagrody i wyróżnienia: Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski – 2009; Nagroda im. Grzegorza Palki „Samorządowy Oskar” – 2009; Honorowy Obywatel Koszyc – 2008; Honorowy Obywatel Słomnik – 2007; Honoris Gratia Prezydenta Miasta Krakowa – 2006; Zasłużony dla Uniwersytetu Jagiellońskiego – 2005; Medal Miasta Krakowa „Kraków 2000” – 2000; Medal 600-lecia Odnowienia UJ – 2000; Tytuł Małopolanin Roku 2000 – Samorządowiec 10-lecia.

Żonaty, ma córkę i syna.

BL

Bartł Czesław

Urodził się 19 kwietnia 1960 r. Nauczyciel, burmistrz Krzeszowic (od 2006 r.).

Jest absolwentem Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie oraz poddyplomowych studiów z zakresu wad postawy. Pracę nauczycielską rozpoczął w szkole podstawowej w Woli Filipowskiej (obecnie zespół placówek oświatowych), której w 1990 r. został dyrektorem.

Jako burmistrz zaangażował się w rozbudowę i modernizację placówek oświatowych oraz unowocześnienie i dostosowanie przychodni gminnych do potrzeb osób niepełnosprawnych. Ważną dziedziną w jego działalności pełni kwestia podniesienia poziomu bezpieczeństwa oraz wyrównanie dysproporcji w infrastrukturze pomiędzy Krzeszowicami a pozostałymi sołectwami.

Jest wiceprzewodniczącym Związku Dorzecza Rudawy, Rudna i Sanki, wchodzi też w skład zarządu Związku Gmin Jurajskich i reprezentuje Krzeszowice w Krakowskim Obszarze Metropolitalnym.

WS

Bartmiński Jan

Samorządowiec, ekonomista. Urodził się 29 stycznia 1950 r. w Przemysłu. W 1973 ukończył Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie na kierunku ekonomika rolnictwa.

Od listopada 1980 r. członek „Solidarności”. W latach 1990–1998 i 2006–2010 radny Przemysła (w 1990 r. z listy Komitetu Obywatelskiego, w 2006 r. z listy Platformy Obywatelskiej), w latach 1990–1998 delegat do Wojewódzkiego Sejmiku Samorządowego Województwa Przemyskiego i w latach 1990–1994 jego przewodniczący, w latach 1990–1994 członek Krajowego Sejmiku Samorządu Terytorialnego w Poznaniu. W latach 1992–1994 delegat do Rady Gmin i Regionów Europy w Paryżu, w 1993 r. sygnatariusz porozumienia Euroregion Karpacki.

W 1991 r. założyciel i przewodniczący Rady Fundacji Samorządowej Ziemi Przemyskiej, współpracownik Fundacji Rozwoju Demokracji Lokalnej w Warszawie, sejmowych komisji Samorządu Terytorialnego oraz Mniejszości Narodowych i Etnicznych. Autor utworzenia Południowo-Wschodniego Instytutu Naukowego i Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Przemysłu.

Żonaty, ma syna i córkę.

BL

Bartuś Barbara

Urodziła się w 3 lipca 1967 r. w Gorlicach. Prawnik, radna Rady Gminy Lipinki II kadencji (przewodnicząca Komisji Rewizyjnej), radna Rady Powiatu Gorlickiego (2006–2007). Od 2007 r. jest posłanką na Sejm RP.

Jest absolwentką Wydziału Prawa Uniwersytetu Rzeszowskiego oraz Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Od 1999 r. pracowała w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w Gorlicach, w tym od sierpnia 2000 r. na stanowisku kierownika Referatu Rozliczeń Kont i Realizacji Dochodów.

Jako radna angażowała się w sprawy lokalnej społeczności. Doprowadziła do strefonizowania gminy Lipinki (1994). Była też przewodniczącą Społecznego Komitetu Budowy Kanalizacji Wsi Lipinki, którego staraniem wybudowano oczyszczalnię ścieków i podłączono do sieci ok. 2/3 domostw.

Jest członkinią zarządu Lokalnej Fundacji Oświatowej przy Szkole im. Ks. Jana Patrzyka w Lipinkach oraz Rady Społecznej Szpitala Specjalistycznego im. Klimontowicza w Gorlicach. Należy do Prawa i Sprawiedliwości.

Jest mężatką i ma dwie córki.

WS

Bąk Piotr

Samorządowiec, przedsiębiorca, mgr inż. geodeta. Urodził się 19 maja 1958 r. w Zakopanem. W 1982 r. ukończył Akademię Rolniczą im. Hugona Kołłątaja w Krakowie.

W latach 1990–1995 radny Rady Gminy Tatrzańskiej, 1995–2002 radny Rady Miasta Zakopane, 1995–2001 zastępca burmistrza, 2001–2006 r. burmistrz miasta Zakopane. Jeden z inicjatorów transgranicznej współpracy polsko-słowackiej, członek Rady Euroregionu Tatry w latach 1995–2007, w latach 2000–2006 wiceprzewodniczący Związku Euroregion Tatry, z ramienia samorządu uczestnik grupy roboczej ds. przejść granicznych i transportu polsko-słowackiej komisji międzyrządowej ds. współpracy transgranicznej.

Wiceprezes Stowarzyszenia Samorządów Polskich Współdziałających z Parkami Narodowymi (2000–2007), reprezentant samorządu w Radzie Tatrzańskiego Parku Narodowego (1998–2007) i Państwowej Radzie Ochrony Przyrody (2004–2009). Współorganizator Pielgrzymki Ojca Św. Jana Pawła II w Tatry i na Podhale (1997). Współorganizator Zimowej Uniwersjady 2001, Pucharu Świata w skokach narciarskich (od 2001

r. wiceprzewodniczący, 2005–2006 przewodniczący komitetu organizacyjnego). Brał udział w opracowaniu i wdrożeniu strategii zrównoważonego rozwoju Zakopanego na lata 2004–2013.

Harc mistrz, wychowawca wielu pokoleń młodzieży, jeden z współtwórców nurtu niepodległościowego we współczesnym harcerstwie polskim. W 1980 r. współzałożyciel Kręgów im. Andrzeja Małkowskiego. W latach 1984–1988 członek władz krajowych niejawnego Ruchu Harcerskiego Rzeczypospolitej. W latach 1989–1995 Przewodniczący Zarządu Obwodu Tatrzańskiego Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej. Od 1993 r. członek zarządu Klubu im. Władysława Zamoyckiego w Zakopanem, od 2002 r. prezes Klubu. 11 listopada 1990 r. odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi przez Prezydenta RP na Uchodźstwie, w 2005 r. Srebrnym Medalem Ministra Spraw Wewnętrznych Republiki Słowackiej. Inne odznaczenia: Krzyż 12 Pułku Piechoty AK, Odznaka Honorowa 12 Pułku Piechoty AK, Złota Odznaka Pamiątkowa 12 Pułku Piechoty AK, Odznaka Honorowa Sybiraka, Srebrny Medal Opiekuna Miejsc Pamięci Narodowej, Złoty Medal Opiekuna Miejsc Pamięci Narodowej, Srebrny Medal Za Zasługi Dla Pożarnictwa, Złoty Medal Za Zasługi Dla Pożarnictwa.

Żonaty, ma dwóch synów i córkę.

BL

Bednarczyk Halina

Urodziła się 13 maja 1937 r. w Tarnowie. Nauczycielka, działaczka niepodległościowa, w 1989 r. współtworzyła Wojewódzki Komitet Obywatelski „Solidarności” w Tarnowie i była jego rzecznikiem prasowym oraz redaktorem biuletynu „Nasze sprawy”.

Jest absolwentką Wydziału Filologii Polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego (1961 r.) oraz studiów podyplomowych na Uniwersytecie Łódzkim (1978 r.). Przez wiele lat pracowała jako nauczycielka języka polskiego w szkolnictwie średnim (1961–1990). W 1990 r. została wizytatorem, a następnie dyrektorem Wydziału Kształcenia Ogólnego Kuratorium Oświaty w Tarnowie (do 1995 r.). Była ekspertem ds. szkolnictwa zawodowego w Krajowej Komisji Oświaty NSZZ „Solidarność”, którego była członkiem od 1980 r., a także współredaktorem programów nauczania języka polskiego w szkołach podstawowych i zawodowych oraz recenzentką podręczników do języka polskiego (1980–1981).

Była inicjatorką reaktywowania tarnowskiego oddziału Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza i jego wieloletnim prezesem (aktualnie prezesem honorowym). Była współzałożycielką

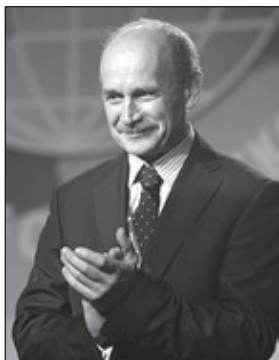
i zastępcą redaktora naczelnego pisma dla młodzieży „Wzrastanie”.

Odnaczona Złotym Krzyżem Zasługi (1980), medalem Zarządu Głównego Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza oraz medalem Starostwa Powiatowego w Tarnowie z okazji dwudziestolecia Komitetów Obywatelskich (1989).

Niezamężna.

WS

Berdychowski Zygmunt

Polityk, poseł, samorządowiec. Urodził się 9 września 1960 r. w Krynicy. W 1987 r. ukończył studia na Wydziale Prawa i Administracji UJ.

W latach 80. działacz „Solidarności”, wielokrotnie aresztowany i skazany. W 1989 r. członek „Solidarności” Rolników Indywidualnych, następnie działacz Komitetu Obywatelskiego w Nowym Sączu. W latach 1990–1991 pełnomocnik ministerstwa rolnictwa i gospodarki żywnościowej ds. restrukturyzacji mleczarstwa. Od 1994 r. był współzałożycielem Fundacji Sądeckiej, w której sprawuje funkcję prezesa zarządu. W latach 1991–1993 poseł na Sejm z ramienia PSL „Solidarność” (Stronnictwa Ludowo-Chrześcijańskiego). W latach 1997–2001 poseł na Sejm z listy AWS, a w latach 1997–2003 szef struktur małopolskich Stronnictwa Konserwatywno-Ludowego. W 2001 r. bez sukcesu startował w wyborach do Senatu. Od 2003 r. prowadzi działalność gospodarczą. Od 1993 r. był założycielem, a w latach 1993–1998 oraz 2001–2002 prezesem Zarządu Instytutu Studiów Wschodnich. Jest głównym pomysłodawcą i organizatorem Forum Ekonomicznego w Krynicy Zdrój; stoi na czele jego Rady Programowej. Od 2006 r.

radny Gminy Chełmiec. Od 1997 r. jest prezesem Zarządu Stowarzyszenia Kasa Wzajemnej Pomocy, od 1999 r. prezesem Zarządu Stowarzyszenia św. Floriana, a od 2001 r. członkiem Zarządu Stowarzyszenia Regionalnego. Autor szeregu artykułów publikowanych w „Rzeczpospolitej” oraz „Gazecie Krakowskiej”. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi (2004); honorowy obywatel Krynicy-Zdrój (2009).

Żonaty, ma troje dzieci.

JM

Bereza Jan

Dziennikarz, samorządowiec. Urodził się 9 lutego 1968 r. w Legnicy. Ukończył Wydział Prawa i Administracji UJ oraz studium podyplomowe z zakresu Public Relations w Szkole Przedsiębiorczości i Zarządzania Akademii Ekonomicznej w Krakowie.

Był dziennikarzem działu informacji i ekonomicznego „Znasu Krakowskiego”. Ponadto współpracował z prasą ekonomiczną. Był rzecznikiem prasowym Huty im. Tadeusza Sendzimira w Krakowie oraz rzecznikiem prasowym prezydenta miasta Krakowa →Andrzeja Gołasia. Był ekspertem ds. komunikacji i partycypacji społecznej w Planie Rozwoju Instytucjonalnego w ramach Programu Aktywizacji Obszarów Wiejskich. Pełnił funkcję dyrektora Biura Rzecznika Prasowego i Promocji Starostwa Powiatowego. W latach 2002–2006 członek Zarządu Województwa Małopolskiego z ramienia Ligi Polskich Rodzin. W latach 2006–2007 był radnym województwa małopolskiego, wybranym z listy Prawa i Sprawiedliwości. Po tym jak opuścił klub PiS, wstąpił do klubu „Wspólnota Małopolska”. Od 2007 r. jest sekretarzem gminy Krzeszowice.

Żonaty, ma syna.

MH

Białas Andrzej

Urodził się 26 lipca 1936 r. w Krakowie. Profesor fizyki, w 1989 r. był zaangażowany w działalność komitetów obywatelskich.

Jest absolwentem Uniwersytetu Jagiellońskiego, tam też doktoryzował się i uzyskał stopień profesora zwyczajnego (1986) na podstawie pracy z ogólnej teorii względności. Po pobycie w Europejskim Centrum Badań Jądrowych CERN w Genewie (1964–1965) zajął się opisem zderzeń cząstek przy wysokich energiach i w tej tematyce mieści się jego główny dorobek naukowy. Przez wiele lat współpracował z Instytutem Fizyki Jądrowej im. Henryka Niewodniczańskiego PAN, będąc członkiem Komitetu Fizyki PAN i członkiem Wydziału III Matematyczno-Fizyczno-Chemicznego PAU.

W 2001 r. został prezesem reaktywowanej Polskiej Akademii Umiejętności. Pod jego kierunkiem Akademia znacznie rozszerzyła swoją działalność promocji nauki. Przeprowadził wiele ważnych uregulowań w zakresie działalności naukowej i dydaktycznej polskich uczelni.

Za swoje osiągnięcia był wielokrotnie nagradzany odznaczeniami państwowymi i nagrodami naukowymi, m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia

Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz medalem Smoluchowskiego.

WS

Biedroń Grzegorz

Urodził się 9 lipca 1962 r. w Limanowej. Historyk, z samorządem Miasta Limanowa związany od 1992 r., w tym przez dwa lata jako burmistrz miasta (1992–1994), a w kolejnych kadencjach radny Miasta Limanowa (1992–2002), przewodniczący komisji: Budżetowej, Oświaty i Rewizyjnej. W III kadencji radny województwa małopolskiego.

WS

Bieniek Jan

Samorządowiec. Urodził się 25 czerwca 1941 r. Jest radnym Gminy Chełmiec nieprzerwanie od 32 lat. Od 1990 r. pełnił kolejno funkcje: przewodniczącego Komisji Rozwoju Gospodarczego, członka Zarządu Gminy, członka Komisji Infrastruktury Technicznej i Komunalnej, przewodniczącego Rady Gminy Chełmiec przez dwie kolejne kadencje. Od 1957 r. pracuje w Zakładach Przemysłu Terenowego w Nowym Sączu (po przekształceniu Nowolak Nowy Sącz).

Był inicjatorem przedsięwzięć w zakresie budowy gminnej infrastruktury technicznej i komunalnej. Założył Spółkę Wodociągową w Librantowej, która zapewniła zaopatrzenie w wodę ponad 200 gospodarstw. Był także inicjatorem budowy sieci dróg, dzięki czemu w I kadencji stworzona została od podstaw sieć dróg gminnych o nawierzchni utwardzonej. Wspierał inicjatywy prorozwojowe w szczególności w zakresie opracowania planów miejscowych, podniesienia standardów obiektów oświatowych oraz rozwoju zaplecza dla sportu i rekreacji. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi oraz odznaczeniami za rozwój Ziemi Sądeckiej i za działalność strażacką.

Żonaty, ma czworo dzieci.

BL

Bień Mieczysław

Urodził się 25 marca 1958 r. w Tarnowie. Inż. transportowiec, prezydent Tarnowa w latach 1990–1994 oraz 2002–2006 (po II turze wyborów, którą wygrał z urzędującym wówczas Józefem Rojkiem). Działacz Komitetu Obywatelskiego „S” w Tarnowie, z ramienia którego zdobył mandat w I kadencji Rady Miejskiej w Tarnowie (zasiadał w niej również w kolejnej kadencji). Jako prezydent Tarnowa dwukrotnie zasiadał we władzach Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski (wcześniej Stowarzyszenia Gmin Małopolski).

Ukończył studia na Wydziale Transportu Politechniki Krakowskiej (1982). Swoją pracę zawodową od początku związał z gospodarką komunalną miasta Tarnowa, początkowo z Wojewódzkim Przedsiębiorstwem Komunikacyjnym, a następnie z Wojewódzkim Zarządem Dróg Miejskich, gdzie był głównym specjalistą inżynierii ruchu. W latach 1996–2002 był dyrektorem generalnym Wyższej Szkoły Biznesu w Tarnowie. Od 2007 r. jest dzierżawcą i zarządcą pałacu w Janowicach, gdzie prowadzi centrum szkoleniowe i hotel.

W okresie jego pierwszej kadencji m.in. uruchomiono Grupową Oczysz-

czalnię Ścieków oraz system kolektorów kanalizacyjnych i wodociągowych, wybudowano obwodnicę południową i północną. W trakcie drugiej pozyskano środki finansowe z Unii Europejskiej na modernizację infrastruktury drogowej oraz na przebudowę systemu wodociągowego i kanalizacyjnego miasta. Zrestrukturyzowano system oświatowy miasta. Poprzez likwidację, przenosiny lub konsolidację wielu placówek oświatowych udało się zoptymalizować nakłady na te cele i znacznie poprawić jakość kształcenia. Zorganizowano też Biuro Obsługi Mieszkańców w magistracie, a Urzędowi Miasta Tarnowa przyznany został pierwszy Certyfikat Jakości Zarządzania Miastem ISO-9000. Mało popularnymi decyzjami prezydent wpłynął też na poprawę sytuacji finansowej samorządu.

Dwukrotnie uznany „Człowiekiem roku” w plebiscycie „Gazety Krakowskiej”.

RED

Biernat Zbigniew

Urodził się 13 listopada 1963 r. w Zatorze. Inż., burmistrz Zatora (od 1998 r.), przewodniczący Zarządu Związku Komunalnego Gmin Zator i Babice ds. gospodarki wodnościekowej.

Jest absolwentem Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Do czasu wyboru na stanowiska Burmistrza pracował w Kopalni Węgla Kamiennego „Piast” w Bieruniu. W 2001 r. ukończył również studia podyplomowe z Zarządzania Administracją Publiczną na Akademii Ekonomicznej w Krakowie.

Jest autorem wielu znaczących dla Zatora inicjatyw i przedsięwzięć prowadzących do pozyskania środków pozabudżetowych krajowych i unijnych. Pozwoliły one na realizację szeregu prorozwojowych zadań inwestycyjnych, w tym m.in.: na budowę kanalizacji na terenie gminy i dróg ułatwiających dostęp do terenów inwestycyjnych. Dzięki pozyskanym funduszom zmodernizowano szereg budynków i obiektów szkolnych oraz użyteczności publicznej. W 2004 r. oddano do użytku nową halę sportową przy Zespole Szkół Ogólnokształcących w Zatorze. Owocna współpraca z organizacjami pozarządowymi z terenu

Zatorszczyzny pozwoliła osiągnąć wiele wymiernych efektów, a także wesprzeć i rozwinąć ich codzienną działalność. Za jego kadencji powstał program „Dolina Karpia” (na terenie Zatora i okolicznych gmin znajdują się największe w Polsce stawy hodowlane karpia królewskiego). Program ten mocno przyspieszył rozwój gminy oraz jej promocję poza granicami Zatorszczyzny. Słynne już „Święto Karpia” jest dziś uważane za najlepszą kulinarną imprezę na mapie Małopolski. Jest głównym inicjatorem procesu rejestracji karpia zatorskiego. Innym sukcesem o charakterze rozwojowym jest doprowadzenie do utworzenia w Zatorze strefy rozwoju gospodarczego, a także opracowanie projektu oraz programu dotyczącego rewitalizacji miasta.

Pełni szereg funkcji społecznych, w tym m.in.: członka Społecznej Rady Zatrudnienia Powiatu Oświęcimskiego; członka Zarządu Miejsko-Gminnego OSP gminy Zator oraz przewodniczącego Rady Stowarzyszenia „Dolina Karpia”. Należy także do Stałej Konferencji Współpracy przy Wojewodzie Małopolskim.

Jest żonaty i ma czwórkę dzieci.

WS

Bisztyga Stanisław

Urodził się 11 października 1951 r. w Myślenicach. Ekonomista, w latach 1994–2002 radny Miasta Krakowa, a od 2006 do 2007 radny województwa małopolskiego, wcześniej (latach 1986–1989) zastępca dyrektora Wydziału Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki w Urzędzie Miasta Krakowa. Od 2007 r. jest senatorem.

W 1974 r. ukończył studia na Wydziale Ekonomiki Obrotu Towarowego i Usług Akademii Ekonomicznej w Krakowie. Dwa lata później podjął pracę jako asystent na Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie. Tam też – w 1992 r. – uzyskał tytuł doktora (tytuł rozprawy: „Społeczno-ekonomiczne uwarunkowania rozwoju turystyki w Krakowie”). W 1989 r. obejmuje funkcję dyrektora do spraw ekonomicznych i finansowych w spółce „Chemobudowa” Kraków SA. Działał w Stronnictwie Demokratycznym, a do Rady Miasta Krakowa dostał się z listy koalicji Unii Wolności, Partii Chrześcijańskich Demokratów i Stronnictwa Demokratycznego. Jako radny przez wiele lat przewodniczył Komisji Budżetowej, angażował się również w inicjatywy na rzecz rozwoju sportu i kultury fizycznej w Krakowie. Zasiada

również w Radzie Towarzystwa Sportowego TS Wisła. Jako parlamentarzysta brał udział w przygotowaniach Krakowa do przyjęcia EURO 2012. Jest też wykładowcą w Wyższej Szkole Zarządzania i Bankowości w Krakowie.

Jest żonaty i ma dwójkę dzieci.

WS

Blacha Lesław

Samorządowiec, nauczyciel. Urodził się 4 listopada 1965 r. w Pińczowie. W 1989 r. ukończył studia pedagogiczne w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie. Od września 1989 r. pracował w szkole podstawowej w Szreniawie, a w latach 1994–2000 pełnił funkcję dyrektora szkoły podstawowej w Mostku. W latach 2000–2002 pracował jako wizytator w Kuratorium Oświaty w Krakowie – Delegatura w Miechowie.

Wójtem gminy Gołcza jest od 2002 r. Jego duża skuteczność w pozyskiwaniu środków unijnych (w latach 2004–2007 piąte miejsce wśród gmin Małopolski) przełożyła się na dynamiczny rozwój inwestycji. Należy do nich zaliczyć przede wszystkim budowę I etapu kanalizacji wraz z oczyszczalnią ścieków, budowę oraz modernizacją obiektu rekreacyjno-sportowego i boiska jak również przebudowę infrastruktury drogowej na terenie gminy. Doprowadził do realizacji szeregu gminnych projektów z zakresu oświaty i kultury. W 2008 r. został laureatem plebiscytu im. Wincentego Witosa na najlepszego Wójta Małopolski (organizator: „Polska Gazeta Krakowska”). Bezpartyjny.

Żonaty, ma dwoje dzieci.

JM

Bodziony Emil

Urodził się w 1949 r. w Krynicy-Zdroju. Absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego (1973), burmistrz Gminy Uzdrawiskowej Krynica-Zdrój (od 2006 r.). Wcześniej radny Gminy Krynica (1990–1998) i delegat do Wojewódzkiego Sejmiku Samorządowego w Nowym Sączu (1994–1998), zastępca burmistrza Gminy Uzdrawiskowej Krynica-Zdrój (1998–2002), radny Powiatu Nowosądeckiego oraz Przewodniczący Komisji Sportu i Rekreacji.

Stwarzając korzystne warunki dla inwestorów doprowadził do budowy sześciu nowych obiektów hotelowych w Krynicy-Zdroju, zapoczątkował proedukacyjną politykę Gminy poprzez wybudowanie dwóch nowych szkół i modernizację krynickiego gimnazjum, doprowadził do poprawy dostępności komunikacyjnej w Krynicy-Zdroju i Gminie, poprzez wybudowanie 20 km nowych nawierzchni asfaltowych ulic i dróg gminnych. Doprowadził do przekwalifikowania na drogę krajową w 2005 r. drogi Krzyżówka-Tylicz-Muszynka i przeprowadzenia jej modernizacji do 2010 roku, doprowadził do podjęcia wspólnie z Województwem Małopolskim, Instytutem Wschodnim i Gminą decyzji o budowie nowoczesnego Centrum Kulturalno-Kongresowego

w Krynicy-Zdroju. Przy wsparciu współpracującego z gminą środowiska sportowego doprowadził do odbudowy krynickiego hokeja, a we współpracy z Polskim Związkiem Saneczkarskim doprowadził do decyzji o odbudowie nowoczesnego sztucznie mrożonego toru saneczkowo-bobslejowego na Górze Parkowej.

Jest żonaty i ma czwórkę dzieci.

WS

Bohosiewicz Andrzej

Samorządowiec, działacz związkowy, dr nauk technicznych. Urodził się 13 września 1945 r. w Krakowie. Studia z zakresu leśnictwa ukończył w 1968 r. na Akademii Rolniczej w Krakowie; w 1974 r. uzyskał doktorat na Akademii Techniczno-Leśnej w Petersburgu. W latach 1974–1985 był adiunktem, a w latach 1986–1991 zastępcą dyrektora administracyjnego Akademii Rolniczej w Krakowie. W latach 1995–1997 był dyrektorem Ośrodka Studiów i Kształcenia Społeczno-Zawodowego w Krakowie.

W latach 1998–2002 był radnym miasta Krakowa; pełnił funkcję m.in. wiceprzewodniczącego Komisji Planowania Przestrzennego. W latach 2002–2006 był radnym województwa małopolskiego; pełnił obowiązki wiceprzewodniczącego Komisji Rewizyjnej. Od 2004 r. był zastępcą dyrektora Wydziału Spraw Społecznych Urzędu Miasta Krakowa, a w latach 2006–2008 dyrektorem Biura ds. Ochrony Zdrowia tamże; był przewodniczącym Komisji Promocji i Ochrony Zdrowia Związku Miast Polskich. Od 2009 r. jest głównym specjalistą w Wydziale Kształtowania Środowiska Urzędu Miasta Krakowa. W latach 1997–2004 był przewodniczącym Rady Wojewódzkiej

Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych w Krakowie, a w latach 1996–2000 wiceprzewodniczącym Związku Ormian w Polsce; należy do Ormiańskiego Towarzystwa Kulturalnego; czynny w harcerstwie. W latach 1966–1989 był członkiem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2002) oraz Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi.

Żonaty, ma syna i córkę.

JM

Bolek Krzysztof

Urodził się 13 września 1949 r. w Krakowie. Inż. instalacji sanitarnych, od 1994 r. prezes Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Krakowie, jednostki organizacyjnej województwa małopolskiego, której naczelnym zadaniem jest dofinansowanie inwestycji i innych działań na rzecz ochrony środowiska w województwie małopolskim.

Jest absolwentem Politechniki Krakowskiej im. T. Kościuszki, którą ukończył w 1972 r. Tam też zatrudniony został jako wykładowca akademicki (najpierw był asystentem, a potem starszym asystentem). Od 1983 r. pracował w Ośrodku Badań i Kontroli Środowiska w Krakowie, gdzie był zastępcą dyrektora, a później dyrektorem. Następnie, w latach 1991–1994, piastował stanowisko dyrektora Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska. Prezesem WFOŚiGW został w 1994 r.

Za swoje największe osiągnięcie w pracy na rzecz samorządu uważa współtworzenie transparentnego, obiektywnego systemu procedur i ocen dla zadań nieinwestycyjnych oraz inwestycyjnych, realizowanych przez samorządy gminne, powiatowe i wojewódzkie. Dzięki nim Fundusz istotnie przyczynił się do realnej poprawy stanu środowiska naturalnego i warunków życia Małopolski. Dla wielu samorządów dotacje i pożyczki z WFOŚiGW były często jedyną dostępną formą finansowania.

Został wyróżniony przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za swoje osiągnięcia naukowe (1985) i dydaktyczne (1986). Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej odznaczony natomiast Honorowym Medalem im. Józefa Tuliszkowskiego (2009).

WS

Borkowski Tadeusz

Nauczyciel akademicki, socjolog, samorządowiec. Urodził się 19 stycznia 1944 r. w Nowym Targu. Ukończył dwa kierunki studiów – w 1968 r. budownictwo lądowe na Politechnice Krakowskiej, natomiast w 1973 r. socjologię na UJ. W latach 1968–1973 pracował na Politechnice Krakowskiej kolejno jako stażysta, asystent i starszy asystent. Aktualnie jest kierownikiem Zakładu Socjologii Organizacji i Zarządzania Instytutu Ekonomii i Zarządzania UJ. W 1976 r. doktoryzował się, w 1987 r. obronił habilitację. W latach 1992–1996 był członkiem Partii Chrześcijańskich Demokratów. Od 1996 do 2001 r. był członkiem Stronnictwa Konserwatywno-Ludowego. W latach 1998–2002 radny województwa małopolskiego, wybrany z listy Akcji Wyborczej „Solidarność”. W 1979 r. został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, natomiast w 1998 r. Złotym Krzyżem Zasługi. Jest prezydentem Hermesa – Higher Education and Research in Management of European Universities, organizacji zrzeszającej kilkanaście europejskich uniwersytetów prowadzących studia z zakresu zarządzania i ekonomii.

Żonaty, ma dwóch synów i córkę.

MH

Boroń Piotr

Nauczyciel, samorządowiec, senator, historyk. Urodził się 2 lipca 1962 r. w Krakowie. W 1986 r. ukończył historię na Uniwersytecie Jagiellońskim; w czasie studiów był czynny w Niezależnym Zrzeszeniu Studentów. Był prezesem Koła Naukowego Historyków. Ukończył także studia podyplomowe AGH z zakresu zarządzania. Był dwukrotnie stypendystą prof. Lanckorońskiej w Watykanie, zajmując się dyplomacją papieską. W 1990 r. rozpoczął pracę jako nauczyciel historii w V Liceum Ogólnokształcącym w Krakowie. W 1994 r. założył „Tygodnik Salwatorski” i do 2005 r. był jego redaktorem naczelnym. Był wieloletnim sekretarzem Duszpasterskiej Rady Parafialnej.

Od 1994 r. był radnym dzielnicy VII w Krakowie; był współzałożycielem Zwierzyńckiego Salonu Artystycznego i Kół Przyjaciół Sztuk Wszelkich. W latach 1998–2002 był radnym miasta Krakowa z listy AWS; pełnił obowiązki przewodniczącego Komisji Kultury i Ochrony Zabytków. W 2001 r. kandydował do Sejmu z listy Prawa i Sprawiedliwości. Od listopada 2002 r. do października 2005 r. był radnym i przewodniczącym Sejmiku Województwa Małopolskiego. Pracował w Komisji Głównej oraz Komisji Kultury.

Był inicjatorem Małopolskiego i Ogólnopolskiego Przeglądu Pieśni Patriotycznej. W latach 2003–2005 reprezentował Polskę w Komitecie Regionów oraz Stowarzyszeniu Władz Lokalnych Europy. W 2005 r. został wybrany do Senatu RP z poparciem PiS i PO. W 2006 roku został członkiem Rady Programowej Państwowych Zbiorów Sztuki na Wawelu. Od września 2007 r. do sierpnia 2010 r. z nominacji Prezydenta RP był członkiem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Założył Forum Edukacji Medialnej. W latach 1998–2002 był wiceprzewodniczącym Komitetu Obywatelskiego Miasta Krakowa. Czynny w Bractwie Kurkowym, Akcji Katolickiej i NSZZ „Solidarność”. Opublikował kilkadziesiąt artykułów prasowych oraz kilkanaście pozycji książkowych i śpiewników. Odznaczony Medalem Opiekuna Miejsc Pamięci Narodowej. Posiada status pokrzywdzonego w PRL.

Żonaty, ma syna.

JM

Borowicz Czesław

Hokeista, inżynier ochrony środowiska, trener, samorządowiec. Urodził się 6 lipca 1941 r. w Nowym Targu.

W 1965 r. ukończył studia na Wydziale Melioracji Wodnych Wyższej Szkoły Rolniczej w Krakowie. W 1974 r. ukończył studia podyplomowe na stopień trenera II klasy na Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach. W 1980 r. ukończył Wyższą Szkołę Trenerską na Uniwersytecie Karola w Pradze. Jako zawodnik grał w Podhalu Nowy Targ, Cracovii i Unii Oświęcim. Pracował w wielu profesjach m.in. jako projektant w Biurze Projektów Zakładów Chemicznych w Oświęcimiu (1969–1978), czy właściciel agencji handlowo-reklamowej (1991–1993). Najwięcej czasu poświęcał pracy trenerskiej. Był trenerem kilku drużyn hokejowych, w tym w latach 1979–1982 polskiej kadry narodowej, którą prowadził na Zimowych Igrzyskach Olimpijskich w Lake Placid (1980).

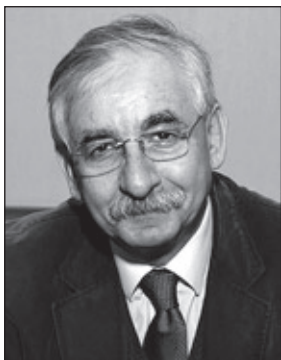
W latach 1994–1996 był burmistrzem Nowego Targu. Sprawując ten urząd przyczynił się do powstania Euroregionu Tatry i w latach 1995–1997 był członkiem jego Rady pierwszej kadencji. W 1998 r. pełnił urząd wicewojewody nowosądeckiego. W latach 1998–2002 był radnym

województwa małopolskiego z ramienia UW. W 1993 r. bezskutecznie ubiegał się o mandat poselski z listy Kongresu Liberalno-Demokratycznego, a w 1997 r. z listy Unii Wolności. W 2002 r. bez powodzenia startował w wyborach na stanowisko burmistrza Nowego Targu. W 1993 r. był członkiem KLD. W latach 1994–2001 należał do Unii Wolności. Obecnie jest członkiem Platformy Obywatelskiej. Od 2007 r. stoi na czele Nowotarskiego Klubu Olimpijczyka.

Żonaty, ma trzy córki.

MH

Borusiewicz Rudolf

Ekonomista, menadżer, samorządowiec, nauczyciel, trener. Urodzony 12 stycznia 1953 r. w Nowym Sączu.

Absolwent Akademii Ekonomicznej w Krakowie (cybernetyka ekonomiczna i informatyka), odbył też studia pedagogiczne (1982) i liczne studia podyplomowe, m.in. na Akademii Wychowania Fizycznego w Gdańsku (trenerskie II kl. państwowej w brydżu sportowym), Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu (w zakresie Rozwoju Regionalnego i Gospodarki Przestrzennej), Szkole Głównej Handlowej w Warszawie (Zarządzanie Organizacjami Ochrony Zdrowia).

W latach 1994–2002 był radnym Rady Miasta Nowy Sącz, a w latach 1998–2002 jej wiceprzewodniczącym. W latach 1994–1996 sprawował urząd wiceprezydenta Nowego Sącza. Od 1994 r. aktywny działacz Związku Miast Polskich, gdzie w różnych okresach był m.in. członkiem Zarządu oraz członkiem Komisji Rewizyjnej. W 1997 r. został desygnowany na Przewodniczącego Zarządu Sądeckiej Miejskiej Strefy Usług Publicznych (pilotażowego powiatu nowosądeckiego), a po wprowadzeniu reformy powiatowej i związaniu się Związku Powiatów Polskich został jego sekretarzem generalnym.

Położył duże zasługi w zakresie standaryzacji instytucji kultury i zarządzania takimi jednostkami. W 1992 r. minister kultury i sztuki powołał go do zespołu mającego wypracować założenia reformy instytucji kultury, a dwa lata później Zespołu Komitetu Badań Naukowych – Programu Badań Ekonomicznych Europy Środkowej (współpracownik Ośrodka Reformy Szkolnictwa Ekonomicznego SGH). W 2008 r. został członkiem zespołu ekspertów przy MEN w zakresie „Programu wzmocnienia efektywności systemu nadzoru pedagogicznego i oceny jakości pracy szkoły”. Od 2003 r. zastępca przewodniczącego Rady NFZ, a od 2005 r. członek Rady Informatyzacji.

Na przełomie lat 70. i 80. był głównym księgowym w Studenckim Centrum Kultury „Rotunda” w Krakowie, a od 1982 do 1990 r. nauczycielem w Zespole Szkół Ekonomicznych w Nowym Sączu. W 1990 r. został dyrektorem Wydziału w Urzędzie Wojewódzkim w Nowym Sączu, był też pełnomocnikiem Rektora Wyższej Szkoły Biznesu – NLU w Nowym Sączu.

Odnaczony: w 2009 r. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, a w 2005 r. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Jest też posiadaczem Złotego Krzyża Zasługi i licznymi odznakami za zasługi. Jest członkiem Polskiego Związku Brydża Sportowego (od 1974 r.), w którym jest wiceprezesem i skarbnikiem.

Jest żonaty, ma syna i córkę.

RED

Bosak Wojciech

Samorządowiec, mgr rolnictwa. Urodził się 10 listopada 1963 r. w Krakowie.

Po ukończeniu w 1988 r. studiów na Wydziale Melioracji Wodnych i Geodezji Urzędzeń Rolnych na Akademii Rolniczej w Krakowie, pracował w budownictwie na stanowiskach inspektora budowy, mistrza budowy oraz kierownika budowy. Następnie w latach 1995–1997 był odpowiedzialny w urzędzie gminy Michałowice za inwestycje. W latach 1997–2002 pracował jako kierownik inwestycji w urzędzie gminy w Zielonkach. W latach 2002–2006 był wicestarostą powiatu krakowskiego, odpowiedzialnym za sprawy związane z infrastrukturą i budownictwem. W latach 2006–2007 był wicemarszałkiem województwa małopolskiego. Na tym stanowisku nadzorował prace departamentów administracyjnych oraz związanych z infrastrukturą i budownictwem. Od 24 kwietnia do 13 sierpnia 2007 r. podsekretarz stanu w Ministerstwie Budownictwa. W latach 2007–2008 pracował jako kierownik budowy w firmie Brickbau, a w 2008 r. był dyrektorem Zakładu Wodociągów Gminnych Jerzmanowice. Od stycznia do października 2009 r. dyrektor Biura Zarządu i Spraw Korporacyjnych

Telewizji Polskiej SA. Był radnym województwa małopolskiego III kadencji, gdzie był członkiem Komisji Rozwoju, Promocji i Współpracy z Zagranicą oraz Komisji Rolnictwa i Modernizacji Wsi. Jednocześnie czynny w organizacjach społecznych i politycznych – działał w Duszpasterstwie Akademickim, NSZZ „Solidarność”, Ruchu Odbudowy Polski, a od 2002 r. w Lidze Polskich Rodzin; był członkiem-założycielem Małopolskiego Stowarzyszenia Gospodarczego (1997–2002). Odznaczony Złotą Odznaką „Za Zasługi dla Spółdzielczości Bankowej im. Franciszka Stefczyka” (2010) oraz Odznaką „Honoris Gratia” (2009).

Jest żonaty, ma dwóch synów i córkę.

JM

Broda Krystyna

Urodziła się 1 kwietnia 1951 r. w Tarnowie, zmarła 21 listopada 2008 r. Prawnik, radna województwa małopolskiego II kadencji (przewodnicząca Komisji Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, członek Komisji: Rozwoju Regionu, Promocji i Współpracy z Zagranicą, Statutowo-Prawnej) i III kadencji (przewodnicząca Komisji Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz Komisji Statutowo-Prawnej). W latach 1990–1994 sprawowała urząd wicewojewody tarnowskiego.

Była inicjatorką szeregu przedsięwzięć związanych z ożywieniem kulturalnym i społecznym Mościc (przemysłowa dzielnica Tarnowa powstała wokół Zakładów Azotowych), m.in. modernizacji i rozbudowy Mościckiego Centrum Kultury. Inwestycja ta, ukończona w 2010 r. otrzymała dofinansowanie z „Małopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007–2013” oraz z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

WS

Bubula Barbara

Urodziła się 4 marca 1963 r. w Krakowie. Polonistka, w latach 1990–2005 radna Rady Miasta Krakowa oraz członkini Zarządu Miasta Krakowa (1994–1997). W latach 2005–2007 była posłanką na Sejm RP, członkinią Komisji Sejmowej ds. Finansów Publicznych.

Dyplom magistra filologii polskiej uzyskała na Uniwersytecie Jagiellońskim (1986), po czym kontynuowała naukę na studiach doktoranckich (do 1990 r.). Pierwszą pracę podjęła w 1991 r. jako nauczycielka języka polskiego w krakowskim Liceum Ogólnokształcącym im. Świętej Rodziny, gdzie pracowała do 1995 r. Kolejnym miejscem pracy był Urząd Miasta Krakowa, gdzie była etatową członkinią Zarządu MK. Następnie sprawowała funkcję prezesa zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej „Budostal”. Była też członkinią redakcji dwumiesięcznika „Obywatel” (2001–2004), poświęconego polityce, społeczeństwu i ekologii.

Jako radna szczególną uwagę zwracała na szkolnictwo, mienie komunalne i budżet miasta. Była zdecydowanym przeciwnikiem zbytniego zadłużania się miasta i – jej zdaniem nieopłacalną – wyprzedają majątku komunalnego. Przewodowała wiele poprawek do dokumentów

strategicznych Krakowa (m.in. o wykupie przez miasto terenów zielonych przeznaczonych do rekreacji i wypoczynku, o kontynuacji programu zalesiania nieużytków, czy o odnowie zieleńców i chodników w osiedlach mieszkaniowych), jak też do kolejnych budżetów (m.in. o ograniczeniu uprawnień prezydenta do przenoszenia środków w budżecie miasta bez zgody Rady Miasta, o dofinansowaniu inwestycji w szpitalach miejskich, o środkach na przygotowanie budowy linii tramwajowej północnej z Mistrzejowic przez Prądnik i Olszę do cmentarza Rakowickiego).

Należała do Niezależnego Zrzeszenia Studentów (od 1981 r.), a od 1991 r. Porozumieniu Centrum, z którego odeszła do Ruchu dla Rzeczypospolitej (1992–1993), gdzie była wiceprzewodniczącą zarządu wojewódzkiego w Krakowie. Była współzałożycielką Stowarzyszenia „Samorządny Kraków” (1996), któremu w przewodniczyła w latach 1998–2003. Była członkiem-założycielem Prawa i Sprawiedliwości.

Jest miłośnikiem czynnego uprawiania sportu, zwłaszcza narciarstwa biegowego i kajakarstwa (wielokrotnie uczestniczyła w Biegu Piastów na dystansie 25 km, przepłynęła też kajakiem blisko 2 tys. km polskimi i litewskimi rzekami).

Jest niezamężna.

WS

Bujakowski Kazimierz

Urodzony 12 listopada 1956 r. w Proszowicach. Inżynier geodeta, zastępca prezydenta Miasta Krakowa (od 2004 r.), pełnomocnik prezydenta MK ds. Tworzenia Zasobów Nieruchomości Miasta Krakowa i Skarbu Państwa (2002–2004). W latach 1999–2001 był Głównym Geodetą Kraju – Prezesem Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii.

Jest absolwentem Wydziału Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie (1980), a także studiów podyplomowych Master of Business Administration w Szkole Przedsiębiorczości i Zarządzania Akademii Ekonomicznej w Krakowie (2001). W 1990 r. uzyskał doktorat nauk technicznych, dzięki czemu objął (w 1991 r.) stanowisko adiunkta w Katedrze Geomatyki Wydziału Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska AGH. Jego zainteresowania naukowe i dydaktyczne obejmują zagadnienia geodezji wyższej i kartografii matematycznej. Jako naukowiec zajmuje się też pracami badawczymi i wdrożeniowymi z zakresu Systemów Informacji Przestrzennej. Pracę naukową – przez kilka następnych lat (do 1998 r.) – godził z pracą na stanowisku dyrektora Wydziału Geodezji, Kartografii, Katastru

i Nieruchomości Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie. W okresie od października 1994 do kwietnia 1995 roku pełnił ponadto obowiązki dyrektora Urzędu Wojewódzkiego, kierując pracami całego Urzędu.

Przygotował i przeprowadził dwie nowelizacje ustawy „Prawo geodezyjne i kartograficzne”. Brał udział w pracach nad „Rządowym programem rozwoju systemu katastralnego w Polsce”. Budował system informacji przestrzennej na poziomie centralnym. Inicjował prace badawczo-rozwojowe i wdrożeniowe z zakresu katastru nieruchomości, systemu zarządzania jakością w geodezji i kartografii. Jako dyrektor Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie koordynował prace nad Małopolskim Systemem Informacji Przestrzennej. Został pełnomocnikiem wojewody do opracowania Komputerowego Atlasu Województwa Krakowskiego – systemu informacji geograficznej obejmującego obszar całego byłego województwa krakowskiego. Był współautorem projektów dwu rozporządzeń wykonawczych do ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Jest członkiem: Państwowej Rady Nieruchomości, Małopolskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych, a także Komisji Egzaminacyjnej do spraw Uprawnień zawodowych. Odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi (2006 r.) oraz Srebrnym Krzyżem Zasługi (1997). Ponadto odznaczony został Odznaką Honorową „Za zasługi dla geodezji i Kartografii” (2001).

Jest żonaty i ma dwoje dzieci.

WS

Chojka Jan

Samorządowiec, mgr inż. hutnik. Urodził się 4 listopada 1961 r. w Dąbrówce Lgockiej. Ukończył Akademię Górniczo-Hutniczą w Krakowie (specjalność gospodarka cieplna i budowa pieców). W latach 1994–2002 radny gminy Nowe Brzesko. Nieprzerwanie od 1998 r. wójt Nowego Brzeska. Realizator wielomilionowych inwestycji, m.in. budowa szkół i sal gimnastycznych wraz z otoczeniem, w tym w ramach programu „Orlik”.

Strażak ochotnik OSP Szpitalary, członek Stowarzyszenia Przyjaciół Ziemi Nowobrzeskiej. Odznaczony: Brązowym Medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju”, Brązowym i Srebrnym Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa”.

Żonaty, ma dwóch synów.

BL

Cholewka Marek

Samorządowiec, pracownik samorządowy, mg inż. architekt. Urodzony 22 czerwca 1950 r. w Krakowie. W 1975 r. ukończył Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej.

Radny Miasta Krakowa I kadencji (1990–1994) z listy Krakowskiego Komitetu Obywatelskiego – przewodniczący Komisji Polityki Społecznej RMK, radny Miasta Krakowa II kadencji (1994–1998) z listy „Samorządny Kraków” – przewodniczący Komisji ds. Rodziny i Polityki Społecznej RMK, radny Miasta Krakowa III kadencji (1998–2002) z listy AWS – wiceprzewodniczący Komisji Promocji, Informacji i Współpracy z Zagranicą RMK, W latach 1994–1998 był delegatem Rady Miasta Krakowa do Sejmiku Samorządowego Województwa Krakowskiego, a także organizatorem i przewodniczącym pierwszej w Polsce Komisji ds. Rodziny Sejmiku, wiceprzewodniczącym Komisji Zdrowia i Polityki Społecznej, wiceprzewodniczącym Komisji Edukacji. W okresie 1998–2002 był członkiem Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Krakowie.

W latach 1985–1990 pracował jako architekt-projektant w Miejskim Biurze Projektów w Krakowie, a następnie (do

1998 r.) jako inspektor w biurze Sejmiku Samorządowego Województwa Krakowskiego. Później (do 2002 r.) inspektor i sekretarz Marszałka Województwa Małopolskiego. Aktualnie jest inspektorem-architektem w Biurze Miejskiego Konserwatora Zabytków – Oddziale Ochrony Zabytków Urzędu Miasta Krakowa.

Opracował kilkadziesiąt projektów uchwał Rady Miasta Krakowa i Sejmiku Samorządowego Województwa Krakowskiego szczególnie w zakresie polityki prorodzinnej i polityki społecznej (m.in. udział w reformie systemu polityki społecznej Krakowa, w tworzeniu systemu opieki nad dzieckiem osieroconym społecznie), zdrowia (udział w reformie szpitali, reprivatyzacji szpitala oo. Bonifratów), edukacji (m.in. szkoły środowiskowe i integracyjne, współpracy z zagranicą (szczególnie ze wschodem, zainicjowanie i rozwijanie współpracy Krakowa z Wilnem i podpisania umowy o braterstwie miast, współpraca z Lwowem m.in. poprzez pomoc w organizacji wizyty Jana Pawła II we Lwowie i Kijowie, przy organizacji kilkunastu cykli szkoleń dla pracowników ukraińskiego ministerstwa ds. rodziny, młodzieży i dzieci w Krakowie). Wspierał projekty organizacji pozarządowych namawiając je do realizacji zadań w oparciu o wprowadzony przez miasto system grantowy.

Należał do „Solidarności” od początku istnienia związku. W 1989 r. współtworzył Komitet Obywatelski „Solidarność” Podgórze i był jego przewodniczącym. Był odpowiedzialny za wybory parlamentarne w r. 1989 w Podgórzu i sąsiednich gminach. Był współzałożycielem Zespołu Apostolstwa Świeckich Krakowie, Ośrodka „Kamieniołom im. Jana Pawła II” i Stowarzyszenia „Veritas Splendor”. Jest członkiem Chrześcijańskiej Demokracji Stronnictwa Pracy (prezes Zarządu Wojewódzkiego, a także

członek Zarządu Głównego). Jest członkiem Fundacji Pomocy Potrzebującym „Amicus” (współzałożyciel i wiceprezes od 1991 r.), Towarzystwa Przyjaciół Dzieci (prezes Zarządu Wojewódzkiego w latach 1989–2000, a od 1994 r. członek Zarządu Głównego), Klubu Inteligencji Katolickiej w Krakowie (od 1980 r.) i Stowarzyszenia „Bank Żywności” (współzałożyciel). Zaangażowany w działalność na rzecz Polaków na Wschodzie. Należy do Towarzystwa Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej (członek), Komitetu Obywatelskiego Kraków-Wilno (współzałożyciel) oraz Towarzystwa Obrony Polskich Kresów Zachodnich. Jest członkiem Obywatelskiego Komitetu Ratowania Krakowa oraz koła UNESCO.

Otrzymał Złoty Medal Kraków 2000 (za działalność samorządową dla Krakowa), Order Św. Stanisława (1997) oraz Odznakę Przyjaciół Dziecka.

Żonaty.

BL

Choma Robert

Samorządowiec, prezydent Przemysła, prawnik. Urodził się 24 czerwca 1963 r. w Przemysłu.

Po ukończeniu w 1988 r. studiów na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej – filia w Rzeszowie podjął pracę najpierw w Wojewódzkim Domu Kultury w Przemysłu, a następnie jako kierownik Referatu ds. Obsługi Rady Miasta w urzędzie miasta w Przemysłu. W latach 1993–1996 pracował jako kierownik Oddziału w Wojewódzkim Urzędzie Pracy w Przemysłu, a w latach 1998–2001 był wiceprezesem Krajowego Urzędu Pracy. W latach 2001–2002 był dyrektorem szpitala wojewódzkiego w Przemysłu. W latach 1996–1998 był wiceprezydentem, a od 19 listopada 2002 r. piastuje urząd prezydenta Przemysła. Jego dotychczasowe działania koncentrowały się na zagadnieniach związanych z rozbudową i modernizacją infrastruktury wodociągowej i kanalizacyjnej, ciepłowniczej czy drogowej, budową Przemyskiego Parku Sportowo-Rekreacyjnego. Udało mu się doprowadzić do powołania przemyskiej podstrefy Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej (2006) oraz rozszerzenia w 2009 r. granic miasta Przemysła. Czynn-

ny w organizacjach samorządowych – jest wiceprzewodniczącym Zarządu Podkarpackiego Stowarzyszenia Samorządów Terytorialnych, wiceprzewodniczącym Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski oraz przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Federacji Regionalnych Związków Gmin i Powiatów; jako przedstawiciel strony samorządowej od 2003 r. zasiada w Radzie Działalności Pożytku Publicznego. Od 2008 r. jest przewodniczącym Zarządu Związku Gmin Fortecznych Twierdzy Przemyśl. Odznaczony m.in. Medalem Pro Memoria.

Żonaty, ma dwójkę dzieci.

JM

Chrapek Małgorzata

Urodziła się 7 września 1958 r. w Wieprzu. Nauczycielka, wójt gminy Wieprz (od 2002 r.).

Ukończyła studia na Uniwersytecie Śląskim w Sosnowcu na Wydziale Nauk o Ziemi; kierunek geografia o specjalności nauczycielskiej (1981). Jest absolwentką specjalistycznego studium zarządzania oświatą w Kaliszu – menedżer oświaty z matematyki, geografii, nadzoru z elementami ewaluacji, informatyki i przyrody. Pod koniec studiów rozpoczęła pracę jako nauczyciel w Szkole Podstawowej w Nidku (1980), a później w Zespole Szkół w Graboszycach (1981–2002), gdzie od 1988 r. była dyrektorem.

Pod jej kierownictwem gmina Wieprz stała się jedną z najaktywniejszych gmin w Małopolsce pod względem wykorzystania funduszy unijnych.

W latach 1982–1988 była radną Rady Narodowej w Zatorze i Rady Narodowej Województwa Bielskiego. Harcerka, przez siedem lat komendantka Hufca ZHP w Zatorze.

Jest zamężna i ma jednego syna.

WS

Chrobak Stanisław

Polityk, samorządowiec. Urodził się 24 września 1950 r. w Paleśnicy, gdzie zmarł 15 lutego 2006 r.

W latach 1989–1991 z ramienia Komitetu Obywatelskiego zasiadał w Senacie I kadencji. W latach 90. był wójtem gminy Zakliczyn. Z listy Akcji Wyborczej „Solidarność” został wybrany radnym województwa małopolskiego I kadencji.

Pośmiertnie 28 lutego 2010 r. odznaczony przez prezydenta Lecha Kaczyńskiego Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

MH

Chrzanowski Kazimierz

Polityk, poseł, samorządowiec. Urodził się 25 grudnia 1951 r. w Łaziskach. W 1988 r. ukończył Wydział Nauk Społeczno-Politycznych Akademii Nauk Społecznych w Warszawie. W latach 1970–1983 pracował w Hucie im. Lenina w Krakowie, a w latach 1981–1986 był etatowy pracownikiem Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej. W latach 1989–1990 był sekretarzem Komitetu Dzielnicowego PZPR w Nowej Hucie. W latach 1994–1998 był radnym miasta Krakowa; pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Budżetowej. W latach 1998–2000 był radnym województwa małopolskiego. W latach 1997–2007 był posłem na Sejm RP; zasiadał m.in. w Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej oraz Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych. Obecnie pracuje w Przedsiębiorstwie Usług Technicznych Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej SA w Krakowie. Był członkiem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, od 1990 r. członkiem SdRP, a następnie SLD; w latach 2002–2003 przewodniczący rady wojewódzkiej SLD. Odznaczony m.in. Brązowym i Srebrnym Krzyżem Zasługi. Żonaty, ma córkę i syna.

JM

Chwierut Janusz

Posel, polityk, samorządowiec, ekonomista, działacz społeczny. Urodzony 21 sierpnia 1965 r. w Kętach. Ukończył studia na Wydziale Planowania i Finansowania Gospodarki Narodowej Akademii Ekonomicznej w Krakowie, kierunek: finanse.

W latach 1994–2002 radny Miasta Oświęcim, gdzie był kolejno przewodniczącym Komisji Budżetu i Rozwoju, wiceprzewodniczącym Rady i członkiem Zarządu Miasta (od maja 1999 r. do listopada 2002 r.). W 2002 r. został wybrany do Rady Powiatu Oświęcimskiego, gdzie został powołany na przewodniczącego komisji gospodarczej i promocji powiatu.

Osiągnięcia w pracy samorządowej to utworzenie Oświęcimskiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego, które wybudowało około 200 mieszkań, realizacja Miejskiej Strefy Aktywności Gospodarczej *Nowe Dwory* i utworzenie Inkubatora Przedsiębiorczości oraz Oświęcimskiego Centrum Biznesu. Doprowadził też do utworzenia Miejskiego Ośrodka Informacji Turystycznej w holu budynku wejściowego Muzeum Auschwitz, opracowania programu pomocy małym i średnim przedsiębiorcom z te-

renu Oświęcimia i stworzenia Centrum Biznesu Małopolski Zachodniej.

W 2005 i 2007 r. wybierany na posła na Sejm RP z listy Platformy Obywatelskiej okręgu chrzanowskiego. W Komisji Finansów Publicznych wniósł poprawki do budżetu państwa na 2006 r. zwiększające środki finansowe na budowę zbiornika w Świnnej Porębie oraz Oświęcimski Strategiczny Program Rządowy. Od 2002 r. członek Platformy Obywatelskiej RP, a od 2004 Przewodniczący Zarządu Powiatowego Platformy Obywatelskiej w Oświęcimiu. Jest prezesem Miejskiego Klubu Piłkarskiego „Unia Oświęcim”.

Żonaty, ma dwie córki.

BL

Ciągło Edward

Nauczyciel, poseł, samorządowiec. Urodził się 15 października 1953 r. w Gołkowicach Dolnych, w powiecie nowosądeckim.

W 1978 r. ukończył studia na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego; jest także absolwentem Instytutu Kształcenia Nauczycieli. W latach 1980–2003 pracował jako nauczyciel w Zespole Szkół Kolejowych w Nowym Sączu. W latach 1990–1994 był radnym miasta i gminy Stary Sącz; reprezentował też gminę w Sejmiku Samorządowym Województwa Nowosądeckiego. W latach 2002–2005 był radnym województwa małopolskiego; pełnił funkcję zastępcy przewodniczącego Komisji Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. W latach 2005–2007 piastował mandat posła na Sejm RP. Był członkiem Ruchu Odbudowy Polski i Ligi Polskich Rodzin, w latach 1995–1997 przewodniczył Zarządowi Okręgu LPR, a od 2002 r. stał na czele zarządu powiatu tej partii. Obecnie w Prawie i Sprawiedliwości, sekretarz zarządu powiatu ziemskiego nowosądeckiego PiS.

Żonaty, ma troje dzieci.

JM

Cichoń Zbigniew Jan

Senator, polityk, adwokat, działacz społeczny, samorządowiec. Urodził się 21 grudnia 1952 r. w Częstochowie. W 1976 r. ukończył studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego, stypendysta Rady Europy i DePaul University w Chicago, odbył praktykę zawodową w amerykańskich kancelariach adwokackich zajmujących się obroną praw człowieka oraz w Kongresie Polonii Amerykańskiej.

W latach 1990–1994 radny Miasta i Gminy Wieliczka i członek Zarządu wybrany z listy Komitetu Obywatelskiego. Od 2007 r. Senator RP VII kadencji, członek Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich oraz Komisji Ustawodawczej.

W 1976 r. usunięty ze stanowiska asystenta Uniwersytetu Jagiellońskiego w związku z zaangażowaniem w działalność duszpasterstwa akademickiego Dominikanów „Beczka” w Krakowie. Ukończył aplikację sądową, radcowską i adwokacką i od 1982 r. do dziś wykonuje zawód adwokata. Doradca „Solidarności” na Politechnice Krakowskiej od 1980 r. W latach 1982–1989 obrońca osób dotkniętych represjami reżimu komunistycznego.

Do 1993 r. pracował jako adwokat w Zespole Adwokackim nr 1 w Krakowie, następnie rozpoczął prowadzenie własnej kancelarii. Dwukrotnie wybrany na Sędziego Trybunału Stanu. Od 10 lat członek Okręgowej Rady Adwokackiej w Krakowie. Organizator kilku międzynarodowych konferencji dotyczących praw człowieka.

Od 1993 r. przewodniczący Komisji Praw Człowieka przy Okręgowej Radzie Adwokackiej, od 1996 r. wiceprzewodniczący Komisji Praw Człowieka przy Naczelnej Radzie Adwokackiej, w 1992 r. współzałożyciel i od 2003 r. prezes Stowarzyszenia Rodzin Katolickich w Archidiecezji Krakowskiej, wiceprzewodniczący Katolickiego Stowarzyszenia Prawników, wolontariusz na rzecz ubogich i potrzebujących.

Adwokat reprezentujący pokrzywdzonych przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka od 1997 r., w tym w sprawie Broniowski dotyczącej mienia zabużańskiego, zakończonej sukcesem zmieniającym sytuację prawną 80 tys. zabużan. Doradca pro publico bono w poradniach charytatywnych (Poradnia „Pomoc Bliźniemu” przy Parafii św. Klemensa w Wieliczce i „Poradnia Miłosierdzia” przy Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach). Bezpartyjny.

Żonaty, ojciec dwojga dzieci.

BL

Cichy Grzegorz

Dziennikarz, działacz sportowy, przedsiębiorca. Urodził się 30 kwietnia 1971 r. w Proszowicach. Absolwent Etnologii i Antropologii Kultury na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz studiów podyplomowych w zakresie WOS na Wydziale Studiów Międzynarodowych i Politycznych UJ.

Redaktor programowy Radia Łan Proszowice, dziennikarz Radia Region w Krakowie. Współpracownik Dziennika Polskiego. W latach 1998–2006 radny Rady Miejskiej Proszowice z okręgu Klimontów, Szczytniki i Szczytniki Kolonia. Był przewodniczącym Komisji Zdrowia, Rodziny i Spraw Społecznych. Założyciel i prezes Ludowego Klubu Sportowego Agricola Klimontów. Członek Wydziału Gier Podokręgu Piłki Nożnej Kraków Małopolskiego Związku Piłki Nożnej.

Inicjator budowy sali gimnastycznej i modernizacji boiska przy Zespole Szkół w Klimontowie oraz obwodnicy Proszowic. Doprowadził do utworzenia stanowiska gońca przy urzędzie gminy Proszowice.

WS

Ciećkiewicz Jan

Urodził się 21 maja 1937 r. w Krakowie. Lekarz, radny województwa małopolskiego II kadencji (2002–2006), w której przewodniczył Komisji Ochrony Zdrowia.

Ukończył Akademię Medyczną w Krakowie (1961), po czym rozpoczął pracę jako adiunkt w II Katedrze Chirurgii. Przez wiele lat kierował Zakładem Medycyny Katastrof i Pomocy Doraźnej CM UJ. Pracuje w poradni chirurgicznej, jest też wykładowcą w Instytucie Ratownictwa Medycznego Podhalańskiej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nowym Targu. Brał czynny udział w pracach organizacyjnych samorządu zawodowego lekarzy. Przez wiele lat był prezesem Okręgowej Izby Lekarskiej (dwie pierwsze kadencje) i członkiem Prezydium Naczelnej Izby Lekarskiej (przez trzy kadencje). Był autorem ekspertyz dla Ministerstwa Zdrowia w zakresie ratownictwa medycznego. Był członkiem NSZZ „Solidarność” w AM: wiceprzewodniczącym Komisji Zakładowej (1980–1989), a następnie przewodniczącym KZ (1989–1993). Był współzałożycielem Stowarzyszenia „Lekarze Nadziei”. W 2001 r. odznaczony został Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

WS

Ciepiela Roman

Samorządowiec, prezydent Tarnowa, mgr inż. rolnictwa. Urodził się 17 listopada 1955 r. w Tarnowie.

Ukończył studia na Akademii Rolniczej w Krakowie. Przed 1990 prowadził działalność gospodarczą. W latach 1990–2002 radny Miasta Tarnowa; w latach 1990–1994 także przewodniczący Komisji Rewizyjnej rady miasta oraz delegat Sejmiku Województwa Tarnowskiego. W latach 1994–1998 prezydent, a w latach 1998–2002 wiceprezydent Tarnowa. Doprowadził wówczas do rewitalizacji tarnowskiego Starego Miasta, jak również był inicjatorem powołania Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie. W latach 2002–2007 zastępca dyrektora ds. merytorycznych w Małopolskim Instytucie Samorządu Terytorialnego i Administracji; jednocześnie redaktor naczelny biuletynu Instytutu pt. „MISTiA na Szlaku”. Od 2002 r. radny województwa małopolskiego, a do 2006 r. również jego wiceprzewodniczący. Od 8 marca 2007 r. wicemarszałek Województwa Małopolskiego; jest odpowiedzialny za infrastrukturę drogową i kolejową, rynek pracy oraz program operacyjny „Kapitał Ludzki”. W 2008 r. został wyróżniony statuetką „Uskrzyd-

lony” za wsparcie dla rozwoju kultury. Czynny w organizacjach społecznych – w latach 2000–2004 prezes Tarnowskiego Szkolnego Związku Sportowego, a w latach 2004–2008 wiceprzewodniczący Rady Społecznej Szpitala im. św. Łukasza w Tarnowie; był wiceprzewodniczącym Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski. Członek Unii Wolności, a od 2006 r. członek Platformy Obywatelskiej. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi (2009) oraz Złotą Odznaką Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów.

Żonaty, ma dwie córki.

JM

Ciesielczyk Marek

Samorządowiec, działacz społeczno-polityczny, publicysta, politolog. Urodził się 3 kwietnia 1957 r. w Jaśkowicach Legnickich.

W 1981 r. ukończył studia w zakresie filozofii na Uniwersytecie Jagiellońskim, a w 1988 r. uzyskał tytuł doktorski na Uniwersytecie Ludwika Maksymiliana w Monachium. Był działaczem opozycji antykomunistycznej, twórcą Akademickiego Ruchu Odnowy w Krakowie oraz podziemnego pisma „Po Prostu Bis”, współtwórcą Niezależnego Zrzeszenia Studentów w Krakowie. W latach 1981–1991 przebywał na emigracji: był współpracownikiem Radio Wolna Europa, publikował m.in. w paryskiej „Kulturze”, pracował m.in. w Instytucie Studiów Sowieologicznych w Bonn oraz Europejskim Instytucie Uniwersyteckim we Florencji. Po 1989 r. karierę akademicką kontynuował jako visiting professor na Uniwersytecie Illinois w Chicago (1992) oraz na Uniwersytecie Gdańskim (1993), wykładał ponadto m.in. w w London School of Economics oraz w amerykańskich uniwersytetach Berkeley i Stanford. Jest autorem wielu artykułów, opublikowanych w pismach specjalistycznych z zakresu politologii oraz czterech książ-

żek. Działa jako europejski korespondent Radia WPNA w Chicago. W latach 1994–2006 był członkiem Rady Miejskiej w Tarnowie, od 2002 r. jej wiceprzewodniczącym. Dwukrotnie kandydował do parlamentu: w 2001 r. do Senatu jako kandydat bezpartyjny, w 2005 r. do Sejmu z listy Samoobrony. Lider „Porozumienia Samorządowego Uczciwość” w Tarnowie.

Żonaty, ma czterech synów.

JM

Ciesielski Roman

Urodził się w Krakowie 4 listopada 1924 r., a zmarł 9 czerwca 2004 r. we Wrocławiu. Profesor nauk technicznych, współtwórca Krakowskiego Komitetu Obywatelskiego, senator I kadencji (1989–1991).

Małą maturę uzyskał w Gimnazjum im. Nowodworskiego, dużą zaś w IV Gimnazjum i Liceum im. H. Sienkiewicza w Krakowie w maju 1945 r. Wcześniej w okupowanym Krakowie ukończył Szkołę Budowlaną i odbył praktyki jako technik budowlany w Biurze Inżynierskim. W czasie okupacji był żołnierzem Armii Krajowej. Zaraz po wojnie podjął studia wyższe na Wydziałach Politechnicznych Akademii Górniczej w Krakowie, które ukończył w 1948 r. Ale już w 1947 r. został zatrudniony w Katedrze Statyki i Wytrzymałości Materiałów, wkrótce stając się „prawą ręką” prof. I. Stelli-Sawickiego, uznawanego za założyciela Politechniki Krakowskiej. Na tej to uczelni przeszedł wszystkie szczeble kariery akademickiej od asystenta do profesora zwyczajnego. W 1958 r. w 34. roku życia uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych, w 1961 r. zaś habilitował się na podstawie pracy z zakresu analizy oraz kryteriów oceny wpływów dynamicznych na

budowie. Przed ukończeniem 39 lat został profesorem nadzwyczajnym, aby w 1974 r. zostać profesorem zwyczajnym.

Jego zainteresowania naukowe dotyczyły szeroko pojętej teorii konstrukcji. Zapoczątkował w Polsce systematyczne prace dotyczące problematyki wpływów parasejsmicznych na budowie. Jako pierwszy w Polsce podjął problematykę wpływów drgań komunikacyjnych na budowie zabytkowe. Był projektantem najbardziej odpowiedzialnych i trudnych konstrukcji, takich jak: fundamenty pod turbozespoły, kominy dla elektrowni (Jaworzno III, Kozienice, Rybnik) o wysokości 300 m, projekty wyciągów krzesełkowych dla kolei linowych (m. in. w Zakopanem, Szklarskiej Porębie i Szczyrku), projektów konstrukcji urządzeń sportowych, zapór wodnych, masztów i in. Na przełomie XX i XXI w. przewodniczył pracom zespołu badającego wpływy pochodzące z nowego Metra Warszawskiego.

Od 1987 r. uczestniczył w działaniach nieformalnej grupy, która w 1988 r. przekształciła się w Krakowski Komitet Obywatelski. W czerwcu 1989 r. został wybrany największą liczbą głosów solidarnościowym Senatorenem RP do Senatu I Kadencji (1989–1991). W senacie zajmował się przede wszystkim sprawami spoza obszaru inżynierii. Były to m.in. sprawy losu Polaków na wschodzie, naprawy błędów przeszłości. Uczestniczył w pracach komisji Gospodarki Narodowej oraz Kultury, Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Bliskim Mu było staranie o tworzenie przyzwoitego, odpowiedzialnego, obywatelskiego społeczeństwa.

Był doktorem honoris causa Politechniki Krakowskiej, członkiem rzeczywistym PAN oraz członkiem PAU. Odznaczony m.in. Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Walecznych, Krzyżem Partyzanckim, Krzyżem

Armii Krajowej, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Medalem PAN im. Mikołaja Kopernika, Odznaką Honorową oraz Medalem Zasłużony dla Politechniki Krakowskiej.

WS

Cycoń Marian

Urodził się 17 lipca 1940 r. w Barciach k. Nowego Sącza. Burmistrz Starego Sącza (od 1995 r.), wcześniej naczelnik Miasta i Gminy Piwniczna (1979–1988) oraz prezydent i wiceprezydent Nowego Sącza (1988–1995). W latach 1998–2002 był również radnym powiatu nowosądeckiego, wcześniej zaś posłem III Kadencji Sejmu RP.

Pełniąc powyższe funkcje zawsze miał na celu realizację inwestycji służących społeczeństwu oraz pozyskiwanie na ich realizację środków pozabudżetowych. Był współtwórcą pilotażowej Sądeckiej Miejskiej Strefy Usług Publicznych i jej przewodniczącym. Lista jego dokonań na rzecz sądeckiej społeczności obejmuje budowę dróg, sieci wodociągowych i kanalizacyjnych, rozbudowę sieci telefonicznych oraz budowę pierwszego ekologicznego składowiska odpadów komunalnych w Dolinie Popradu, za które gmina otrzymała tytuł „Gminy Przyjaznej Dla Środowiska.” Jego zasługą jest między innymi budowa szkoły podstawowej w Woli Kroguleckiej, rozbudowa szkoły podstawowej w Przysietnicy, szkoły podstawowej i gimnazjum w Gołkowicach, modernizacja szkół w Starym Sączu: szkoły podstawowej Nr 1 i gimnazjum

oraz szkoły podstawowej w Skrudzinie i Popowicach. Dzięki jego staraniom wybudowane zostały i oddane do użytku sale gimnastyczne przy Gimnazjum w Starym Sączu, Gołkowicach i Przysietnicy, a w ostatnim czasie hala sportowa przy szkole podstawowej i gimnazjum w Barciach. Był inicjatorem budowy obwodnicy miasta i mostu na Dunajcu, a także prac konserwatorsko-restauratorskich Zespołu Klasztorno-Kościelnego Sióstr Klarysek w Starym Sączu, którymi objęto dach i elewacje Kościoła pw. Św. Trójcy, elewację zabudowań klasztornych, mury obronne wraz z basztą i wyposażenie Kościoła. W trakcie realizacji jest remont wieży kościelnej. Ostatnie lata to czas wielkich inwestycji finansowanych przy udziale środków z Unii Europejskiej. Są to m.in. przebudowa średniowiecznego Rynku w Starym Sączu wraz z otaczającymi go ulicami, wykonaniem nowego oświetlenia, budową małej architektury i rewaloryzacją szaty roślinnej, zadanie to po raz pierwszy zostało uhonorowane tytułem „Modernizacja Roku”.

W dowód uznania zasług i dokonań w dziedzinie architektury i budownictwa został przyjęty jako członek Kapituły Konkursu „Modernizacja Roku”, natomiast Miasto Stary Sącz otrzymało I nagrodę w konkursie „Modernizacja Roku 2008” w kategorii „Obiekty Sakralne” za renowację Klasztoru Sióstr Klarysek w Starym Sączu.

Jest wiceprzewodniczącym Zarządu Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski, członkiem Powiatowej Rady Zatrudnienia w Nowym Sączu, Związku Sądeczan, Wspólnoty Polskiej oraz Rady Patronackiej Małopolskiej Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Tarnowie, pełni również funkcję honorowego prezesa Towarzystwa Miłośników Starego Sącza oraz jest honorowym obywatelem Starego Sącza. W 2009 r. został wyróżniony

złotym medalem „*Dei Regno Servire*” przez biskupa tarnowskiego Wiktora Skworca, za zaangażowanie i dbałość o piękno miasta św. Kingi, o zachowanie tradycji, zabiegi o podnoszenie poziomu kulturalnego dzieci i młodzieży, oraz za wsparcie i szczególną troskę, jaką otacza Klasztor Sióstr Klarysek. Jest odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1987) oraz Srebrnym Krzyżem Zasługi (1980).

WS

Czekaj Kazimierz

Urodził się 29 grudnia 1956 r. Prawnik, radny województwa małopolskiego – Przewodniczący Komisji Budżetu (2002–2006) i Rady Powiatu Krakowskiego (1998–2002). Jest członkiem Rady Produktów Tradycyjnych i Lokalnych przy Marszałku WM i członkiem Komisji Wspólnej Samorządu Gospodarczego i Terytorialnego przy Marszałku WM. Zasiada w Radzie Nadzorczej Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Krakowie.

Studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego ukończył w 1975 r. Jest przedsiębiorcą, kieruje spółką Rafapol sp. z o.o. w Zabierzowie. Jest prezesem Jurajskiej Izby Gospodarczej, członkiem zarządu Polsko-Irackiej Izby Gospodarczej oraz współzałożycielem i członkiem zarządu Porozumienia Podkrakowskiego. Jest także członkiem Rady Krajowej Polskiej Izby Produktów Regionalnych i Lokalnych. Należy do Platformy Obywatelskiej.

Żonaty, jedna córka.

WS

Czerwiński Andrzej

Polityk, samorządowiec, prezydent Nowego Sącza, mgr inż. Urodził się 8 listopada 1954 r. w Nowym Sączu. W 1979 r. ukończył studia na Wydziale Energetyczno-Automatyczno-Elektronicznym Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. W latach 1979–1989 pracował jako kierownik oddziału wykonawstwa w Zakładach Energetycznych Kraków, rejon Nowy Sącz. W latach 1990–1994 był prezesem przedsiębiorstwa AWA. W latach 1994–2001 był prezydentem Nowego Sącza; doprowadził m.in. do uruchomienia Sądeckiej Strefy Usług Publicznych, a także otwarcia składowiska odpadów, hali sportowej oraz krytej pływalni. Od 2001 r. jest posłem na Sejm RP. Był współzałożycielem, a od 1999 r. członkiem zarządu Związku Powiatów Polskich; ponadto należał do komitetu wykonawczego Rady Gmin i Regionów Europejskich. Jest przewodniczącym Konwentu Seniorów Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nowym Sączu. Był członkiem Kongresu Liberalno-Demokratycznego oraz Unii Wolności; od 2001 r. należy do Platformy Obywatelskiej. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (2001). Żonaty, ma dwóch synów i córkę.

JM

Dąbek Marek

Politolog, dziennikarz, samorządowiec. Urodził się 5 maja 1955 r. w Olkusz.

W 1982 r. ukończył dziennikarstwo na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. W latach 1976–1990 należał do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. W latach 1990–1999 był członkiem Socjaldemokracji Rzeczypospolitej Polskiej. Od 1999 r. należy do Sojuszu Lewicy Demokratycznej. W latach 1992–1994 był wiceprezesem Przedsiębiorstwa Wydawniczo-Handlowego „Wolumen”. Od 1994 do 1998 r. był radnym Miasta i Gminy Olkusz, wybranym z listy SLD. W okresie 1994–1997 był zastępcą burmistrza Olkusza. Radny województwa małopolskiego I kadencji z ramienia SLD. W 2001 r. bezskutecznie ubiegał się o mandat poselski z listy SLD-UP. Od 2006 r. jest radnym Gminy Dołhobyczów (woj. lubelskie). W 1983 r. został odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi.

Żonaty, ma dwie córki.

MH

Deja Stanisław

Inż. elektryk, samorządowiec. Urodził się 3 czerwca 1950 r. w Grzechyni.

W 1972 r. ukończył elektrotechnikę górnictwem i hutnictwem na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. W 1995 r. ukończył studia podyplomowe na Wydziale Zarządzania i Marketingu AGH. W latach 1973–1996 pracował w Kopalni Węgla Kamiennego „Janina” w Libiążu, kolejno jako: stażysta, dozorca, sztygar zmianowy, nadsztygar, dyrektor. W latach 1980–1990 należał do Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”. W grudniu 1980 r. inicjował strajk na ruchu II w KWK „Janina”. W stanie wojennym internowany. W okresie 1990–1994 był radnym Miasta i Gminy Libiąż. W latach 1998–2002 radny województwa małopolskiego wybrany z listy Akcji Wyborczej „Solidarność”. W 2005 r. bezskutecznie ubiegał się o mandat poselski z listy Platformy Obywatelskiej.

Żonaty, ma trzech synów i córkę.

MH

Deskur Antoni

Urodził się 31 stycznia 1930 r. w dworze w Sancygniowie w majątku rodzinnym na Kielecczyźnie, a zmarł 24 grudnia 2008 r. Adwokat, współtwórca i członek-założyciel Komitetu Obywatelskiego „Solidarności” w Nowym Targu. Jego brat Andrzej Maria Deskur jest kardynałem Kurii Rzymskiej.

Przez wiele był mieszkańcem Czorsztyna, skąd został – w związku z budową Zalewu Czorsztyńskiego – przymusowo wysiedlony. Studia prawnicze na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego ukończył w 1952 r. Jednak, z uwagi na swoje niedobrze w czasach komunistycznych widziane pochodzenie (pochodził ze szlacheckiego rodu herbu „Góra Złotoskałista”), dopiero w 1958 r. wpisany został na listę aplikantów adwokackich. W tym czasie pracował w Muzeum Narodowym na Zamku Królewskim na Wawelu oraz w redakcji „Tygodnika Powszechnego”. Egzamin adwokacki zdał w 1961 r. i w tym samym roku został członkiem Zespołu Adwokackiego w Nowym Targu. Był niezwykle cenionym cywilistą i autorytetem w tej dziedzinie. Zasłużył się m.in. jako obrońca podhalańskich działaczy „Solidarności”. Środowisko adwokackie wybierało go do najwyższych organów adwokatury krakowskiej. Był m.in. członkiem Okręgowej Rady Adwokackiej w Krakowie (1983–1989) oraz Komisji Prawnej tej Rady (1998–2004). Reprezentował też krakowskie środowisko adwokackie jako delegat na Krajowe Zjazdy Adwokatury. W 1995 r. odznaczony został Honorową Odznaką „Zasłużony dla Adwokatury”.

Mecenas Deskur był współtwórcą i członkiem – założycielem „Komitetu Obywatelskiego „S” w Nowym Targu, z którego szeregów wywodziło się wiele osób pełniących później funkcje w

organach samorządowych na Podhalu. Sam, mimo otrzymania w wolnej Polsce propozycji wysokich funkcji i stanowisk, w tym kandydowania z ramienia „Solidarności” do Sejmu czy pracy w najwyższych organach państwowych, nie zdecydował się na objęcie tych godności, uważając, że jego miejsce jest w adwokaturze.

Był aktywny nie tylko zawodowo i społecznie, ale również sportowo. Brał udział w zawodach narciarskich, koszykarskich i brydżowych środowiska prawniczego. W 1991 roku, pomimo 61 lat, był członkiem drużyny koszykówki reprezentującej podhalańskie środowisko prawnicze na Spartakiadzie Prawniczej w Świnoujściu.

WS

Deszyński Krzysztof

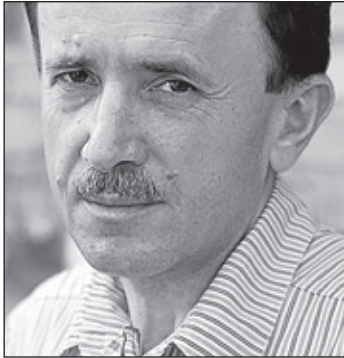
Nauczyciel akademicki, samorządowiec. Urodził się w 13 czerwca 1952 r. w Częstochowie.

W 1976 r. ukończył matematykę na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1986 r. uzyskał tytuł doktora nauk matematycznych z zakresu geometrii różniczkowej na UJ. Od 1976 r. jest pracownikiem naukowym Instytutu Matematyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od 1986 do 1991 r. pracował również jako specjalista informatyk w Instytucie Ekspertyz Sądowych im. prof. Jana Sehna w Krakowie. W latach 2002–2004 był wicemarszałkiem Województwa Małopolskiego z ramienia Prawa i Sprawiedliwości. W okresie pełnienia tej funkcji był współinicjatorem m.in. akcji „IKONA”, w wyniku której każda gmina w województwie małopolskim otrzymała sprzęt komputerowy, umożliwiający mieszkańcom bezpłatne korzystanie z internetu na terenie wytypowanych instytucji publicznych. Przyczynił się również do powołania pierwszej w Polsce Rady Społeczeństwa Informacyjnego. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Matematycznego.

Żonaty, ma trzy córki.

MH

Dębski Stanisław

Urodził się 1 września 1960 r. w Limanowej. Nauczyciel, radny województwa małopolskiego III kadencji (wiceprzewodniczący Sejmiku), radny Miasta i Gminy Limanowa (1988–1990), radny Miasta Limanowa, członek Zarządu Miasta (1998–2002), radny Powiatu Limanowskiego (2002–2006). W Sejmiku jest m.in. wiceprzewodniczącym Komisji Budżetu, Mienia i Finansów.

Ukończył Wyższą Szkołę Pedagogiczną im. KEN w Krakowie (1991, mgr historii), po której rozpoczął pracę jako nauczyciel historii i wiedzy o społeczeństwie w IV LO im Kard. S. Wyszyńskiego w Limanowej, gdzie pracuje do dzisiaj.

Jako radny Miasta Limanowa współtworzył system sieci szkół gimnazjalnych w Limanowej, a jako radny województwa małopolskiego – będąc byłym członkiem Komisji Ochrony Zabytków – uczestniczył w projektach mających na celu ratowanie dziedzictwa Małopolski.

Jest członkiem klubu sportowego Limanovia i kierownikiem sekcji narciarstwa biegowego (instruktorem narciarstwa) – w latach 1992–1998 był wiceprezesem klubu. Należał do Konfederacji Polski Niepodległej i był delegatem na Kongres tej partii (1991–1998). W latach

2001–2010 należał do Ligi Polskich Rodzin, będąc prezesem okręgu nowosądeckiego i członkiem Rady Politycznej. W 1994 r. reaktywował w Limanowej Związek Strzelecki „Strzelec”, a w 1996 r. stanął na czele Inspektoratu Limanowa Związku, działającego przy IV LO w Limanowej. Organizacja ta pod jego przewodnictwem bierze czynny udział we wszystkich uroczystościach patriotycznych i ważnych uroczystościach religijnych na terenie ziemi limanowskiej, a także całej Małopolski.

Odnaczony został przez Prezydenta RP Srebrnym Krzyżem Zasługi (2000). Jest też posiadaczem Odznaki Honorowej „Za zasługi dla Związku Inwalidów Wojennych RP” (2010).

Jest żonaty i ma dwójkę dzieci.

WS

Dobosz Grzegorz

Urodził się 1 kwietnia 1962 r. w Nowym Sączu. Podpułkownik Wojska Polskiego. Komendant Wojskowej Komendy Uzupełnień w Nowym Sączu. Radny Nowego Sącza (1998–2010), przewodniczący Rady Miasta (2002–2005).

Ukończył Wyższą Szkołę Oficerską w Krakowie, Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Rzeszowie oraz studia podyplomowe o kierunku „Zarządzanie i organizacja jednostek samorządowych i im podległych” na Politechnice Krakowskiej. Od 10 grudnia 1991 r. służy w sądeckim WKU.

Żeglarz i myśliwy; komandor od dwóch kadencji Yacht Clubu PTTK „Beskid” w Nowym Sączu i działacz Polskiego Związku Łowieckiego.

Żonaty, ma troje dorosłych dzieci.

HSZ

d'Obyrn Kajetan

Samorządowiec, menedżer, nauczyciel akademicki, dr inż. geologii. Urodził się 23 stycznia 1965 r. w Krakowie.

W 1990 r. ukończył studia na Wydziale Geologicznym Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie; doktoryzował się w 1995 r. Po studiach pracował jako asystent na AGH, a w latach 1992–1996 jako specjalista w Instytucie Górnictwa Naftowego i Gazownictwa w Krakowie. Od 1996 r. jest adiunktem na Politechnice Krakowskiej. W latach 1998–2009 był radnym Miasta Krakowa; przewodniczył Komisji Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska oraz Komisji Budżetowej. Był szczególnie zaangażowany w prace nad przyjęciem miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, strategii rozwoju oraz wieloletniego planu inwestycyjnego m. Krakowa. Od 1 maja 2009 r. jest prezesem zarządu Kopalni Soli Wieliczka SA; na tym stanowisku wyróżniony m.in. tytułami „Solidny Pracodawca” oraz „Ambasador Polskiej Gospodarki” 2010. Ogłosił kilkadziesiąt publikacji naukowych i podręczników akademickich z zakresu geologii i ochrony środowiska. Ponadto był autorem opinii i ekspertyz dla samorządu terytorialnego z zakresu ochrony środowiska

i gospodarki odpadami. Był członkiem Kongresu Liberalno-Demokratycznego i Unii Wolności, obecnie należy do Platformy Obywatelskiej, w której pełni różne funkcje na szczeblu regionalnym i powiatowym.

Żonaty, ma dwie córki i syna.

JM

Duchnik Roman

Samorządowiec, mgr inż. rolnictwa. Urodził się 17 listopada 1953 r. w Piekiełku koło Limanowej. W 1978 r. ukończył Wydział Techniki i Energetyki Rolnictwa Akademii Rolniczej w Krakowie; ukończył także studia podyplomowe z zakresu pedagogiki i zarządzania. W latach 1978–1994 pracował w Państwowym Ośrodku Maszynowym w Limanowej (od 1984 r. jako dyrektor naczelny). W latach 1988–1989 był członkiem prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Nowym Sączu, a w latach 1990–1998 radnym Miasta Limanowa. W latach 1994–1998 piastował urząd burmistrza Limanowej. W latach 1998–2006 był radnym powiatu limanowskiego, w latach 1999–2002 wicestarostą, a w latach 2002–2006 starostą powiatu limanowskiego. Od 2006 r. jest prezesem Zarządu Związku Gmin Dorzecza Górnej Raby i Krakowa. Jest członkiem założycielem Związku Limanowian, a od 1994 r. członkiem Prezydium Zarządu Powiatowego Związku Ochotniczej Straży Pożarnej RP. Odznaczony m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi (1989), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2005) oraz Srebrnym (1999) i Złotym (2003) Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa”. Żonaty, ma córkę i syna.

JM

Dutka Bronisław

Posel, samorządowiec, mgr inż. rolnictwa. Urodził się 15 sierpnia 1957 r. w Pisarzowej.

W 1983 r. ukończył Akademię Rolniczą w Krakowie – ekonomika i organizacja rolnictwa. W latach 1989–1990 był naczelnikiem Urzędu Miasta i Gminy Limanowa, w latach 1990–1992 burmistrz Miasta i Gminy Limanowa, w latach 1990–1994 i 1994–1998 radny Miasta i Gminy Limanowa, w latach 1992–2001 wójt Gminy Limanowa (1992–2001). W latach 1991–1993 oraz od 2001 r. poseł na Sejm RP.

W latach 1983–1989 doradca, a następnie kierownik zespołu doradców w Ośrodku Doradztwa Rolniczego w Limanowej.

Położył dłużej zasługi w rozwój infrastruktury miasta i gminy Limanowa, zwłaszcza w zakresie rozbudowy szkół, dróg, kanalizacji i oczyszczalni ścieków, powszechnej telefonizacja gminy (1997), przyczynił się do rozwoju działalności środowiskowych organizacji społecznych, m.in. Koła Gospodyń Wiejskich. Jako wójt gminy Limanowa dwukrotnie odznaczony statuetką „Cyrenejczyka”, przyznawaną przez kapitułę pod przewodnictwem biskupa tarnowskiego

ks. dr. Wiktora Skworca za pomoc Duszpasterstwu Niepełnosprawnych Ruchowo Diecezji Tarnowskiej oraz Katolickiemu Stowarzyszeniu „Cyrenejczyk”. W tym samym czasie gmina odznaczona została nagrodą „Srebrnego Talara” w kategorii „Najprężniej działająca gmina” przyznawaną przez Sądecko-Podhalańską Izbę Gospodarczą w Nowym Sączu „za wszechstronny rozwój gminy” uwieńczony sukcesami w wielu dziedzinach (1999). Zdobył też I miejsce w konkursie na gminę najskuteczniej i najszybciej usuwającą skutki powodzi (1999), gmina awansowała też do „Złotej setki gmin” osiągających największy wskaźnik inwestowania.

Jest ludowcem. Należał do Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego (1987–89), a następnie Polskiego Stronnictwa Ludowego (od 1989 r. prezes limanowskiego PSL). Był też społecznym prezesem PSL Województwa Nowoosądeckiego (1992–96) i członkiem Zarządu Wojewódzkiego PSL w Krakowie (od 1999 r.). Obecnie jest wiceprezesem ZW.

Należy do Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych (od 1991 r.), Ochotniczej Straży Pożarnej (od 1992 r.) oraz Polskiego Związku Łowieckiego (od 1997 r.).

Wybrany „Człowiekiem Roku 1997” w konkursie „Gazety Krakowskiej” (za gospodarność i ważne dla gminy inwestycje, a w szczególności za poprawę stanu ekologicznego ziemi limanowskiej). Otrzymał też Medal „Za Rozwój Gmin Wiejskich” przyznany przez Związek Gmin Wiejskich oraz Złotą Odznakę Związku Nauczycielstwa Polskiego. Posiada też Złoty Medal „Za Zasługi dla Pożarnictwa”, i Brązowy Medal „W Uznaniu Zasług dla Obronności Kraju”.

Żonaty, ma czterech synów.

BL

Dzielski Kazimierz

Pedagog, samorządowiec. Urodził się 21 stycznia 1954 r. we Wróblówce.

W 1974 r. ukończył Medyczne Studium Zawodowe w Branicach, a w 1988 r. Studium Oligofrenopedagogiki w Nowym Sączu. W latach 1990–1997 był wójtem gminy Czarny Dunajec. Od 1994 r. do 2003 r. był przewodniczącym Zgromadzenia Podhalańskiego Związku Gmin. W latach 1997–2001 był posłem na Sejm RP. W latach 1998–2002 radny województwa małopolskiego, wybrany z listy Akcji Wyborczej „Solidarność”. W 2001 r. bez powodzenia kandydował do Sejmu z listy AWS. W 2002 r. bezskutecznie ubiegał się o ponowny wybór na stanowisko wójta Gminy Czarny Dunajec. Pełnił funkcję przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego VIII Światowych Zimowych Igrzysk Polonijnych, które odbyły się w dniach 6–14 marca 2010 r. w Zakopanem.

Żonaty, ma troje dzieci.

MH

Dziwisz Barbara

Urodziła się 22 października 1963 r. w Rabie Wyżnej. Nauczycielka, radna województwa małopolskiego III kadencji.

Ukończyła studia na Wydziale Geograficzno-Biologicznym Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie (1990), po czym – jako nauczyciel geografii – rozpoczęła pracę w Zespole Placówek Oświatowych w Rabie Niżnej. Była dyrektorem tej szkoły. W 2008 r. została pełnomocnikiem wójta Gminy Mszana Dolna. Za swoją działalność i pracę społeczną odznaczona została Srebrnym Krzyżem Zasługi (2002).

Jest niezamężna.

WS

Fedorowicz Jerzy Feliks

Aktor, reżyser, samorządowiec, polityk. Urodził się 29 października 1947 r. w Polanicy Zdroju.

Ukończył grę aktorską na Wydziale Aktorskim Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. J. Solskiego w Krakowie. W latach 1969–1970 był aktorem Teatru Rozmaitości w Krakowie. W latach 1970–1971 aktor Teatru Dramatycznego w Szczecinie. Od 1971 do 1989 r. był aktorem Teatru Starego w Krakowie.

Od 1980 r. członek Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”. W latach 1986–1989 r. był nauczycielem akademickim w Akademii Muzycznej w Krakowie. W latach 1990–1991 pełnił funkcję dyrektora Wydziału Kultury w Urzędzie Miasta Krakowa. W latach 1994–1998 był przewodniczącym Komisji Kultury Rady Miasta Krakowa. Radny województwa małopolskiego I i II kadencji. W 2005 r. został posłem V kadencji, natomiast w 2007 r. posłem VI kadencji z ramienia Platformy Obywatelskiej. Od 2005 r. jest członkiem PO. W 1991 r. otrzymał Nagrodę Wojewody Krakowskiego. W 1992 r. został wyróżniony nagrodą POLCUL FOUNDATION za budowę społeczeństwa obywatelskiego. W 2004 r. od prezydenta Austrii otrzy-

mał Krzyż Honorowy Republiki Austrii za zasługi w nauce i kulturze. W 2005 r. uhonorowany Nagrodą Główną Prezydenta RP za sztukę dla dzieci i młodzieży. Ponadto został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, a także Nagrodą Prezydenta Miasta Krakowa.

Żonaty, ma dwóch synów.

MH

Filipiak Ewa

Urodziła się 29 marca 1957 r. Inżynier, od 1994 r. burmistrz Wadowic. W latach 1999–2002 była radną województwa małopolskiego.

Dzięki jej staraniom Wadowice w widoczny sposób zmieniły swój wizerunek, jest dostępne komunikacyjnie i bardziej dostosowane do potrzeb licznych pielgrzymów (wyremontowane drogi, budowa obwodnicy i parkingów, przeniesienie budynku dworca PKS z centrum w sąsiedztwo stacji kolejowej). Za jej kadencji wybudowano nowoczesne składowisko odpadów komunalnych w Choczni, krytą pływalnię, halę sportową z zapleczem, wyremontowano wiele obiektów szkolnych. Zaangażowana w promocję Wadowic jako Miasta Papieskiego.

WS

Fortuna Józef

Samorządowiec, poseł, lekarz. Urodził się 11 września 1952 r. w Makowie Podhalańskim.

W 1979 r. ukończył studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Gdańsku; uzyskał tytuł doktora nauk medycznych. Od 1979 r. pracował jako lekarz, a od 1989 r. jako zastępca ordynatora Oddziału Chirurgii szpitala w Suchej Beskidzkiej; prowadzi także indywidualną praktykę specjalistyczną. Był radnym powiatu suskiego w latach 1998–2002 oraz jest nim od 2006 r. Od czerwca 2004 r. do października 2005 r. był posłem na Sejm RP (objął mandat po wyborze Adama Bielana do Parlamentu Europejskiego). W latach 2005–2006 był radnym województwa małopolskiego (objął mandat po wyborze Anny Paluch do Sejmu). Należał do Prawa i Sprawiedliwości. Jest członkiem m.in. Towarzystwa Chirurgów Polskich czy Polskiego Towarzystwa Chirurgii Onkologicznej. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi.

Żonaty, ma dwóch synów.

JM

Franczyk Jan Leszek

lem „Czasu Krakowskiego”, a od 1991 r. redaktorem naczelnym „Głosu Tygodnika Nowohuckiego”. Pracował też jako Wykładowca w Wyższej Szkole Filozoficzno-Pedagogicznej Ignatianum.

WS

Urodził się 24 czerwca 1956 r. w Krakowie. Psycholog, radny Miasta Krakowa II i III kadencji. Od 1989 r. członek krakowskiego Komitetu Obywatelskiego „S”.

Jest absolwentem Wydziału Psychologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie (1983) i studiów doktoranckich w Papieskiej Akademii Teologicznej (2001).

Od 1977 r. zaangażowany w działalność opozycyjną, najpierw w Studenckim Komitecie Solidarności (1977–1980), a następnie Chrześcijańskiej Wspólnocie Ludzi Pracy, której był współzałożycielem (1979–1981). Był uczestnikiem licznych manifestacji, współorganizatorem Wydawnictwa Krzyża Nowohuckiego oraz współzałożycielem i redaktorem miesięcznika „Krzyż Nowohucki”. Od jesieni 1980 r. w „S”. 13 grudnia 1981 r. internowany w Nowym Wiśniczu i Załężu. Był współzałożycielem Chrześcijańskiego Uniwersytetu Robotniczego przy parafii św. Maksymiliana Kolbe w Mistrzejowicach i jego wykładowcą. W 1985 r. został nauczycielem akademickim w Zakładzie Psychologii Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie, gdzie pracował do 1992 r.

Miał duży udział w budowie niezależnej prasy po 1990 r. Był współzałożycie-

Fryźlewicz Marek Stanisław

Samorządowiec, mgr inż. zootechnik. Urodzony 26 kwietnia 1960 r. w Nowym Targu. Ukończył Wydział Zootechniczny Akademii Rolniczej w Krakowie (Genetyka Zwierząt, 1984) oraz studia podyplomowe z zakresu zarządzania administracją publiczną na Akademii Ekonomicznej w Krakowie.

Od 1990 r. jest radnym Miasta Nowy Targ, od 1991 r. zasiada w Zarządzie Miasta, a od 1996 r. jest nieprzerwanie burmistrzem. Jest członkiem Akcji Katolickiej Przy Parafii NSPJ w Nowym Targu (prezes oddziału), Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego – Oddział „Gorce” w Nowym Targu (wiceprezes), Związku Podhalań, Oddziału Ochotniczej Straży Pożarnej (Nowy Targ Kowaniec), Miejskiego Młodzieżowego Klubu Sportowego „Podhale” Nowy Targ.

Jest sekretarzem Zarządu Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski.

Żonaty, ma trzech synów i córkę.

BL

Fudala Kazimierz

Samorządowiec, dr inż. Urodził się 7 czerwca 1949 r. w Rzepienniku Biskupim.

Po studiach pracował jako nauczyciel akademicki na Akademii Rolniczej w Krakowie. Od 1985 r. był naczelnikiem gminy, a od 1990 r. do dnia dzisiejszego jest wójtem gminy Rzepiennik Strzyżewski. Na piastowanym stanowisku doprowadził m.in. do kompleksowej telefoniczacji i gazyfikacji, modernizacji gminnej infrastruktury drogowej, jak również rozbudowy bazy lokalowej i zaplecza placówek oświatowych i sportowych. W latach 1998–2002 był także radnym powiatu tarnowskiego. Jest prezesem Forum Wójtów, Burmistrzów i Prezydentów Małopolski przy Małopolskim Instytucie Samorządu Terytorialnego i Administracji oraz wiceprzewodniczącym Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski. Odznaczony m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi (1987), Złotym Znakiem Zarządu Głównego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP (2005), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2005) czy Złotym Medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju” (2008).

JM

Gabzdyl Marek

Urodził się 10 czerwca 1957 r. w Wodzisławiu (woj. świątokrzyskie). Wójt gminy Raciechowice (od 1994 r.).

Ukończył VI LO w 1976 r. w Krakowie, po którym rozpoczął studia na Akademii Rolniczej. Po drugim roku przerwał studia ze względu na stan zdrowia, a po czwartym – ze względu na sytuację rodzinną – zrezygnował ze studiów. Rozpoczął pracę jako kierowca w Rolniczym Zakładzie Doświadczalnym Akademii Rolniczej w Mydlnikach (1978–1981), następnie pracował w Rolniczym Zakładzie Doświadczalnym UJ Gaik-Brzezowa, gdzie pełnił funkcję kierownika gospodarstwa rolnego, oraz w Urzędzie Miasta i Gminy Dobczyce na stanowisku kierownika referatu. Odznaczony został Brązowym Krzyżem Zasługi (2001) oraz Srebrnym Krzyżem Zasługi (2005). Posiada Srebrną Odznakę „Za Zasługi dla Ziemi Krakowskiej” (1987), Złoty Medal „Za Zasługi dla Pożarnictwa” (2000), Złotą Odznakę „Za Opiekę nad Zabytkami” (2003) oraz Złotą Honorową Odznakę LZS (2005). Jest laureatem I Plebiscytu im. Wincentego Witosa – Najlepszy Wójt Małopolski i I nagrody w trzeciej edycji nagrody samorządowej za rok 1997.

Żonaty, ma trzech synów i córkę. WS

Galant Jacek

Samorządowiec, przedsiębiorca. Urodził się 7 grudnia 1941 r. w Gorlicach. W 1960 r. ukończył Liceum Ogólnokształcące im. Króla Stanisława Leszczyńskiego w Jasle.

Był aktywnym działaczem „Solidarności”, członkiem Zarządu Regionu Małopolska i kierownikiem delegatury związku w Gorlicach. W stanie wojennym internowany w Załężu. W 1989 r. wszedł w skład prezydium Komitetu Obywatelskiego „S” województwa nowosądeckiego, przewodniczył KO Ziemi Gorlickiej. W latach 1990–1994 był radnym i członkiem zarządu Miasta Gorlice, wiceprzewodniczącym i przewodniczącym Sejmiku Nowosądeckiego. Członek Fundacji Ochrony Środowiska przy Województwie Nowosądeckim. Współautor „Memoriału Górskiego” w 1992 r.

Rozwiedziony, ma dwóch synów i córkę.

RED

Galos Zygmunt

tym Krzyżem Zasługi, Złotym Znakiem Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP oraz Złotym Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa”.

Żonaty, ma córkę.

JM

Samorządowiec. Urodził się 31 stycznia 1932 r. w Czułowie.

W latach 1990–1992 radny i członek Zarządu Miasta i Gminy Jordanów. Był członkiem Sejmiku Samorządowego Województwa Nowosądeckiego z ramienia gminy Jordanów. W latach 1992–2006 był przewodniczącym Rady Gminy Jordanów. Był inicjatorem działań skutecznie zmierzających do poprawy sytuacji w gminie w zakresie infrastruktury drogowej oraz gazyfikacji.

Jednocześnie czynny w organizacjach społecznych. Od 1990 r. jest prezesem Ochotniczej Straży Pożarnej w Łętowni oraz członkiem Zarządu Gminnego Związku OSP w Jordanowie. Jest przewodniczącym Komisji Rewizyjnej w Powiatowym Związku OSP w Suchej Beskidzkiej oraz Podhalańskim Związku Gmin w Nowym Targu. Zasiada w Społecznej Radzie ZOZ w Suchej Beskidzkiej oraz SPZOZ w Łętowni. Jest członkiem Zarządu Samorządowego Stowarzyszenia Przedsiębiorczości w Suchej Beskidzkiej oraz Społecznej Rady Nadzorczej Banku Spółdzielczego w Jordanowie. Został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Brązowym, Srebrnym oraz Zło-

Gaworczyk Stanisław

Urodził się 10 października 1956 r. w Nowym Wiśniczu. Inż. budownictwa, burmistrz Nowego Wiśnicza (od 1999 r.), do czasu objęcia urzędu przez kilka miesięcy radny Rady Miejskiej Nowego Wiśnicza III kadencji.

Jest absolwentem Wydziału Budownictwa Lądowego (Technologia i Organizacja Budownictwa) Politechniki Krakowskiej im T. Kościuszki (1980). Po ukończeniu studiów pracował jako kierownik budowy oraz specjalista w Wydziale Przygotowania Produkcji przedsiębiorstwa WZB w Bochni. W 1983 r. został kierownikiem Sekcji Technicznej Zespołu Opieki Zdrowotnej w Bochni, a w 1988 r. prezesem bocheńskiej Spółdzielni Pracy Budownictwa. W 1989 r. założył własną firmę Projektowanie Wykonawstwo i Nadzór Robót Budowlanych „ADREM”.

Zrealizował wiele inwestycji ważnych dla społeczności ziemi wiśnickiej, m.in. wybudował i oddał do użytku dwie nowe szkoły, pięć sal gimnastycznych i szereg obiektów do czynnego uprawiania sportu (boiska, korty tenisowe, pływalnia). Przyczynił się do uporządkowania płyty Rynku i pierzei go okalających, zadbał też o rozwój kultury. W zabytkowym „domu

ubogich” w Nowym Wiśniczu powstało Muzeum Ziemi Wiśnickiej, w Starym Wiśniczu Galeria Twórczości ks. Stanisława Nowaka, a w Królówce Muzeum Mleczarstwa. Doprowadził do przejęcia przez samorząd zarządu nad Zamkiem Kmitów i Lubomirskich w Nowym Wiśniczu (2009). Za jego kadencji gmina wzbogaciła się o 30 km sieci kanalizacyjnej, oczyszczalnię ścieków i składowisko odpadów komunalnych. Wszystkie miejscowości gminy otrzymały nowe plany zagospodarowania przestrzennego. W latach 1991–1999 jako prezes Towarzystwa Miłośników Wiśnicza był jednym z inicjatorów wielu przywrócenia tej miejscowości praw miejskich oraz budowy pomnika założyciela miasta.

Należy do wielu organizacji społecznych, m.in. Stowarzyszenia Bochniaków i Miłośników Ziemi Bocheńskiej, którego jest wiceprezesem oraz Towarzystwa Miłośników Wiśnicza. Jest członkiem zarządu Klubu Sportowego „Szreniawa” oraz Stowarzyszenia „Sztuka i Edukacja”. Prezydent RP odznaczył go Złotym Krzyżem Zasługi (2004). Wyróżniony też został m.in. Złotą Odznaką „Za Zasługi i Opiekę nad Zabytkami” (1997), Brązowym i Złotym Medalem „Za zasługi dla Pożarnictwa” (2000, 2002), Brązowym i Srebrnym Medalem „Za zasługi dla Obronności Kraju” (2001, 2009) oraz Złotą Odznaką „Za zasługi w Pracy Penitencjarnej” (2003).

Jest żonaty i ma jednego syna.

WS

Gądek Józef

Urodził się 15 lutego 1948 r. w Brzozowej k. Tarnowa. Inżynier, od 1990 r. wójt gminy Skrzyszów w pow. tarnowskim. W latach 1990–1998 delegat do Sejmiku Województwa Tarnowskiego, w którym pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Sejmiku i przewodniczącego Komisji Rolnictwa. W I kadencji odrodzonego samorządu powiatowego był przewodniczącym Rady Powiatu Tarnowskiego (1998–2002).

Ukończył Politechnikę Krakowską (1973), po której otrzymał pracę w zakładach zbrojeniowych ZM „Tarnów”. W chwili objęcia stanowiska wójta pracował na stanowisku specjalisty konstruktora.

Jest jednym z kilku małopolskich wójtów, którzy nieprzerwanie od 1990 r. urzędują na tym stanowisku. Za jego kadencji dokończono telefonizację i gazyfikację gminy Skrzyszów. Niemal cała gmina została też zwodociągowana i skanalizowana. Powstały nowe przedszkola w Szynwałdzie (1997), Łękawicy (2000) i Pogórskiej Woli (2005), wybudowano nowe szkoły w Pogórskiej Woli (1999–2006) i w Skrzyszowie (1992–2002) wraz z halami gimnastycznymi, wybudowano halę sportową w Ładnej (1995), wykonano

boiska sportowe, ścieżki rowerowe oraz kompleksy sportowo-rekreacyjne „Orlik” (2009–2010). Gruntownie wyremontowano oraz zmodernizowano dotychczasową bazę oświatową i dydaktyczną. Podobne inwestycje zrealizowane zostały w opiece zdrowotnej. Wybudowano m.in. ośrodki zdrowia w Łękawicy i Szynwałdzie oraz rozbudowano i wyremontowano ośrodki zdrowia w Skrzyszowie i Pogórskiej Woli.

Zainicjował też budowę trzech pomników upamiętniających martyrologię mieszkańców gminy (Skrzyszów i Szynwałd), ponadto objął opieką stare cmentarze wojskowe i wojenne. Przywrócił obrzędowość gminną i patriotyczną (dożynki, obchody Świąt Narodowych i Rocznic). Przywiązuje dużą wagę do patriotycznego wychowania młodzieży, organizując m.in. wyjazdy edukacyjne na tereny dawnych Kresów Rzeczypospolitej.

Za swoją działalność wyróżniony został wieloma odznakami i medalami, m.in. odznaką „Za Zasługi Dla Kombatanów RP i Byłych Więźniów Politycznych” (1999) oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2005).

WS

Gąsienica-Makowski Andrzej

Polityk, samorządowiec. Urodził się 15 lutego 1952 r. w Zakopanem.

W 1977 r. ukończył studia na Wydziale Mechanicznym Politechnik Krakowskiej. W latach 1980–1986 pracował w Przedsiębiorstwie Budownictwa Ogólnego Podhale w Zakopanem, a następnie w Zasadniczej Szkole Zawodowej im. dr. W. Matlakowskiego w Zakopanem. W latach 1991–1994 był radnym miasta Zakopane. W latach 1991–1997 piastował mandat posła na Sejm RP, najpierw z ramienia Związku Podhalan, a następnie Bezpartyjnego Bloku Wspierania Reform; był przewodniczącym jego klubu parlamentarnego. Od 1998 r. jest starostą powiatu tatrzańskiego. Jest autorem szeregu wierszy o tematyce górskiej. Należy m.in. do Związku Podhalan, Towarzystwa Przyjaciół Orawy oraz Stowarzyszenia Twórców Ludowych.

Żonaty, ma dwóch synów i trzy córki.

JM

Gibała Łukasz

Poseł, samorządowiec, przedsiębiorca, filozof. Urodził się 10 września 1977 r. w Krakowie.

W 2001 r. ukończył studia na Wydziale Filozofii UJ, a następnie obronił doktorat. Po studiach pracował w jednej z firm ojca, po czym prowadził własną działalność gospodarczą. W latach 2006–2007 był radnym województwa małopolskiego; przewodniczył Komisji Rozwoju Regionu, Promocji i Współpracy z Zagranicą. Podejmował działania m.in. na rzecz rozwoju lotniska w Balicach. Od października 2007 r. jest posłem na Sejm RP. Był prezesem Stowarzyszenia URBS OPTIMA. Jest członkiem Platformy Obywatelskiej; od marca 2010 r. przewodniczy PO w Krakowie.

Żonaty.

JM

Gil Mieczysław

Działacz związkowy i społeczny, poseł, samorządowiec, działacz sportowy. Urodzony 9 stycznia 1944 r. w Gacach Słupieckich. W 1963 r. ukończył Technikum Hutniczo-Mechaniczne w Nowej Hucie. W latach 1998–2002 radny województwa małopolskiego.

W latach 1963–1983 był rozlewaczem stali w Hucie im. Lenina w Nowej Hucie. W sierpniu 1980 r. uczestnik strajku i rzecznik Stalowni Martenowskiej, od listopada 1980 r. członek „Solidarności”; od 1981 r. przewodniczący Komisji Robotniczej Hutników w HiL, od listopada 1980 r. wiceprzewodniczący MKZ Małopolska. W latach 1977–1981 był redaktorem tygodnika zakładowego „Głos Nowej Huty”.

W 1984 r. współinicjator Chrześcijańskiego Uniwersytetu Robotniczego im. kard. Stefana Wyszyńskiego przy parafii św. Maksymiliana Kolbego w Krakowie-Mistrzejowicach; działacz Obywatelskiej Inicjatywy w Obronie Praw Człowieka przeciw Przemocy. Od 1988 r. w Komitecie Obywatelskim przy Lechu Wałęsie, członek KKW. W 1989 r. brał udział w obradach Okrągłego Stołu. W latach 1989–1991 był posłem na Sejm RP z listy Komitetu Obywatelskiego „S”, od 1990 r.

przewodniczącym Obywatelskiego Klubu Parlamentarnego. W latach 1991–1993 ponownie wybrany do Sejmu RP z ramienia krakowskiej listy wspierającej Lecha Wałęsę „Solidarni z Prezydentem”.

W 1990 r. był współzałożycielem dziennika „Czas Krakowski”, w 1993 r. redaktorem naczelnym „Nowej Gazety”. W 1990 r. współzałożyciel Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”. Od 1996 r. w Partii Chrześcijańskich Demokratów. Od 2005 r. przewodniczący Stowarzyszenia Polskich Chrześcijańskich Demokratów.

W 2006 r. odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

BL

Glanowska-Moskała Janina

Nauczycielka, pedagog, samorządowiec. Urodziła się 16 lutego 1948 r. w Rzasce. W 1976 r. ukończyła Studium Pedagogiczne w Krakowie. W 1983 r. uzyskała dyplom z zakresu pedagogiki specjalnej na Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie. W 2001 r. ukończyła studia podyplomowe z zakresu przyrody na Akademii Pedagogicznej w Krakowie. W latach 1968–1970 pracowała w Technikum Gospodarczym w Krakowie. Od 1970 do 1988 r. nauczycielka w Zespole Szkół Specjalnych nr 3 w Krakowie. W latach 1988–1991 dyrektor Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego nr 4 w Krakowie. Od 1991 r. pracuje w Zespole Szkół Specjalnych nr 10 w Krakowie.

Radna województwa małopolskiego I kadencji, wybrana z listy SLD. W 2005 r. bez powodzenia ubiegała się o mandat poselski z listy SLD. Członek Związku Nauczycielstwa Polskiego i Terenowego Komitetu Ochrony Praw Dziecka. W latach 1976–1989 należała do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Od 1999 r. jest członkiem SLD. W 2006 r. bezskutecznie kandydowała do Rady Powiatu Chrzanowskiego.

Zamężna, ma córkę.

MH

Gładki Jan

Samorządowiec, przedsiębiorca. Urodzony 12 lipca 1948 r. Ukończył studia na Politechnice Śląskiej w Gliwicach, wydział Inżynierii Sanitarnej, Ogrzewanie i Klimatyzacja.

Od 2002 r. roku radny miasta Sędziszów – wiceprzewodniczący Rady Miasta. Od 2003 r. członek Zarządu i Skarbnik Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski.

Zawodowo pracuje od 1973 roku. W swojej pracy zawodowej zajmował stanowiska: od konstruktora do dyrektora Fabryki Kotłów w Sędziszowie. Od 1991 roku jest współnikiem i Prezesem Zarządu Fluid Corporation sp. z o.o. w Krakowie, oraz Pełnomocnikiem firmy Fluid Kooperacja sp. z o.o. w Sędziszowie. Prowadzi działalność gospodarczą w zakresie technologii inowacyjnych w energetyce cieplnej. W pracy zawodowej uzyskał osiągnięcia, które przyczyniły się do rozwoju gospodarki narodowej: opatentował kilka wzorów na konstrukcję kotłów oraz paleniska kotłów fluidalnych.

Twórca przemysłowego wdrożenia linii technologicznej Odzysku Energii z Biomasa w mieście Sędziszów (produkcji nowego wysokoenergetycznego paliwa odnawialnego biowęgla marki *FLUID* dla

Energetyki i odnawialnej energii cieplnej zasilającej miejską sieć ciepłowniczą SPEC Sędziszów). Od 2002 r. założyciel oraz aktywny członek Stowarzyszenia „Na Rzecz Rozwoju Sędziszowa”.

BL

Godyń-Swędzioł Renata

Polityk, samorządowiec, lekarz. Urodziła się 19 lipca 1950 r. w Krzeszowicach.

W 1974 r. ukończyła studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Krakowie; jest absolwentką szeregu studiów podyplomowych z zakresu medycyny i zarządzania w służbie zdrowia. W latach 1974–1988 pracowała w szpitalu w Oświęcimiu, a w latach 1988–1994 w ZOZ w Krzeszowicach. W latach 1994–1998 była radną miasta Krzeszowice; pełniła m.in. funkcję wiceprzewodniczącej rady oraz przewodniczyła Komisji Zdrowia. W latach 1998–2002 r. była radną powiatu krakowskiego, a od 1999 r. także jego starostą. Od 2002 r. jest dyrektorem miejskiego szpitala specjalistycznego im. Gabriela Narutowicza. Od 2006 r. jest radną województwa małopolskiego; przewodniczy Komisji Ochrony Zdrowia. Przewodniczy Powiatowej Radzie Zatrudnienia oraz Konwentowi Powiatów Województwa Małopolskiego; zasiada także w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu ds. Ochrony Zdrowia i Polityki Społecznej. W latach 1980–1981 należała do NSZZ „Solidarność”; była członkiem RS AWS, a obecnie należy do PiS; zasiada w Zarządzie Okręgu PiS.

Wdowa, ma dwie córki.

JM

Görlich Krzysztof

Urodził się 5 marca 1950 r. w Krakowie. Oceanograf i geolog, wiceprezydent Krakowa (1990, 1994–1998) oraz radny Miasta Krakowa I i III kadencji.

Ukończył studia oceanograficzne na Uniwersytecie Gdańskim (1974). W tej dziedzinie pracował naukowo, badając – jako docent w Polskiej Akademii Nauk – dno morskie w rejonie Arktyki i Antarktyki. Był też sekretarzem naukowym Polskiego Komitetu Badań Antarktydy (SCAR) oraz Polskiego Komitetu Badań Polarnych PAN.

Był działaczem Unii Demokratycznej, a następnie Unii Wolności od czasów powstania do przekształcenia. Reprezentując to środowisko wszedł do Rady Miasta Krakowa. Był przewodniczącym Zarządu Regionu Małopolskiego UW. Po odejściu z pracy w samorządzie prowadził firmę doradczą CityProf, która należała do prekursorów w dziedzinie systemów informacji przestrzennej (GIS) oraz był członkiem zarządu amerykańskiej firmy inwestycyjnej Tishman Speyer Properties Polska. Jest współwłaścicielem i prezesem zarządu w firmie Aspen będącej częścią międzynarodowego koncernu Zehnacker. Jest członkiem Stowarzyszenia Willa Decjusza.

W Zarządzie Miasta Krakowa (1994–1998) odpowiadał m.in. za sprawy związane z kulturą, nadzorował też politykę inwestycyjną miasta. Jest jednym z inicjatorów międzynarodowej polityki Krakowa opierającej się na wykorzystaniu potencjału naukowego i kulturalnego miasta. Służył temu udział Krakowa w licznych targach inwestycyjnych, np. w Cannes, Monachium, czy Nowym Jorku. Dzięki jego staraniom udało się przyciągnąć do Krakowa kilku znaczących inwestorów.

W uznaniu zasług został odznaczony Medalem Uniwersytetu Jagiellońskiego (1998) oraz Honorową Odznaką „Za zasługi dla Województwa Krakowskiego” (1998).

Jest żonaty i ma trójkę dzieci.

WS

Golba Jan Józef

siadał również w Radzie Polskiej Organizacji Turystycznej. 4 października 2009 r., po tym jak w wypadku samochodowym zginął →Waldemar Serwiński, został wybrany burmistrzem Muszyny. Ogłosił szereg opracowań z zakresu turystyki.

Żonaty, ma dwie córki.

JM

Prawnik, samorządowiec. Urodził się 8 marca 1955 r. w Górkach.

W 1979 r. ukończył Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. W latach 1979–1988 pracował w Zarządzie Okręgu Funduszu Wczasów Pracowniczych w Krynicy Zdrój, gdzie był kierownikiem samodzielnej sekcji ds. pracowniczych, radcą prawnym oraz kierownikiem Działu Ogólnego i Kadr.

W latach 1988–1990 był zastępcą naczelnika i naczelnikiem miasta Krynicy, a w latach 1990–2002 burmistrzem Krynicy. Doprowadził wówczas do gazyfikacji gminy Krynica, budowy wysypiska odpadów komunalnych, sieci wodociągowej, nowej oczyszczalni ścieków, jak również uruchomienia kolei gondolowej na Jaworzynę w Krynicy-Zdrój.

Zasłużony dla rozwoju sportu w Krynicy, doprowadził m.in. do reaktywacji drużyny hokejowej KTH. W 1993 r. był inicjatorem powstania Unii Gmin Turystyczno-Uzdrowiskowych, a od 2000 r. prezes Stowarzyszenia Gmin Uzdrowiskowych RP; jest redaktorem biuletynu Stowarzyszenia „Jedziemy do wód w...”. Jest wiceprezesem Federacji Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP; za-

Golonka Jan

Samorządowiec, mgr inż. ogrodnictwa. Urodził się 1 stycznia 1955 r. w Kadczy, w gminie Łącko.

W 1979 r. ukończył studia na Wydziale Ogrodnictwa Akademii Rolniczej w Krakowie; jest ponadto absolwentem studiów podyplomowych z zakresu zarządzania w administracji publicznej. W latach 1979–1981 pracował w Spółdzielni Ogrodniczej Ziemi Sądeckiej w Nowym Sączu. W latach 1981–1987 był nauczycielem w Szkole Rolniczej w Podegrodziu. W latach 1989–1992 prowadził własną działalność gospodarczą, a następnie był likwidatorem Spółdzielni Pracy „Podkarpacie” w Nowym Sączu. W latach 1997–1999 był przewodniczącym Zarządu Sądeckiej Miejskiej Strefy Usług Publicznych w Nowym Sączu. W latach 1990–1998 piastował mandat radnego gminy Łącko, a od 1998 r. jest starostą nowosądeckim.

Żonaty, ma dwie córki.

JM

Golonka Stanisław

Samorządowiec, nauczyciel, mgr inż. rolnictwa. Urodził się 11 września 1956 r. w Krynicy-Zdroju.

W 1981 r. ukończył Akademię Rolniczą im. Hugona Kołłątaja w Krakowie. Od 1981 r. nauczyciel, a następnie dyrektor Zespołu Szkół Rolniczych w Tęgorzynie do 1994 r. Od 1994 r. jest wójtem Łososiny Dolnej. W latach 1994–1998 był przedstawicielem gminy Łososina Dolna w Sejmiku Województwa Nowosądeckiego, a w latach 1998–2002 radnym Powiatu Nowosądeckiego. Od 2003 r. przewodniczy Zarządowi Związku Gmin Jeziora Rożnowskiego. Od 1995 r. jest też prezesem Zarządu Gminnego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP w Łososinie Dolnej. Odznaczony: Srebrnym Medalem za Zasługi dla Gminy Łubianka (2009), Srebrną i Złotą Odznaką Honorową Polskiego Związku Motorowodnego i Narciarstwa Wodnego (2007), Brązowym Krzyżem Zasługi (2005), Złotym Medalem za Zasługi dla Pożarnictwa (2005), Człowiek Roku w Plebiscycie Gazety Krakowskiej (2001).

Żonaty, ma dwóch synów i córkę.

BL

Gołaś Andrzej Maria

Urodził się 30 września 1946 r. w Krakowie. Profesor nauk technicznych, prezydent Krakowa w latach 1998–2002, senator VI kadencji Senatu RP (2005–2007).

Po ukończeniu studiów magisterskich na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie otworzył przewód doktorski na macierzystej uczelni, który zakończył obroną w 1974 r. Jedenaście lat później habilitował się, a w 1995 r. odebrał tytuł profesora nauk technicznych z rąk Prezydenta RP. W latach 1996–1999 był prorektorem ds. ogólnych AGH. Od 1980 r. w NSZZ „Solidarność”. Współzałożyciel organizacji związkowej na AGH, członek nielegalnej Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” działającej po 13 grudnia 1981 r. aresztowany w stanie wojennym za organizowanie strajku, w latach 1990–1992 członek Zarządu Regionu Małopolska NSZZ „Solidarność”. W 1990 r. szef kampanii wyborczej Lecha Wałęsy w Regionie Małopolska. Po zakończeniu kadencji prezydenckiej w listopadzie 2002 r. powrócił do pracy naukowej. Jest kierownikiem Katedry Systemów Energetycznych i Urządzeń Ochrony Środowiska AGH.

Na urząd prezydenta Krakowa rekomendowany został przez Klub Radnych RS AWS, którego od 1997 r. był członkiem. Jego kadencja uważana jest za okres boomu inwestycyjnego miasta. Otworzył prace nad scaleniem wielu częściowych planów rozwojowych miasta w Strategię Rozwoju Krakowa, przyjętą w 1999 r. W jej realizacji położono nacisk na inwestycje, realizując między innymi: węzeł ulic Jana Pawła II i Stelli-Sawickiego, skrzyżowanie ulic Monte Cassino i Praskiej, estakadę w ciągu ulic Lublańskiej i Opolskiej, ul. Nowotarską, ul. ks. Tischnera, wiadukty kolejowe w ciągu ulic: Wrocławskiej, Igołomskiej, Klimeckiego, połączenie Krakowskim Szybkiem Tramwajem Kurdwanowa z ulicą Wielicką. Przeszedł do historii miasta jako budowniczy trzech mostów na Wiśle: Zwierzynieckiego, Kotlarskiego oraz Wandy. Doprowadził do przyjęcia szeregu średniookresowych planów rozwojowych, w tym dotyczących bezpieczeństwa publicznego, ochrony przeciwpowodziowej, zaopatrzenia w wodę, mieszkalnictwa, opieki społecznej, rozwoju przedsiębiorczości. Z programami korelował Wieloletni Plan Inwestycyjny przyjęty na lata 2000–2004, wspierany ofensywną polityką finansową prowadzoną przy współpracy między innymi z Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju. W czasie jego prezydentury podjęte zostały działania nad realizacją dwóch fundamentalnych dla miasta inwestycji: oczyszczalni ścieków Płaszów II oraz Kampusu UJ. Na przełomie wieków Kraków otrzymał tytuł Europejskiego Miasta Kultury, co uświetniono finałem Festiwalu „Kraków 2000”. W roku 2001 Kraków przystąpił do Międzynarodowego Związku Hanzy, w kolejnym roku miasto zostało członkiem Stowarzyszenia Miast i Regionów na Rzecz Kultury „Les Rencontres”. W okresie tym zawarto umowę o partner-

skiej współpracy z Mediolanem i Sewillą oraz odnowiono umowy o współpracy z miastami: Edynburgiem, Frankfurt nad Menem, Bratysławą i Orleanem. Reprezentując Kraków, Andrzej Gołaś był przewodniczącym Unii Metropolii Polskich oraz przewodniczącym Komisji Edukacji i Kultury Rady Europy w Strasburgu.

Jest członkiem licznych krajowych i zagranicznych towarzystw naukowych, m.in. Komitetu Akustyki, Zespołu Diagnostyki Technicznej Komitetu Budowy Maszyn Polskiej Akademii Nauk. Był też ekspertem Ministra Ochrony Środowiska oraz Ministra Edukacji Narodowej. W 2002 r. wstąpił do Platformy Obywatelskiej, z ramienia której został senatorem okręgu krakowskiego. W Senacie RP zasiadał w Komisji Gospodarki Narodowej oraz Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska. Był przewodniczącym delegacji Sejmu RP i Senatu RP do Inicjatywy Środkowoeuropejskiej (ISE). Odnoczony Złotym Krzyżem Zasługi Republiki Austrii i Złotym Krzyżem Zasługi Republiki Włoch. Od 2008 r. zasiada w radzie nadzorczej Enion SA.

WS

Gościej Janina

Urodziła się 15 grudnia 1942 w Warszawie. Nauczycielka, współzałożycielka i przewodnicząca Komitetu Obywatelskiego „Solidarności” w Zakopanem. W latach 1990–1994 kurator oświaty i wychowania województwa nowosądeckiego. W międzyczasie senator RP II kadencji (1991–1993).

Jest absolwentką filologii polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego (1967) i wieloletnią nauczycielką języka polskiego w szkołach w Zakopanem (1967–1989). Po wprowadzeniu stanu wojennego została aresztowana, najpierw w Zakopanem, skąd wielokrotnie ją przenoszono (AŚ w Nowym Sączu i Krakowie, ZK w Kielcach oraz Ośrodek Odosobnienia w Gołdapi). Po wypuszczeniu na wolność zdegradowana i karnie przeniesiona z liceum do szkoły podstawowej. Była przewodniczącą podziemnych struktur nauczycielskiej „S” w Zakopanem. Po odwołaniu z funkcji kuratora oświaty wycofała się z działalności publicznej. Została wicedyrektorem Społecznego LO w Zakopanem (1994–1997), a w 1996 r. założyła zespół szkół prywatnych w Zakopanem, noszący obecnie nazwę Zespołu Szkół Prywatnych Janiny Gościej, której jest dyrektorem.

WS

Górnicki Jerzy

Urodził się 1946 r. Inżynier elektryk, burmistrz Wolbromia (1990–2002), radnym Powiatu Olkuskiego (od 1998 r.) i etatowy członek Zarządu Powiatu (od 2002 r.). Był delegatem do Sejmiku Śląskiego. Swoją pracę dla samorządu rozpoczął na progu III Rzeczypospolitej działając w Komitetach Obywatelskich „Solidarność”. Twórca lokalnego ugrupowania „Samorząd”.

Jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Śląskiej w Katowicach. Przez całe niemal zawodowe życie związany z Wolbromskimi Zakładami Przemysłu Gumowego „Stomil” w Wolbromiu. Pracę w popularnej „gumie” rozpoczął w 1970 roku od stanowiska kierownika warsztatów elektrycznych, następnie był zatrudniony w Grupie Realizacji Inwestycji „Stomil”. Przez dwa lata przebywał na kontrakcie zagranicznym w Libii. Pełnił także funkcję dyrektora OSiR w Wolbromiu.

Przyczynił się do budowy i unowocześnienia infrastruktury miasta i gminy: budowy oczyszczalni ścieków, wodociągów, gazyfikacji i telefonizacji. Udało mu się stworzyć w gminie Wolbrom zrównoważony system oświatowy, oparty na hasle „szkoła blisko ucznia”. Był współ-

założycielem Międzygminnego Związku Budowy Drogi Kraków-Wolbrom.

Działa społecznie w Ochotniczej Straży Pożarnej (prezes organizacji gminnej w Wolbromiu). Zasiada w zarządzie Małopolskiego Związku Piłki Nożnej w Krakowie, a także prowadzi Podokręgowi w Olkuszu. Przez wiele lat czynnie uprawiał sport, będąc zawodnikiem Przeboju Wolbrom.

Jest żonaty i ma dwie dorosłe córki.

WS

Górniś Krystyna

Technik energetyk, samorządowiec. Urodziła się 9 stycznia 1947 r. w Dobczycach.

W 1968 r. ukończyła Technikum Energetyczne w Krakowie. W latach 1970–1985 zatrudniona w Fabryce Lokomotyw „Fablok” w Chrzanowie kolejno jako elektroenergetyk i planista. Od 1985 do 1991 r. inspektor ds. przeciwpożarowych w Powszechnej Spółdzielni Spożyców „Społem” w Chrzanowie. W latach 1993–1997 była specjalistą ds. kształcenia w oddziale chrzanowskim Zakładu Doskonalenia Zawodowego w Katowicach. W latach 1997–2000 inspektor ds. BHP w Delikatesowych Przetworach z Ryb „Fala” w Chrzanowie.

Radna województwa małopolskiego I kadencji wybrana z listy Sojuszu Lewicy Demokratycznej. W wyborach samorządowych 2006 r. bezskutecznie kandydowała do Rady Powiatu Chrzanowskiego z listy Koalicyjnego Komitetu Wyborczego SLD+SDPL+PD+UP+Lewica+Demokraci.

Zamężna. Ma dwie córki.

MH

Grad Aleksander

Minister, polityk, samorządowiec, mgr inż. geodeta. Urodził się 1 maja 1962 r. w Łosińcu, w województwie lubelskim.

W 1987 r. ukończył studia na Wydziale Geodezji Przemysłowej Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. W latach 1990–1994 był radnym i zastępcą wójta gminy Pleśna. W latach 90. prowadził m.in. przedsiębiorstwo geodezyjne. W latach 1997–1999 pełnił funkcję wicewojewody tarnowskiego i jednocześnie przewodniczącego Małopolskiej Rady Regionalnej. Był konsultantem Banku Światowego, a w latach 1999–2000 był podsekretarzem stanu w Ministerstwie Zdrowia. Od 2001 r. jest posłem na Sejm RP, a od 16 listopada 2007 r. piastuje urząd ministra skarbu państwa. Należał do Ruchu Stu oraz Stronnictwa Konserwatywno-Ludowego, a obecnie jest członkiem Platformy Obywatelskiej (w latach 2004–2006 był przewodniczącym jej małopolskich struktur). Był założycielem Małopolskiego Forum Wspierania Inicjatyw Lokalnych w Tarnowie, a od 2004 r. jest prezesem jego zarządu.

Żonaty, ma syna i trzy córki.

JM

Grodny Ryszard

Urodził się 25 sierpnia 1952 r. w Szczecinie. Inżynier mechanik, radny województwa małopolskiego I kadencji (1998–2002), radny Powiatu Brzeskiego II kadencji (2002–2006), wybrany wiceprzewodniczącym Rady Powiatu Brzeskiego. Był członkiem Komisji ds. Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz Komisji Finansowej Sejmiku Województwa Małopolskiego.

Studia wyższe ukończył na Politechnice Krakowskiej (1980). Nieprzerwanie prowadzi działalność gospodarczą. Do czasu wyborów w 1998 r. w branży paliwowej i eksploatacji kruszyw, obecnie w branży nieruchomości komercyjnych. Był pełnomocnikiem zarządu Orlen Oil sp. z o.o. w Krakowie, a także przewodniczącym Rady Nadzorczej w Petro Oil – Lubelskie Centrum Sprzedaży.

Był jednym z inicjatorów budowy mostu na Wiśle w Górcu. Zabiegał też o wybudowanie zbiornika retencyjnego w Gosprzydowej (gmina Gnojnik w pow. brzeskim).

WS

Gruszkowski Stanisław

Samorządowiec, działacz rolniczy, mgr inż. zootechnik. Urodził się 26 lipca 1957 r. w Brzesku, a zginął tragicznie w wypadku samochodowym 18 listopada 2007 r.

W 1983 r. ukończył studia z zakresu zootechniki na Akademii Rolniczej w Krakowie. W latach 1985–1989 pracował w Wojewódzkim Ośrodku Doradztwa Rolniczego w Zgłobicach. Jednocześnie od 1985 r. prowadził własne gospodarstwo rolne. W latach 1989–1990 pracował w Zakładach Azotowych w Tarnowie, a następnie w Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w Brzesku.

W 1994 r. pełnił funkcję sołtysa wsi Maszkienice. W latach 1994–1998 piastował mandat radnego gminy Dębno. W latach 1996–1999 był prezesem Zarządu Tarnowskiej Izby Rolniczej, a w latach 2000–2002 wiceprezesem Zarządu Małopolskiej Izby Rolniczej. Mandat radnego województwa małopolskiego I kadencji objął w listopadzie 2001 r., w następstwie wyboru →Jana Kubika na posła. Następnie był kierownikiem brzeskiego oddziału Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Działał czynnie w Związku Wzajemności Członkowskiej „Galicja”. Był członkiem Polskiego Stronictwa Ludowego.

Był żonaty, miał czwórkę dzieci.

JM

Grzesiak Kazimierz

Urodził się 2 stycznia 1952 r. w Mogilnie, a zmarł 28 maja 2008 r. Politolog, burmistrz Biecza (2002–2008), wcześniej zastępca burmistrza Biecza (1990–1998), a także pracownik Urzędu Gminy. Wcześniej pracował jako technik budowy w Jasielskim Przedsiębiorstwie Budowlanym w Jaśle (1972–1974). Studia na Akademii Nauk Społecznych ukończył w 1987 r. Był członkiem Polskiego Stronnictwa Ludowego i Ochotniczej Straży Pożarnej (prezes zarządu Miejsko-Gminnego ZOSP). Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, a także Brązowym, Srebrnym i Złotym Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa”.

Był żonaty i miał trójkę dzieci.

WS

Grzeszek Wojciech

Działacz związkowy i społeczny, samorządowiec. Urodził się 6 maja 1954 r. w Krakowie.

W latach 1998–2006 r. radny i wiceprzewodniczący Sejmiku Województwa Małopolskiego.

Od 1998 r. nieprzerwanie Przewodniczący Małopolskiej „Solidarności”. Do związku należy od jego powstania w 1980 r. W stanie wojennym kolportował wydawnictwa podziemne. Bierze aktywny udział w działalności NSZZ „Solidarność” na poziomie krajowym, mając od 1997 r. mandat delegata na krajowy zjazd delegatów oraz od 1998 r. będąc członkiem Komisji Krajowej.

Od 2001 r. uczestnik prac Wojewódzkiej Komisji Dialogu Społecznego w Krakowie, w której jest wiceprzewodniczącym z ramienia „Solidarności”.

BL

Grzybowski Aleksander

Samorządowiec, działacz społeczny, mgr inż. chemik, inż. górniczy III stopnia. Urodził się 26 lutego 1936 r. w Chrzanowie.

Jest absolwentem Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej w Gliwicach (1959) oraz Wydziału Ekonomicznego Studium Nauk Społecznych w Krakowie (1966); ukończył także studia podyplomowe w zakresie Ekonomika i Zarządzanie Przedsiębiorstw w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. W latach 1959–1991 był pracownikiem Zakładów Surowców Ogniotrwałych w Trzebini, m.in. jako kierownik zmianowy, kierownik oddziału produkcyjnego, zastępca dyrektora ds. ekonomicznych; był współautorem kilkudziesięciu projektów racjonalizatorskich oraz kilku patentów, działacz zakładowego koła Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Hutniczego i jego przewodniczący.

W 1990 r. wybrany do Rady Miejskiej w Chrzanowie, funkcję radnego sprawował nieprzerwanie przez cztery kadencje; członek Komisji Gospodarki Komunalnej, Komisji Edukacji oraz Komisji Prawno-Statutowej w I kadencji Rady; przewodniczący Rady Miasta w latach 2002–2006. Pełnił urząd burmistrza Chrzanowa w la-

tach 1991–1998. Jego aktywności na polu samorządowym Chrzanów zawdzięcza m.in.: rozbudowę infrastruktury straży pożarnej, rozbudowę sieci ciepłowniczej, budowę krytej pływalni, rozbudowę i modernizację cmentarza komunalnego, komputeryzację Urzędu Miejskiego, utworzenie II Liceum Ogólnokształcącego oraz Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Marketingu, czy powołanie Towarzystwa Budownictwa Społecznego. Reprezentował Chrzanów w Stowarzyszeniu Gmin i Powiatów Małopolski, jednocześnie zasiadając we władzach Stowarzyszenia. W latach 1992–1998 był przewodniczącym Zgromadzenia Związku Międzygminnego Chrzanowa, Libiąża i Trzebini „Gospodarka Komunalna”. Jest działaczem szeregu organizacji społecznych, m.in. członkiem Rady Muzeum w Chrzanowie, przewodniczącym Chrzanowskiej Rady Kultury, współzałożycielem i członkiem Obywatelskiej Wspólnoty Samorządowej Powiatu Chrzanowskiego, Społecznego Komitetu Budowy Szpitala, fundatorem i wieloletnim przewodniczącym Fundacji Budowy Szpitala Powiatowego w Chrzanowie (obecnie Fundacji na Rzecz Szpitala), przewodniczącym Społecznej Rady ds. Mediów Gminnych. W 2007 r. otrzymał Honorowe Obywatelstwo Miasta Chrzanowa. Został uhonorowany licznymi odznaczeniami, m.in. Złotym Krzyżem Zasługi.

Żonaty, ma czworo dzieci.

JM

Gut-Mostowy Andrzej

Samorządowiec, poseł, przedsiębiorca. Urodził się 30 października 1960 r. w Zakopanem. W 1986 r. ukończył studia z zakresu gospodarki turystycznej na Akademii Ekonomicznej w Krakowie. Po ukończeniu studiów prowadził działalność gospodarczą. W latach 1995–1998 był radnym oraz członkiem zarządu Miasta Zakopanego. Od 1998 do 2005 r. był radnym województwa małopolskiego. Był współinicjatorem powołania do życia Małopolskiej Organizacji Turystycznej (jest członkiem jej Zarządu) i Podhalańskiej Izby Agroturystyki. W latach 1998–2002 był wiceprzewodniczącym Komisji Budżetu, Mienia i Finansów, a w latach 2002–2005 przewodniczącym Komisji Edukacji, Kultury Fizycznej i Turystyki. Od 2005 r. jest posłem na Sejm RP. Czynny w organizacjach społecznych i gospodarczych; należy m.in. do Związku Podhalan, Tatrzańskiej Izby Gospodarczej; jest członkiem rady Muzeum Tatrzańskiego. Odznaczony Złotym Medalem Ministra Spraw Zagranicznych Republiki Słowackiej. Jest członkiem PO, pełni funkcję wiceprzewodniczącego regionu Małopolskiego PO.

Żonaty, ma córkę i trzech synów.

JM

Guizdź Jerzy

Polityk, samorządowiec, prawnik. Urodził się 10 sierpnia 1954 r. w Nowym Sączu.

W 1977 r. ukończył Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego. W latach 1977–1983 pracował na kierowniczych stanowiskach w Wojewódzkim Zarządzie Inwestycji Rolniczych oraz Wojewódzkiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Nowym Sączu. W latach 1978–1981 był radnym Miejskiej Rady Narodowej w Nowym Sączu. W latach 1980–1981 był współtwórcą NSZZ „Solidarność” na terenie Nowego Sącza; po wprowadzeniu stanu wojennego działał w strukturach podziemnych. W latach 1983–1990 pracował jako radca prawny w Zakładzie Robót Inżynierskich w Nowym Sączu. W latach 1989–1991 był wiceprzewodniczącym Komitetu Obywatelskiego „Solidarność” w Nowym Sączu. W latach 1990–1994 był radnym miejskim i jednocześnie prezydentem Nowego Sącza. Wchodził w skład Rady ds. Samorządu Terytorialnego przy Prezydencji RP Lechu Wałęsie; w 1995 r. był szefem jego sztabu wyborczego. W latach 1993–2001 piastował mandat posła na Sejm RP. W latach 2001–2006 prowadził kancelarię adwokacką w Nowym Sączu; w od

2003 r. pełnił także funkcję prezesa zarządu Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej w Nowym Sączu. Od 1998 do 2006 r. ponownie piastował mandat radnego m. Nowego Sącza, a od 2006 r. jest zastępcą prezydenta tego miasta. Był prezesem Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Nowym Sączu oraz współzałożycielem i prezesem Związku Sądeczian (od 1998 r. prezes honorowy). Ogłosił szereg książek i artykułów o tematyce publicystycznej. Był członkiem Stronnictwa Demokratycznego, Porozumienia Centrum, Bezpartyjnego Bloku Wspierania Reform, Polskiej Partii Chrześcijańskich Demokratów oraz SKL-Ruch Nowej Polski.

Żonaty, ma trzy córki.

JM

Hadka Ryszard

Samorządowiec, leśniczy. Urodził się 2 lutego 1950 r. w Krzeszowie. W 1971 r. ukończył Państwową Leśną Szkołę Techniczną w Tułowicach. Pracownik Państwowego Gospodarstwo Leśnego Lasy Państwowe Nadleśnictwo Sucha Beskidzka.

Od 1994 r. radny Gminy Stryszawa, w latach 1994–1998 członek Zarządu, od 1998 r. przewodniczący Rady Gminy Stryszawa, od 2002 r. przewodniczący Powiatowej Rady Zatrudnienia. Od 2000 r. członek Rady Starszych – Walnego Zebrania Członków Stowarzyszenia Gmin Babiogórskich, od 2008 r. delegat do Stowarzyszenia Lokalna Grupa Działania „Podbabiogórze”.

Żonaty, ma syna i córkę.

BL

Hajda Kazimierz

Urodził się 31 stycznia 1946 r. w Jordanowie. Inżynier mechanik i nauczyciel, burmistrz Jordanowa (2006–2009) i radny Rady Miejskiej w Jordanowie III kadencji. Od 2009 r. poseł na Sejm RP, którym został po wygaśnięciu mandatu Pawła Kowala, wybranego do Parlamentu Europejskiego.

Ukończył studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej im. T. Kościuszki. Pracował jako konstruktor w Zakładach Metalowych w Nowej Dębie. Był także starszym asystentem na Politechnice Warszawskiej w Katedrze Mechaniki i Wytrzymałości Materiałów oraz nauczycielem matematyki w Liceum Ogólnokształcącym w Jordanowie. Przed objęciem fotela burmistrza prowadził własną działalność gospodarczą (handel).

Jest członkiem Prawa i Sprawiedliwości. Aktywnie uczestniczy w życiu społecznym Jordanowa, był m.in. prezesem Klubu Sportowego Jordan.

WS

Hamerski Jan

Samorządowiec, działacz społeczny, historyk. Urodził się 15 września 1951 r. w Szczawnicy.

W 1974 r. ukończył studia na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. W latach 1975–1980 pracował jako nauczyciel najpierw w szkole podstawowej w Szczawnicy Szlacheckiej, a następnie w liceum i zasadniczej szkole zawodowej w Krościenku. W latach 1980–1982 pracował w urzędzie miasta w Szczawnicy, a w latach 1983–1993 był kierownikiem działu administracyjnego Państwowego Przedsiębiorstwa Uzdrożeniowego w Szczawnicy. Od 1995 do 1996 r. był burmistrzem Szczawnicy. W latach 1999–2002 wicestarosta, a w latach 2002–2006 starosta nowotarski. Od 2006 r. jest radnym województwa małopolskiego. Od 1975 r. jest członkiem, od 2002 r. prezesem Zarządu Głównego Związku Podhalan, a następnie jego honorowego prezesem. Czynny także w Górskim Ochotniczym Pogotowiu Ratunkowym oraz Ochotniczej Straży Pożarnej RP. Był członkiem Prawa i Sprawiedliwości. Odznaczony m.in. Brązowym i Srebrnym Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa”.

Żonaty, ma dwóch synów.

JM

Handzlik Stanisław

Urodził się 21 stycznia 1943 r. w Marcyporębie. Hutnik, radny województwa małopolskiego III kadencji, radny Miasta Krakowa (1990–2006) i jej przewodniczący (1994–2002). W 1989 r. wszedł w skład Krakowskiego Komitetu Obywatelskiego „Solidarności”.

Ukończył Liceum Ogólnokształcącego dla Pracujących w Krakowie (1963). W latach 1960–1966 pracował jako operator sprzętu ciężkiego w Kombinacie Budownictwa Mieszkaniowego Nowa Huta, a następnie jako technolog walcownik w Hucie im. Lenina (1966–1990) i Hucie im. Tadeusza Sendzimira (1990–1991). Od 1990 r. do 2003 r. zatrudniony był w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Krakowie. Aktualnie na emeryturze.

Jest jedną z wiodących postaci w dziejach nowohuckiej „Solidarności”, której był członkiem od września 1980 r. Był przewodniczącym Komitetu Robotniczego, następnie przewodniczącym Komitetu Zakładowego na Wydziale Walcownia Zgniatacz i wiceprzewodniczącym Komisji Robotniczej Hutników „S” HiL odpowiedzialnym za informację i kulturę (był współredaktorem „Biuletynu Informacyjnego Hutników” oraz audycji „S” w radiowęźle Kombinat). W noc sta-

nu wojennego (12/13 grudnia 1981 r.) był współorganizatorem strajku w HiL, a następnie – wyrokiem Sądu Warszawskiego Okręgu Wojskowego – skazany został na cztery lata więzienia i dwa lata pozbawienia praw publicznych. Był wielokrotnie zatrzymywany i przesłuchiwany, stosowano groźby wobec jego rodziny, a także nakłaniano do opuszczenia kraju. W maju 1988 r. był współorganizatorem Komitetu Organizacyjnego „S” w HiL (do zakończenia obrad Okrągłego Stołu).

Od 1990 r. jest zaangażowany politycznie, najpierw jako członek Unii Demokratycznej (do 1994 r.) i Unii Wolności (1994–1997), następnie Stronnictwa Konserwatywno-Ludowego i Akcji Wyborczej Solidarność (1998–2002), a od 2002 r. Platformy Obywatelskiej. Był posłem na Sejm RP (1991–1993).

Odnaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1990) i Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2005).

WS

Hebda Marian

Urodził się 28 marca 1947 w Limanowej, a zmarł 22 kwietnia 2010 r. Nauczyciel, wójt gminy Laskowa (1998–2006).

Dał się poznać jako dobry gospodarz. W trakcie jego kadencji gminę nawiedzały klęski żywiołowe, m.in. powodzie, które doprowadziły do wielomilionowych strat. Laskowa była jedną z najbardziej dotkniętych stratami gmin nie tylko w Małopolsce. Doprowadził do odbudowy zniszczonej infrastruktury drogowej, a także uzyskał duże wsparcie, zarówno z funduszy unijnych jak i rządowych. Troszczył się też o szkoły i przedszkola, a także o rozbudowę ośrodków zdrowia i zagospodarowanie centrów wsi wraz z terenami rekreacyjno-sportowymi. Otworzył zielone światło dla budowy prywatnej stacji narciarskiej, która cieszy się dużą popularnością i jest wizytówką gminy.

Był żonaty, miał jednego syna.

WS

Iwulska Ewa

Samorządowiec, bibliotekarka. Urodziła się 8 lutego 1952 r. w Nowym Targu.

W latach 1971–1974 studiowała inżynierię sanitarną i wodną na Politechnice Krakowskiej. Nie otrzymała dyplomu, gdyż studia przerwała. W 1978 r. ukończyła Policealne Studium Bibliotekarstwa w Krakowie. W latach 1999–2003 była wiceprzewodniczącą Rady Nadzorczej Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska w Krakowie. W latach 1998–2002 była radną województwa małopolskiego wybraną z listy Akcji Wyborczej „Solidarność”. Jest członkinią Związku Podhalan, w którym pełniła różne funkcje. W 1995 r. została wyróżniona odznaką „Zasłużony Działacz Kultury” nadawaną przez Ministerstwo Kultury i Sztuki.

Zamężna, ma dwie córki i syna.

MH

Janik Zdzisław

Urodził się 9 stycznia 1958 r. w Wolbromiu. Inżynier mechanik, radny Rady Miejskiej Tarnowa I, II, III i IV kadencji, której w latach 1990–1998 i 2000–2002 był przewodniczącym. W 1989 r. wszedł w skład Tarnowskiego Komitetu Obywatelskiego „Solidarności”.

Jest absolwentem Politechniki Krakowskiej (1983), po której ukończeniu był pracownikiem Zakładu Budownictwa Specjalistycznego DEKAR, gdzie pełnił funkcję zastępcy dyrektora ds. środków produkcji w Zakładzie nr 2 w Tarnowie. Aktualnie jest prezesem Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej sp. z o.o. w Tarnowie. Jako przewodniczący Rady Miasta Tarnowa i radny czterech kadencji przyczynił się do odrodzenia tarnowskiego samorządu.

Odnaczony Złotym (2004) i Srebrnym Krzyżem Zasługi (2000), a także nagrodą Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie „Krakowski Dukat” (2003). Jest wiceprezesem Polskiej Izby Gospodarczej Transportu Samochodowego i Spedycji (od 1994 r.).

Jest żonaty i ma dwójkę dzieci.

WS

Jankowska Teresa

Urodziła się 2 lutego 1963 w Oświęcimiu. Architekt wnętrz i nauczyciel, burmistrz Brzeszcz (od 2005 r.), radna Powiatu Oświęcimskiego (do 2005 r.), a w niej członkini Komisji Edukacji, Kultury i Sportu oraz Komisji Promocji i Rozwoju Gospodarczego.

Po zdaniu matury w Liceum Ogólnokształcącym im. ks. St. Konarskiego w Oświęcimiu, dostała się na Akademię Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie. Studia na Wydziale Architektury Wnętrz ukończyła w 1988 r., a następnie rozpoczęła pracę jako nauczyciel w nauczyciel Szkoły Podstawowej nr 1 im. ks. St. Staszica w Brzeszczach, której dwa lata później została wicedyrektorem. Wcześniej pracowała też w Kopalni Węgla Kamiennego „Brzeszcze” (1982–1983). W 1994 r. podejmuje pracę w wyuczonym zawodzie (architekt wnętrz) w Przedsiębiorstwie Budowlanym HB-UNIBUD SA w Czechowicach-Dziedzicach (1994–1998), by w 1999 r. objąć stanowisko dyrektora Ośrodka Kultury w Brzeszczach (do 2005 r.). 12 grudnia 2005 r. została wybrana burmistrzem.

Ukończyła studia podyplomowe na kierunku „Akademia Dziedzictwa” prowadzone przez Międzynarodowe Cen-

trum Kultury i Małopolską Szkołę Administracji Publicznej w Krakowie oraz „Zarządzanie terytorialne w procesie integracji europejskiej”, który to kierunek wykładany jest na Akademii Ekonomicznej w Krakowie (obecnie Uniwersytet Ekonomiczny). Jest zaangażowana społecznie i działa w różnych organizacjach pozarządowych, w tym: Stowarzyszeniu na rzecz Gminy Brzeszcze „Brzost”, Stowarzyszeniu Wspierania Aktywności Lokalnej w Warszawie, Stowarzyszeniu Gminna Wspólnota Samorządowa oraz Towarzystwie Kultury Teatralnej.

WS

Jawor Bożena

Urodzona 20 kwietnia 1952 r. w Nowym Sączu. Nauczycielka, radna Nowego Sącza (1990–2002, 2006–2010), wiceprzewodnicząca Rady Miasta Nowego Sącza (1990–2002).

Absolwentka Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu. Nauczycielka języka polskiego w Szkole Podstawowej w Zawadzie k. Opolu (1975–1977) i w Zespole Szkół Budowlanych w Nowym Sączu (1977–2006).

Współzałożycielka Klubu Inteligencji Katolickiej w Nowym Sączu i jego prezes od 1995 roku, organizatorka corocznych Tygodni Kultury Chrześcijańskiej w Nowym Sączu, inicjatorka postawienia po śmierci papieża Jana Pawła II Skały Papięskiej na Plantach sądeckich i organizatorka comiesięcznych spotkań modlitewnych sądeczan w intencji beatyfikacji Sługi Bożego Jana Pawła II.

Inicjatorka i aktywna uczestniczka corocznych kwesty na cmentarzach sądeckich we Wszystkich Świętych, prowadzonych pod hasłem „Ratujmy sądeckie nekropolie” (dochód ze zbiórki pieniężnej przeznaczony jest na renowację zabytkowych nagrobków).

Niezamężna.

HSZ

Jedliński Jerzy

Urodził się 7 stycznia 1956 r. w Częstochowie. Nauczyciel akademicki, wiceprezydent Krakowa w latach 1998–2002, radny Miasta Krakowa (1994–2002), radny województwa małopolskiego, (2005–2006). W RMK przewodniczący Komisji Edukacji i Kultury Fizycznej oraz wiceprzewodniczący Komisji Kultury. Sejmiku WM przewodniczący Komisji Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W latach 1999–2003 był członkiem Zarządu Związku Miast Polskich, a także współprzewodniczącym ze strony samorządowej Zespołu ds. administracji publicznej i bezpieczeństwa obywateli Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Od 2008 r. do 2010 r. doradca Marszałka Województwa Małopolskiego ds. budowy społeczeństwa wiedzy i innowacji.

Jest absolwentem Uniwersytetu Jagiellońskiego (1980) i Akademii Górniczo-Hutniczej im. S. Staszica w Krakowie (1981). Pracę zawodową rozpoczął w 1980 r. jako asystent stażysta w Polskiej Akademii Nauk w Krakowie. W 1981 r. został zatrudniony jako pracownik naukowo-dydaktyczny Akademii Górniczo-Hutniczej, w której pracuje do chwili obecnej. Aktualnie pełni funkcję kierow-

nika Laboratorium Inżynierii i Analiz Powierzchni Inżynierii Materiałowej i Ceramiki AGH. W latach 1989–1993 zdobywał doświadczenia na Uniwersytecie Technicznym Clausthal w Clausthal Zellerfeld (Niemcy), najpierw jako stypendysta Fundacji Humboldta (89–90), później w ramach stażu naukowego (90–93). W latach 2007–2008 wygłosił cykl wykładów pt. „Samorząd Terytorialny” w Wyższej Szkole Biznesu – National Louis University w Nowym Sączu.

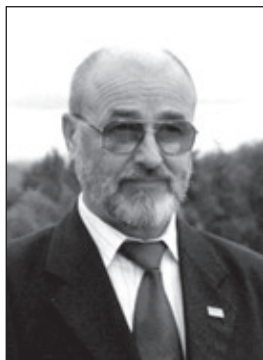
Był inicjatorem i koordynatorem wielu programów strategicznych Miasta Krakowa, m.in. Programu Poprawy Bezpieczeństwa „Bezpieczny Kraków” uchwalonego przez Radę Miasta Krakowa w 1999 r., nagrodzonego przez Stowarzyszenie Miast Europejskich „Eurocities” w kategorii „Innowacyjnych strategii miejskich”; „Programu Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi” oraz „Polityki oświatowej Miasta”. Opracował też program grupy ds. bezpieczeństwa obywateli Stowarzyszenia Miast Europejskich „Eurocities” (2000–2002) kierując następnie jego pracami. Doprowadził do uchwalenia przez Radę Miasta Krakowa „Nagród edukacyjnych miasta Krakowa” i „Stypendiów edukacyjnych miasta Krakowa” dla uczniów i nauczycieli. Był też autorem i koordynatorem programu studiów podyplomowych „Samorząd europejski – polski samorząd w Unii Europejskiej” w Wyższej Szkole Europejskiej im. Ks. J. Tischnera w Krakowie (2003–2004). Aktywnie włączał się też w prace programowej Związku Miast Polskich. Był członkiem Komisji „Komitet Regionów UE – Polska” oraz delegatem do Rady Gmin i Regionów Europy (Council of European Municipalities and Regions – CEMR). W latach 1994–2004 należał do „Stowarzyszenia Rodzin Katolickich w Archidiecezji Krakowskiej” (w latach 1996–2003 jako członek Zarządu). Należy

też do stowarzyszeń „Obywatelska Polska” (od 2004 r.) i „Wspólnota Małopolska” (od 2004 r., a od 2009 jako członek Zarządu). Jest też prezesem Stowarzyszenia „Towarzystwo Polsko-Niemieckie w Krakowie”. Od 2006 r. jest członkiem Małopolskiej Rady Pożytku Publicznego (jako ekspert) oraz członkiem Rady Patronów Centrum „Nie lękajcie się”. W latach 1997–1999 był wiceprzewodniczącym Międzygminnego Związku „Zimowa Olimpiada 2006”.

Jest żonaty i ma trzy córki.

WS

Jurczak Stefan

Polityk, senator, samorządowiec, działacz społeczny i związkowy. Urodził się 15 listopada 1938 r. w Krakowie. W latach 1998–2002 był radnym województwa małopolskiego. W latach 1991–2001 sprawował mandat senatora II i III kadencji z ramienia NSZZ „Solidarność” oraz IV kadencji z ramienia AWS. W latach 1993–1997 wicemarszałek Senatu RP.

W 1980 r. podjął działalność w „Solidarności”, był jednym z liderów związku w Hucie im. Lenina i regionie małopolskim. W stanie wojennym internowany. Po zwolnieniu działał w podziemnych władzach NSZZ „S”, był członkiem Krajowej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność”. W 1989 r. stanął na czele Małopolskiego Komitetu Obywatelskiego „Solidarności”. Członek Komitetu Obywatelskiego przy L. Wałęsie, na II Zjeździe Delegatów NSZZ „S” wybrany wiceprzewodniczącym Komisji Krajowej „S”.

W 1989 r. uczestniczył w obradach Okrągłego Stołu, do 1995 r. przewodniczył Regionowi Małopolska NSZZ „S”. W 2007 r. był jednym z inicjatorów powołania, a następnie prezesem Ruchu na rzecz Demokracji. Członek Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa.

Żonaty, dwoje dzieci.

BL

Kamiński Bogusław

Samorządowiec, rolnik, mgr. Urodził się 24 sierpnia 1965 r. w Iwkowej.

Ukończył studia z zakresu zarządzania w administracji samorządowej w Wyższej Szkole Biznesu w Tarnowie oraz zarządzania i marketingu na Politechnice Rzeszowskiej. Posiada niewielkie gospodarstwo rolne. W latach 1990–1998 był radnym gminy Iwkowa, a w samorządzie I kadencji piastował również funkcję członka zarządu gminy. Od 2002 r. jest wójtem gminy Iwkowa. Jest szczególnie zaangażowany w rozwój przedsiębiorczości i ochronę dziedzictwa narodowego na terenie gminy. Był współzałożycielem i prezesem Stowarzyszenia Rozwoju i Promocji Gminy Iwkowa. Od 2006 r. jest prezesem zarządu gminnego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP; od 1990 r. jest członkiem OSP w Porąbce Iwkowskiej. Odznaczony Brązowym Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa” (2005).

Żonaty, ma dwie córki i syna.

JM

Karasiewicz Bernard

Samorządowiec. Urodził się 5 czerwca 1960 r. w Wałbrzychu. Ukończył studia na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie (1996).

W latach 1981–1991 pracował jako główny księgowy w Kółku Rolniczym w Zalasowej. Jednocześnie był działaczem i przewodniczącym NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych w Zalasowej. W latach 1990–1994 był radnym gminy Ryglice, a w latach 1998–2002 radnym Powiatu Tarnowskiego. W latach 1991–2000 był wójtem gminy Ryglice, a od 2001 r. piastuje urząd burmistrza Ryglic. W latach 1988–1995 wchodził w skład zarządów szeregu komitetów społecznych odpowiedzialnych m.in. za gazyfikację i telefonizację gminy. W okresie jego rządów ukończono te inwestycje, jak również zmodernizowano infrastrukturę drogową, rozbudowano i zmodernizowano miejscowe szkoły oraz wybudowano sieć wodno-kanalizacyjną wraz z oczyszczalnią ścieków. Od 1991 r. jest prezesem Zarządu Gminnego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych w Ryglicach oraz członkiem Stowarzyszenia „Zalasowianie”. Jest członkiem Platformy Obywatelskiej i wiceprezesem Zarządu Powiatu Tarnowskiego PO. Zo-

stał odznaczony m.in. Srebrnym (1995) i Złotym (2002) Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa”, Brązowym Medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju” (2009), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2008).

Żonaty, ma troje dzieci – dwóch synów i córkę.

JM

Karłak Antoni

Samorządowiec, przedsiębiorca. Urodził się 7 sierpnia 1951 r. w Lipnicy Wielkiej. Ma wykształcenie średnie. W latach 80. był prezesem Spółdzielni Kółek Rolniczych; jednocześnie był radnym Gminnej Rady Narodowej. Przez szereg lat był prezesem, a także członkiem Rady Nadzorczej Banku Spółdzielczego w Jabłonce. W latach 1994–2002 był radnym gminy Jabłonka (od 1998 r. przewodniczący). Od 2006 r. jest wójtem gminy Jabłonka. Na tym stanowisku udało mu się pozyskać z Programu Europejskiej Współpracy Terytorialnej Polska-Słowacja środki na realizację projektu „Poprawa czystości rzek Czarna Orawa, Orawa i Jezioro Orawskie”, w ramach którego powstała oczyszczalnia ścieków. Doprowadził również do budowy nowoczesnego ośrodka zdrowia w Jabłonce oraz modernizacji miejscowego Domu Ludowego i Orawskiej Biblioteki Publicznej. M.in. dzięki jego aktywności w 2009 r. gmina Jabłonka została wyróżniona tytułem EURO-GMINA 2008/2009 – Lider Gospodarności i Przedsiębiorczości. Antoni Karłak od 2007 r. jest wiceprezesem Stowarzyszenia Gmin Babio-górskich, a od 2009 r. członkiem Rady „Euroregionu Tatry”.

Żonaty, ma dwie córki.

JM

Kasznia Andrzej

Samorządowiec, chemik. Urodził się w 1940 r. w Częstochowie.

W 1963 r. ukończył Politechnikę Łódzką. Przez kilkadziesiąt lat związany z Zakładami Azotowymi w Tarnowie Mościcach. Od 1988 r. był ich dyrektorem generalnym. W czasie pracy na tym stanowisku doprowadził do przekształcenia ich w spółkę akcyjną. Jest autorem ponad 50 patentów związanych z produkcją kaprolaktamu. Współzałożyciel Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego. Od 1978 do 1992 r. był prezesem Tarnowskiego Towarzystwa Przyjaciół Węgier.

W latach 2001–2002 radny województwa małopolskiego. W latach 2002–2006 przewodniczący Rady Miasta Tarnowa, wybrany do niej z listy Koalicyjnego Komitetu Wyborczego Sojusz Lewicy Demokratycznej-Unia Pracy. W 2006 r. bezskutecznie ubiegał się wybór do rady III kadencji z listy Koalicyjnego Komitetu Wyborczego SLD+SDPL+PD+UP Lewica i Demokraci. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

MH

Kawecki Klaudiusz

Urodził się 1 stycznia 1962 r. w Proszowicach. Prawnik, burmistrz Proszowic (1990–2002), a w okresie od 1990 r. do 1998 r. również radny Gminy i Miasta Proszowice. W latach 1998–2006 radny Powiatu Proszowickiego.

Studia ukończył na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego (1986), po czym rozpoczął pracę w Zespole Opieki Zdrowotnej w Proszowicach jako kierownik Działu Służb Społecznych (1987–1990). Po odrodzeniu samorządu zaangażował się w prace na rzecz społeczności lokalnej. Był współzałożycielem Ruchu na Rzecz Samorządu Ziemi Proszowickiej, które został prezesem. W 1993 został oficjalnie zatwierdzony jako radca prawny. Aktualnie jest wiceprezesem wydawnictwa Municipium SA (wydawcy Pisma Samorządu Terytorialnego Wspólnota), prowadzi też kancelarię prawną w Krakowie.

Przyczynił się do wybudowania i rozbudowania infrastruktury komunalnej w gminie m.in.: oczyszczalni ścieków, międzygminnego składowiska odpadów oraz regionalnej giełdy rolnej „Ekorol”.

Jest wiceprezesem Zarządu Gminnego Ochotniczej Straży Pożarnej, Ligi Obrony Kraju (członek Zarządu Gminnego).

Jest posiadaczem honorowych odznak „Za zasługi dla oświaty” (1995) oraz „Za zasługi dla woj. Krakowskiego” (1998), a także brązowego medalu „Za zasługi dla obronności kraju” (2001).

Żonaty, ma dwoje dzieci.

WS

Kita Jerzy

Urodził się 14 września 1959 roku. Wójt gminy Słaboszów (od 2001 r.), wcześniej radny Rady Gminy Słaboszów (1988–1998), radny powiatu miechowskiego (1998–2002). W okresach tych pełnił również inne funkcje w samorządzie: zastępcy wójta gminy Słaboszów, sekretarza gminy, członka Zarządu Rady Powiatu Miechowskiego. Jest prezesem Zarządu Gminnego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP w Słaboszowie oraz prezesem Ochotniczej Straży Pożarnej w Kalinie Wielkiej.

WS

Klich Ewa

Urodziła się 3 sierpnia 1954 r. w Lublinie. Inżynier, radna województwa małopolskiego III kadencji (Wiceprzewodnicząca Sejmiku), radna I kadencji Rady Miejskiej w Olkuszu, członek Zarządu Miasta i delegat do Sejmiku Śląskiego, Przewodnicząca Komisji Rozwoju. Od 2002 r. sekretarz Powiatu Olkuskiego. Założycielka, a następnie wiceprzewodnicząca Komitetu Obywatelskiego „Solidarność” Ziemi Olkuskiej.

Ukończyła Akademię Górniczo-Hutniczą w Krakowie (1978 – mgr inż. elektronik, specjalność informatyk i automatyk; 1995 – zarządzanie i marketing). Po studiach podjęła pracę w Olkuskiej Fabryce Naczyn Emaliowanych w Olkuszu, gdzie w latach 1997–2000 była wiceprezesem ds. Marketingu i Rozwoju. W 2000 r. objęła stanowisko członka zarządu SPEDKOKS sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej. Od 2002 r. pracuje w Starostwie Powiatowym w Olkuszu. Jest zasłużoną działaczką NSZZ Solidarność (od 1980 r.), w latach 1989–90 była przewodniczącą Komisji Zakładowej i wiceprzewodniczącą Komisji Rewizyjnej RKW Regionu Śląsko-Dąbrowskiego. Była założycielką i pierwszą przewodniczącą Koła PC w Olkuszu.

WS

Klimek Tadeusz

Urodził się 1956 roku w Lipnicy Murowanej. Nauczyciel, wójt Lipnicy Murowanej (2006–2010).

Jest absolwentem Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach, po której ukończeniu pracował najpierw w Państwowym Zakładzie Ubezpieczeń (oddział w Nowym Sączu i inspektorat w Limanowej), a później jako nauczyciel w Szkole Podstawowej nr 1 i nr 2 w Mszanie Dolnej oraz Szkole Podstawowej nr 2 w Lubomierzu. Był też dyrektorem Miejsko-Gminnego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Mszanie Dolnej.

W swojej pracy samorządowej szczególny nacisk położył na działania związane z rozwojem oświaty na terenie gminy. Zreformował system szkolnictwa w gminie łącząc szkoły podstawowe i gimnazja w zespoły szkół oraz likwidując gminny zespół obsługi szkół i przedszkoli. Dopuszył je w niezbędny sprzęt i pomoce dydaktyczne, a także, co przyniosło pozytywne rezultaty, zatrudnił wykwalifikowanych pedagogów i psychologów. Za jego kadencji zmodernizowano wiele obiektów szkolnych i przedszkolnych, rozpoczęto budowę nowego przedszkola w Lipnicy oraz sporządzono dokumentację na rozbudowę Zespołu Szkół

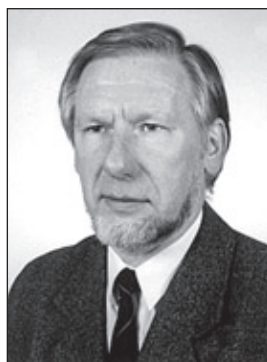
w Lipnicy Murowanej, remont generalny budynku Zespołu Szkół w Rajbrocie i Ośrodka Edukacji w Borównej. Systematycznie prowadzone są remonty i modernizacje domów nauczyciela.

Angażuje się też w działalność społeczną na rzecz wspólnoty lokalnej. Pełni ponadto rozliczne funkcje w organizacjach. Jest zastępcą przewodniczącego Zgromadzenia Związku Gmin Dolnego Dorzecza Rzeki Raby; członkiem zarządu Międzygminnego Związku Wodociągów i Kanalizacji w Woli Rzędzińskiej; członkiem Stowarzyszenia Przyjaciół Ziemi Lipnickiej, a także członkiem Forum Urzędników Europejskich.

Jest żonaty i ma dwie córki.

WS

Klisiewicz Wiesław

Urodził się 5 grudnia 1950r. w Tarnowie. Inżynier, delegat pełnomocnika rządu ds. samorządu terytorialnego w woj. tarnowskim (1990–1991), następnie poseł na Sejm RP, a w nim członek Komisji Samorządu Terytorialnego (1991–1993). Był członkiem Komitetu Obywatelskiego w Tarnowie (1989–1999).

Ukończył studia na Politechnice Krakowskiej (1980), po której rozpoczął pracę jako kierownik Zakładu Transportowo-Sprzętowego Kombinatoru Budowlanego w Tarnowie (1980–1989). Był również kierownikiem Działu PTSB „Transbud” w Tarnowie.

W 1992 r. podjął pracę w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnowie, gdzie odpowiadał za kontakty z samorządem terytorialnym na terenie woj. tarnowskiego. Następnie był prezesem Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego Sp. z o.o. w Tarnowie (1995–1997), a po wejściu w życie reformy służby zdrowia przeprowadzonej przez rząd J. Buzka dyrektorem Delegatury Małopolskiej Regionalnej Kasy Chorych w Tarnowie (1998–2003). Aktualnie jest kierownikiem gospodarczym Domu Wczasów Dziecięcych w Jodłowce Tuchowskiej (jednostka organizacyjna Powiatu Tarnowskiego)

Jako poseł RP I kadencji brał udział w pracach nad tzw. małą nowelizacją ustawy o samorządzie terytorialnym. Będąc prezesem tarnowskiego MPK doprowadził do opracowania wieloletniego programu inwestycyjnego dla spółki oraz opracowania programu rozdzielania funkcji organizatora transportu zbiorowego dla miasta oraz funkcji przewoźnika, co przyczyniło się do stworzenia warunków konkurencji na rynku przewozów w Tarnowie.

Od 1981 r. jest członkiem Klubu Inteligencji Katolickiej w Tarnowie (obecnie wiceprezesem Zarządu), w latach 1990–1997 należał do Polskiej Partii Chrześcijańskich Demokratów (był członkiem Zarządu Głównego). Jest posiadaczem odznaki „Zasłużonego dla Województwa Tarnowskiego” (1998).

Żonaty, jest ojcem dwóch córek.

WS

Klus Leszek

Samorządowiec, inż. elektryk. Urodził się 22 września 1946 r. w Skawinie.

Jest absolwentem Politechniki Rzeszowskiej (1978), ukończył także studia podyplomowe w zakresie automatyki elektronicznej w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Następnie pracował w Przedsiębiorstwie Robót Elektrycznych Elektromontaż w Krakowie, Skawińskich Zakładach Materiałów Ogniotrwałych oraz w Zakładach Magnetytowych w Ropczycach, gdzie pełnił m.in. funkcję kierownika oddziału elektroautomatyki. W latach 1999–2001 był wiceprezesem, a następnie prezesem zarządu Przedsiębiorstwa Technicznego „Ceramtech” w Skawinie.

W latach 1998–2002 piastował mandat radnego województwa małopolskiego; zasiadał w Komisji Budżetu, Mienia i Finansów i Komisji Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Był także członkiem Rady Nadzorczej Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Założyciel i pierwszy przewodniczący Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność” w Skawinie. Działacz NSZZ „Solidarność” i RS AWS (członek Zarządu Wojewódzkiego w Krakowie). Członek kilku organizacji branżowych, m.in. Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Hutniczego. Za osiągnięcia zawodowe uhonorowany został m.in. tytułem Młody Mistrz Techniki Województwa Rzeszowskiego (1977). Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi (1983).

Żonaty, ma dwoje dzieci.

JM

Kmiecik Stanisław

Samorządowiec, mgr inż. rolnik. Urodził się 14 kwietnia 1951 r. w Czermnej.

W 1975 r. ukończył Akademię Rolniczą w Krakowie. W latach 1977–1989 był kierownikiem Referatu Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej, 1990–2000 kierownikiem Referatu Rolnictwa, Budownictwa i Gospodarki Komunalnej, 2000–2006 – głównym specjalistą, od 2006 r. wójtem gminy Szerzyny. W latach 2002–2006 radny Rady Gminy Szerzyny, w latach 2002–2006 radny Rady Powiatu Tarnowskiego. W 2010 r. gmina Szerzyny została laureatem Rankingu Samorządów „Rzeczpospolitej” w kategorii *Najlepsza Gmina Wiejska*. Przewodniczący Gminnego Związku Kółek i Organizacji Rolniczych, członek Zarządu Związku Gmin Dorzecza Rzeki Wisłoki.

Żonaty, ma dwóch synów.

BL

Knafel Paweł

Urodził się 22 lutego 1964r. w Słomnikach. Nauczyciel, burmistrz Słomnik (od 2006 r.).

Ukończył Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Krakowie, uzyskując tytuł magistra techniki (1988). W latach 1990–1997 był nauczycielem w szkole podstawowej w Smrokovie, a następnie w Wężerowie. W 1997 r. objął stanowisko Dyrektora szkoły podstawowej w Waganowicach.

Jest wiceprezesem Miejsko-Gminnego Związku Sportowego Stowarzyszeń Kultury Fizycznej w Słomnikach oraz członkiem i współzałożycielem Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Gminy Słomniki.

WS

Kochan Witold

Urodził się 31 października 1956 r. w Stalowej Woli. Socjolog, starosta gorlicki (2002–2005) i wicestarosta gorlicki (2006–2007), wcześniej radny województwa małopolskiego (1998–2002). Pracował w Komisjach: Rozwoju Regionu, Promocji i Współpracy Zagranicznej oraz Polityki Społecznej i Prorodzinnej (przewodniczący). Od grudnia 2005 r. do sierpnia 2006 r. wojewoda małopolski.

Studia na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego (kierunek socjologia) ukończył w 1982 r. Pracę zawodową rozpoczynał w Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacyjnym w Krakowie, gdzie odpowiadał za organizację i prowadzenie szkoleń dla pracowników (1982–1986). Następnie był terapeutą w Zespole Opieki Zdrowotnej Poradni Odwykowej w Gorlicach (1986–1987), a od kwietnia 1990 r. do lutego 1999 r. kierownikiem w gorlickim Rejonowym Urzędzie Pracy. Przez kolejny rok był dyrektorem gorlickiego oddziału Agencji Rozwoju Regionu Krakowskiego SA, a także dyrektorem Gorlickiego Ośrodka Wspierania Przedsiębiorczości i pełnomocnikiem SSE Euro-Park Mielec ds. Obszaru Przemysłowego Gorlice (2000–2002). Od 2002 r. w samorządzie.

Prowadzi aktywną działalność społeczną. Jest wiceprezesem Stowarzyszenia „Klub Gorliczan”, wiceprezesem Gorlickiego Stowarzyszenia Wspierania Przedsiębiorczości, członkiem Stowarzyszenia „State Alumni Association” oraz przewodniczącym zarządu Stowarzyszenia „Forum Gorlice 2012” (1996–2001). Był też dyrektorem oddziału gorlickiego Izby Przemysłowo-Handlowej (1999–2002) oraz przedstawicielem „The Prince of Wales International Business Leaders Forum” w Małopolsce (1999–2002).

Jest żonaty i ma jedno dziecko.

WS

Kogut Stanisław

Polityk, samorządowiec, działacz związkowy. Urodził się 29 października 1953 r. w Białej Niżnej w gminie Grybów.

Ukończył Średnie Studium Zawodowe o profilu mechanicznym w Grybowie. Od 1972 r. był pracownikiem Polskich Kolei Państwowych. W 1989 r. został wybrany przewodniczącym Międzyzakładowego Komitetu Związkowego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” węzła PKP w Stróżach. Od 1992 do wiosny 1998 r. pełnił funkcję przewodniczącego Okręgowej Sekcji Kolejarzy NSZZ „Solidarność” przy Zarządzie Regionu Małopolska. W latach 1998–2005 był przewodniczącym Sekcji Krajowej Kolejarzy NSZZ „Solidarność” w Warszawie, a w latach 2000–2005 był członkiem Rady Nadzorczej PKP w Warszawie z ramienia pracowników. W latach 1997–2005 pełnił funkcję przewodniczącego Sekcji Krajowej Kolejarzy NSZZ „Solidarność”. W latach 1990–1998 był radnym gminy Grybów, natomiast w latach 1998–2005 zasiadał w Sejmiku Województwa Małopolskiego I i II kadencji. Od 2002 r. był jego wiceprzewodniczącym. W 2005 r. został wybrany do Senatu VI kadencji,

a w 2007 r. – VII kadencji. Poza aktywnością związkową i samorządową, której owocem były m.in. budowa nowej szkoły w Stróżach, czy odbudowa wiejskiego i kolejowego ośrodka zdrowia, działa charytatywnie. Był inicjatorem powołania w 1998 r. Fundacji Pomocy Osobom Niepełnosprawnym w Stróżach. Obecnie jest prezesem jej zarządu. W 1999 r. został przez czytelników „Gazety Krakowskiej” wybrany „Człowiekiem roku”. W 2005 r. za działalność na rzecz umacniania rodziny w Polsce został wyróżniony Nagrodą im. Sługi Bożego Jerzego Ciesielskiego, przyznawaną przez katolicki tygodnik i Fundację „Źródło”. Jest członkiem PiS.

Żonaty, ma dwóch synów i córkę.

MH

Kolecki Zbigniew

Urodził się 3 marca 1960 we Wrześni. W 1984 r. ukończył studia na Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie. W latach 1990–1992 przewodniczący Rady Miasta i Gminy Jordanów, w latach 1992–1994 przewodniczący Rady Miasta Jordanowa. W latach 1999–2002 wicestarosta Powiatu Suskiego, delegat powiatu do Związku Powiatów Polskich (wiceprzewodniczący Komisji Oświaty ZPP i wiceprzewodniczący Komisji Polityki Społecznej ZPP). W latach 1998–2010 był radnym powiatu suskiego, w latach 1999–2009 wicestarostą suski, od września 2009 r. burmistrzem Miasta Jordanowa. W latach 1986–1990 był pedagogiem w Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Rabce. W latach 2002–2009 pracował w Stowarzyszeniu Trzeźwości „Dom” w Jordanowie na stanowisku najpierw kierownika Środowiskowego Domu Samopomocy, później dyrektora Zespołu Placówek przy Stowarzyszeniu Trzeźwości „Dom”. Był też przewodniczącym stowarzyszenia (1998–2006). Odznaczony Złotą Odznaką „Zasłużony dla Ratownictwa Górskiego” (2002) oraz Odznaką Honorową „Zasłużony dla Oświaty” (2000).

Żonaty, ma syna i dwie córki.

BL

Kolenda Zygmunt Szymon

Naukowiec, profesor, działacz opozycji. Urodził się w 1936 r.

Ukończył studia z zakresu energetyki na Politechnice Śląskiej, a fizykę na Uniwersytecie Jagiellońskim. W 1965 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych, habilitował się w 1968 r., tytuł profesora otrzymał w 1989 r.

Zawodowo związany z Akademią Górniczo-Hutniczą w Krakowie. Obejmował na niej kolejne stanowiska. W 1978 r. został dziekanem Wydziału Metali Nieżelaznych. Stracił tę funkcję w 1985 r. za współpracę z podziemną „Solidarnością”. W 1989 r. był przewodniczącym Komitetu Obywatelskiego „Solidarności” w Krakowie, organizatorem pierwszych wolnych wyborów samorządowych, w wyniku których kandydaci KO „S” zdobyli 73 mandaty w 75-osobej Radzie Miasta Krakowa. Aktywny członek Komitetu Obywatelskiego przy Lechu Wałęsie.

Jest członkiem prezydium Polskiej Akademii Nauk i członkiem Polskiej Akademii Umiejętności. Odznaczony: Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

BL

Kołaczyk Tadeusz

Urodził się 11 lipca 1946 r. Urzędnik, w latach 1990–1994 radny Miasta Krakowa, a od 1993 do 1994 r. jej Przewodniczący. W 1989 r. wszedł w skład Krakowskiego Komitetu Obywatelskiego „Solidarności”.

Absolwent Studium Teologii Rodziny przy Papieskiej Akademii Teologicznej (1985). Po jego ukończeniu pracował w administracji Wyższej Szkoły Pedagogicznej (1985–1987), następnie w spółce Dempol (1987–1989) i Instytucie Ochrony Środowiska w Krakowie. Od 1990 r. był dyrektorem Wydziału Kadr Urzędu Miasta Krakowa, a od 1994 r. Wydziału Obsługi.

Od 1980 r. w NSZZ „Solidarność”. Był wiceprzewodniczącym Krajowej Sekcji Transportu i Handlu Wewnętrznego.

Żonaty, dwójka dzieci.

WS

Konarski Leszek

Urodził się 9 marca 1953 r. w Olkuszu. Inżynier mechanik, starosta olkuski (od 2002 r.), radny Miasta i Gminy w Olkuszu I kadencji, w tym samym czasie członek Zarządu i wiceburmistrz. Kierował Urzędem Rejonowym w Olkuszu od 1990 r. do jego rozwiązania. Od 1998 r. do chwili obecnej radny Rady Powiatu w Olkuszu. Współtwórca i przewodniczący Komitetu Obywatelskiego „Solidarności” w Olkuszu.

Ukończył Akademię Górniczo-Hutniczą w Krakowie (1980), jest też absolwentem Podyplomowego Studium Organizacji i Zarządzania w AGH. Zawodowo związany był z Olkuską Fabryką Naczyni Emaliowanych (1977–1990), gdzie pełnił funkcję kierownika Wydziału Remontowego. W 1980 r. współtworzył zakładową „Solidarność”, a po stanie wojennym był członkiem struktur podziemnych związku w Olkuszu. W latach 1999–2002 pełnił funkcję głównego inżyniera ds. energo-mechanicznych i inwestycji w Bolesław-Recycling sp. z o.o. w Bukownie.

Pełniąc funkcję starosty zainicjował restrukturyzację służby zdrowia w powiecie, wyremontował i doposażył w nowoczesny sprzęt diagnostyczny

szpital powiatowy w Olkuszu. Był jednym z pomysłodawców programu odnowy dróg powiatowych oraz budowy Centrum Kształcenia Ustawicznego i Zawodowego w Olkuszu.

Jest posiadaczem Brązowego Krzyża Zasługi (2006) oraz Srebrnego Medalu „Za Zasługi Dla Policji”, Odznaki „Za Zasługi Dla Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych”, Odznaki „Błękitnego Krzyża WOPR” oraz Srebrnej Odznaki „Za Zasługi Dla Sportu”. Przyczynił się do powstania i rozwoju Stowarzyszenia Piłki Ręcznej, klubu występującego w ekstraklasie piłki ręcznej oraz rozwoju tej dyscypliny w środowisku szkolnym Olkusza.

Jest żonaty i ma dwoje dzieci.

WS

Kopec Sławomir

Urodził się 2 sierpnia 1957 r. w Suchedniowie. Fizyk, przewodniczący Rady Miejskiej w Skawinie (1998, 2002–2006), radny I, II i IV kadencji Rady Miejskiej w Skawinie oraz I kadencji Powiatu Krakowskiego.

Ukończył studia magisterskie na UJ (kierunek fizyka, 1980), a po pięciu latach – na tej samej uczelni – obronił pracę doktorską (1985). W latach 1986–2002 był pracownikiem naukowo-dydaktycznym, w międzyczasie pełniąc funkcję podsekretarza stanu, pełnomocnika rządu ds. telekomunikacji na wsi w Ministerstwie Łączności (2000–2001). Od 2008 r. jest prezesem Krakowskiego Parku Technologicznego

Jest współautorem prorozwojowej strategii skawińskiego samorządu, a także pomysłodawcą Podkrakowskiego Systemu Teleinformatycznego (Starostwo Powiatowe w Krakowie) i pomysłodawcą Małopolskiej Sieci Szerokopasmowej (Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego). W latach 1991–1998 był redaktorem naczelnym miesięcznika Rady Miejskiej „Skawina”. W 2009 r. odznaczony został Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Jest żonaty i ma syna.

WS

Korman Kazimierz

Urodził się 27 listopada 1942 r. w Kończyskach. Prawnik, burmistrz Zakliczyna (od 2006 r.), wcześniej (przed odzyskaniem praw miejskich) wójt gminy Zakliczyn (1998–2005) oraz radny i Przewodniczący Rady Gminy w Zakliczynie (1994–1998). W latach 1973–1990 pełnił funkcję naczelnika gminy Zakliczyn.

Ukończył Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie (1981). Wcześniej był pracownikiem Krakowskiego Przedsiębiorstwa Robót Elektrycznych w Krakowie (1958–1967) i kierownikiem Zakładu Remontowo-Budowlanego w Zakliczynie (1967–1972).

Dzięki jego staraniom Zakliczyn odzyskał prawa miejskie (1 stycznia 2006 r.). W okresie sprawowania przez niego władzy, zrealizowano szereg inwestycji w zakresie infrastruktury technicznej i społecznej, wpływającej na wzrost jakości życia lokalnej społeczności, jak również na zwiększenie liczby turystów przybywających na teren gminy. Przede wszystkim rozbudowano sieć kanalizacji sanitarnej wraz z budową oczyszczalni ścieków w Charzewicach i rozpoczęciem inwestycji rozbudowy oczyszczalni ścieków w Zakliczynie, doprowadzono

na teren gminy sieć wodociągową, wyasfaltowano dziesiątki kilometrów dróg gminnych, wybudowano i wyremontowano kilka kilometrów chodników oraz wybudowano rondo na skrzyżowaniu dróg wojewódzkich nr 980 i 975 w Zakliczynie. W sferze społecznej wykonano generalny remont zabytkowego ratusza w Zakliczynie, obecnie siedzibę Regionalnego Centrum Turystyki i Dziedzictwa Kulturowego, wybudowano cztery sale sportowe, rozbudowano i wyremontowano obiekty szkół podstawowych i gimnazjów oraz zabezpieczono ruiny zamku w Melsztynie.

Jest członkiem Forum Wójtów, Burmistrzów i Prezydentów Małopolski, działającego przy Małopolskim Instytucie Samorządu Terytorialnego i Administracji w Krakowie. Należy do Stowarzyszenia Promocji i Rozwoju Gminy Zakliczyn (od 1998 r.), Stowarzyszenia Pomocy Osobom Niepełnosprawnym „Bez Barier” w Zakliczynie (od 2001 r.) oraz Międzyszkolnego Ludowego Uczniowskiego Klubu Sportowego Spytka Zakliczyn (od 2006 r.), gdzie pełni funkcję członka zarządu. Od 2005 r. jest członkiem Lokalnej Grupy Działania „Dunajec-Biała”.

Jest posiadaczem Złotego Medalu „Za zasługi dla pożarnictwa”, a także Medalem „Za zasługi w rozwoju sportu młodzieży szkolnej” (2008). W 2006 r. Tarnowska Fundacja Kultury przyznała mu nagrodę „Uskrzydłony”.

Jest żonaty, ma syna i córkę.

WS

Kornaś Jerzy

Politolog, nauczyciel akademicki, samorządowiec. Urodził się 2 kwietnia 1949 r. w Ziębicach.

W 1974 r. ukończył studia historyczne w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie. Doktorat uzyskał w 1982 r., a habilitował się w 1997 r. Od 1974 r. jest pracownikiem Katedry Nauk Politycznych Wydziału Ekonomicznego Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie. Od 2001 r. wykłada także w Wyższej Szkole Ekonomii i Prawa w Kielcach. W latach 1997–1998 zasiadał w Komisji Kwalifikacyjnej Służby Cywilnej przy Prezesie Rady Ministrów. W latach 2002–2006 był radnym województwa małopolskiego. Ogłosił kilkadziesiąt prac naukowych z zakresu nauk politycznych. Jest członkiem szeregu organizacji naukowych i społecznych, m.in. Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych. W latach 1972–1990 był członkiem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, a od 1999 r. jest członkiem Sojuszu Lewicy Demokratycznej. Odznaczony m.in. Brązowym i Złotym Krzyżem Zasługi.

Żonaty, ma syna.

JM

Kosińska-Geras Barbara

Urodziła się 18 lipca 1968 r. w Tarnowie. Lekarz stomatolog, radna województwa małopolskiego III kadencji. Członkini komisji: Ochrony Zdrowia oraz Ochrony Środowiska i Bezpieczeństwa Publicznego.

Ukończyła studia stomatologiczne na Wydziale Lekarskim Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego (1996). Ukończyła też studia podyplomowe na Uniwersytecie Ekonomicznym, kierunku Zarządzanie w Administracji Publicznej (2008). Jest praktykującym lekarzem, aktualnie posiada własny gabinet stomatologiczny w Tarnowie.

Należy do Polskiego Towarzystwa Lekarskiego oraz Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego. W latach 2001–2006 była członkinią Polskiego Stronnictwa Ludowego, z listy którego wybrana została radną województwa małopolskiego. Obecnie bezpartyjna.

Jest zamężna i ma trójkę dzieci.

WS

Kosior Bolesław Henryk

Samorządowiec, działacz związkowy i katolicki, mechanik. Urodził się 11 września 1949 r. w Warszawie. Studiował na Politechnice Krakowskiej. W latach 1966–1970 pracował jako mechanik w Lotniczych Zakładach Remontowych w Warszawie, a następnie jako technolog konstruktor w Instytucie Automatyki i Pomiarów w Łodzi. W latach 1973–1990 pracował w Instytucie Obróbki Skrawaniem w Krakowie. W latach 1980–1994 był członkiem NSZZ „Solidarność”. Współorganizował Komitet Obywatelski m. Krakowa, którego był przewodniczącym w latach 1997–2003. W latach 1991–1994 był przewodniczącym rady dzielnicy IV m. Krakowa, a od 1998 r. radnym m. Krakowa, pierwotnie z list AWS, a następnie PiS. W radzie miasta III kadencji przewodniczył Zespołowi Zadaniowemu dla przygotowania „Wieloletniego Programu Mieszkaniowego dla Krakowa”. Od 1999 r. jest dyrektorem Wydziału Techniczno-Gospodarczego Starostwa Powiatowego w Krakowie. W latach 1995–2001 był członkiem Rady Archidiecezji Krakowskiej; działacz Akcji Katolickiej. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Zonaty, ma córkę i syna.

JM

Kot Janusz

Ekonomista. Urodził się 21 maja 1961 r. w Jarosławiu. Ukończył studia na wydziale Ekonomiki Produkcji Akademii Ekonomicznej w Krakowie, w zakresie ekonomiki i organizacji budownictwa i inwestycji. W czasie swojej działalności uczelnianej pełnił min. funkcję wicedyrektora Międzynarodowego Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości, doradcy projektów badawczych oraz współpracownika Instytutu Gospodarki Przestrzennej.

Pracuje w organach administracji państwowej, samorządowej oraz szkolnictwie wyższym od 25 lat. Pełnił funkcję pełnomocnika prezydenta Miasta Krakowa do spraw Aktywnego Gospodarowania Mieniem Komunalnym, a w latach 1996–1999 był projektodawcą i pierwszym dyrektorem Wydziału Skarbu Miasta Urzędu Miasta Krakowa.

Od 1999 r. jest prezesem Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie. W trakcie pełnienia obowiązków prezesa RIO zreformował funkcjonowanie Izby, rozwijając w znacznym stopniu jej ustawowe funkcje w zakresie informacji i szkoleń. Aktywnie uczestniczy w działalności szkoleniowej Izby, organizując liczne seminaria i wydając liczne publika-

cje z zakresu finansów samorządowych. W trakcie swojej praktyki zawodowej aktywnie uczestniczy w pracy naukowej, będąc autorem i współautorem licznych publikacji z zakresu ekonomiki nieruchomości i rynku finansowego.

Jest laureatem nagrody Ministra Spraw Wewnętrznych za współautorstwo w publikacji „Gospodarka Przemysłowa Gmin”

BL

Kotwica Kazimierz

Samorządowiec, menedżer, nauczyciel akademicki, dr inż. Urodził się 4 marca 1932 r. w Zbydniowie. W 1955 r. ukończył studia na Wydziale Metalurgii AGH w Krakowie; doktorat obronił w 1972 r. na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej. Pracował jako dyrektor w Hucie Stalowa Wola, a w latach 1961–1981 był dyrektorem naczelnym Fabryki Maszyn i Sprzętu Wiertniczego Glinik w Gorlicach. W latach 1961–1965 był posłem na Sejm PRL. W latach 1966–1978 wykładał na Wydziale Maszyn Górniczych AGH. W latach 1983–1989 pracował jako zastępca dyrektora generalnego Zakładów Rolno-Przemysłowych Kombinat w Dębicy, będąc jednocześnie dyrektorem naczelnym Zakładów Rolno-Przemysłowych w Krakowie. Po 1989 r. pracował na stanowiskach kierowniczych szeregu przedsiębiorstw i spółek na terenie Małopolski. Od 1998 r. jest dyrektorem biura Spółki Centrum Biurowe Lubicz; zasiada także w radzie nadzorczej Ampli SA. W latach 2002–2006 był radnym województwa małopolskiego. Był wieloletnim prezesem władz regionalnych Naczelnej Organizacji Technicznej w Rzeszowie i Nowym Sączu. Żonaty, ma córkę i syna.

JM

Kozak Wojciech

Samorządowiec, działacz spółdzielczy. Urodził się 27 maja 1958 r. w Krakowie.

W 1983 r. ukończył studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej. W latach 1991–1996 prezes Zarządu Rejonowej Spółdzielni Ogrodniczo-Pszczelarskiej w Brzesku. W latach 1996–2002 pracował jako prezes zarządu Powszechnej Spółdzielni Spożywców w Wieliczce. W latach 2002–2006 zastępca dyrektora w Małopolskim Wojewódzkim Inspektoracie Inspekcji Handlowej. Radny powiatu wielickiego III kadencji. Od 27 listopada 2006 r. jest członkiem Zarządu Województwa Małopolskiego; odpowiada za sprawy związane z ochroną zdrowia, polityką społeczną, ochroną środowiska, rozwojem obszarów wiejskich oraz infrastrukturą przeciwpowodziową. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Żonaty, ma syna i córkę.

JM

Kozioł Artur

Urodził się 29 lipca 1968 r. w Krakowie. Menadżer, burmistrz Wieliczki (od 2006 r.), wcześniej również radny województwa małopolskiego I kadencji (1998–2002) oraz radny Miasta i Gminy Wieliczka (1994–1998), w której był przewodniczącym Komisji Kultury, Turystyki i Sportu. Uczestniczył w negocjacjach w sprawie powstania powiatu wielickiego.

Jest absolwentem studiów w Wyższej Szkole Zarządzania i Bankowości w Krakowie, na kierunku zarządzanie organizacjami, a także Podyplomowych Studiów Administracji Europejskiej, na kierunku zarządzanie funduszami unijnymi. Pracę zawodową rozpoczął na stanowisku referenta ds. gospodarczych i nauczyciela zawodu w Zespole Szkół Zawodowych PGNiG. Zajmował również stanowisko kierownika ds. gospodarczych, a następnie dyrektora Klubu Sportowego Górnik Wieliczka. W 2002 r. związał się z Kopalnią Soli „Wieliczka” Trasa Turystyczna – najpierw na stanowisku specjalisty ds. nowych produktów, później kierownika działu planowania i analiz, a od roku 2006 – dyrektora ds. ekonomicznych. Podczas czteroletniej pracy w Kopalni Soli pełnił m.in. funkcję kierownika zespołu ds. po-

zyskiwania funduszy zewnętrznych. Był członkiem Rady Małopolskiej Kasy Chorzych, a także przewodniczącym Rady Nadzorczej Ośrodka Sportu i Rekreacji w Niepołomicach oraz przewodniczącym Spółki Hotele WAM w Krakowie. W 2004 r. był obserwatorem wyborów prezydenckich na Ukrainie (Pawłograd).

Uhonorowany Srebrną Odznaką Krakowskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej i Złotym Medalem Zasłużony dla Pożarnictwa. W 2004 r. otrzymał uchwałą Rady Powiatu Wielickiego honorowy tytuł Zasłużony dla Powiatu Wielickiego. Prezydent RP Lech Kaczyński odznaczył go brązowym medalem zasługi. W 2010 r. otrzymał Brązową Odznakę „Zasłużony dla Ochrony Przeciwopozarowej” oraz Srebrny medal za Zasługi dla Policji. W latach 1993–1996 pełnił funkcję wiceprezesa Klubu Sportowego Górnik Wieliczka, później rzecznikiem Społecznego Komitetu Powiatowego w Wieliczce, a od 1998 do 2006 roku prezesem Stowarzyszenia Brata Alojzego Kosiby. Przez 16 lat był zawodnikiem KS Górnik.

Jest żonaty i ma jedno dziecko.

WS

Kozłowski Witold

Urodził się 27 czerwca 1958 r. w Krościenku nad Dunajcem. Nauczyciel, radny województwa małopolskiego II i III kadencji, podczas których był przewodniczącym (2005–2006) i wiceprzewodniczącym (2002–2005, 2006–2010).. Jest sekretarzem powiatu nowosądeckiego (od 1998 r.).

Ukończył studia nauczycielskie na Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie (1981). Był dyrektorem wydziału i starszym wizytatorem w Kuratorium Oświaty w Nowym Sączu. Udziela się jako ekspert w Związku Powiatów Polskich (był współautorem pięciu dobrych praktyk zgłoszonych do ZPP). Jest członkiem zarządu Małopolskiej Organizacji Turystycznej.

Odnaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, a także Złotą Odznaką Związku Ochotniczych Straży Pożarnych i Złotą Odznaką Zarządu Polskiego Związku Kajakowego. Posiada tytuł Honorowego Członka Małopolskiego Stowarzyszenia Sołtysów.

Jest żonaty i ma dwoje dzieci.

WS

Kracik Stanisław

Samorządowiec, poseł, wojewoda małopolski. Urodził się 10 września 1950 r. w Spytkowicach.

W 1973 r. ukończył Wydział Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. W latach 1973–1985 pracował jako konstruktor, kierownik działu i główny konstruktor w Krakowskiej Fabryce Aparatów Pomiarowych. Następnie piastował kierownicze stanowiska w przedsiębiorstwie „Prosper”, Krakowskich Zakładach Elektroniki i Automatyki oraz w „Elektronika” sp. z o.o. 7 czerwca 1990 r. został wybrany burmistrzem Niepołomic i funkcję tę piastował nieprzerwanie do października 2009 r. Doprowadził do powstania w swojej gminie trzech stref ekonomicznych, w których zainwestowały m.in. Coca Cola, MAN, Royal Canin czy DHL. Odniósł również sukcesy w zakresie pozyskiwania środków z funduszy unijnych, przede wszystkim na rozbudowę i modernizację sieci wodociągowej i kanalizacyjnej w Niepołomicach. Z tych też względów gmina była wielokrotnie nagradzana, m.in. w 2007 r. otrzymała tytuł Lidera Polskiej Ekologii, a w latach 2006–2007 była laureatem konkursu „Wzorcowy Urząd w Małopolsce” (orga-

nizowanego przez Małopolski Instytut Samorządu Terytorialnego i Administracji). Sam Stanisław Kracik otrzymał m.in. w 2008 r. nagrodę „Uskrzydłony” za promocję i wsparcie rozwoju kultury. W latach 1993–2001 był posłem na Sejm RP. W 2001 r. bez sukcesu kandydował w wyborach do Senatu. Od 29 października 2009 r. jest wojewodą małopolskim. W latach 1980–85 był przewodniczącym Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w KFAP w Krakowie. Był członkiem Unii Demokratycznej oraz Unii Wolności. Bezpartyjny.

Żonaty, ma dwóch synów.

JM

Kramarczyk Andrzej

Samorządowiec, działacz sportowy, technik mechanik. Urodził się 24 kwietnia 1946 r. w Krakowie.

Ma wykształcenie średnie. Jest wieloletnim działaczem Polskiego Związku Kolarskiego, szefem kadry narodowej w trialu rowerowym oraz przewodniczącym podkomisji trial przy Polskim Związku Kolarskim; działał również w Polskim Związku Motorowym. Jest założycielem, prezesem i menedżerem Klubu Sportowego Aquila Wadowice.

W latach 1990–2006 był radnym gminy Strzyszków. Od 2006 r. pełni mandat radnego województwa małopolskiego; przewodniczy Komisji do Spraw Organizacji Euro 2012. W 2006 r. kandydował również w wyborach do Senatu RP. Jest członkiem Prawa i Sprawiedliwości, zasiada w Zarządzie PiS Okręgu Chrzanów.

Żonaty.

JM

Kras Mieczysław Jan

Samorządowiec. Urodził się 23 lipca 1959 r. w Tuchowie. W 2008 r. ukończył studia w Małopolskiej Wyższej Szkole Ekonomicznej. W latach 1978–1981 pracował w Zakładzie Produkcji Leśnej „Las” w Bochni, a w latach 1981–1998 w Zespole Opieki Zdrowotnej w Tuchowie.

W 1989 r. był czynny w strukturach Komitetu Obywatelskiego w Tarnowie. W latach 1990–1994 był radnym gminy, a w latach 1998–2006 zastępcą burmistrza Gminy Tuchów. W latach 1998–2002 oraz od 2006 r. jest radnym powiatu, a od grudnia 2006 r. starostą tarnowskim. Udało mu się doprowadzić do rozbudowy bazy materialnej szkół ponadpodstawowych oraz modernizacji infrastruktury drogowej, za co w 2009 r. Powiat tarnowski został w uhonorowany Srebrną Płytą Chodnikową (organizator: Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolskich). Jest członkiem Zarządu Okręgowego PiS w Tarnowie; ponadto działa w Ochotniczej Straży Pożarnej RP. Odznaczony Brązowym Medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju (2008), Brązową Odznaką „Zasłużony dla Ochrony Przeciwożarowej”, Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2009) oraz Medalem „Za Ofiarność i Odwagę” (2010).

Żonaty, ma troje dzieci.

JM

Krok Piotr

Urodzony 15 września 1951 w Białej Niznej. Technik budowy maszyn. Wójt gminy Grybów (od 1998), wcześniej radny gminy i zastępca wójta (1990–1993), radny Powiatu Nowosądeckiego (1999–2002).

Absolwent Technikum Budowy Maszyn w Piotrkowie Trybunalskim, pracował w Wytwórni Konstrukcji Stalowych w Grybowie, następnie w grybowskim „Stolbudzie” (prezes zarządu 1993–1998).

Zasiada w radzie parafialnej parafii św. Katarzyny w Grybowie.

Żonaty, jedno dziecko.

HSZ

Król Bogusław

Urodził się 10 maja 1958 r. w Krakowie. Nauczyciel, wójt Gminy Zielonki (od 1998 r.). W latach 1990–1998 był m.in. członkiem komisji Rady Gminy Michałowice, komisji Rady Gminy Zielonki oraz członkiem komisji Sejmiku Województwa Krakowskiego. W latach 1999–2007 był zastępcą przewodniczącego Związku Gmin Jurajskich.

Ukończył Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Krakowie (mgr fizyki). W latach 1980–1982 był dyrektorem Gminnego Ośrodka Kultury w Michałowicach, a następnie nauczycielem Szkoły Podstawowej im. ks. Długosza w Raciborowicach (1982–1996), przez ostatnie cztery lata pracy na stanowisku dyrektora. W 1996 r. został kierownikiem Gminnego Zespołu Administracyjnego Szkół i Służby Zdrowia Gminy Zielonki (do 1998 r.).

Jako nauczyciel przygotował kilkunastu uczestników wojewódzkich olimpiad przedmiotowych (fizyka, matematyka), w tym kilku laureatów. Miał również udział w zdobyciu I miejsca i uzyskaniu tytułu „Gmina jakich mało”, za wybitne osiągnięcia w opiece społecznej i zdrowotnej dla gminy Zielonki (1998). Zostając wójtem podjął intensywne działania w kierunku udoskonalania jakości

i czasu obsługi interesantów w Urzędzie Gminy Zielonki między innymi poprzez wdrożenie systemu ISO. Przyczynił się do rozwoju infrastruktury drogowej oraz wodociągowo-kanalizacyjnej na terenie gminy, modernizacji i budowy nowych obiektów szkolnych oraz centrów integracji społecznej, a także urzędzenia terenów do rekreacji i uprawiania sportu. Przykłada wielką wagę do pielęgnowania tożsamości, tradycji i folkloru charakterystycznych dla podkrakowskiej wsi. Za jego czasów Zielonki stały wiodącą gminą wiejską w Polsce. Wielokrotnie wyróżniane były w Rankingu Samorządów Rzeczypospolitej.

Jest laureatem Nagrody Kuratora Oświaty (1995); medalem Komisji Edukacji Narodowej „Za działania na rzecz oświaty na terenie gminy Zielonki”; a także medalem „Za zasługi dla Policji” za działania na rzecz bezpieczeństwa publicznego na terenie gminy Zielonki.

Jest żonaty i ma jedną córkę.

WS

Krupa Jacek

Urodził się 11 kwietnia 1955 r. w Skawinie. Ekonomista, burmistrz Skawiny w latach 1990–1998, wicestarosta krakowski, następnie starosta (2002–2005). W 1989 r. wszedł w skład Komitetu Obywatelskiego „Solidarność”. W 2005 r. został posłem na Sejm RP V kadencji, którym jest również obecnie (od 2007 r.).

Jest absolwentem Wydziału Zarządzania i Marketingu Akademii Ekonomicznej w Krakowie. W latach 80. ub. wieku rozpoczął pracę w Hucie Aluminium w Skawinie, gdzie był założycielem Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność”. Następnie wyjechał do Stanów Zjednoczonych, a po powrocie rozpoczął działalność gospodarczą, którą prowadził do 1990 r.

Przewodniczy Stowarzyszeniu Porozumienie dla Skawiny oraz Radzie Społecznej Małopolskiego Centrum Rehabilitacji Dzieci „Solidarność”. Jest również wiceprzewodniczącym Stowarzyszenia Porozumienie Podkrakowskie. Należał do Stronnictwa Konserwatywno-Liberalnego, obecnie jest członkiem Platformy Obywatelskiej.

Żonaty, ma jednego syna.

WS

Krzak Teresa

Urodziła się 30 marca 1945 r. w Nowym Sączu. Ekonomistka. Radna Nowego Sącza (1990–2002, 2006–2010), wiceprzewodnicząca Rady Miasta Nowego Sącza (1990–1998), przewodnicząca Rady Zatrudnia przy Wojewódzkim Biurze Pracy w Nowym Sączu (1992–1996).

Absolwentka Akademii Ekonomicznej w Krakowie, pracowała kolejno: w Nowosądeckich Zakładach Gastronomicznych, Wojewódzkiej Spółdzielni Spożywców „Społem” w Nowym Sączu, jako główna księgowa w Sejmiku Samorządowym Województwa Nowosądeckiego; dyrektor sądeckiego inspektoratu Państwowej Inspekcji Handlu, obecnie główna księgowa w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Nowym Sączu. Współzałożyciel i działacz NSZZ „Solidarność” w WSS „Społem” (1980).

Działaczka Stowarzyszenia Rodzin Katolickich i współzałożycielka Katolickiego Stowarzyszenia Oświatowego w Nowym Sączu (stowarzyszenie prowadzi przedszkole, szkołę podstawową, gimnazjum, liceum ogólnokształcące, liceum plastyczne i szkołę muzyczną).

Mężatka, ma syna.

HSZ

Krzyworzeka Józef

Samorządowiec, polityk, menadżer, zootechnik. Urodził się 23 marca 1952 r. w Krakowie.

Ukończył studia na Wydziale Zootechnicznym Akademii Rolniczej w Krakowie. W latach 1975–1976 był kierownikiem Spółdzielni Hodowli Roślin w Urbanowicach na Opolszczyźnie, a w latach 1977–1978 pracował jako kierownik wydziału w urzędzie gminy w Zabierzowie. Następnie był kierownikiem kombinatu Państwowego Gospodarstwa Rolnego Połczyn-Zdrój. W latach 1980–1995 prowadził działalność gospodarczą. Od 1994 r. był radnym, w latach 1995–1996 zastępcą wójta, a w latach 1996–2004 wójtem gminy Zabierzów. W latach 1998–2002 zasiadał także w radzie powiatu krakowskiego; był inicjatorem i przewodniczącym Zgromadzenia Związku Gmin Dorzecza Rudawy, Rudna i Sanki. W 2000 i 2003 r. został nagrodzony tytułem „Najlepszy wójt Małopolski”. W latach 2004–2005 piastował mandat posła na Sejm RP. Od 2006 r. jest starostą krakowskim. Należy do Platformy Obywatelskiej.

Żonaty, ma dwoje dzieci.

JM

Kubik Jan

Posel, polityk, urzédnik. Urodził się 2 stycznia 1944 r. w Grébobcinie (woj. małopolskie).

W 1980 r. ukończył studia na Wydziale Obrotu Towarowego Akademii Ekonomicznej w Krakowie. W latach 1963–1975 pracował w Urzędzie Powiatowym w Proszowicach, m.in. jako p.o. zastępcy kierownika wydziału. W latach 1975–1982 pracował jako specjalista, a w latach 1982–1983 jako zastępca dyrektora Wydziału Finansowego w Urzędzie Miasta Krakowa. W latach 1983–1991 pełnił funkcję zastępcy dyrektora, a w latach 1991–1994 oraz 1998–2001 dyrektora Izby Skarbowej w Krakowie. Zasiadał w ławach sejmowych jako poseł na Sejm RP II oraz IV kadencji (w latach 1993–1997 i 2001–2005) z ramienia Polskiego Stronnictwa Ludowego. W latach 1994–1998 był sekretarzem stanu w Ministerstwie Finansów. W latach 1998–2001 był radnym województwa małopolskiego. Jako przewodniczący Rady Nadzorczej, od listopada 2009 r. został oddelegowany do pełnienia obowiązków prezesa zarządu Lokalnego Centrum Biznesu w Proszowicach Sp. z o.o. Od 1964 r. działał w Zjednoczonym Stronnictwie Ludowym, a następnie w PSL, był członkiem władz tej partii (członek Zarządu Gminnego, Powiatowego, oraz Wojewódzkiego).

Żonaty.

JM

Kulig Jan Michał

Samorządowiec. Urodził się 8 września 1940 r. w Ermennoville (Francja).

W latach 1990–2002 był radnym, a od 1994 r. także przewodniczącym Rady Gminy Łapanów. Od 2002 r. pełni funkcję wójta gminy Łapanów. Dzięki zabiegom związanym z pozyskiwaniem funduszy zewnętrznych doprowadził do modernizacji infrastruktury drogowej oraz rozbudowy sieci wodociągowej, kanalizacyjnej i oczyszczalni ścieków. Rewitalizacji poddano miejscowy rynek, jak też wybudowano cztery boiska sportowe. Z tego tytułu w 2003 r. gmina została uhonorowana nagrodą „Tygrysa gospodarki” (organizator: dwutygodnik „Wieści”).

Jest członkiem Wojewódzkiej Rady Bezpieczeństwa Drogowego w Krakowie, Rady Społecznej Szpitala Powiatowego oraz Powiatowej Rady Zatrudnienia w Bochni. Angażuje się również inicjatywy kulturalne w podległej mu gminie. W 2007 r. bez sukcesu startował w wyborach parlamentarnych. Odznaczony m.in. Brązowym (1979), Srebrnym (1985) oraz Złotym Krzyżem Zasługi (2004), Brązowym, Srebrnym oraz Złotym Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa”, Brązowym, Srebrnym i Złotym Medalem „Zasłużony dla Ochrony Przeciwpożarowej” oraz Medalem honorowym im. Bolesława Chomicza.

Żonaty, jego syn Janusz był mistrzem Polski w rajdach samochodowym (zginął w wypadku).

JM

Kurz Andrzej

Nauczyciel akademicki, politolog, samorządowiec. Urodził się 28 grudnia 1931 r. w Bielsku-Białej.

W 1953 r. ukończył polonistykę na Uniwersytecie Jagiellońskim, a w 1955 r. historię na Uniwersytecie Warszawskim. W latach 1951–1994 był wykładowcą nauk politycznych na UJ, UW, Instytucie Nauk Społecznych, Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej w Warszawie i Krakowie. Od 1971 do 1990 r. był dyrektorem i redaktorem naczelnym Wydawnictwa Literackiego (z przerwą w latach 1981–1983). W latach 1974–1978 wiceprezes, a w latach 1988–1991 prezes Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Książek. W latach 1951–1990 należał do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Od 1962 do 1965 r. był I sekretarzem Krakowskiego Komitetu Miejskiego.

W latach 1973–1976 był wiceprzewodniczącym, a w latach 1980–1981 przewodniczącym Rady Narodowej miasta Krakowa. W okresie 1981–1982 jako przewodniczący Komitetu ds. Radia i Telewizji kierował Telewizją Polską. Od 1975 r. działacz Stowarzyszenia „Kuźnica”, któremu przez pewien czas prezesował. Był doradcą w kancelarii prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego.

W latach 2002–2006 był radnym województwa małopolskiego z listy SLD-UP. Otrzymał liczne nagrody i wyróżnienia, m.in. w latach 1975 i 1984 nagrodę Ministra Kultury i Sztuki I stopnia, w 1989 r. Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, w 2005 r. Krzyż Wielki Orderu Odrodzenia Polski.

Wdowiec.

MH

Kuźniak Brygida

Polityk, samorządowiec, prawnik, nauczyciel akademicki. Urodziła się 26 września 1966 r. w Krakowie.

W 1991 r. ukończyła Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego; w 1997 r. obroniła doktorat. Od 1994 do 2006 r. była radną m. Krakowa; pełniła m.in. funkcję wiceprzewodniczącej Komisji Praworządności i Porządku Publicznego (II kadencja). W latach 1998–2002 była także radną dzielnicy III m. Krakowa. Od 2006 r. jest radną województwa małopolskiego, gdzie pełni obowiązki wiceprzewodniczącej Komisji Rewizyjnej. Bez sukcesu kandydowała we wszystkich wyborach parlamentarnych od 1993 r., a w 2004 r. z podobnym skutkiem do Parlamentu Europejskiego. Była członkiem Unii Demokratycznej, Unii Wolności, a obecnie jest przewodniczącą Partii Demokratycznej – demokraci.pl i jednocześnie stoi na czele struktur małopolskich tej partii. Ogłosiła szereg artykułów, podręczników i książek z zakresu prawa międzynarodowego.

Zamężna.

JM

Kwaśniak Janusz

Samorządowiec. Urodził się 23 maja 1975 r. w Borzęcinie.

Ukończył studia z zakresu administracji publicznej na Akademii Pedagogicznej w Krakowie. W latach 1998–2002 był radnym powiatu tarnowskiego. W latach 1997–1998 był asystentem posła Janusza Brzeskiego. Od 1998 r. do dnia dzisiejszego jest nieprzerwanie wójtem Borzęcina. Był inicjatorem powstania „Kurier Borzęckiego” oraz jego pierwszym redaktorem. Doprowadził do budowy i modernizacji infrastruktury oświatowej i sportowej w gminie (m.in. pełnowymiarowa hala sportowa), a także rozbudowy sieci wodociągowej. Szczególnie zaangażowany w rozwój kultury fizycznej w gminie.

W 2002 i 2004 r. był laureatem „Gazety Krakowskiej” w plebiscycie na Najlepszego Wójta Małopolski. Odznaczony m.in. Srebrnym Medalem „Za Zasługi dla Ligi Obrony Kraju” (2002) oraz Brązowym Medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju” (2003).

Żonaty, ma jedno dziecko.

JM

Lackowski Jerzy

Samorządowiec, pracownik administracji oświatowej, nauczyciel, fizyk. Urodził się 1 kwietnia 1956 r. w Krakowie.

W 1981 r. ukończył studia na Wydziale Matematyczno-Fizycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, gdzie również obronił doktorat. Jest absolwentem studiów podyplomowych m.in. w zakresie zarządzania oświatą samorządową. W latach 1981–1990 pracował jako nauczyciel w Technikum Elektrycznym w Skawinie i XVI Liceum Ogólnokształcącym w Krakowie. Był wiceprzewodniczącym Komisji Zakładowej Oświaty NSZZ „Solidarność”; był członkiem Komitetu Obywatelskiego m. Krakowa. Od 1990 do 2002 r. był wojewódzkim kuratorem oświaty w Krakowie, a w latach 1998–2001 także członkiem Rady Konsultacyjnej Ministerstwa Edukacji Narodowej ds. Reformy Edukacji. Doprowadził do wypracowania modelu współpracy między władzami oświatowymi a jednostkami samorządu terytorialnego.

W latach 1990–2002 był radnym Miasta Krakowa; był przewodniczącym Komisji Edukacji (III kadencja). W latach 1994–1998 był wiceprzewodniczącym Sejmiku Samorządowego Województwa Krakowskiego. Od 2003 r. jest wykła-

dowcą na Uniwersytecie Jagiellońskim i jednocześnie dyrektorem Studium Pedagogicznego UJ. Ogłosił szereg artykułów m.in. w prasie pedagogicznej. Od 1981 r. należał do NSZZ „Solidarność”; był członkiem Koalicji Republikańskiej, Polskiej Partii Chrześcijańskich Demokratów oraz Stronnictwa Konserwatywno-Ludowego. Odnaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi (1999) i Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1997).

Żonaty, ma córkę.

JM

Lasota Marek

Samorządowiec, polityk, historyk. Urodził się 14 maja 1960 r. w Olkuszu.

W 1984 r. ukończył filologię polską na Uniwersytecie Jagiellońskim; studiował również filmoznawstwo na UJ oraz historię Kościoła na Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie; w 2008 r. uzyskał tamże tytuł doktora nauk humanistycznych. Był współtwórcą i działaczem Niezależnego Zrzeszenia Studentów UJ. W latach 1991–1993 był posłem na Sejm RP. W latach 1996–2000 był dyrektorem katolickiego liceum ogólnokształcącego i gimnazjum im. św. Brata Alberta w Dąbrowie Górniczej. Od 2003 r. jest radnym województwa małopolskiego; przewodniczył jego Komisji Rewizyjnej, a obecnie jest zastępcą przewodniczącego Komisji Polityki Prorodzinnej i Społecznej. Od 2000 r. pracował w Biurze Edukacji Publicznej krakowskiego Oddziału Instytutu Pamięci Narodowej, a od listopada 2007 r. jest dyrektorem krakowskiego Oddziału IPN; ponadto wykłada w Wyższej Szkole Filozoficzno-Pedagogicznej „Ignatianum” w Krakowie. Należał do Porozumienia Centrum i Stronnictwa Konserwatywno-Ludowego.

Działa w Inicjatywie Małopolskiej im. Króla Władysława Łokietka oraz Zrze-

szeniu „Wolność i Niezawisłość”; jest współzałożycielem i członkiem Bractwa św. Benedykta. Bezpartyjny. Autor szeregu książek i artykułów, zarówno naukowych jak i publicystycznych.

Żonaty.

JM

Lassota Józef

Urodził się 24 października 1943 r. w Siedliskach (woj. podkarpackie). Inżynier mechanik, prezydent Krakowa (1992–1998), radny Miasta Krakowa (1994–2006), wiceprezes Unii Metropolii Polskich (1994–1998), członek Zarządu Związku Miast Polskich (1993–1998), przewodniczący Konwentu Największych Miast Polskich (1993–1996) oraz pełnomocnik Burmistrza Wieliczki ds. Inwestycji (2007–2010). Był posłem na Sejm RP III kadencji (1997–2001).

Jest absolwentem Politechniki Krakowskiej (1968). Pracę zawodową – jako starszy konstruktor – rozpoczął w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Mielcu (1968–1970). Przez następne 20 lat związany był z Centralnym Ośrodkiem Chłodnictwa COCH i Ośrodkiem Badawczo-Rozwojowym Urządzeń Chemicznych i Chłodniczych CeBeA w Krakowie, najpierw jako starszy konstruktor, następnie kierownik działu i zastępca dyrektora. W 1990 r. objął stanowisko dyrektora Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie, a następnie wicewojewody krakowskiego (1990–1992). W 2002 r. kandydował w wyborach na urząd Prezydenta Miasta Krakowa, ulegając nieznacznie w II turze Jackowi Majchrowskiemu. Przez kolejne

cztery lata prowadził własną działalność gospodarczą. Aktualnie jest kierownikiem Jednostki Realizującej Projekt „Kanalizacja w gminie Wieliczka”.

Jako prezydent Krakowa przyczynił się do zorganizowania stabilnego modelu nowoczesnego gospodarowania miastem. W 1993 r. miasto przejęło od administracji państwowej wiele placówek, w tym oświatowych i kulturalnych, co poszerzyło zakres samorządowych zadań i kompetencji (w ramach pilotażowego programu decentralizacji władzy i środków finansowych na jednostki samorządowe). Opracowano i wdrożono konstrukcję tzw. budżetu zadaniowego. Utworzono nowe jednostki miejskie, przekształcono przedsiębiorstwa komunalne w spółki miejskie prawa handlowego. Przystąpiono do dwóch węzłowych przedsięwzięć inwestycyjnych: budowy Krakowskiego Centrum Komunikacyjnego oraz Krakowskiego Szybkiego Tramwaju, a także przygotowano dwie inwestycje mostowe – Most Zwierzyniecki i Most Kotlarski. Kraków zyskał opinię miasta przyjaznego inwestorom, czego efektem było między innymi podjęcie decyzji przez firmy takie jak Motorola i Delphi o rozpoczęciu działalności w Krakowie. W marcu 1995 r. przystąpiono do organizacji Festiwalu „Kraków 2000” i ubiegania się o tytuł Europejskiej Stolicy Kultury. W 1996 r. przystąpiono do prac nad nowym planem urbanistycznym: „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta”, z wytycznymi kładącymi nacisk na realizację metropolitalnych funkcji Krakowa. W znacznym stopniu zmodernizowana została infrastruktura komunalna (komunikacja, infrastruktura podziemna). W styczniu 1996 r. zainaugurowano program „Kraków 2000 – Europejskie Miasto Kultury”, stając się na kilka lat kulturalną i promocyjną

wizytówką Krakowa. Wizytówką przemian architektonicznych stało się z kolei otwarte wówczas Centrum Sztuki i Techniki Japońskiej „Manggha”. Rozwinięto kontakty zagraniczne, podpisując kolejne umowy o współpracy, w tym z miastami: Kijów (miasto bliźniacze), Kurytyba i La Serena (honorowe miasta bliźniacze) oraz Bordeaux, Edynburg, Innsbruck, Rochester, Łwów, Pesc.

Był współzałożycielem struktur związkowych „Solidarności” w Małopolsce i przywódcą strajku w swoim zakładzie pracy, za co został internowany 15 grudnia 1981 r., a następnie aresztowany i skazany w procesie politycznym. W 1989 r. wszedł w skład Komitetu Obywatelskiego „S”, z rekomendacji którego objął stanowisko wicewojewody krakowskiego. Jest prezesem Klubu Sportowego Cracovia (od 2002 r.), prezesem Fundacji 100 lat KS Cracovia (od 2003 r.), wiceprezesem Klubu Krakowskiego (od 1997 r.), wiceprezesem Stowarzyszenia Certyfikatorów i Audytorów Energetycznych (od 2009 r.) oraz wiceprezesem Polskiej Fundacji Kultury Amerykańskiej (2006–2010). W latach 2002–2005 przewodził Forum Obywatelskiemu „Twoje Miasto”, a w 1993–1998 był członkiem Fundacji „Szkoła Praktyczna”. Od 1998 r. zasiada w Fundacji „Dzieło Pomocy Dzieciom” im. R. Mayera, gdzie jest członkiem komisji rewizyjnej. Należy do Towarzystwa Strzeleckiego „Bractwo Kurkowe” (od 1996 r.). Za swoją działalność odznaczony został przez Prezydenta RP Złotym Krzyżem Zasługi (2004).

Jest wdowcem i ma jedną córkę.

WS

Latko Jacek

Urodził się 21 lipca 1966 r. w Libiążu. Inżynier górnictwa, burmistrz Libiąża (od 2008 r.), a wcześniej zastępca burmistrza Libiąża (1998–2007) i członek Rady Miejskiej.

Jest absolwentem Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, po której ukończeniu zatrudniony został w Kopalni Węgla Kamiennego „Janina” w Libiążu (1991–1998) na etacie sztygara (pod ziemią). Przed objęciem stanowiska zastępcy burmistrza był – do 1998 r. – pełnomocnikiem dyrektora KWK „Janina” ds. restrukturyzacji. Ukończył studia podyplomowe – zarządzanie i marketing w AGH oraz Studium Prawno-Samorządowe w Instytucie Nauk Prawnych PAN w Warszawie. Od 1991 r. jest też prezesem Miejsko-Gminnej Ochotniczej Straży Pożarnej RP w Libiążu, a od 2004 r. wiceprezesem Powiatowej OSP RP w Chrzanowie.

Jeszcze jako zastępca burmistrza Libiąża, przyczynił się do rozwoju nowoczesnej infrastruktury drogowej na terenie miasta i gminy Libiąż oraz bazy sportowo-rekreacyjnej, czemu towarzyszyły inicjatywy popularyzujące uprawianie sportu i zdrowy styl życia. Rozpoczął działania związane z rewitalizacją prze-

strzeni miejskiej. Opracowany i przyjęty przez Radę Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Libiąża stał się podstawą projektu, na który miasto otrzymało dotację z Małopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007–2013.

Jest posiadaczem medali (Złotego i Srebrnego) „Za zasługi dla OSP”, Brązowego Medalu „Za zasługi dla Policji” oraz odznaki „Za zasługi dla Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych”. Jest członkiem zarządu Małopolskiego Oddziału Polskiego Kongresu Drogowego oraz wiceprezesem Koła Wędkarskiego PZW – Libiąż Miasto. Był też prezesem klubu sportowego GKS „Janina”.

Jest żonaty i ma dwoje dzieci.

WS

Lęcznarowicz Elżbieta

Urodziła się 20 maja 1947 r. w Wałbrzychu. Nauczycielka, od 2006 r. zastępczyni Prezydenta Miasta Krakowa, wcześniej radna Miasta i Gminy Skawina. W latach 2003–2006 pełniła funkcję małopolskiego kuratora oświaty.

Ukończyła Wydział Geograficzno-Biologiczny Akademii Pedagogicznej w Krakowie oraz studia podyplomowe w zakresie Organizacji Zarządzania Oświatą Samorządową, Ochrony i Kształtowania Środowiska. Pracowała między innymi na stanowiskach: metodyka ds. kadry kierowniczej, wizytatora oraz kierownika Wydziału Kadr Kuratorium Oświaty i Wychowania w Krakowie. W latach 1994–2003 była dyrektorem Zespołu Szkół Ekonomicznych nr 1 w Krakowie.

Jest członkiem zarządu Towarzystwa Szkół Zjednoczonego Świata, a także wojewódzkim koordynatorem Europejskiego Programu Badania Dojrzałości Szkolnej. Odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi (1995), Medalem Edukacji Narodowej (2000), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2005).

Jest zamężna i ma jedną córkę.

WS

Lichosyt Stanisław

Samorządowiec, technik budowlany. Urodził się 18 maja 1958 r. w Lipnicy Wielkiej.

W 1978 r. ukończył technikum budowlane w Krakowie-Nowej Hucie. W latach 1982–1984 pracował w Przedsiębiorstwie Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Suchej Beskidzkiej, a w latach 1984–2001 prowadził prywatny biznes. W latach 1984–1988 zasiadał jako radny w Miejskiej Radzie Narodowej w Suchej Beskidzkiej. W latach 1994–2002 był radnym Miasta i Gminy Sucha Beskidzka, a w latach 1998–2001 także przewodniczącym. W latach 1994–1998 był członkiem Zarządu Miasta, a od 7 sierpnia 2001 r. piastuje urząd burmistrza Suchej Beskidzkiej. W swojej działalności koncentruje się na zagadnieniach ochrony środowiska, m.in. doprowadził do uruchomienia systemu selektywnej zbiórki odpadów, modernizacji oczyszczalni ścieków oraz rozbudowie sieci kanalizacyjnej oraz rozbudowie infrastruktury sportowej (kryta pływalnia, hala sportowa, kompleks boisk „Orlik 2012”). Działania te przyniosły gminie wiele nagród i wyróżnień m.in. przyznaną przez dwutygodnik „Wspólnota” trzykrotną statuetkę Kazimierza Wielkie-

go (2003–2005), tytuł Lidera Inwestycji w Województwie Małopolskim (2006); gmina Sucha Beskidzka znalazła się również w latach 2008–2009 w gronie laureatów Rankingu Samorządu „Rzeczpospolitej” w kategorii „Najlepsza Gmina Miejska”. Został odznaczony m.in. Brązowym Krzyżem Zasługi (1986), Brązowym, Srebrnym oraz Złotym Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa” (odpowiednio: 1998, 2002 oraz 2007 r.) oraz medalami za zasługi dla Ligi Obrony Kraju.

Wdowiec, ma córkę oraz dwóch synów.

JM

Ligeza Waclaw

Urodził się 19 września 1958 r. w Bobowej. Posiada wykształcenie wyższe. W samorządzie od 1990 r., kiedy został radnym gminy Bobowa I kadencji. Od 2002 r. wójt, a następnie (od 2009 r.) burmistrz Bobowej.

Podczas I kadencji przewodniczył komisji Ochrony Środowiska, Budownictwa i Planowania Przestrzennego, ponadto był delegatem do Sejmiku Województwa Nowosądeckiego. Po nieudanym starcie na II kadencję był m.in. członkiem Rady Sołectkiej wsi Wilczyńska, a także prezesem Stowarzyszenia Rodzin Katolickich w Wilczyskach. Był inicjatorem wielu przedsięwzięć m.in. budowy sali gimnastycznej w Wilczyskach, aktywnie działał w społecznym Komitecie budowy, pełniąc funkcję przewodniczącego. Do Rady Gminy Bobowa trafił ponownie w III kadencji.

Przyczynił się do znacznego ożywienia inwestycyjnego gminy Bobowa. Za jego kadencji pojawiły się nowe inwestycje, np. sale gimnastyczne, boiska sportowe, domy kultury. Budowana jest wielofunkcyjna hala widowiskowo-sportowa, przygotowane zostały założenia pod budowę centrum rekreacyjno-sportowego. Doprowadził do odzyskania

przez Bobowę praw miejskich, co wymagało zaprowadzenia ładu przestrzennego i administracyjnego. Wdrożył systemowe rozwiązania ułatwiające mieszkańcom dostęp do informacji publicznej i zwiększające dostępność do technologii informatycznych, za co w 2005 r. Urząd Gminy Bobowa został laureatem konkursu „Wzorcowy Urząd w Małopolsce” w kategorii Lider Społeczeństwa Informatycznego. Ożywił kontakty z międzynarodowymi organizacjami chasydzkimi, które coraz częściej przybywają do Bobowej (miasto jest miejscem pielgrzymek pobożnych Żydów, z uwagi na znajdujący się na miejscowym cmentarzu grobowiec cadyka Szlomo Halberstama i wielu jego uczniów).

Został odznaczony Brązową Odznaką „Zasłużony dla Policji”, Wielkim Laurem Patrona Kultury – przyznawanym przez Związek Literatów Polskich, oraz medalem „Zasłużony dla Cepelii”.

WS

Listwan Marek

Samorządowiec. Urodził się 2 lutego 1958 r. w Suchej Beskidzkiej.

Ma wykształcenie średnie, techniczne. Od 1977 do 1998 r. pracował jako automatyk w Fabryce Osłonek Białkowych w Białce. Od 1980 r. jest działaczem NSZZ „Solidarność”. W latach 1990–1994 był przewodniczącym Rady Pracowniczej FOB oraz Spółki Pracowniczej. Od 1998 r. jest wójtem Gminy Zawoja. Od 2003 r. jest prezesem zarządu Stowarzyszenia Gmin Babiogórskich.

Żonaty, ma czworo dzieci.

MH

Lysy Jerzy

Urodził się 15 czerwca 1955 w Bochni. Inżynier budownictwa lądowego, od 1995 r. wójt Gminy Bochnia. Wcześniej zastępca wójta (1991–1995) oraz wicenaczelnik Miasta Bochni (1989–1990)

Jest absolwentem Wydziału Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej (1979). Ukończył ponadto Państwową Szkołę Muzyczną w Bochni. Posiada uprawnienia zawodowe wykonawcze oraz projektowe w branży architektonicznej i konstrukcyjnej. Pracę zawodową rozpoczął od Wojskowych Zakładów Budowlanych w Bochni (1979–1983), następnie był dyrektorem Miejskiego Zespołu Ekonomiczno Administracyjnego Szkół (1983–1989) oraz zastępcą naczelnika miasta Bochnia.

Nigdy nie należał do żadnej partii politycznej. Jest współtwórcą apolitycznego Stowarzyszenia Bochnia i Ziemia Bocheńska – Razem, gdzie pełni funkcję prezesa zarządu. Przewodniczy też Radzie Fundacji im. Dr Anny Trzaski-Wilkońskiej „Pomagajmy Szpitalowi”. Jest laureatem „Złotej Dziesiątki Najlepszych Wójtów w Polsce” (2001).

Jest żonaty i ma troje dzieci.

WS

Łatas Marek

Posel, samorządowiec, działacz sportowy. Urodził się 20 kwietnia 1960 r. w Myślenicach.

W 1987 r. ukończył studia w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie; jest ponadto absolwentem studiów podyplomowych w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie w zakresie zarządzania placówkami edukacyjnymi. W latach 1980–1981 pracował w firmie PEMOT w Myślenicach. Od 1987 do 2005 r. był pracownikiem Zespołu Szkół Techniczno-Ekonomicznych w Myślenicach, gdzie pełnił funkcje m.in. kierownika szkolenia praktycznego, wicedyrektora, a od 1996 r. dyrektora placówki. W latach 1996–2005 związany był z Klubem Sportowym „Dalin”: jako członek Zarządu, prezes klubu (2002–2003) oraz prezes sekcji piłki siatkowej kobiet w latach 2003–2005. W latach 1999–2000 był członkiem Rady Nadzorczej Małopolskiej Kasy Chorych, a w latach 2004–2005 członkiem Rady Nadzorczej Myślenickiej Agencji Rozwoju Gospodarczego. Od 2001 do 2005 r. sprawował funkcję prezesa Zarządu Regionowego Polskiego Czerwonego Krzyża w Myślenicach. W 2005 r. został członkiem Powiatowej Rady Zatrudnienia. W latach 1998–2002 był radnym woje-

wództwa małopolskiego, przewodniczył pracom Komisji Edukacji Kultury Fizycznej i Turystyki, był członkiem Komisji Budżetu i Finansów. W 2001 r. bez sukcesu ubiegał się o mandat poselski z listy Akcji Wyborczej Solidarność Prawicy. W latach 2005–2007 poseł na Sejm RP V kadencji, członek Komisji Edukacji Kultury i Nauki, Komisji Kultury Fizycznej i Sportu oraz Poselskiego Zespołu Strażaków. Ponownie wybrany do Sejmu w 2007 r., obecnie członek Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki, a także Parlamentarnego Zespołu Przedsiębiorczości. Uhonorowany licznymi odznaczeniami, m.in.: Brązowym Krzyżem Zasługi z działalność na rzecz Edukacji (1999), Złotą Odznaką „Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej” (2002), Złotą Odznaką Krakowskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej (2002), Krzyżem Zasługi PCK (2004). Był członkiem Ruchu Społecznego AWS oraz Przymierza Prawicy, obecnie czynny w PiS.

Żonaty.

JM

Łączyński Bolesław

Urodził się 27 stycznia 1957 r. w Dąbrowie Tarnowskiej. Inżynier, wójt gminy Szczucin (1990–2002) i radny gminy Szczucin I i II kadencji. W latach 1998–2002 i od 2009 r. radny województwa małopolskiego. W I kadencji przewodniczył Komisji Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, obecnie jest przewodniczącym Komisji Promocji i Rozwoju Regionu, Promocji i Współpracy z Zagranicą.

Studia na Politechnice Krakowskiej ukończył w 1981 r. (Wydział Mechaniczny – Transport), a następnie podjął pracę w Zakładzie Rezystorów w Szczucinie (1982–1984). W 1984 r. związał się z Wojewódzkim Zrzeszeniem Ludowych Zespołów Sportowych w Tarnowie, gdzie jako inspektor ds. Sportu pracował do chwili objęcia stanowiska wójta (1990). Po 12 latach pracy w samorządzie został dyrektorem Biura Handlu i Marketingu ORLEN PetroTank w Katowicach (2003–2004), kierował też stacją paliw (2004–2005). Od 2005 r. zarządza własnym gospodarstwem rolnym.

Był dobrze zapowiadającym się bokserem i dżudoką. W 1976 r. zdobył mistrzostwo Okręgu Krakowskiego w boksie i należał do Kadry Polskiej Juniorów.

Największe jego sukcesy związane były z judo, w której to dyscyplinie był wicemistrzem Polski (1981). Jako wójt został w 1992 r. prezesem swojego macierzystego klubu – Ludowego Klubu Sportowego Wisła Szczucin (pełnił tę funkcję do 1995 r.). Angażuje się w projekty na rzecz osób zmagających się ze skutkami działalności w tej miejscowości fabryki azbestu (zakład funkcjonował przez cały okres PRL i przyczynił się do znacznego skażenia okolicy, spowodował też masowe zachorowania na pylicę azbestową oraz nowotwory). Od 1997 r. jest prezesem Rady Fundacji „Wolni od azbestu”, a od 2000 r. członkiem Komisji Rewizyjnej Fundacji Wspomagania Chorych Dzieci. Od 1990 r. jest ponadto członkiem Związku Ochotniczej Straży Pożarnej i wiceprzewodniczącym Zarządu Powiatowego Związku OSP (od 2002 r.). Jest przewodniczącym Małopolskiej Rady Izb Rolniczych i delegatem do Rady Krajowej IR (przewodniczącym Komisji Rewizyjnej). Należy do Platformy Obywatelskiej, w której jest przewodniczącym Zarządu Powiatowego w Dąbrowie Tarnowskiej.

Jest posiadaczem Medalu „Za Męstwo i Odwagę” przyznanego przez prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego za obronę Szczucina przed powodzią (2002), a także medalu Zasłużonego dla Rolnictwa (2006). W 1987 r. otrzymał najwyższe odznaczenie strażackie – Złoty Znak Związku.

WS

Majchrowski Jacek Maria

Prezydent Krakowa, prawnik, nauczyciel akademicki, profesor. Urodził się 13 stycznia 1947 r. w Sosnowcu.

Po ukończeniu studiów prawniczych na Uniwersytecie Jagiellońskim w 1970 r. podjął na tej uczelni pracę jako nauczyciel akademicki; od 1988 r. profesor. W latach 1987–1993 dziekan Wydziału Prawa i Administracji UJ. W latach 1996–1997 wojewoda krakowski. Od 2005 r. sędzia Trybunału Stanu, a w latach 2005–2007 także zastępca przewodniczącego.

Od 2002 r. prezydent miasta Krakowa. Doprowadził do realizacji szeregu inwestycji z zakresu infrastruktury drogowej i sportowej. W związku z tym samorząd krakowski otrzymał w ostatnich latach szereg wyróżnień i nagród m.in.: tytuł „Dobry Polski Samorząd 2010” (na Ogólnopolskim Kongresie Regionów w Świdnicy), I miejsce w rankingu miast na prawach powiatów (organizator: Związek Powiatów Polskich) oraz jest laureatem I edycji konkursu Eko-Samorząd.

Jest członkiem szeregu polskich i międzynarodowych organizacji naukowych i społecznych. W latach 1965–1981 członek PZPR, a od 1999 r. SLD; w związku z objęciem urzędu prezydenta Krakowa członkostwo zawiesił. Autor kilkudziesięciu

książek i artykułów. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim, Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim Orderu Zasługi Republiki Węgierskiej oraz Wielkim Krzyżem Honorowym za zasługi na rzecz Republiki Austrii. Doktor honoris causa Uniwersytetu Bordeaux.

Żonaty, ma dwóch synów.

JM

Makowski Jan

Samorządowiec, rolnik, nauczyciel. Urodził się 13 lipca 1950 r. w Proszowicach.

Ukończył technikum rolnicze w Giebułtowie, a następnie studium nauczycielskie. W latach 1974–1984 był nauczycielem w Zespole Szkół Rolniczych w Piotrowicach Małych, a w latach 1984–2002 pracował jako nauczyciel w Zespole Szkół w Proszowicach. Jednocześnie prowadził gospodarstwo rolne. W latach 1998–2002 był radnym gminy. Od 2002 r. jest burmistrzem Proszowic. W swojej działalności wykazał się dużą aktywnością – ukończył inwestycje w sieć wodociągową, jak też doprowadził do poprawy stanu infrastruktury drogowej (budowa obwodnicy). W latach 1998–2003 był delegatem Izby Rolniczej; pełnił także funkcję członka zarządu Krakowskiej oraz Małopolskiej Izby Rolniczej. Jest członkiem Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Żonaty, ma dwóch synów.

JM

Matula Tomasz

Samorządowiec, radca prawny. Urodził się 28 czerwca 1966 r. w Pińczowie.

W 1992 r. ukończył prawo na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 1992–1993 pracował jako inspektor w urzędzie miasta w Oświęcimiu, a następnie do 1997 r. był współwłaścicielem Zakładu Produkcji Styropianu w Sobótce. W latach 1997–1998 był wiceprezydentem Oświęcimia, a następnie pracował w Nadwiślańskiej Spółce Węglowej SA. Był także członkiem Rady Społecznej Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej w Oświęcimiu. W latach 1998–2002 był radnym województwa małopolskiego; przewodniczył Komisji Porządku i Bezpieczeństwa Publicznego oraz Komisji Ochrony Konsumentów. Obecnie jest członkiem zarządu Geo-Term Polska sp. z o.o. Był członkiem Ruchu Społecznego Akcji Wyborczej Solidarność. W 2001 r. kandydował w wyborach do Sejmu z listy Prawa i Sprawiedliwości, a w 2006 r. startował w wyborach do rady powiatu oświęcimskiego z list Chrześcijańskiego Ruchu Samorządowego.

Żonaty, ma troje dzieci.

JM

Mąsior Bogusław

Senator, samorządowiec, polityk, menedżer. Urodził się 6 grudnia 1947 r. w Chrzanowie.

W 1971 r. ukończył studia na Wydziale Matematyczno-Fizyczno-Chemicznym UJ. Po studiach pracował w zakładach obuwniczych w Chełmku, a w latach 1977–1996 jako dyrektor fabryki obuwia Chełmek w Będzinie. Następnie był prezesem firmy Butbędzin, a w latach 1999–2001 dyrektorem regionu południowego Bakoma SA. Był współzałożycielem Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Marketingu w Chrzanowie. W latach 1993–2005 był senatorem. W latach 1999–2001 był radnym powiatu chrzanowskiego. Od 2006 r. jest radnym województwa małopolskiego; pełni funkcje m.in. zastępcy przewodniczącego Komisji Głównej oraz Komisji Rozwoju Regionu, Promocji i Współpracy z Zagranicą. Był członkiem władz m.in. Business Centre Club, Towarzystwa Polska-Wschód czy Izby Gospodarczej Eksporterów i Importerów. Od 2005 r. jest konsulem honorowym Litwy w Polsce. Jest członkiem SLD. Odznaczony m.in. medalem im. doktora Henryka Jordana. Honorowy obywatel Chrzanowa.

Zonaty, ma dwóch synów.

JM

Mikuła-Mirek Barbara Teresa

Samorządowiec, nauczyciel. Urodziła się 11 maja 1961 r. w Nowym Sączu.

W 1985 r. ukończyła studia na Uniwersytecie Jagiellońskim. Od 1990 r. jest nieprzerwanie radną Miasta Krakowa. Była przewodniczącą zespołu zadaniowego ds. przygotowania i realizacji inwestycji pn. Budowa toru kajakarstwa górskiego przy stopniu wodnym Kościuszko; współautorka szeregu programów dla miasta Krakowa i konferencji samorządowych. Jest współzałożycielką i wiceprezesem Fundacji Rozwoju Osiedli Peryferyjnych Krakowa FROPER oraz współzałożycielką Ruchu Inicjatyw Osiedlowych. Pracuje jako nauczyciel w Zespole Szkół Ogólnokształcących Integracyjnych nr 3 w Krakowie. Odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi (2005) oraz Odznaką „Honoris Gratia” (2010).

Zamężna.

JM

Misztal Wiesław

Samorządowiec. Urodzony 16 stycznia 1969 r. w Lubaczowie. Ukończył Uniwersytet Jagielloński, mgr geografii.

W latach 1998–2002 radny Miasta Krakowa (wiceprzewodniczący Rady Miasta Krakowa), 2002–2006 – radny Miasta Krakowa (wiceprzewodniczący Rady Miasta Krakowa), w latach 1999–2007 członek Zarządu Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski. W latach 1995–1997 r. pracownik Urzędu Miasta Krakowa – inspektor w Wydziale Organizacyjnym.

Od 1997 r. pracuje w Stowarzyszeniu Gmin i Powiatów Małopolski, od 1999 r. dyrektor Biura SGiPM. Jako radny Miasta Krakowa (1998–2006) aktywnie wspierał budowę mieszkań przez Towarzystwa Budownictwa Społecznego. W ramach formuły TBS w Krakowie powstało kilka tysięcy mieszkań. Był pomysłodawcą uchwał: dotyczącej sprzedaży mieszkań będących własnością Gminy Kraków dotychczasowym najemcom z 90% bonifikatą; w sprawie sprzedaży lokali użytkowych (za rynkową wartość), stanowiących własność Gminy Kraków jej dotychczasowym najemcom; w sprawie ustanowienia jednorazowej zapomogi z tytułu urodzenia dziecka tzw. „becikowe”. Był jednym z pomysłodawców sprze-

daży ziemi (użytkowania wieczystego na własność) spółdzielniom mieszkaniowym. Wspierał rozwój szkół prowadzonych przez stowarzyszenia i wspólnoty. Aktywnie zaangażował się w rozbudowę Szkoły Podstawowej nr 164 prowadzonej przez Siostry Nazaretanki oraz budowę gimnazjum przy tej szkole. Jako radny był członkiem rady społecznej w szpitalu im. Stefana Żeromskiego w Nowej Hucie. Był pomysłodawcą upamiętnienia Ignacego Jana Paderewskiego i Romana Dmowskiego przez wmurowanie tablic w siedzibie Urzędu Miasta Krakowa.

Członek Bractwa Kurkowego w Krakowie, był członkiem Stowarzyszenia Katolickiej Młodzieży Akademickiej, Młodych Konserwatystów, Zjednoczenia Chrześcijańsko-Narodowego, Przymierza Prawicy Rzeczypospolitej.

Żonaty, ma syna i córkę.

BL

Młynarczyk Franciszek

Urodził się 13 marca 1945 r. w Ochotnicy Dolnej. Magister prawa administracyjnego. Naczelnik gminy Łącko (od 1983 r.), wójt Łącka (od 1990 r.), radny Powiatu Nowosądeckiego (1998–2002).

Studiował na Uniwersytecie Jagiellońskim w systemie zaocznym. Inicjator wszystkich przedsięwzięć gospodarczych na ziemi łąckiej w ostatnim 30-leciu. Gospodarz dorocznych „Dni Kwitnącej Jabłoni” w Łącku i innych imprez kulturalnych, zwolennik legalizacji produkcji *Śliwowicy Łąckiej*.

Założyciel Fundacji Rozwoju Ziemi Łąckiej, przyznającej stypendia studentom pochodzącym z gminy Łącko, współzałożyciel Stowarzyszenia Miłośników Ziemi Łąckiej, członek redakcji „*Almanachu Łąckiego*”.

Odnaczony m.in. Złotym Jabłkiem Sądeckim, przyznawanym przez Radę Powiatu Nowosądeckiego, odznaką – Zasłużony dla Turystyki i Sportu.

Żonaty, dwoje dzieci.

HSZ

Młyński Stanisław

Urodzony 7 sierpnia 1956 r. w Skrzydziej. Dziennikarz, menadżer i przedsiębiorca. Radny województwa małopolskiego (1998–2002).

Absolwent Wydziału Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Podczas studiów działał w samorządzie studenckim, był m.in. dyrektorem 25. Studenckiego Festiwalu Piosenki w Krakowie. Wiceszef i szef oddziału „Gazety Wyborczej” w Krakowie i w Nowym Sączu (1993–1995), rzecznik prasowy w „Optimisie” (1995); prezes spółki „Wibor” (od 1995 r.), redaktor naczelny i współwłaściciel regionalnego Radia Echo w Nowym Sączu, następnie Radia Galicja, członek rady nadzorczej Sądeckiego Towarzystwa Inwestycyjno-Leasingowego SA, obecnie prowadzi własną działalność gospodarczą.

Współzałożyciel Fundacji Pomocy Osobom z Autyzmem MADA w Nowym Sączu.

Żonaty, jedno dziecko.

HSZ

Molenda Łucja

Samorządowiec, nauczyciel. Urodziła się 20 grudnia 1955 r. w Spytkowicach.

Pracowała zawodowo jako nauczycielka w szkole podstawowej w Spytkowicach. W latach 1998–2002 była radną gminy, gdzie pełniła obowiązki przewodniczącej Komisji Oświaty, Kultury i Sportu. Od 2002 r. piastuje urząd wójta gminy Spytkowice. Udało jej się doprowadzić do realizacji I etapu kanalizacji w gminie, budowy sal gimnastycznych oraz dwóch ośrodków zdrowia, jak również modernizacji infrastruktury drogowej. Odznaczona Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2006).

JM

Murzyniak Mariusz Stanisław

Samorządowiec, mgr inż. budownictwa. Urodził się 5 listopada 1966 r. w Nysie.

Po ukończeniu w 1991 r. studiów na Wydziale Budownictwa Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu (obecnie Politechnika Opolska), pracował jako nauczyciel w Zespole Szkół Technicznych, kierownik w przedsiębiorstwie budowlanym, a następnie starszy inspektor w urzędzie rejonowym w Nysie. Od grudnia 1997 r. pracował jako inspektor ds. budownictwa w Urzędzie Gminy w Lipnicy Wielkiej, gdzie przeprowadził się po powodzi 1997 r.

W latach 1998–2000 pełnił funkcję zastępcy wójta, a od lutego 2000 r. jest wójtem Lipnicy Wielkiej. Doprowadził do budowy oczyszczalni ścieków oraz sieci kanalizacyjnej oraz rozbudowy i modernizacji infrastruktury oświatowej, drogowej oraz budynków użyteczności publicznej. Jest współzałożycielem oddziału Związku Podhalan w Lipnicy Wielkiej. Reprezentuje gminę w „Euroregionie Tatry”, Stowarzyszeniu Gmin Babiogórskich oraz Radzie Społecznej Szpitala Jana Pawła II w Nowym Targu; czynny także w organizacjach społecznych i charytatywnych. Odznaczony Srebrnym (2004) i Złotym (2008) Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa”.

Żonaty, ma syna.

JM

Musiał Jan

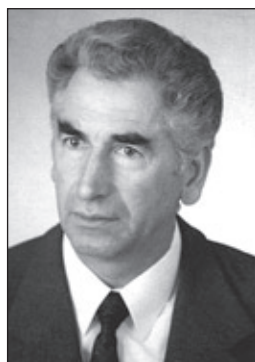
Posel, samorządowiec. Urodził się 5 lutego 1955 r. w Bochni.

Ukończył Wydział Ochrony Środowiska w Prywatnej Wyższej Szkole Ochrony Środowiska w Radomiu. W latach 1988–98 prowadził działalność gospodarczą. W latach 1996–1998 był radnym miejskim w Brzesku, a w latach 1998–2007 burmistrzem Brzeska. Doprowadził do rozbudowy i modernizacji sieci kanalizacyjnej, infrastruktury drogowej oraz oświatowo-sportowej. Osiągnięcia w tym zakresie zostały docenione m.in. poprzez przyznane Brzesku tytuły „Gmina Przyjazna Inwestorom”, „Gmina Przyjazna Środowisku”, „Bezpieczna Gmina” oraz „Trzy Korony Małopolski”, a sam J. Musiał uzyskał tytuł „Europejczyk Roku 2005” (przyznany przez Fundację Prawo Europejskie), a w 2006 r. „Uskrzydłony” (przyznany przez Tarnowską Fundację Kultury). W latach 1998–2005 był członkiem, a w latach 2005–2007 wiceprzewodniczącym Forum Wójtów, Burmistrzów i Prezydentów Małopolski; był członkiem władz powiatowych Ligi Obrony Kraju oraz PCK. Od 2007 r. jest posłem na Sejm RP. W latach 1998–2001 był członkiem RS AWS, a od 2007 r. jest członkiem PO.

Żonaty, ma syna.

JM

Musiałek Adam

Samorządowiec, rolnik. Urodził się 18 grudnia 1944 r. w Iwanowicach.

W 1958 r. ukończył zawodową szkołę rolniczą. Radny gminy Iwanowice, radny Powiatu Krakowskiego, sołtys, przewodniczący (1984–1990) i wiceprzewodniczący Rady Gminy, Przewodniczący Komisji Rolnej. Od 1970 r. pracownik Stacji Hodowli i Unasieniania Zwierząt w Zabierzowie. Od 1974 r. członek PSL, od 1978 r. wiceprezes Zarządu Gminnego, od 1972 r. członek OSP, od 2000 r. prezes Zarządu, od 1981 r. członek Prezydium GZKiOR, od 1983 r. prezes Zarządu.

Odznaczony: w 1980 r. Zasłużony Pracownik Rolnictwa, w 1983 r. Srebrną Odznaką „Za Zasługi dla Ziemi Krakowskiej”, w 1986 r. Złotą Odznaką „Za Zasługi dla Ziemi Krakowskiej”, w 1984 r. Srebrnym Krzyżem Zasługi, w 1989 r. Złotym Krzyżem Zasługi, w 1996 r. Odznaką „Za Zasługi dla Kółek Rolniczych”, w 2004 r. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Żonaty, ma czterech synów i trzy córki.

BL

Najdek Jan

Samorządowiec, mgr inż. mechanizacji rolnictwa. Urodził się 22 marca 1958 r. w Makowie Podhalańskim. W 1982 r. ukończył Akademię Rolniczą w Krakowie. Od 1990 r. jest wójtem gminy Budzów.

Przyczynił się do podniesienia jakości życia mieszkańców wyprowadzając gminę z wieloletnich opóźnień. Dorobek XX-lecia gminy obejmuje m.in. budowę i remonty chodników i dróg, budowę 15 zatok autobusowych, montaż 420 punktów świetlnych. Od roku 2003 wprowadzono systematyczną i selektywną gospodarkę odpadami. Wybudowano dwie szkoły, 6 sal gimnastycznych, 7 boisk sportowych przy szkołach podstawowych, kompleks boisk sportowych „Orlik” w Baczynie, place zabaw dla dzieci. Rozbudowano i wyremontowano 4 przedszkola samorządowe wraz z placami zabaw. Utworzono szlak edukacyjny „Na Babicę” w Bieńkówcach, Gminna Biblioteka i jej filie dysponują księgozbiorem liczącym ponad 60 tys. woluminów. Wybudowano też 3 boiska sportowe do piłki nożnej z zapleczem socjalnym. Zostały wyremontowane i zmodernizowane remizy OSP.

Żonaty, ma córkę i dwóch synów.

BL

Nawara Marek Stanisław

Samorządowiec, marszałek Województwa Małopolskiego, mgr inż. metalurg. Urodził się 18 kwietnia 1956 r. w Krakowie.

W 1980 r. ukończył Akademię Górniczo-Hutniczą im. St. Staszica w Krakowie. W latach 1980–1990 zastępca kierownika zakładu badań metali i powłok w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Przemysłu Wyrobów Metalowych „Polmetal”.

W latach 1990–1998 wójt gminy Zielonki, członek Prezydium Sejmiku Samorządowego Województwa Krakowskiego, a w latach 1994–98 jego Przewodniczący, Poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1997–1998 (AWS), gdzie jako sprawozdawca sejmowej zajmował się problematyką samorządu regionalnego, od 1998 r. radny województwa małopolskiego, 1998–2002 oraz od 2006 r. Marszałek Województwa Małopolskiego.

Współprzewodniczący Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, wiceprezes zarządu Związku Województwa RP, członek Komitetu Regionów.

Jeden z twórców obecnego kształtu samorządu w Polsce oraz jeden z najaktywniejszych polskich samorządowców. Gmina Zielonki była wielokrotnie przy-

woływana i nagradzana jako wzór samorządowego sukcesu – w 1998 r. otrzymała między innymi tytuł Gmina jakich mało. W kadencji 1998–2002, jako Marszałek Małopolski koordynował prace nad przygotowaniem pierwszej strategii rozwoju województwa. Zastosowano wtedy unikatowe rozwiązanie polegające na szerokiej partycypacji społeczności regionu w tworzeniu strategii poprzez stworzenie tzw. Małopolskiej Listy Szans. Był to wówczas ewenement w skali krajowej. Obecnie wszystkie projekty i programy, które otrzymały największe poparcie społeczności lokalnych w skali województwa (na przykład: budowa nowego gmachu Opery w Krakowie, rozbudowa lotniska Kraków-Balice, rozwój edukacji regionalnej i ośrodków akademickich, wsparcie dla sektora małych i średnich przedsiębiorstw, tworzenie stref i parków przemysłowych, budowa autostrady Kraków-Tarnów i północnego obejścia Krakowa), zostały zrealizowane lub wdrożone do realizacji. Marek Nawara był też inicjatorem powstania pierwszego w Polsce internetowego portalu regionalnego Wrota Małopolski. Z jego inicjatywy – z chwilą zaistnienia możliwości prawnych – Województwo Małopolskie wprowadziło system dotacji na rzecz ratowania zabytków, wspierania bezpieczeństwa poprzez przekazywanie samochodów strażackich jednostkom OSP w regionie oraz zaszłyńęło z kompleksowego podejścia do problemów transportu publicznego. Województwo Małopolskie było i jest liderem samorządowych rankingów. W 2007 roku Małopolska znalazła się w grupie pierwszych polskich województw, które podpisały Regionalny Program Operacyjny, a teraz skutecznie go wdraża poprzez inwestycje i programy skierowane na podnoszenie konkurencyjności i innowacyjności gospodarki Małopolski, poprawę spójności wewnętrznej

regionu, osiąganą w oparciu o zasadę zrównoważonego rozwoju oraz rozwój potencjału instytucjonalnego podmiotów z terenu Województwa.

Założyciel i prezes Stowarzyszenia „Wspólnota Małopolska”. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (2000), Krzyżem Kawalerskim (2005), Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2009), Nagrodą im. Grzegorza Palki, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Otrzymał Złoty Medal „Za ratowanie życia i ochronę mienia”. Posiada tytuł „Człowiek Roku 2000” w plebiscycie Gazety Krakowskiej, Srebrny Medal 600-lecia Odnowienia Akademii Krakowskiej, Różę im. Franciszki Cegielskiej, Złoty Medal Pontyfikatu Jana Pawła II „Za Zasługi dla Archidiecezji Krakowskiej”.

Żonaty.

BL

Niemiec Urszula

Urodziła się 16 sierpnia 1957 r. w Bieczu. Ekonomistka, burmistrz Biecza (od 2008 r.), w latach 1990–1998 radna Rady Miasta i Gminy Biecz.

Jest absolwentką Liceum Ogólnokształcącego w Bieczu i Akademii Ekonomicznej w Krakowie. W 1980 r. podjęła pracę w Spółdzielczych Zakładach Drzewnych Spółdzielnia Pracy Rękodzieła Ludowego „Cepelia” w Bieczu, najpierw jako stażystka, a następnie na stanowisku specjalisty ds. planowania i analiz ekonomicznych. Pracę w Urzędzie Gminy w Bieczu podjęła w 1990 r. na stanowisku sekretarza Gminy, następnie była kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w Bieczu oraz pełnomocnikiem ds. Informacji Niejawnych w Urzędzie. Po śmierci burmistrza Kazimierza Grzesiaka (od 15 lipca do 12 września 2008 r.) pełniła obowiązki burmistrza Biecza. 7 września 2008 roku w wyborach bezpośrednich została wybrana na burmistrza Biecza.

Jest mężatką, ma dwóch synów.

WS

Nosek Zbigniew

Samorządowiec, prawnik. Urodzony 15 marca 1947 r. w Wojniczu.

W 1969 r. ukończył studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

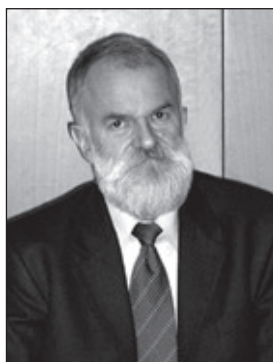
W latach 1990–1998 radny Sejmiku Województwa Tarnowskiego, w latach 1998–2006 radny Powiatu Tarnowskiego. Od 1990 roku wójt gminy Wojnicz, od 1 stycznia 2007 roku burmistrz Wojnicza. Główne osiągnięcia w pracy samorządowej to poprawa stanu infrastruktury w zakresie drogownictwa – w 2007 r. została oddana do użytku obwodnica Wojnicza – oraz rozwój przedsiębiorczości i walka z bezrobociem, w wyniku czego powstał na terenie gminy „Zielony Park Przemysłowy”, gdzie działa 12 firm i utworzono ok. 600 miejsc pracy.

Członek NSZZ Solidarność RI Ziemi Tarnowskiej, od 1989 r. Przewodniczący Gminnego Związku, w latach 1992–2000 Przewodniczący Rady Wojewódzkiej Związku i członek prezydium Rady Krajowej Związku NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych. W 1994 r. wybrany na członka Krajowej Rady Katolików Świeckich przy Episkopacie Polski w Warszawie. Nagrody i odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi 2010 r.,

Medal KEN 2006 r., Medal za zasługi dla pożarnictwa 1993 r., Odznaka Honorowa za zasługi dla Oświaty 1998 r., Srebrna Odznaka „Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej” 1998 r., Statuetka Uskrzydłony za osiągnięcia w pracy samorządowej – 2003 r. W plebiscycie „Gazety Krakowskiej” tytuł honorowy Najlepszego Wójta Małopolski roku 2003. W latach 2002 i 2005 nagrodzony ogólnopolskimi nagrodami programu Czysty Biznes w kategorii Zielone Parki Przedsiębiorczości, Nagroda Krakowski Dukat 2007 w kategorii samorządowy kreator przedsiębiorczości.

Wdowiec.

Nowacki Stanisław

BL Urodził się 12 września 1956 r. w Trzemeśni. Nauczyciel, burmistrz Miasta i Gminy Myślenice (1992–1998) oraz radny Rady Powiatu Myślenickiego (1998–2006). Był współzałożycielem i przewodniczącym Związku Gmin Dorzecza Górnej Raby i Krakowa w Mszanie Dolnej (1994–2007). Współtworzył Komitet Obywatelski „S” Ziemi Myślenickiej.

Jest absolwentem Wydziału Geograficzno-Biologicznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie (1979), po którego ukończeniu pracował jako nauczyciel biologii w Zbiorczej Szkole Gminnej w Myślenicach (1979–1981). W 1980 r. wstąpił do NSZZ „Solidarność”. Był założycielem koła i inicjatorem powstania Komisji Zakładowej w ZSG, wszedł też do Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej w Myślenicach, gdzie był odpowiedzialny za struktury „S” w oświacie. Jesienią 1980 r. wziął udział w strajku pracowników zakładów „Pomod” w Myślenicach. Organizował pomoc dla rodzin osób internowanych. W 1981 r. zrezygnował z pracy w oświacie i został laborantem; najpierw w ZOZ nr 5 w Myślenicach (do 1984 r.), a później w Spółdzielni Inwalidów „Raba” w Myślenicach, gdzie kierował pracownią ana-

lityczną (1984–1992). Od 1990 r. do czasu objęcia funkcji burmistrza był członkiem Zarządu Regionu Małopolska NSZZ „Solidarność”. Obecnie jest prezesem Zarządu w Ośrodku Sportu Turystyki i Rekreacji w Niepołomicach sp. z o.o.

Jako burmistrz podjął szereg działań z zakresu ochrony środowiska, zwłaszcza na rzecz rozbudowy sieci kanalizacji. Był orędownikiem wprowadzenia zmian zmierzających do jak najlepszej ochrony Zbiornika Dobczyckiego i rzeki Raby. W 2001 r. odznaczony został Srebrnym Krzyżem Zasługi.

WS

Nowak Józef

Urodził się 21 lutego 1953 w Limanowej. Inżynier rolnik, wójt gminy Trzciana (od 1995 r.), a wcześniej wójt Żegociny (1990–1995). Członek Zarządu Związku Gmin Dorzecza Dolnej Raby (1998–2006).

Ukończył Akademię Rolniczą w Krakowie (1978), po której rozpoczął pracę jako zastępca kierownika Spółdzielni Kółek Rolniczych (1978–1980). Przez kolejne trzy lata był sekretarzem w Zarządzie Gminnym Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego w Żegocinie, by w 1983 r. zostać nauczycielem zawodu w Zespole Szkół Rolniczych w Dąbrowicy (1983–1990).

Był głównym inicjatorem reaktywowania gminy Trzciana (1995), stanowiącej wcześniej sołectwo gminy Żegocina. Należy do PSL, jest również członkiem Stowarzyszenia Rozwoju Wsi Kamionna (od 1998 r.).

Jest żonaty i ma troje dzieci.

WS

Nowak Ryszard

Urodził się 12 września 1962 r. w Nowym Sączu. Technolog żywienia i mistrz złotniczy, prezydent Nowego Sącza (od 2006 r.), radny Nowego Sącza i członek Zarządu Miasta (1994–2001). W latach 2001–2005 był posłem na Sejm RP z ramienia Prawa i Sprawiedliwości.

Już jako samorządowiec ukończył zaocznie studia w zakresie public relation. Przez 15 lat śpiewał w chórze parafialnym przy Bazylice św. Małgorzaty w Nowym Sączu, w młodości grał w zespole muzycznym i występował na scenie Teatru Robotniczego im. Bolesława Barbackiego w Nowym Sączu. Działal w Stowarzyszeniu „Civitas Christiana” i w Klubie Inteligencji Katolickiej. W latach 1994–2004 był wiceprezesem klubu MKS Sandecja Nowy Sącz, który – już jako prezydent Nowego Sącza – doprowadził do przekształcenia w klub miejski. Zapoczątkowane przez niego zmiany organizacyjne przyczyniły się do podniesienia poziomu sportowego, co pozwoliło awansować futbolistom Sandecji do I ligi piłki nożnej w 2009 r.

Fundacja Sądecka przyznała mu tytuł Sądeczanina Roku (2009).

Jest żonaty i ma dwoje dzieci.

WS

Nowak Stefan

Rolnik, polityk, samorządowiec, poseł. Urodził się 8 lutego 1939 r. w Przybyławicach, powiat Miechów.

Ukończył technikum rolnicze. Prowadził gospodarstwo rolne, obecnie na emeryturze. Przez trzy kadencje był przewodniczącym rady gminy Gołcza; zasiadał także w Radzie powiatu miechowskiego. Do czerwca 2004 r. był członkiem Zarządu powiatu miechowskiego. Od czerwca 2004 r. do października 2005 r. był posłem na Sejm RP (objął mandat po wyborze Bogdana Pęka do Parlamentu Europejskiego). Kandydował również w wyborach parlamentarnych w 2005 i 2007 r. Od 2006 r. jest radnym województwa małopolskiego; przewodniczy Komisji Ochrony Środowiska i Bezpieczeństwa Publicznego. Od 1998 r. zasiada w Radzie Nadzorczej Krakowskiego Banku Spółdzielczego; jest także członkiem Rady Nadzorczej Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Krakowie. Należy do Polskiego Stronnictwa Ludowego; jest członkiem Zarządu Wojewódzkiego i Rady Naczelnej PSL.

Żonaty, ma dwoje dzieci.

JM

Nowogórska Urszula

Urodziła się 29 września 1978 r. Pielegniarka i studentka politologii na Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie, radna województwa małopolskiego III kadencji (od maja 2010 r. przewodnicząca SWM).

Pracuje jako samodzielny referent w Wydziale Inwestycji Urzędu Gminy w Limanowej. Jest jedną z najmłodszych radnych województwa małopolskiego, wiceprzewodniczącą Komisji Rolnictwa i Modernizacji Terenów Wiejskich, a także członkinią Komisji Ochrony Zdrowia, Komisji Rozwoju Regionalnego i Współpracy Zagranicznej, Komisji Konkursowej ds. remontów i renowacji obiektów znajdujących się w rejestrze zabytków. Zaangażowana w rozwój infrastruktury, szkolnictwa, kultury i zdrowia Ziemi Limanowskiej i Małopolski. Jest członkiem zarządu Lokalnej Grupy Działania „Przyjazna Ziemia Limanowska” oraz kierownikiem zespołu regionalnego „Przyszowanie” z Przyszowej.

Od 2001 roku działa w strukturach Polskiego Stronnictwa Ludowego. Jest prezesem Forum Młodych Ludowców Powiatu Limanowskiego.

Jest zamężna, ma syna i córkę.

WS

Obtułowicz Wojciech

Urodził się 14 lutego 1934 r. w Krakowie. Architekt, radny Miasta Krakowa (1998–2002), architekt Miasta Krakowa i pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Architektury (2000–2001). W RMK przewodniczył Komisji Planowania Przestrzennego, był również przewodniczącym Miejskiej Komisji Urbanistyczno-Architektonicznej (2000–2001).

Jest absolwentem Politechniki Krakowskiej, którą ukończył w 1962 r. Pracę zawodową rozpoczął w krakowskim Miastoprojekcie, gdzie pracował do 1988 r. Założył autorskie biuro projektowe Studio Architektoniczne sp. z o.o., której – z przerwą na pracę w samorządzie – do chwili obecnej jest pracownikiem i prezesem. Był organizatorem seminarium na koncepcję rozwoju Krakowa, uwzględniającą poszanowanie konstytucyjnych praw obywateli i koordynatorem prac nad „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Krakowa” (2000–2001). Był inicjatorem konkursów i przewodniczył jury na mosty Zwierzyniecki i Kotlarski w Krakowie.

Jest jednym z najwyżej cenionych polskich architektów i ma w swoim dorobku wiele znanych realizacji, często na-

gradzanych w krajowych i międzynarodowych przeglądach architektonicznych. Był m.in. autorem polskiego pawilonu na Światowej Wystawie Expo Hannover (2000), Muzeum Powstania Warszawskiego w Warszawie (2005), stadionu piłkarskiego Wisły Kraków (1996–2010), hotelu Radisson w Krakowie (2002) mostu na Wiśle w Koszycach (2002), Młodzieżowego Centrum Sportu i Edukacji „Come come Zone” w Nowej Hucie (2009) oraz obiektów sądowych (Okręgowy w Krośnie – 1998, Okręgowy w Krakowie – 1999, Apelacyjny i Okręgowy w Łodzi – 2010) i zespołów mieszkaniowych (Stara Miłósna k. Warszawy – 2000). Był w gronie redaktorów książek „Moderniści Krakowscy”, „Moderniści 2000”.

Odnaczony został Złotym Krzyżem Zasługi (2003). Za Muzeum Powstania Warszawskiego, na którego projekt wygrał ogólnopolski konkurs, odebrał nagrodę I stopnia Ministra Budownictwa (2006). Jest laureatem plebiscytu „Kraków mój dom” w kategorii architektura użyteczności publicznej (za trybuny stadionu Wisły Kraków, 2007) oraz Honorowej Ogólnopolskiej Nagrody SARP za całokształt twórczości architektonicznej (1998) i Złotej Odznaki Ministra Budownictwa „Zasłużony dla budownictwa i materiałów budowlanych”. W 1983 r. Minister Kultury przyznał mu Status Twórcy. Należy do Stowarzyszenia Architektów Polskich (SARP) oraz Małopolskiej Izby Architektów.

Jest żonaty i ma jedną córkę.

WS

Okoński Jan

Urodził się 7 maja 1953 r. w Krakowie. Przedsiębiorca, wieloletni radny Miasta Krakowa (1990–2006), a w niej przewodniczący Komisji Mienia i Rozwoju Gospodarczego i wiceprzewodniczący Komisji Sportu. Aktualnie jest Pełnomocnikiem Prezydenta Miasta Krakowa ds. Rozwoju Przedsiębiorczości, odpowiedzialnym za kontakty z jednostkami samorządu gospodarczego oraz organizacjami wspierającymi rozwój gospodarczy miasta. W latach 1993–1997 był posłem na Sejm RP.

Pochodzi z rodziny o bardzo bogatych tradycjach kupieckich. Przez wiele lat kierował Kongregacją Kupiecką w Krakowie – był jej prezesem i wiceprezesem, obecnie jest honorowym prezesem. Jest też – od 1976 r. – członkiem Towarzystwa Strzeleckiego Krakowskie Bractwo Kurkowe (Król Kurkowy w okresie 2009–2010), a także członkiem założycielem Fundacji Kultury Miasta Krakowa, wiceprezesem Stowarzyszenia SKS Cracovia oraz członkiem wspierającym Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej.

Brał udział w procesach komunalizacji i prywatyzacji mienia. Przyczynił się do przekształcenia placów targowych w prężnie działające spółki kupieckie,

a także do znacznej poprawy w infrastrukturze sportowej Krakowa. Czynił starania o wpisanie budowy stadionów Cracovii i Wisły Kraków na listę inwestycji miejskich.

Jest posiadaczem Złotego Krzyża Zasługi, a także Złotej Kogi Krakowskiej Kongregacji Kupieckiej (z numerem 1).

Zonaty, ma czworo dzieci.

WS

Olearczyk Kazimierz

Urodził się 23 listopada 1959 r. w Bolesławiu. Od 1990 r. nieprzerwanie pełni funkcję wójta gminy Bolesław.

Jest głównym inicjatorem działań mających na celu rozwój gminy Bolesław, jak również całego powiatu dąbrowskiego. Gmina znacząco poprawiła infrastrukturę w zakresie ochrony środowiska oraz drogownictwa. Wybudował i gruntownie zmodernizował wiele obiektów oświatowych i ochrony zdrowia. W 2008 r. była w czołówce gmin wiejskich w zakresie pozyskiwania środków finansowych w przeliczeniu na jednego mieszkańca. K. Olearczyk w bezpośredni sposób angażował się w prace ratunkowe przy częstych w ostatnich latach w powiecie dąbrowskim powodziach i podtopieniach.

Odnaczony został Srebrnym Krzyżem Zasługi (2001), Srebrnym (1998) i Brązowym Medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju” (1986). W uznaniu za działalność na rzecz Ochotniczych Straży Pożarnych wyróżniony został Złotym Medalem „Za zasługi dla pożarnictwa” oraz medalem honorowym im. Bolesława Chomicza.

WS

Olejarz Roman

Samorządowiec, mgr inż. metalurg. Urodził się 19 lutego 1953 r. w Oświęcimiu.

W 1978 r. ukończył Wydział Metalurgiczny Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie; ponadto ukończył studia podyplomowe w Politechnice Śląskiej. Po studiach pracował jako technolog w zakładach przemysłowych w Chrzanowie i Kętach. W latach 1982–1990 był kierownikiem wydziału i zastępcą dyrektora w Krakowskim Przedsiębiorstwie Ceramiki Budowlanej Oddział w Kętach. W latach 1994–2002 był radnym miasta Kęty. W latach 1990–1994 był zastępcą burmistrza, a od 1994 r. jest burmistrzem Gminy Kęty. Doprowadził do rozbudowy i modernizacji infrastruktury drogowej (m.in. budowa obwodnicy), szeregu inwestycji z zakresu ochrony środowiska (oczyszczalnia ścieków, ekologiczne składowisko odpadów) oraz infrastruktury szkolnej i budynków użyteczności publicznej. Za powyższe osiągnięcia gmina była honorowana wieloma wyróżnieniami m.in. nagrodą NFOŚiGW w konkursie na zagospodarowanie odpadów na terenach wiejskich w województwie małopolskim (1999), nagrodą I edycji konkursu Ekologiczna Gmina

Województwa w kategorii Grand Prix (2006) oraz została laureatem Rankingu Samorządów „Rzeczpospolitej” w kategorii „Najlepsza gmina miejska” (2007). Od 1999 r. jest przewodniczącym Rady Społecznej Gminnego Zakładu Opieki Zdrowotnej, od 2003 r. jest członkiem zarządu „Euroregionu Beskidy”, a od 2009 r. jest wiceprzewodniczącym Lokalnej Grupy Działania „Dolina Soły”. Od 2001 r. jest prezesem zarządu miejsko-gminnego Ochotniczej Straży Pożarnej RP. Odznaczony m.in. Brązowym Medalem „Za zasługi dla obronności kraju” (1993) oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2006).

Żonaty, ma córkę i syna.

JM

Oleksy Józef

Samorządowiec, technik budowlany. Urodził się 2 kwietnia 1960 r. w Męcinie koło Limanowej.

W 1979 r. ukończył technikum budowlane w Nowym Sączu. Od 1987 r. prowadzi własne gospodarstwo rolne, specjalizujące się w drobiarstwie. W latach 1990–1998 był przewodniczącym Rady Nadzorczej Rejonowej Spółdzielni Zaopatrzenia i Zbytu w Limanowej, a od 1991 r. jest przewodniczącym Rady Nadzorczej Banku Spółdzielczego w Limanowej. Od 1990 r. jest radnym gminy Limanowa; jednocześnie piastuje funkcję przewodniczącego rady gminy. W 2001 r. bez sukcesu startował w wyborach do Senatu. Należy do Związku Hodowców i Producentów Drobiu w Krakowie. Jest również działaczem lokalnych struktur Polskiego Stronnictwa Ludowego. Odznaczony m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi (2002).

JM

Olszowska-Urban Jadwiga

Samorządowiec, działaczka oświatowa. Urodziła się 26 września 1956 r. w Trzebini.

W 1981 r. ukończyła filologię polską na Uniwersytecie Jagiellońskim; jest ponadto absolwentką kursów doskonalących zakresu edukacji i zarządzania oświatą. W latach 1984–1997 była dyrektorem Młodzieżowego Domu Kultury w Trzebini. Od 1997 do 1999 r. pracowała jako sekretarz gminy w Urzędzie Miejskim w Libiążu, a następnie w Młodzieżowym Domu Kultury w Trzebini jako trener. W latach 1999–2004 pracowała dla Międzynarodowej Sieci Partnerstwa Lokalnego Departamentu Pracy USA dla krajów Europy Środkowej i Wschodniej we wdrażaniu Programu Partnerstwa Lokalnego na Ukrainie, w Polsce, Macedonii, Rumunii, Bułgarii i Węgrzech; pracowała jako koordynator lub ekspert w szeregu projektach i programach regionalnych realizowanych przez Bank Światowy czy ze środków unijnych. Była zastępcą dyrektora Europejskiego Instytutu Partnerstwa i Współpracy Małopolskiej Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Tarnowie.

W latach 1998–2002 była radną powiatu chrzanowskiego; m.in. przewod-

niczyła Komisji Rodziny, Pomocy Społecznej i Przeciwdziałaniu Bezrobociu. Od 2002 do 2006 r. piastowała mandat radnej województwa małopolskiego. Jest członkiem Stowarzyszenia Rozwoju Ziemi Chrzanowskiej „Nasz Powiat”, Stowarzyszenia Rozwoju Zawodowego Śląska i Małopolski oraz Stowarzyszenia „My Kobiety”. Od 1980 r. była członkiem NSZZ „Solidarność”.

JM

Orliński Czesław

Działacz samorządowy, nauczyciel. Urodzony 24 kwietnia 1942 r. w Szczekocinach.

Ukończył studia z geografii w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie. Do 2001 r. pracował jako nauczyciel w Zespole Szkół w Szczekocinach, obecnie na emeryturze. W latach 1994–2010 był radnym gminy Szczekociny, za co w 2007 r. został uhonorowany Medalem „Swojemu Obywatelowi w Uznaniu Zasług Miasto i Gmina Szczekociny”. Od 1992 r. jest członkiem Zarządu Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski; ponadto jest prezesem Towarzystwa Kulturalnego im. Tadeusza Kościuszki w Szczekocinach. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi (1993) oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2000).

Żonaty, ma córkę.

JM

Ormanty Augustyn

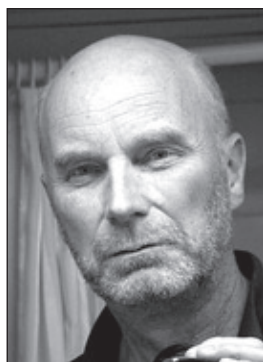
Samorządowiec, nauczyciel, mgr inż. zootechnik. Urodził się 28 sierpnia 1955 r. w Nowym Sączu.

W 1979 r. ukończył Akademię Rolniczą w Krakowie; w 2002 r. obronił na niej doktorat. W latach 1980–1982 pracował jako nauczyciel w Zespole Szkół Rolniczych w Radoczy, a następnie jako zastępca naczelnika gminy Kalwaria Zebrzydowska. Od 1990 r. do dnia dzisiejszego jest burmistrzem Kalwarii Zebrzydowskiej. Doprowadził do modernizacji infrastruktury technicznej w mieście, gazyfikacji, zwodociągowania i skanalizowania gminy (wraz z budową oczyszczalni ścieków) oraz rozbudowy placówek oświatowych i zdrowia. Jest członkiem Polskiego Stronnictwa Ludowego. Ogłosił szereg publikacji z zakresu samorządu oraz historii powiatu wadowickiego.

Żonaty, ma córkę.

JM

Ostrowski Jan

Nauczyciel akademicki, profesor, historyk sztuki, samorządowiec. Urodził się 12 czerwca 1947 r. w Krakowie.

W 1970 r. ukończył historię sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim. W 1972 r. doktoryzował się na Uniwersytecie w Nancy (nostryfikacja na UJ – 1974). Od 1982 r. doktor habilitowany, od 1992 r. profesor. Od 1973 r. jest pracownikiem UJ, obecnie kierownikiem Pracowni Badań nad Sztuką Ziemi Wschodnich Dawnej Rzeczypospolitej w Instytucie Historii Sztuki UJ. Od 1989 r. dyrektor Zamku Królewskiego na Wawelu. Jest członkiem Komitetu Nauk o Sztuce Polskiej Akademii Nauk. Odbił wiele staży zagranicznych. W 1994 r. został odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. W latach 1982, 1986, 1994 otrzymał nagrodę Ministra Edukacji Narodowej. W latach 1998–2002 był radnym województwa małopolskiego z ramienia Unii Wolności.

MH

Ostrowski Maciej

Samorządowiec. Urodził się 16 grudnia 1972 r. w Myślenicach.

Studiował prawo, a w 1998 r. ukończył studia historyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim; jest również absolwentem studiów podyplomowych z zakresu administracji publicznej oraz zarządzania oświatą. W latach 1996–1998 pracował jako nauczyciel historii w Zespole Szkół Rolniczych w Myślenicach. W latach 1998–2002 był zastępcą burmistrza miasta i gminy Myślenice ds. oświaty. W 2002 r. pełnił funkcję przewodniczącego rady miejskiej w Myślenicach, a od marca 2003 r. do dnia dzisiejszego jest burmistrzem Myślenic. Był członkiem Ruchu Społecznego AWS. Opublikował szereg artykułów m.in. na łamach „Gazety Myślenickiej”.

Żonaty, ma dwóch synów.

JM

Owczarski Zbysław Piotr

Posel, nauczyciel, wicemarszałek Województwa Małopolskiego. Urodził się 26 lipca 1963 r. w Kozuchowie koło Nowej Soli.

W 1986 r. ukończył studia na Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie; absolwent studiów podyplomowych z zakresu zarządzania oświatą oraz samorządu terytorialnego. Po ukończeniu studiów pracował w oświacie jako nauczyciel, a następnie dyrektor szkoły podstawowej w Nasiechowicach oraz Gminnego Zespołu Ekonomiczno-Administracyjnego Szkół w Charsznicy. Od 1999 r. pracował na kierowniczych stanowiskach w urzędzie miasta i gminy w Wolbromiu (od 2009 r. na urlopie bezpłatnym w związku z piastowaniem mandatu poselskiego). W latach 2002–2007 był wicemarszałkiem województwa małopolskiego. Od 2006 r. jest radnym województwa małopolskiego. Startował w wyborach Sejmu w 2007 r. Mandat poselski objął 29 czerwca 2009 r. w następstwie wyboru Zbigniewa Ziobro do Parlamentu Europejskiego. Był członkiem Porozumienia Centrum, obecnie należy do Prawa i Sprawiedliwości.

Żonaty, ma dwójkę dzieci.

JM

Pachowicz Stanisław

Samorządowiec, mgr inż. Urodził się 8 maja 1947 r. w Tymbarku.

Ukończył studia z zakresu ogrodnictwa na Akademii Rolniczej w Krakowie. Pracował m.in. jako prezes i dyrektor Spółdzielni Mleczarskiej w Limanowej oraz inspektor w urzędzie wojewódzkim w Krakowie. W latach 1985–1988 był sołtysem wsi Tymbark, a w latach 1994–1997 radnym gminy Tymbark.

Od 1997 r. piastuje urząd wójta Tymbarku. Udało mu się doprowadzić do odbudowy infrastruktury wodociągowej, kanalizacyjnej i drogowej po powodzi w 1997 r., a dzięki pozyskaniu środków z funduszy PHARE i SAPARD wybudował przedszkole samorządowe z basenem rehabilitacyjnym; udało mu się również pozyskać środki na ustabilizowanie osuwiska w Tymbarku i likwidację jego skutków. Osiągnięcia te spotkały się z uznaniem, dzięki czemu w 1997 r. gmina Tymbark uzyskała tytuł „Gminy najsukceszniej pozyskującej środki pozabudżetowe w województwie nowosądeckim” oraz dwukrotnie była laureatem rankingów samorządów „Rzeczpospolitej”. Sam wójt został w 2006 r. nagrodzony tytułem Wójta Małopolski (organizatorem plebiscytu była „Polska Gazeta Krakowska”).

W latach 1980–1981 był działaczem NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych. Przez szereg lat był prezesem Klubu Sportowego „Harnaś” w Tymbarku. Odznaczony m.in. Złotym Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa” (1999), Złotym Medalem „Za Zasługi dla Ligi Obrony Kraju” (2003) oraz Złotym Medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju” (2004).

Żonaty, ma dwie córki.

JM

Pakoński Krzysztof

Urodził się 20 września 1947 r. w Krakowie. Inżynier, wiceprezydent Krakowa (1992–1998) oraz radny Miasta Krakowa (1990–1994).

Ukończył Politechnikę Krakowską (1971) oraz Politechnikę Śląską w Gliwicach (1979). Posiada tytuł dr. nauk technicznych (praca z zakresu energetyki, obroniona na Wydziale Mechanicznym Energetycznym PŚ), a także certyfikaty CIA (certyfikowany audytor wewnętrzny, 2005) i CISA (certyfikowany audytor systemów informatycznych, 2010). Przed przejściem do pracy w samorządzie był inżynierem badawczym – adiunktem w Instytucie Fizyki Jądrowej w Krakowie i kierownikiem zespołu budowy aparatury (1985–1992). W 1998 r. objął funkcję dyrektora ds. Koordynacji Programu „Zarządzanie Finansowe” w projekcie LGPP (Local Government Partnership Program), finansowanym przez USAID (do 2000 r.), a następnie konsultanta w programie Banku Światowego „Cities of Change” dla Miast Europy Środkowo-Wschodniej (1999–2003). Był także dyrektorem krakowskiego biura Agencji Rozwoju Komunalnego, odpowiedzialnym za metodykę i wdrożenie budżetu zadaniowego (1996–1997) oraz konsultantem

w programie PAOW (Program Aktywizacji Obszarów Wiejskich). Odbił wiele wykładów, seminariów i konsultacji w zakresie budżetu zadaniowego i audytu wewnętrznego w ramach Europejskiego Instytutu Administracji Publicznej, Oddział w Warszawie (2007–2010). Od 2004 r. jest audytorem generalnym (dyrektorem Zespołu Audytu Wewnętrznego) Urzędu Miasta Krakowa.

Odnaczony Złotym Krzyżem Zasługi (2005). Należy do Stowarzyszenia Instytut Auditorów Wewnętrznych „IIA Polska” oraz Stowarzyszenia „The Information Systems Audit and Control Association”.

Jest żonaty, ma dwóch synów.

WS

Paluch Anna

Poseł, pracownik samorządowy, mgr inż. geodeta. Urodziła się 31 marca 1960 r. w Nowym Targu.

Jest absolwentką Wydziału Geodezji Górniczej Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie (1983). W latach 1983–1990 pracowała w Okręgowym Przedsiębiorstwie Geodezyjno-Kartograficznym. W latach 1988–1989 pełniła funkcję wiceprezesa oddziału Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w Krościenku. Była też dyrektorem Szkolnego Ośrodka Wypoczynkowego „Orle Gniazdo” w Sromowcach Wyżnych. Od 1990 do 2004 r. prowadziła działalność gospodarczą w formie Biura Usług Geodezyjnych Kartograficznych w Krościenku.

W latach 1990–1994 sprawowała mandat radnej w Radzie Gminy Krościenko, od 1990 do 1992 r. była wiceprzewodniczącą Rady, przewodniczyła pracom Komisji Gospodarki Przestrzennej, Budownictwa i Ochrony Środowiska oraz Komisji Statutowej. W latach 1991–1994 była delegatem gminy Krościenko do Sejmiku Samorządowego Województwa Nowosądeckiego. W latach 1999–2003 pracowała jako kierownik Biura Promocji, Rozwoju i Współpracy w starostwie powiatowym

w Nowym Targu. Od 2002 do 2005 r. była radną województwa małopolskiego; przewodniczyła pracom Komisji Rozwoju Regionu, Promocji i Współpracy z Zagranicą. W wyborach parlamentarnych w 2001 r. bez sukcesu kandydowała do Sejmu z listy Prawa i Sprawiedliwości, dopiero w wyborach w 2005 r. została wybrana na posła Sejmu RP V kadencji w okręgu nowosądeckim. Powtórnie uzyskała mandat poselski w wyborach parlamentarnych w 2007 r. Brała udział w pracach takich komisji sejmowych, jak m.in.: Komisja Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, Komisja Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej oraz Komisja Infrastruktury. Czynna w Niezależnym Zrzeszeniu Studentów, od 1989 r. była członkiem NSZZ „Solidarność”. W latach 1991–2001 należała do Porozumienia Centrum: była prezesem Zarządu Wojewódzkiego PC w Nowym Sączu oraz członkiem Naczelnej Rady Politycznej tej partii; od 2001 r. należy do Prawa i Sprawiedliwości.

Stan wolny.

JM

Pantera Jerzy

Samorządowiec, nauczyciel. Urodził się 14 kwietnia 1951 r. w Tarnowie.

Jest absolwentem fizyki na UJ (1974) oraz studiów podyplomowych w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie (1983). W latach 1974–1991 związany był z Zespołem Szkół Technicznych w Tarnowie-Mościcach najpierw jako nauczyciel, od 1983 do 1987 r. wicedyrektor, a w latach 1990–1991 dyrektor. W latach 1991–1994 był nauczycielem w III Liceum Ogólnokształcącym w Tarnowie. W latach 1994–1998 pełnił urząd wicekuratora w Kuratorium Oświaty w Tarnowie. W 1998 r. rozpoczął pracę jako dyrektor w Zespole Szkół Mechanicznych w Tarnowie. W tym samym roku został zastępcą burmistrza gminy Żabno.

W latach 1998–2002 był radnym województwa małopolskiego; pełnił funkcję zastępcy przewodniczącego Komisji Edukacji, Kultury Fizycznej i Turystyki. W 2001 r. bez sukcesu ubiegał się o mandat poselski z listy UW. Członek Związku Nauczycielstwa Polskiego do 1994 r., działacz Szkolnego Związku Sportowego i Gminnego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP w Żabnie, członek Stowarzyszenia „Cyfrowa Galicja”. Był członkiem Unii Wolności oraz Partii Demokratycznej. Uhonorowany m.in. Nagrodą Ministra Oświaty i Wychowania (1979), Brązowym Krzyżem Zasługi (1979) oraz Srebrną Odznaką „Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej” (1995).

Żonaty, ma troje dzieci.

JM

Patalita Tadeusz

Samorządowiec. Urodził się 29 października 1957 r. w Gdowie.

W latach 1990–1992 radny Miasta i Gminy Mszana Dolna z ramienia Komitetu Obywatelskiego „Solidarność”, w latach 1992–2002 zastępca wójta gminy Mszana Dolna, od 2002 r. wójt gminy Mszana Dolna, w latach 1994–1998 radny Sejmiku Województwa Nowosądeckiego, od 1998 r. radny województwa małopolskiego.

W latach 1988–1992 kierowca w Rejonowej Kolumnie Transportu Sanitarnego w Rabce.

Osiągnięcia w pracy samorządowej: wybudowanie szkół podstawowych i gimnazjum, wybudowanie sal gimnastycznych przy szkołach podstawowych i gimnazjach, wybudowanie dwóch boisk sportowych „Orlik”, kompleksowa termomodernizacja 24 obiektów publicznych, wybudowanie kanalizacji w miejscowości Kasinka Mała, kontynuowana jest budowa kanalizacji w miejscowościach Łostówka i Raba Niżna.

Inicjator powstania NSZZ „Solidarność” oraz współzałożyciel Komitetu Obywatelskiego „Solidarność” w Rabce – 1989 r., prezes Zarządu Miejsko-Gminnego OSP w Mszanie Dolnej od 1998 r.,

inicjator podpisania w 2009 r. umowy o współpracy Gminy Mszana Dolna z Gminą Żakowce z Republiki Słowackiej, inicjator i organizator Złotu Szlakami Papieskimi w Gorcach i Beskidzie Wyspowym od 2006 (obecna nazwa „Gorczańskie Spotkanie z Janem Pawłem II w Lubomierzu-Rzekach”).

Odnaczony: w 2004 r. Srebrnym Krzyżem Zasługi, w 2005 r. Brązowym Medalem „Za zasługi dla pożarnictwa”, w 2006 r. Zasłużony dla Transportu, w 2006 r. Zasłużony dla Polskiego Związku Piłki Nożnej, w 2006 r. Zasłużony dla Kultury Polskiej, w 2006 r. Brązową Odznaką PZPN, w 2007 r. Złotym Medalem „Za zasługi dla pożarnictwa”, w 2008 r. Odznaką Honorową „Za zasługi dla turystyki”, w 2010 r. Srebrnym Medalem „Za zasługi dla Policji”.

Żonaty, ma syna i córkę.

BL

Pater Łukasz

Urodził się 11 listopada 1977 r. w Strzelcach Opolskich. Prawnik i politolog, w latach 2002–2006 radny województwa małopolskiego, przewodniczący Komisji Budżetu, Mienia i Finansów Sejmiku (w okresie od grudnia 2005 r. do listopada 2006 r.) oraz członek Komisji Edukacji, Kultury Fizycznej i Turystyki Sejmiku (2002–2006).

Studia na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego ukończył w 2001 r. Trzy lata później obronił pracę magisterską na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego. Odbił też studia podyplomowe z zakresu prawa amerykańskiego zorganizowane przez KUL i Chicago Kent College of Law w 2001 r.

Od 2002 r. pracuje w Zarządzie Głównym Związku Nauczycielstwa Polskiego w Warszawie, gdzie jest starszym specjalistą ds. prawnych.

Jest żonaty, ma syna.

WS

Pawlak Marcin

Urodził się 22 października 1950 roku w Myślenicach. Inżynier elektryk, burmistrz Miasta i Gminy Dobczyce (1990–1998 i od 2002 r.), radny MiG Dobczyce (1990–1998), a w I kadencji samorządu wojewódzkiego (1998–2002) radny województwa małopolskiego oraz członek Zarządu Województwa Małopolskiego. W latach 1994–1998 był członkiem prezydium Sejmiku Województwa Krakowskiego. Od 2007 r. jest wiceprezesem Zarządu Związku Gmin Dorzecza Górnej Raby i Krakowa. W 1989 r. stanął na czele Komitetu Obywatelskiego „Solidarność” w Dobczycach, którego był założycielem.

Ukończył Akademię Górniczo-Hutniczą w Krakowie. Zanim podjął pracę w Krakowskich Zakładach Elektronicznych Unitra-Telpod (1973–1983) pracował w krakowskim MPO (1969–1970) oraz Hucie im. Lenina (1972–1973). W międzyczasie odbył też zasadniczą służbę wojskową (1970–1972). W 1983 r. założył prywatną firmę elektrotechniczną, którą kierował do 1990 r.

W okresie sprawowania przez niego funkcji burmistrza, Dobczyce oraz pozostałe sołectwa zmieniły swoje oblicze, a gmina stała się jedną z wiodących i naj-

lepiej rozwiniętych w Małopolsce. Udało się to osiągnąć m.in. dzięki zaktywizowaniu mieszkańców oraz ożywieniu przedsiębiorczości. Doprowadził do utworzenia strefy przemysłowej, w której – pomimo niekorzystnego ukształtowania terenu i ograniczonej dostępności komunikacyjnej – zainwestowało wiele znanych firm. Inwestorzy docenili nie tylko konkurencyjne warunki funkcjonowania, ale również otwartość samorządu na potrzeby i oczekiwania przedsiębiorców. Obecnie przedsiębiorstwa, które działają w strefie (część gruntów stanowi podstrefę SSE „Krakowskiego Parku Technologicznego”), stanowią podstawę bytu i rozwoju nie tylko gminy Dobczyce i gmin ościennych, ale również miejscowości położonych poza powiatem myślenickim.

WS

Pazdan Władysław

Samorządowiec, mgr inż. zootechnik.
Urodzony 14 lutego 1951 r.

W 1985 r. ukończył wyższe studia inżynierskie na Akademii Rolniczej w Krakowie na wydziale zootechnicznym. Od 1992 r. zastępca wójta gminy Limanowa, od 2001 r. wójt gminy Limanowa. W latach 1970–1975 pracownik Powiatowej Rady Narodowej w Krakowie jako agronom w RSP Libertów, od 1975 r. pracownik Urzędu Miasta i Gminy Limanowa – stanowisko instruktora rolnego w Wydziale Rolnictwa i Leśnictwa, a następnie od 1987 r. kierownik Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa.

Podczas jego kadencji gmina uzyskała szereg wyróżnień i nagród, m. in.: I i II miejsce w rankingu „Profesjonalna Gmina Przyjazna Inwestorom”, Brązowy Laur Edukacji Samorządowej, certyfikat „Gmina Fair Play”, certyfikat w Ogólnopolskiej Akcji Społecznej „Przejrzysta Polska”, wyróżnienie w konkursie „Wzorcowy Urząd” w Małopolsce w 2005 r. oraz uzyskanie tytułu laureata w konkursie „Wzorcowy Urząd Małopolski” w 2006 r., 7. miejsce w Ogólnopolskim Rankingu Samorządów zorganizowanych przez „Rzeczpospolitą” w 2006 r., certyfikat „Gmina otwarta na fundusze strukturalne”, VII

miejsce w „Rankingu Gmin w 2006 r.” prowadzonym przez Związek Powiatów Polskich.

W latach 1991–1994 był przewodniczącym Zarządu Związku Dorzecza Rzeki Łososina, członek Rady Regionalnej Związku Gmin Wiejskich RP.

Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz pięciokrotny laureat plebiscytu na Najlepszego Wójta Małopolski „Gazety Krakowskiej”, Województwa Małopolskiego i Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski o „Kapelusz Wincentego Witosa”, uhonorowany również dyplomem „Europejczyk Roku 2005”.

Żonaty, ma dwóch synów i córkę.

BL

Pelczar Andrzej Maria

Urodził się 12 kwietnia 1937 r. w Gdańsku, a zmarł 18 maja 2010 r. w Krakowie. Matematyk, profesor, działacz niepodległościowy. W latach 1989–1990 był członkiem Małopolskiego i Krakowskiego Komitetu Obywatelskiego.

W 1959 r. ukończył studia w Instytucie Matematyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. W latach 1960–1961 pracował w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, a od 1961 r. na Uniwersytecie Jagiellońskim w Katedrze Analizy. Doktorat uzyskał w 1964 r., habilitował się w 1971 r., a tytuł profesora zwyczajnego otrzymał w 1990 r. Od 1981 do 1984 r. i od 1987 do 1990 r. był dyrektorem Instytutu Matematyki UJ, a od 2000 r. kierownikiem Katedry Równań Różniczkowych. W latach 1984–1987 był prorektorem ds. dydaktyczno-wychowawczych, a w latach 1990–1993 rektorem Uniwersytetu Jagiellońskiego. Był członkiem Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, gdzie w latach 1993–1996 pełnił funkcję wiceprzewodniczącego a od 1996 do 2002 r. przewodniczącego.

Ogłosił około 100 prac z zakresu matematyki, filozofii i organizacji szkolnictwa. Jego osiągnięcia naukowe, prestiż i autorytet były powszechnie znane

w międzynarodowym środowisku matematycznym. Był jednym z założycieli Europejskiego Towarzystwa Matematycznego. Wypromował imponującą liczbę doktorów, z których część habilitowała się i otrzymała z rąk Prezydenta RP tytuł profesora zwyczajnego. Doprowadził do powierzenia Krakowowi organizacji odbywającego się co cztery lata europejskiego kongresu matematycznego w 2012 r.

Przez dwie kadencje kierował pracami Polskiego Towarzystwa Matematycznego, należał też do prestiżowego American Mathematical Society i wielu innych organizacji naukowych. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim (1981) oraz Oficerskim (1993) Orderu Odrodzenia Polski. Tuż przed śmiercią odebrał z rąk rektora UJ tytuł doktora h.c. Był opiekunem Bratniej Pomocy Akademickiej im. Św. Jana z Kęt.

Był wdowcem, jego żona kilkanaście lat wcześniej zginęła tragicznie w górach.

WS

Pęk Bogdan

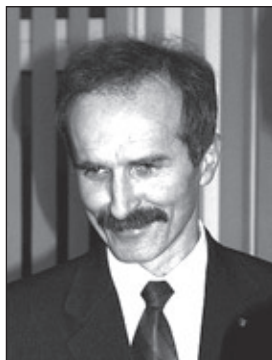
Samorządowiec, polityk, mgr inż. Urodził się 8 kwietnia 1953 r. w Krakowie.

Ukończył studia na Wydziale Zootechnicznym Akademii Rolniczej w Krakowie. Następnie pracował na kierowniczych stanowiskach w Tuczarni Przemysłowej w Tomaszowicach oraz Spółdzielni Kółek Rolniczych w Zielonkach. Był działaczem pierwszej „Solidarności”. W latach 1986–1990 był radnym Gminnej Rady Narodowej w Zielonkach. W 1998 r. został wybrany radnym województwa małopolskiego, jednak po kilku miesiącach złożył rezygnację, która została przyjęta z dniem 1 marca 1999 r. W latach 1993–2004 był posłem na Sejm RP. W latach 2004–2009 był posłem Parlamentu Europejskiego. Od 1984 r. był członkiem Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego. W latach 1992–2000 prezes Zarządu Wojewódzkiego PSL w Krakowie; w latach 1988–2002 był członkiem Rady Naczelnej, a latach 1996–1997 wiceprezesem PSL. W latach 2003–2005 członek Ligi Polskich Rodzin, od 2005 r. Forum Polskiego, a następnie Naprzód Polsko. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi (1986).

Zonaty, ma syna i córkę.

JM

Piaśnik Adam

Samorządowiec, technik elektronik. Urodził się 15 lipca 1961 r. w Jerzmanowicach.

W 1980 r. ukończył Zespół Szkół Łączności w Krakowie. Pracował jako elektronik w Krakowskim Przedsiębiorstwie Robót Komunikacyjnych oraz w Polskich Kolejach Państwowych. W latach 1998–2006 był radnym powiatu krakowskiego, a od 2006 r. pełni funkcję wójta gminy w Jerzmanowicach-Przegoni. Pełni również funkcję prezesa Fundacji Ziemi Krakowskiej im. Jana Śroczyńskiego, która w 2003 r. została uhonorowana nagrodą „Pro Publico Bono” w kategorii inicjatywy na rzecz kultury i dziedzictwa narodowego. W 2001 r. kandydował w wyborach do Sejmu. Jest członkiem NSZZ „Solidarność” oraz Prawa i Sprawiedliwości.

Jest kawalerem.

JM

Pieczkowska Zofia

Urodziła się 12 grudnia 1943 r. w Sokalu n. Bugiem. Inż. budownictwa lądowego ze specjalnością drogi, mosty, lotniska. Radna Nowego Sącza (1998–2002, 2006–2010), wiceprezydent Nowego Sącza (2002–2006).

Córka Janusza Pieczkowskiego, przewodniczącego prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Nowym Sączu (1956–1975) i wicewojewody nowosądeckiego, współtwórcy tzw. eksperymentu sądeckiego.

Ukończyła Politechnikę Krakowską, pracowała w Miejskiej Służbie Drogowej, następnie w Wojewódzkim Biurze Projektów (1972–1990). Wiele sądeckich ulic, w tym również Rynek Maślany, wybudowano według jej projektów.

Działała w opozycji solidarnościowej w Nowym Sączu. W 1990 r. rozpoczęła działalność samorządową, najpierw jako delegat pełnomocnika rządu ds. reformy samorządu terytorialnego w województwie nowosądeckim (do 1992 r.), następnie pełnomocnik wojewody nowosądeckiego ds. współpracy z samorządami (do 1998).

Twórczyni Stowarzyszenia „Sądecki Dialog”; współzałożycielka Towarzystwa Przyjaciół Chorych „Sądeckie Hospicjum”, z którego ramienia odwiedzała

chorych na nowotwora w fazie terminalnej. W pierwszej połowie lat 90. należało kolejno do ROAD, UD, UW. Mandat radnego zdobywała z list niepartyjnych, a w Radzie Miasta Nowego Sącza zasiadała jako radna niezależna.

Niezamężna.

HSZ

Piekarz Tadeusz

Urodził się 27 października 1941 r. w Krakowie, a zmarł 1 marca 2005 r. Ekonomista, wojewoda krakowski w latach 1990–1995 (przez krótki okres czasu wojewoda pełnił również funkcję prezydenta Krakowa). Współtwórca Komitetu Obywatelskiego Solidarności w Krakowie.

Studia ukończył na krakowskiej Akademii Ekonomicznej (1967). W 1976 r. ukończył ponadto Podyplomowe Studium Doskonalenia Kadr Kierowniczych. Od początku swojego życia zawodowego związany był z Wytwórnią Sprzętu Komunikacyjnego – Państwowych Zakładów Lotniczych w Krakowie, gdzie jako ekonomista pracował we wszystkich działach ekonomicznych. Był kierownikiem działu planowania, a następnie głównym specjalistą ds. kooperacji i zarządzania, dochodząc w 1989 r. do stanowiska dyrektora naczelnego. Działał w „Solidarności”, od września 1980 r. był członkiem Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego związku w Krakowie, a później Zarządu Regionu Małopolskiego „Solidarności”. W stanie wojennym brał udział w pracach struktur podziemnych „Solidarności”, za co był internowany i kilkakrotnie zatrzymywany i poddany rewizjom przez Służbę Bezpieczeństwa.

Jednym z jego najważniejszych osiągnięć było stworzenia apolitycznej administracji regionalnej. Piastując swój urząd, stworzył nowy wizerunek wyższego urzędnika nadając mu oblicze bardziej przyjazne człowiekowi nierozeralnie związanego z jego potrzebami. Angażował się m.in. w odnowienie Teatru im. Słowackiego, odbudowę po pożarze budynku Filharmonii Krakowskiej, dokończenie budowy Szpitala Rydygiera w Nowej Hucie i Centrum Rehabilitacyjnego na Woli Justowskiej, ratowanie kopalni w Wieliczce. Utworzył kilka domów pomocy społecznej. Za jego kadencji Balice stały się portem lotniczym o europejskim znaczeniu. Sensownie wykorzystując amerykańską pomoc udało mu się uruchomić system monitoringu i zmniejszyć o połowę zanieczyszczenie powietrza. W 1995 r. został wyróżniony tytułem Krakowianina Roku, a w 1997 r. Medalem Św. Brata Alberta. Był również honorowym obywatelem Sułkowic, a także kawalerem Zakonu Rycerskiego Grobu Bożego w Jerozolimie.

WS

Pieronek Mieczysław

W 2008 r. został wyróżniony złotym medalem „Za zasługi dla obronności kraju”, a rok później prezydent Lech Kaczyński odznaczył go Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

WS

Urodził się 3 kwietnia 1932 r. w Radziechowach na Żywiecczyźnie. Inżynier mechanik, w latach 1990–1999 pierwszy po przemianach ustrojowych sekretarz Miasta Krakowa. Brat biskupa Tadeusza Pieronka, byłego sekretarza generalnego Episkopatu Polski i byłego rektora Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie.

Ukończył studia w 1963 r. Jeszcze w ich trakcie otrzymał pracę w laboratorium badań budowy w Instytucie Mechanicznym Budowli Politechniki Krakowskiej im. T. Kościuszki. W instytucie przeszedł wszystkie stopnie awansu, będąc – w ostatniej fazie zatrudnienia – jego kierownikiem.

Po II wojnie światowej zaangażował się w odrodzenie polskiego harcerstwa, wstępując w 1945 r. do Związku Harcerstwa Polskiego. Cztery lata później, na skutek czystek stalinowskich zmierzających do opanowania ZHP przez władze komunistyczne, został zmuszony do opuszczenia organizacji. W 1993 r. przystąpił do Związku Byłych Więźniów Politycznych Okresu Stalinowskiego, zrzeszającego osoby represjonowane przez władze sowieckie i komunistyczne w latach 1939–1956.

Pietras Jan

Urodził się 1 czerwca 1954 r. w Andrychowie. Nauczyciel, burmistrz Andrychowa od 2002 r., radny Andrychowa wielu kadencji.

Studiował na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej, gdzie uzyskał dyplom inżyniera. Studia magisterskie odbył na Wydziale Mechaniczno-Fizyczno-Technicznym Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie (1989). Tam też ukończył studia podyplomowe z zakresu wychowania technicznego, a później – już po przekształceniu WSP w Akademię Pedagogiczną – z informatyki oraz organizacji zarządzania oświatą. Przez wiele lat był dyrektorem Zespołu Szkół Samorządowych w Zagórniku.

Za jego kadencji wybudowano m.in. małą obwodnicę Andrychowa (duża cały czas jest w budowie), zadbano o uporządkowanie centrum miasta i poprawę układu drogowego, doprowadził do utworzenia w Andrychowie podstrefy Specjalnej Strefy Ekonomicznej „Krakowski Park Technologiczny”.

Jest żonaty i macórkę.

WS

Pilch Jacek Grzegorz

Poseł, samorządowiec. Urodził się 8 maja 1974 r. w Tuchowie.

W 2000 r. ukończył filologię polską na Akademii Pedagogicznej w Krakowie. W latach 1996–1997 był członkiem Rady Studentów Parlamentu Studentów RP. W latach 2000–2005 był prezesem Zarządu Stowarzyszenia Regiony Wspólnej Europy – Małopolska. W latach 2004–2007 był dyrektorem biura europosła Adama Bielana, a w latach 2005–2007 był dyrektorem biura senatora prof. Kazimierza Wiatra. W latach 2006–2007 był radnym Sejmiku Wojewódzkiego; pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Rozwoju Regionalnego i Współpracy z Zagranicą oraz Komisji ds. Euro 2012. Od 2007 r. jest posłem na Sejm RP. Był członkiem Niezależnego Zrzeszenia Studentów. Obecnie należy do Prawa i Sprawiedliwości; jest wiceprezesem Zarządu Okręgu PiS w Tarnowie.

Żonaty, ma syna.

JM

Piś Jerzy

Urodził się 12 kwietnia 1953 r. w Lipnicy Murowanej. Technik mechanik, wójt Lipnicy Murowanej (1994–2002) oraz przewodniczący Rady Gminy (1990–1994).

Ukończył Technikum Mechaniczne w Dębicy (1973), po którym podjął pracę w Zakładzie Przetwórstwa Hutniczego w Bochni, gdzie pracował do roku 1988 z przerwą na służbę wojskową w latach 1977–1979 r. Pracował też w Zakładzie Budowy Maszyn i Aparatury im. Zieleniewskiego w Muchówce na stanowisku starszego mistrza.

Jest żonaty, ma trzech synów i córkę.

WS

Pitala Tadeusz

Samorządowiec. Urodził się 4 stycznia 1958 r. w Sieprawiu.

Ukończył Wydział Mechaniczny Politechniki Krakowskiej. Po studiach pracował w Spółdzielni Kółek Rolniczych w Sieprawiu, a następnie w Spółdzielni Metalowców „Przyszłość” w Świątnikach Górnych. Był współzałożycielem NSZZ „Solidarność” w Świątnikach Górnych oraz jego pierwszym przewodniczącym. W latach 1987–1990 prowadził działalność gospodarczą. Od 1990 r. jest wójtem Sieprawia. W ciągu 20 lat rządów udało mu się doprowadzić do rozbudowy sieci wodociągów i kanalizacji, modernizacji szkół i budynków użyteczności publicznej; z sukcesami utrzymuje również infrastrukturę drogową w dobrym stanie. Jest współtwórcą Związku Gmin Dorzecza Górnej Raby i Krakowa, gdzie obecnie pełni funkcję Przewodniczącego Zgromadzenia Związku. Odznaczony m.in. Brązowym Medalem „Za zasługi dla obronności kraju” (2006), Brązową Odznaką „Zasłużony dla Ochrony Przeciwpozarowej” (2002 i 2005).

Żonaty, ma dwójkę dzieci.

JM

Początek Stanisław

Samorządowiec, mgr inż. rolnictwa. Urodził się 8 stycznia 1951 r. w Luszowicach (pow. Dąbrowa Tarnowska).

Po ukończeniu w 1974 r. studiów na Akademii Rolniczej w Krakowie pracował najpierw jako kierownik gospodarstwa Zakładu Doświadczalnego w Borusowej, a następnie jako kierownik Referatu Rolnictwa, Handlu i Usług w urzędzie miasta i gminy Żabno. W latach 1979–1990 był dyrektorem Wydziału Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej Urzędu Wojewódzkiego w Tarnowie. W latach 1990–1994 pracował jako kierownik oddziału rejonowego Wojewódzkiej Stacji Kwarantanny i Ochrony Roślin w Tarnowie.

Od 1994 r. do dnia dzisiejszego piastuje urząd burmistrza Dąbrowy Tarnowskiej. Doprowadził do rozbudowy i modernizacji sieci wodociągowo-kanalizacyjnej oraz infrastruktury oświatowej i sportowej (m.in. krytej pływalni). Jego gmina z sukcesem aplikowała o dofinansowanie ze środków unijnych remontów zabytków oraz obiektów użyteczności publicznej. Aktywnie wspiera gminne instytucje społeczne (dom dziecka, ośrodek rewalidacyjno-wychowawczy). W latach 1997–1998 był członkiem Rady Nadzorczej

Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Tarnowie. W latach 2003–2006 był członkiem Komisji Wspólnej Samorządów Terytorialnych i Gospodarczych Małopolski; jest wiceprzewodniczącym Stowarzyszenia Samorządów Powiatu Dąbrowskiego. Ponadto jest czynny w organizacjach społecznych i pozarządowych – jest przewodniczącym Stowarzyszenia „Dziś Możesz Pomóc”, wiceprezesem Zarządu Powiatowego Związku Ochotniczej Straży Pożarnej RP oraz członkiem Stowarzyszenia „Pomocna Dłoń”. Odnaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi (2002), Złotym Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa” (1995), Srebrnym Medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju” (2004), Odznaką Honorową PCK II stopnia (2007), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2007) oraz Złotym Znakiem Związku Ochotniczej Straży Pożarnej RP (2009).

Żonaty.

JM

Potaczek Janusz

Samorządowiec, menedżer. Urodził się 15 czerwca 1948 r. w Mszanie Dolnej.

Ukończył Technikum Żeglugi Śródlądowej we Wrocławiu. Od 1969 r. pracował w Spółdzielni Pracy Meblomet w Mszanie Dolnej, a od 1975 r. był prezesem Spółdzielni „Zdrój”. W latach 1977–1990 był dyrektorem Zakładu Produkcji Pomocniczej w Porębie Wielkiej, a następnie prowadził działalność gospodarczą. Od 1998 r. jest wójtem gminy Niedźwiedź. Udało mu się zacieśnić współpracę z samorządami słowackimi. Ponadto jest zaangażowany w zagadnienia związane z budową geotermalnych basenów solankowych w Porębie Wielkiej. Doprowadził do modernizacji szeregu szkół na terenie gminy, czy Muzeum Biograficznego Władysława Orkana w Porębie Wielkiej. Był wielokrotnym laureatem plebiscytu „Polska. Gazeta Krakowska” na najlepszego wójta Małopolski. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi (2004), Brązowym Medalem „Za Zasługi dla Policji” (2005) oraz Brązowym Medalem „Zasłużony dla Pożarnictwa” (2006).

Żonaty, ma dwóch synów.

JM

Potocki Andrzej

Urodził się w 1920 r, a zmarł w 1995 r. Działacz Komitetu Obywatelskiego Solidarności, od 1963 r. związany z Klubem Inteligencji Katolickiej w Krakowie, najpierw jako kierownik Sekcji Wiedzy Religijnej (1964), a potem prezes (1978–1995). Pracował jako tłumacz, przetłumaczył m.in. „Osobę i czyn” Karola Wojtyły na język angielski. W stanie wojennym Andrzej Potocki pracował w Archidiecezjalnym Komitecie Pomocy Internowanym i Ich Rodzinom. W roku 1989 krakowski KIK pod jego kierownictwem uczestniczył w przygotowaniu czerwcowych wyborów parlamentarnych.

WS

Potocki Stanisław

Samorządowiec, prawnik, adwokat. Urodził się 12 stycznia 1951 r. w Sieniewie, w powiecie przeworskim.

W 1974 r. ukończył Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego. W latach 1974–1980 pracował jako aplikant w prokuraturze rejonowej w Chrzanowie, a w latach 1980–1984 jako radca prawny w Zakładzie Surowców Ogniotrwałych w Trzebini. Od 1984 r. jest adwokatem, pierwotnie w zespole adwokackim w Chrzanowie, a w 1991 r. uruchomił własną kancelarię adwokacką. W latach 1994–1998 był radnym miasta Chrzanowa, a w latach 1994–1995 delegatem do Sejmiku Samorządowego Województwa Katowickiego. W marcu 1999 r., po rezygnacji Tadeusza Syryjczyka, objął mandat radnego województwa małopolskiego i piastował go do 2002 r.; był wiceprzewodniczącym Komisji Rewizyjnej. Jest członkiem organizacji społecznych na terenie ziemi chrzanowskiej. Należał do Stronnictwa Demokratycznego oraz Unii Wolności.

Żonaty, ma dwóch synów.

JM

Praweńska-Skrzypek Grażyna

Nauczyciel akademicki. Urodziła się 3 marca 1950 r. w Rzeszowie. W 1972 r. ukończyła studia na Uniwersytecie Jagiellońskim, profesor zwyczajny, kierownik Katedry Metod i Technik Zarządzania w Sektorze Publicznym Instytut Spraw Publicznych UJ.

Od 1973 r. pracuje na Uniwersytecie Jagiellońskim. Od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2009 r. podsekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Autorka pierwszych w Polsce programów studiów dla kadr samorządu terytorialnego – w 1990 r. w ramach Studium Samorządności Społecznej UJ. Współautorka odnowionego programu kształcenia administracji publicznej na Wydziale Prawa i Administracji UJ. Autorka programu studiów – zarządzanie w administracji publicznej w Instytucie Spraw Publicznych UJ i pierwszy dyrektor tego Instytutu w latach 1997–2007.

W latach 1992–2002 zastępca dyrektora Małopolskiego Instytutu Samorządu Terytorialnego i Administracji, ośrodka Fundacji Rozwoju Demokracji Lokalnej w Krakowie. Odpowiadała za budowanie i jakość systemu szkoleń dla samorządu terytorialnego w Małopolsce, wsparcie

samoorganizacji (tworzenie i funkcjonowanie forum różnych grup pracowników samorządowych), rozwój działalności doradczej i konsultingowej dla samorządu. Kierowała licznymi projektami związanymi z planowaniem strategicznym, poprawą efektywności funkcjonowania organizacji samorządowych. Autorka, współautorka i redaktorka licznych książek, artykułów i ekspertyz dotyczących funkcjonowania samorządu terytorialnego.

Członek Stowarzyszenia Rozwoju Gospodarczego Gmin, członek Rady Naukowej Związku Podhalan. Odznaczona: w 2005 r. Medalem Samorządu w Służbie Społeczności 1990–2005, w 2009 r. Laurem Fundacji Rozwoju Demokracji Lokalnej.

Wdowa, ma syna i córkę.

BL

Przewłocki Krystian

Samorządowiec, przedsiębiorca. Urodził się 11 września 1952 r. w Krakowie.

Po ukończeniu w 1982 r. studium z marketingu i zarządzania, podjął własną działalność gospodarczą, którą prowadzi do dnia dzisiejszego. W latach 1985–1989 był członkiem Okręgowego Związku Kajakowego. W latach 1998–2002 był radnym województwa małopolskiego; członek Komisji Rozwoju i Współpracy z Zagranicą. Był wieloletnim prezesem Fundacji „Wyspiański” 2000 oraz Rady Inicjatyw Społecznych i Gospodarczych; jest członkiem Klubu Sportowego Nadwiślan. Odznaczony m.in. Złotą Odznaką Polskiego Związku Kajakowego.

Żonaty, ma troje dzieci.

JM

Ptak Roman

Samorządowiec, mgr inż. Urodził się 28 lutego 1976 r. w Krakowie.

W 2003 r. ukończył studia na Akademii Rolniczej; absolwent studiów podyplomowych z zakresu administracji publicznej na UJ. W latach 1994–2001 był asystentem posła Stanisława Kracka. Od 2002 r. sekretarz gminy Niepołomice. W 2006 r. kandydował do Sejmiку Województwa Małopolskiego. Od lutego 2007 r. do października 2009 r. był wiceburmistrzem Niepołomic. 6 listopada 2009 r. powołany na funkcję pełniącego obowiązki burmistrza Niepołomic. Dprowadził do rewitalizacji infrastruktury rynku w Niepołomicach. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Niepołomicach, Ochotniczej Straży Pożarnej RP w Niepołomicach oraz Miejskiego Klubu Sportowego Puszcza Niepołomice; jest bardzo zaangażowany w rozwój tego klubu. Członek Platformy Obywatelskiej.

Żonaty, ma syna.

JM

Purchla Jacek

P.o. prezydenta m. Krakowa, historyk sztuki, profesor. Urodził się 3 września 1954 r. w Krakowie.

W 1976 r. ukończył ekonomię na Akademii Ekonomicznej w Krakowie, doktorat w zakresie historii sztuki uzyskał na UJ w 1983 r.; od 1994 r. profesor nauk humanistycznych. Specjalizuje się w dziedzinie rozwoju miast, historii społecznej oraz historii sztuki XIX i XX w.

W latach 1989–1990 był przewodniczącym Komisji ds. Statutu m. Krakowa Krakowskiego Komitetu Obywatelskiego „Solidarność”. W latach 1990–1991 był wiceprezydentem m. Krakowa, a od stycznia do lutego 1991 r. – p.o. prezydenta. Brał wówczas udział w przygotowywaniu strategii rozwoju Krakowa oraz odpowiadał za samorządową politykę miasta w zakresie kultury i ochrony zabytków. Kieruje Katedrą Historii Gospodarczej i Społecznej i Zakładem Dziedzictwa Kulturowego i Rozwoju Miast UNESCO Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie oraz jest kierownikiem Katedry Dziedzictwa Europejskiego na Wydziale Studiów Międzynarodowych i Politycznych UJ. Jest założycielem i od 1991 r. dyrektorem Międzynarodowego Centrum Kultury w Krakowie. Autor

kilkuset artykułów i monografii oraz redaktorem naukowym ponad 30 prac zbiorowych. Jest członkiem szeregu polskich i międzynarodowych organizacji i instytucji związanych z kulturą, historią sztuki i ochroną zabytków. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim (2000) i Oficerskim (2005) Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Orderem Zasługi dla Republiki Austriackiej (2001), Złotym Krzyżem Zasługi dla Republiki Węgierskiej (2001), austriackim Krzyżem Kawalerskim Leopolda (2002) oraz niemieckim Krzyżem Zasługi z Wstęgą Orderu Zasługi (2005).

Żonaty, ma syna.

JM

Pyrcz Mieczysław

Urodził się 1 czerwca 1946 w Dynowie. W latach 1990–1994 burmistrz Dąbrowy Tarnowskiej, w 1998 r. kierownik Urzędu Rejonowego w Dąbrowie Tarnowskiej odpowiedzialny za przygotowanie do powołania samorządu powiatowego. W latach 80. działacz Solidarności, współtwórca i przewodniczący Komitetu Obywatelskiego „S” w Dąbrowie Tarnowskiej, z ramienia którego został radnym Rady Miasta i Gminy Dąbrowy Tarnowskiej.

Jest absolwentem liceum w Dynowie (1965) oraz trzyletniego Studium Rodziny w Tarnowie (1984). W latach 1971–1973 kierownik Oddziału PTTK w Dąbrowie Tarnowskiej. Następnie (w latach 1973–1990 oraz 1994–2008) pracownik PZU w Dąbrowie Tarnowskiej – inspektor-likwidator szkód, kierownik wydziału, zastępca dyrektora Inspektoratu przez 16 lat.

Jako burmistrz wyprowadził gminę z wieloletnich zaniedbań w infrastrukturze i zadłużenia. Efektem jego działań było ożywienie w zakresie zwodociągowania gminy, gazyfikacji i telefoniczacji. Poczyniono też szereg inwestycji w oświacie (w tym budowa szkoły).

Działacz Stowarzyszenia Rodzin Katolickich, aktywny w duszpasterstwie

rodzin (30 lat), od 1980 r. w NSZZ „Solidarność”. Był również członkiem Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego (do 1985 r.). Jest posiadaczem medalu za działalność w podziemiu w latach 80. „Niezlomni w słowie” (2010).

Żonaty, ośmioro dzieci.

WS

Rabsztyn Kazimierz

Samorządowiec, działacz społeczny, mgr inż. rolnik. Urodzony 1 marca 1942 r. w Pionkach. W 1964 r. ukończył Wyższą Szkołę Rolniczą w Krakowie. W latach 1990–1994 radny m. Krakowa.

W latach 1981–1988 przewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w KOPR Karniowice, w latach 1981–1988 członek NSZZ Solidarność Rolników Indywidualnych, od 1983 r. doradca Rady Krajowej. Od 1983 r. członek Polskiego Klubu Ekologicznego – Zarządu Głównego, przewodniczący Komisji Rolnictwa Ekologicznego, od 1983 r. prezes Koła w Krakowie Ruch Kultury Chrześcijańskiej „Odrodzenie”, od 1989 r. członek Małopolskiego Komitetu Obywatelskiego, od 1990 r. członek Krakowskiego Komitetu Obywatelskiego, członek Komitetu Obywatelskiego miasta Krakowa. W latach 1993–2000 z ramienia NSZZ Solidarność RI koordynator na Europę Środkowo-Wschodnią Światowej Federacji Organizacji Chłopskich „La via Campesina”. Ekspert Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski ds. rolnictwa. W 2008 r. odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

Żonaty, ma trzy córki.

BL

Radwan Jacek

Samorządowiec, lekarz med. Urodził się 7 grudnia 1958 r. w Krakowie.

Ukończył studia na Akademii Medycznej w Krakowie. Pracował w Oddziale Chirurgicznym SPZOZ Myślenice jako lekarz oraz starszy asystent, a następnie w Wojewódzkim Oddziale Chirurgii Naczyń i Angiologii w Szpitalu Zakonu Bonifratrów w Krakowie. Od 2008 r. prowadzi także działalność w ramach lekarskiej spółki partnerskiej w Krakowie.

W latach 1998–2006 był radnym województwa małopolskiego; m.in. przewodniczył Komisji Ochrony Zdrowia. W 2006 r. bez sukcesu ubiegał się o mandat radnego z list Prawa i Sprawiedliwości, a w 2005 r. z podobnym skutkiem kandydował do Sejmu. Działal w Ruchu Odbudowy Polski oraz Lidze Polskich Rodzin.

Żonaty.

JM

Radwan-Ballada Małgorzata

Urodziła się 1 maja 1944 r. w Makowie Podhalańskim. Lekarz, wieloletnia radna Rady Miasta Krakowa (od 1994 r.), a w niej Przewodnicząca RMK (2007–2009) oraz przewodnicząca Komisji Zdrowia (2002–2007). W 2001 r. była przedstawicielem RMK w Radzie Europy w Strasburgu.

Ukończyła Akademię Medyczną w Krakowie (1969) – jest pediatrą i lekarzem rodzinnym. W 1992 r. została kierownikiem Przychodni Rejonowej w Krakowie-Prokocimiu, którą w 2000 r. przekształciła w Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Centrum Medyczne Prokocim Nowy obejmując stanowisko dyrektora. Brała udział w procesie prywatyzacji usług medycznym w lecznictwie otwartym w mieście Krakowie, co przyczyniło się do poprawy jakości i dostępności usług dla pacjentów.

Jest mężatką, ma czwórkę dzieci.

WS

Rakoczy Czesław

Samorządowiec, mgr inż. rolnictwa. Urodził się 17 kwietnia 1956 r. w Lipinkach. W 1991 r. ukończył Akademię Rolniczą w Krakowie, w 1995 r. studia podyplomowe na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej Filia w Rzeszowie.

Jest wójtem Gminy Lipinki (od 1995 r.). W latach 1990–1995 był sekretarzem Gminy Lipinki i zastępcą wójta (1990–1994). Przewodniczy Związkowi Gmin Ziemi Gorlickiej.

W latach 1982–1990 pracował w Wojewódzkim Ośrodku Postępu Rolniczego na stanowisku specjalista doradztwa rolniczego i specjalista ds. organizacji i szkoleń i metodyki doradztwa rolniczego. Następnie został kierownikiem rejonu w Nowym Żmigrodzie i w Jaśle.

Przyczynił się do znacznego podźwignięcia cywilizacyjnego gminy, zwłaszcza w zakresie rozwoju infrastruktury ochrony środowiska. W latach 1995–2010 zrealizowano wiele inwestycji z zakresu: ochrony środowiska (dwie nowoczesne oczyszczalnie ścieków, sieć kanalizacyjna o długości 73 km), infrastruktury społecznej (2 szkoły, 3 sale gimnastyczne, 2 ośrodki zdrowia, 2 stadiony, boisko ze sztuczną nawierzchnią, 2 place zabaw, remont zabytkowego dworu), infrastruk-

tury technicznej (zmodernizowano drogi gminne, odnowiono centra 3 wsi – wykonano chodniki, parkingi, oświetlenie uliczne). Doposażono jednostki w specjalistyczny sprzęt oraz 5 wozów bojowych w tym specjalistyczny ratownictwa drogowego i ekologicznego, uregulowano potoki i rowy melioracyjne zmniejszając zagrożenie powodziowe. W zakresie usług społecznych: zorganizowano system profesjonalnych usług opiekuńczych dla osób starszych i niepełnosprawnych, udostępniono mieszkańcom nowoczesne wideocentrum kształcenia na odległość sfinansowane ze środków UE.

Jest prezesem zarządu Oddziału Gminnego OSP, członkiem Stowarzyszenia Miłośników Lipinek i Okolic.

Odznaczony został Srebrnym Krzyżem Zasługi (2008), Złotym Medalem za Zasługi dla Pożarnictwa (1998), Honorową Odznaką „Zasłużony dla Rolnictwa” (2005), Brązowym Medalem „Za Zasługi dla Policji” (2005) i Honorową Odznaką za Zasługi dla Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (2006).

Żonaty, ma syna i córkę.

BL

Raś Ireneusz

Posel, polityk, samorządowiec. Urodził się 30 września 1972 rok w Proszowicach.

Absolwent Wydziału Historycznego Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. W latach 1998–2005 przewodniczący Rady i Zarządu Dzielnicy XIV Bieńczyce Miasta Krakowa, w latach 2002–2005 radny Miasta Krakowa. W latach 1999–2002 dyrektor Kancelarii Prezydenta Miasta Krakowa. Od 2005 r. Posel na Sejm RP. Założyciel Porozumienia Dzielnic Nowohuckich, które doprowadził do znacznego ożywienia tej dzielnicy Krakowa. Pomysłodawca i koordynator realizowanego od 2004 r. największego nowohuckiego projektu kulturalnego „Nowa Huta. Dlaczego Nie?!”. Inicjator uruchomienia w Nowej Hucie Teatru Łażnia Nowa (teatr otwarto w 2005 r.), pomysłodawca zorganizowania regularnej ligi piłkarskiej dla dzieci i młodzieży z nowohuckich blokowisk – „Nowohuckiej Ligi Piłkarskiej” odbywającej się nieprzerwanie od 2005 r., pomysłodawca i organizator cyklicznej imprezy „Choinka pod Oknem Papieskim”, w której od trzech lat co roku uczestniczy kilka tysięcy krakowskich przedszkolaków, pomysłodawca i koordynator projektu

kulturalnego „Odkryjmy Podgórze” za-inaugurowanego w 2007 r. Od 2005 r. członek Stowarzyszenia Porozumienie Dzielnic Nowohuckich. W 2004 r. odznaczony przez krakowską policję „Orderem za zasługi dla bezpieczeństwa”, tytułem „Nowohucianin Roku 2005” przyznawanym przez redakcję tygodnika nowohuckiego „Głos”. Najlepszy poseł Ziemi Krakowskiej V kadencji Sejmu RP w ocenie „Gazety Krakowskiej” – ocena w połowie przerwanej kadencji, wrzesień 2007 r.

Żonaty, ma trzy córki.

BL

Rączkowski Antoni

Urodził się 13 marca 1953 r. w Nowym Sączu. Radny Nowego Sącza (1994–2010), przewodniczący Zarządu Osiedla Gołąbkowice (od 1995 r.).

Ma wykształcenie średnie. Prowadził własną działalność gospodarczą, obecnie jest kierownikiem osiedlowego klubu „Piasz” w Nowym Sączu. Inicjator akcji charytatywnych, organizator popularnych imprez kulturalno-rekreacyjnych w Nowym Sączu (m.in. Festyn Rowerowy, Noc Świętojańska, Festyn Dobroczynny, Dzień Seniora, Bezpieczne Wakacje, Piknik Country i Piknik Szanty).

Uprawia nordic walking, zorganizował grupę sądeczan, która regularnie maszeruje z kijkami. Na początku lat 90. ubiegłego stulecia działacz Konfederacji Polski Niepodległej, w obecnej kadencji radny niezależny.

Żonaty, czworo dzieci.

HSZ

Rojek Józef

Polityk, samorządowiec. Urodził się 20 marca 1950 r. w Ropczycach.

Ukończył Pomaturalne Studium Zawodowe, studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej oraz studia podyplomowe w Małopolskiej Wyższej Szkole Zawodowej w Tarnowie. Przez 20 lat pracował w Zakładach Azotowych w Tarnowie-Mościcach. Od początku istnienia NSZZ „Solidarność” jest jego członkiem. W latach 1998–2002 był prezydentem Tarnowa. W tym samym też czasie był wiceprzewodniczącym Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski. Sprawując urząd prezydenta przyczynił się m.in. do budowy dwóch gimnazjów i szkoły dla dzieci z wadami słuchu. W latach 1994–1998, 1998–2002, 2002–2005 oraz 2006–2007 był radnym Rady Miejskiej Tarnowa. W 2005 r. został posłem na Sejm RP z ramienia PiS. Gdy po wyborach w 2006 r. wszedł w skład Rady Miasta Tarnowa, musiał zrzec się mandatu. W 2007 r. został ponownie wybrany posłem. W latach 1990–1993 należał do Zjednoczenia Chrześcijańsko-Narodowego.

Żonaty, ma dwie córki i syna.

MH

Rokita Jan Maria

Urodził się 18 czerwca 1959 r. w Krakowie. Prawnik, członek Komitetu Obywatelskiego Solidarność w Krakowie. Poseł na Sejm RP (1989–2007).

Ukończył prawo na Uniwersytecie Jagiellońskim. W 1988 r. był współwłaścicielem spółki prawniczej, ale po wygranych wyborach do tzw. Sejmu kontraktowego w czerwcu 1989 r. zrezygnował z udziałów i stał się zawodowym posłem. Był przewodniczącym Obywatelskiego Klubu Parlamentarnego. W kolejnych wyborach startował z list Unii Demokratycznej (1991, 1993), Akcji Wyborczej Solidarność (1997) i Platformy Obywatelskiej (2001, 2005). Przed wyborami parlamentarnymi w 2005 r., kiedy PO prowadziła w sondażach, Rokita typowany był na premiera rządu promując się hasłem „premier z Krakowa”. Bez powodzenia kandydował w 2002 r. na urząd prezydenta Krakowa, odpadając po I turze.

Jest aktywnym członkiem komisji rewizyjnej w Stowarzyszeniu „U Siemachy”, fundując stypendia dla jego podopiecznych. W 2008 r. zaangażował się w powołanie Stowarzyszenia NZS 80, które zajęło się przygotowaniem 30. rocznicy powołania Niezależnego Zrzeszenia

Studentów. Początkowo był jego prezesem, a potem wycofał się do działalności w komisji charytatywnej. Przekazał stowarzyszeniu, podobnie jak 10 innych osób, 25 tysięcy złotych, jakie wyproce-sował od państwa za uwięzienie i represje w latach osiemdziesiątych.

Żonaty, ma córkę.

WS

Romanek Andrzej

Prawnik, samorządowiec. Urodził się 1 listopada 1967 r.

Ukończył studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz na Wydziale Pedagogiki UJ. Ukończył aplikację radcowską i sędziowską. Prowadził własną kancelarię radcy prawnego. Od grudnia 2005 r. był szefem gabinetu politycznego ministra sprawiedliwości Zbigniewa Ziobry. Od listopada 2006 r. radny województwa małopolskiego, przez pewien czas był wicemarszałkiem województwa małopolskiego. Należy do Prawa i Sprawiedliwości.

MH

Rostworowski Marek

Historyk, minister, samorządowiec. Urodził się 22 lutego 1921 r. w Krakowie, zmarł 24 maja 1996 w Krakowie.

Po II wojnie światowej był studentem Akademii Sztuk Pięknych, w 1952 r. ukończył historię sztuki na UJ, profesor tej uczelni. W 1963 został kustoszem Muzeum Czartoryskich w Krakowie, a następnie w 1965 r. jego kuratorem. Organizował wystawy, zajmował się publicystyką i krytyką artystyczną.

W latach 1980–1990 działał w „Solidarności”. Jako członek-założyciel i delegat Regionu Małopolska uczestniczył w 1981 r. w I Krajowym Zjeździe Delegatów w Gdańsku, a następnie w grudniu 1981 r. w obradach Kongresu Kultury Polskiej, przerwanym w związku z wprowadzeniem stanu wojennego. W 1990 r. został radnym Krakowa. W 1991 r. pełnił funkcję ministra kultury i sztuki w rządzie Jana Krzysztofa Bieleckiego. Na początku lat 90. był także członkiem Prezydenckiej Rady do Spraw Stosunków Polsko-Żydowskich, Małopolskiego Komitetu Obywatelskiego, Fundacji Książąt Czartoryskich przy Muzeum Narodowym w Krakowie, a od 1994 r. przewodniczącym rady programowej Fundacji im. Tadeusza Kantora.

BL

Rudek Wiesław

Samorządowiec, zootechnik. Urodził się 28 czerwca 1957 r. w Krakowie.

W 1982 r. ukończył Wydział Zootechniczny Akademii Rolniczej w Krakowie. W latach 1982–1985 pracował jako kierownik zakładu Państwowego Ośrodka Hodowli Zwierząt w Tyliczu. W latach 1985–1987 był kierownikiem oddziału w Wydziale Rolnictwa Urzędu Miasta Krakowa. W latach 1987–1993 pracował jako dyrektor Pomocniczego Gospodarstwa Rolnego Zespołu Szkół Rolniczych w Piotrkowicach Małych. W latach 1993–1999 był inspektorem ds. rolnictwa w urzędzie gminy w Koniuszy, a w latach 1999–2002 był inspektorem ds. inwestycji w urzędzie gminy w Radziemicach. Od kwietnia do listopada 2002 r. piastował funkcję członka zarządu powiatu proszowickiego, a od listopada 2002 r. jest wójtem gminy Koniusza. Doprowadził do skanalizowania szeregu miejscowości w gminie, budowy oczyszczalni ścieków w Karwinie, kompleksowej termomodernizacji budynków szkolnych i użyteczności publicznej oraz budowy i modernizacji infrastruktury drogowej na terenie podległej sobie gminy. Od 2002 r. jest wiceprezesem Zarządu Oddziału Gminnego Związku Ochotniczych

Straży Pożarnych RP, od 2004 r. wiceprezesem Zgromadzenia Gmin – Składowisko Odpadów Żębcin z/s w Proszowicach, a od 2008 r. przewodniczącym Rady Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Płaskowyżu Proszowickiego ProKoPaRa. Odznaczony m.in. Srebrnym Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa” (2009).

Żonaty, ma córkę i syna.

JM

Rybak Stanisław

jest członkiem Zarządu Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski. Odznaczony m.in. Brązowym oraz Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotym Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa” oraz Brązowym Medalem „Za Zasługi dla Policji”.

Żonaty, ma dwóch synów.

JM

Samorządowiec, urzędnik. Urodził się 17 listopada 1950 r. w Włostowicach koło Koszyc.

Ukończył Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego; absolwent studiów podyplomowych z zakresu prawa rolnego. Od 1972 r. pracował najpierw jako referent prawny w Prezydium Powiatowej Rady Narodowej, a następnie jako sekretarz urzędu miasta w Kazimierzy Wielkiej. W latach 1974–1982 oraz 1987–1990 był naczelnikiem gminy Koszyce, a w latach 1982–1987 pełnił funkcję sekretarza urzędu gminy w Opatowcu.

Od czerwca 1990 r. nieprzerwanie piastuje urząd wójta gminy Koszyce. Dzięki jego zabiegom udało się w 1990 r. uruchomić gminną oczyszczalnię ścieków, a do 2012 r. cała gmina winna być zwodociągowana i skanalizowana. Był jednym z inicjatorów budowy mostu Górka-Sokołowice na Wiśle; doprowadził do przebudowy rynku w Koszycach oraz powstania Muzeum Ziemi Koszyckiej. Był wieloletnim przewodniczącym Związku Gmin „Wysypisko Śmieci” Żębocin, a od 2003 r. pełni funkcję Przewodniczącego Zgromadzenia Związku Międzygminnego NIDA 2000 w Starym Korczynie;

Rychlik Jan

Samorządowiec. Urodził się 10 marca 1954 r. w Babicach.

Ukończył studia na Politechnice Krakowskiej. W latach 1990–2002 był radnym gminy, a następnie miasta Alwerni; jednocześnie w latach 1990–1996 był członkiem zarządu gminy, a następnie miasta Alwerni. W latach 1996–2002 był zastępcą burmistrza, a od 2002 r. piastuje urząd burmistrza Alwerni. Reprezentuje gminę Alwernia w Związku Gmin Dorzecza Rudawy, Rudna i Sanki oraz w Związku Gmin Jurajskich; jest członkiem Komisji Rewizyjnej Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski.

JM

Rydzon Stanisław

Posel, samorządowiec, prawnik. Urodził się 8 marca 1950 r. w Brzezince.

W 1972 r. ukończył studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego. W latach 1972–1974 pracował jako referent prawny w Powiatowym Związku Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Oświęcimiu, w latach 1974–1975 był kierownikiem działu spraw wewnętrznych w Urzędzie Miejskim w Oświęcimiu, a następnie inspektorem w urzędzie wojewódzkim w Bielsku-Białej oraz kierownikiem Cechu Rzemiosł w Oświęcimiu (1979–1989). W latach 1989–2001 prowadził kancelarię radcy prawnego w Oświęcimiu, od 2005 r. jest adwokatem.

W latach 1984–1988 był radnym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bielsku-Białej, od 1994 do 1998 r. przewodniczącym rady gminy w Oświęcimiu, w latach 1998–2001 radnym. Dwukrotnie został wybrany posłem na Sejm RP z ramienia SLD: w 2001 i 2005 r.; był członkiem Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka, Komisji Kodyfikacyjnej, a w latach 2003–2004 także sejmowej komisji śledczej badającej sprawę Lwa Rywina. W wyborach parlamentarnych w 2007 r. po raz trzeci został po-

słem, kandydując z listy koalicji „Lewica i Demokraci”; jest członkiem Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Ustawodawczej. Działa na niwie społecznej: członek Okręgowej Izby Radców Prawnych i Okręgowej Rady Adwokackiej w Katowicach, Stowarzyszenia Gospodarczego Ziemi Oświęcimskiej, wiceprezes Zarządu Miejskiego PKPS w Oświęcimiu, członek Towarzystwa Opieki nad Oświęcimiem, członek Rady Fundacji Pomnik – Hospicjum Miastu Oświęcim. W latach 1972–1989 należał do Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, w latach 1989–1997 PSL, a obecnie związany z SLD (wiceprzewodniczący Rady Powiatowej). W 2000 r. otrzymał tytuł Biznesmena Ziemi Oświęcimskiej. Za działalność zawodową i społeczną został uhonorowany m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz odznaką „Zasłużony dla Województwa Bielskiego” (1988).

Zonaty, ma dwoje dzieci.

JM

Ryszka Andrzej

Urodził się 13 kwietnia 1953 r. w Olkuszu. Burmistrz Miasta i Gminy Olkusz (1992–2002) i równocześnie radny Rady Miejskiej w Olkuszu (od 1990 r.). Od 2002 do 2007 r. był radnym Powiatu Olkuskiego. Był współzałożycielem Komitetu Obywatelskiego Ziemi Olkuskiej „S”. W 2007 r. został wybrany posłem na Sejm RP.

Jest absolwentem Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie oraz Studiów Podyplomowych na Akademii Ekonomicznej w Krakowie. Po studiach pracował w Olkuskiej Fabryce Naczyn Emaliowanych, potem w Olkuskiej Spółdzielni Mieszkaniowej. W ostatnich latach związany był z ZGH „Bolesław”. Do chwili objęcia mandatu poselskiego był wiceprezesem jednej z jej spółek-córek „BOL-THERM” w Bukowni. Należy do Platformy Obywatelskiej i jest przewodniczącym zarządu tej partii w Olkuszu.

Jest żonaty i ma dwóch synów.

WS

Ryś Mariusz

Urodził się 29 sierpnia 1963 r. w Tuchowie. Nauczyciel, burmistrz Tuchowa (od 1998 r.) i radny m. Tuchowa (1994–1996).

Ukończył Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Krakowie (1987), a następnie rozpoczął pracę w Szkole Podstawowej w Burzynie. W 1991 r. objął w niej posadę dyrektora, którą pełnił do czasu wyboru na burmistrza (1991–1998).

Za jego kadencji zrealizowano wiele inwestycji z zakresu ochrony środowiska, rozbudowy infrastruktury i rozwoju bazy oświatowej, m.in.: poddano rewitalizacji centrum miasta Tuchowa (2005–2006), zamknięto składowisko odpadów (2007), przeprowadzono termomodernizację i remonty wszystkich obiektów oświatowych gminy, a także wybudowano hale sportowe. W 2006 r. powstało Pogórzańskie Stowarzyszenie Rozwoju, w którym został przewodniczącym Rady Decyzyjnej.

Jest posiadaczem Brązowego Medalu „Za zasługi dla obronności kraju” (2009), Srebrnego Medalu „Za zasługi dla pożarnictwa” (2005) oraz Medalu Komisji Edukacji Narodowej (2005). Jest członkiem Towarzystwa Miłośników Tuchowa (od 1994 r.).

Jest żonaty i ma jedną córkę. WS

Rzadkosz Czesława

Samorządowiec. Urodziła się 5 kwietnia 1948 r. w Dobrej.

W administracji publicznej pracuje od 1967 r. Z gminą Łukowica związana jest od 1969 r., najpierw pracowała jako agronom w Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej, a od 1973 r. jako kierownik Gminnej Służby Rolnej. W latach 1981–1990 była naczelnikiem gminy, a od 20 czerwca 1990 r. jest wójtem gminy Łukowica. Dzięki jej zaangażowaniu na terenie gminy powstało kilka szkół i gimnazjum w Łukowicy oraz zmodernizowano szkołę podstawową w Stroniu oraz kilka sal gimnastycznych. Doprowadziła do modernizacji remiz strażackich, budowy czterech oczyszczalni ścieków oraz inwestycji w infrastrukturę sportową i drogową. Odznaczona m.in.: Brązowym Krzyżem Zasługi (1978), dwukrotnie Srebrnym Krzyżem Zasługi (1980, 1983) oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1990).

JM

Rzepa Wojciech

Urodził się 9 października 1954 r. w Lewniowej koło Gnojnika. Ma wykształcenie średnie. Od 1976 r. pracował w urzędzie gminy w Gnojniku, gdzie przechodził przez wszystkie stopnie awansu. W latach 1998–2002 był zastępcą dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Bochni.

W latach 1990–1998 oraz od 2002 r. jest wójtem gminy Gnojnik. Na tym stanowisku zainicjował budowę sieci kanalizacyjnej i wodociągowej w gminie oraz unowocześnił bazę oświatową – doprowadził do budowy dwóch szkół i rozbudowy kolejnych czterech. Duży nacisk kładzie także na modernizację infrastruktury drogowej. Jest bardzo czynny w strukturach Ochotniczej Straży Pożarnej, jak również wspiera je w zakresie wyposażenia sprzętowego. Od 1990 r. jest prezesem Zarządu Gminnego, od 2000 r. wiceprezesem Zarządu Powiatowego, a od 2005 r. członkiem Zarządu Wojewódzkiego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP. Jest członkiem Komisji Rewizyjnej Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski. Odznaczony Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2008) oraz Złotym Znakiem Związku OSP RP (2008).

JM

Rzepka Dariusz

Samorządowiec, nauczyciel. Urodził się 10 lipca 1963 r.

W 1988 r. ukończył studia teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim; absolwent studiów podyplomowych z zakresu prawa samorządowego. Od 1989 r. pracował jako nauczyciel w szkole podstawowej oraz liceum ogólnokształcącym w Olkuszu; jednocześnie prowadził działalność gospodarczą. W latach 1998–2003 był radnym miasta Olkusza, a w latach 2003–2006 zastępcą burmistrza ds. społecznych. Od 2006 r. jest burmistrzem Olkusza. Był członkiem Akcji Wyborczej „Solidarność”.

Żonaty, ma dwóch synów.

JM

Sadowski Władysław

Samorządowiec. Urodzony 11 maja 1965 r. w Kamienicy. Od 1998 r. wójt gminy Kamienica. Doktor nauk technicznych (1996), absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

W latach 1990–1991 był asystentem na AGH (w 1996 r. praca doktorska). W latach 1997–1998 Kierownik Konstrukcji Aluminiowych w Fabryce DAKO w Nowym Sączu.

W czasie jego kadencji skanalizowano 60 proc. gminy, wybudowano dwie szkoły podstawowe, wybudowano i zmodernizowano 60 km dróg gminnych i osiedlowych oraz 13 km chodników przy drogach wojewódzkich, powiatowych i gminnych. Gmina zajęła 3. miejsce w ogólnopolskim rankingu Wspólnoty Samorządowej pod względem wielkości środków z programów unijnych na jednego mieszkańca.

W latach 2000–2006 był przewodniczącym Związku Gmin Mogielica, a od 2002 r. jest sekretarzem Gorceńskiego Stowarzyszenia Właścicieli Lasów Prywatnych. Najlepszy Wójt Małopolski – 2009 r.

Żonaty, ma dwóch synów.

BL

Salamon Roman

Urodził się 1 sierpnia 1946 r. w Krakowie. Prawnik, radny województwa małopolskiego (1998–2002), członek Komisji: Głównej; Komisji Rozwoju Regionu; Komisji Promocji i Współpracy z Zagranicą; Komisji Bezpieczeństwa Publicznego i Obronności oraz Komisji Statutowo-Prawnej. W latach 1979–2009 pracował w Urzędzie Miasta Krakowa.

Studia prawnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim ukończył w 1973 r., po czym rozpoczął pracę w Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej Kraków Śródmieście (1973–1979). Pracę w Urzędzie Miasta Krakowa – najpierw jako starszy inspektor wojewódzki w Biurze Rady Narodowej – rozpoczął w 1979 r. W 1990 r. został kierownikiem nowego referatu: Biura (Kancelarii) Rady Miasta Krakowa, na którym to stanowisku pracował aż do przejścia na emeryturę (2009).

Brał udział w kształtowaniu systemu samorządowego Krakowa i województwa małopolskiego. Uczestniczył w pracach komisji prawno-statutowych i przygotowywaniu Statutów różnych instytucji samorządowych w tym: Rady Miasta Krakowa, Sejmiku Województwa Małopolskiego, a także Stowarzyszenia Gmin Małopolski.

W zakresie tworzenia statutów i aktów prawnych pomagał też wielu gminom byłego Województwa Krakowskiego. Jako radny wojewódzki był współinicjatorem budowy mostu na Wiśle w Sokołowicach (gm. Koszyce) – Górcze (gm. Szczurowa). Doprowadził do upublicznienia kontraktów Małopolskiej Kasy Chorych. Doradzał i pomagał wielu działaczom samorządowym i państwowym – niezależnie od ich przynależności politycznej – w realizacji ważnych celów społecznych. Organizował i obsługiwał organizacyjnie i administracyjnie wiele ważnych przedsięwzięć i wydarzeń samorządowych Rady Miasta Krakowa i Sejmiku Województwa Małopolskiego.

Był członkiem PZPR (1970–1990), a następnie SdRP (do 1999 r.) i Sojuszu Lewicy Demokratycznej (w latach 2001–2002 przewodniczył Klubowi Radnych SLD w Sejmiku WM). Był członkiem-założycielem Związku Zawodowego Pracowników Urzędu Miasta Krakowa (wiceprzewodniczący w latach 1998–2008).

Odnaczony został Brązowym (1979) i Złotym Krzyżem Zasługi (1987), a także Złotą Odznaką „Za Pracę Społeczną dla Miasta Krakowa” (1989) i Złotą Odznaką „Za Zasługi dla Ziemi Krakowskiej” (1990). W 2002 r. Rada Gminy Koszyce nadała mu tytuł Honorowego Obywatela Gminy Koszyce.

WS

Salwa Tadeusz

Urodził się 11 grudnia 1943 r. w Bogoniowicach k. Ciężkowic. Prawnik, w latach 1994–2002 wójt i burmistrz Ciężkowic. W latach 80. ub. w. był także prezydentem (1982–1990) i wiceprezydentem Krakowa (1980–1982).

Ukończył studia na Wydziale Prawa i Administracji UJ. Pracę rozpoczął jeszcze jako uczeń technikum w Krakowskim Przedsiębiorstwie Instalacji Budownictwa, gdzie przeszedł wszystkie szczeble pracy zawodowej od pracownika fizycznego do kierownika działu. W latach 1973–1978 był zastępcą, a następnie naczelnikiem dzielnicy Kraków-Krowodrza. Aktualnie na emeryturze.

Za czasów jego prezydentury otwarto Nowohuckie Centrum Kultury (1983), a także wdrożono stały monitoring skażeń środowiska w Krakowie (1984). Stopniowo rozpoczęto ograniczanie ruchu samochodowego w ścisłym centrum Krakowa. Doprowadził do odzyskania przez Ciężkowice praw miejskich (1998).

Odnaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1983) oraz Krzyżem Oficerskim (1989).

Jest wdowcem, ojcem dwójki dzieci.

WS

Samborski Adam

Samorządowiec. Urodził się 4 grudnia 1959 r. w Miechowie.

Ukończył studia na Wydziale Zootechnicznym Akademii Rolniczej w Krakowie. Od 23 maja 1991 r. wójt gminy Raclawice. W latach 1991–1996 udało mu się zwodociągować całą gminę, a w latach 1994–1998 doprowadził do wybudowania kompleksu szkolnego ze szkołą podstawową, gimnazjum i halą sportową z widownią. Dzięki intensywnie prowadzonej przez niego budowie i remontom infrastruktury drogowej około 95% rolników w gminie posiada dojazd drogą asfaltową do swoich posesji. Doprowadził do modernizacji szeregu budynków użyteczności publicznej, Ochotniczej Straży Pożarnej czy policji. Odznaczony Brązowym (2001) oraz Srebrnym (2006) Medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju”, Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2003).

JM

Sas Kazimierz

Polityk, poseł, samorządowiec. Urodził się 4 września 1947 r. w Maniowach.

W 1971 r. ukończył studia na Wydziale Matematyczno-Fizycznym Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie; ponadto ukończył studia podyplomowe z zakresu zarządzania oświatą. Po studiach pracował jako nauczyciel w technikum elektrycznym w Nowym Sączu, a następnie w Kuratorium Oświaty i Wychowania w Nowym Sączu. W latach 1976–1982 był wicedyrektorem, a w latach 1982–1994 dyrektorem Zespołu Szkół Elektryczno-Mechanicznych w Nowym Sączu. W latach 1993–2003 był posłem na Sejm. W latach 1998–1999 był przewodniczącym Miejskiej Rady Narodowej w Nowym Sączu. W latach 1998–2002 był radnym województwa małopolskiego. W 2005 i 2007 r. kandydował do Sejmu, a w 2009 r. do Parlamentu Europejskiego. Od 2006 r. piastuje mandat radnego m. Nowego Sącza. Do 1990 r. był członkiem PZPR; następnie należał do SdRP oraz SLD; od 2008 r. jest przewodniczącym Rady Wojewódzkiej tej partii. Jest członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego oraz Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Nowym Sączu; w latach 1989–1993 był członkiem zarządu, a w latach 1993–1998 prezesem Klubu Sportowego Sandecja. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Wdowiec, ma dwie córki.

JM

Sasak Andrzej

Urodził się 28 lutego 1951 r. w Tarnowie. Inżynier geolog, wiceprezydent Miasta Tarnowa (1990–1995 i 1998–2000), zastępca Prezydenta Miasta Tarnowa (2002–2006), radny Rady Miejskiej Tarnowa wszystkich kadencji (w IV złożył mandat po powołaniu na stanowisko zastępcy Prezydenta Miasta). Od 2006 r. przewodniczy Komisji Rozwoju Miasta i Spraw Komunalnych RMT.

Jest absolwentem Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie (1976) oraz Wyższej Szkoły Biznesu w Tarnowie (1997). Po ukończeniu studiów prowadził własną działalność gospodarczą. Był współwłaścicielem i prezesem spółki Geogrunť sp. z o.o. w Tarnowie. Aktualnie kieruje firmą projektowo-usługowo-doradczą Geo-Sasak, której jest właścicielem.

Jako wiceprezydent MT oraz zastępca Prezydenta MT odpowiadał za inwestycje, czuwając nad prawidłową realizacją zadań z zakresu ochrony środowiska i infrastruktury drogowej. Przyczynił się do powołania Tarnowskiego Klastra Przemysłowego, podstrefy Specjalnej Strefy Ekonomicznej w Krakowie.

Należy do Towarzystwa Strzeleckiego Bractwo Kurkowe w Tarnowie, w którym jest Królem Kurkowym i wicepre-

zesem (od 2002 r.). Jest też wiceprezesem Stowarzyszenia „Koronografia serca” w Tarnowie i członkiem Stowarzyszenia Rodzin Katolickich. Odznaczony Brązowym Medalem „Za zasługi dla obronności kraju” (2006).

Jest żonaty i ma trójkę dzieci.

WS

Sasuła Andrzej

Samorządowiec, nauczyciel. Urodził się 23 kwietnia 1957 r. w Makowie Podhalańskim.

W 1983 r. ukończył studia na Wydziale Fizyki UJ. W latach 1983–1998 pracował jako nauczyciel w Liceum Ogólnokształcącym w Jordanowie. W 1998 r. pełnił funkcję kuratora oświaty w Bielsku-Białej. W latach 1990–1998 był członkiem Rady Miejskiej w Makowie Podhalańskim, a w latach 1992–1998 dodatkowo pełnił funkcję wiceburmistrza; dokonał reorganizacji szkół podstawowych w gminie. Od 1998 r. jest radnym województwa małopolskiego kolejno z ramienia AWS, Wspólnoty Małopolskiej oraz Prawa i Sprawiedliwości. W 2007 r. odszedł z klubu radnych PiS, stając się współinicjatorem powołania klubu radnych Wspólnota Małopolska. W latach 1999–2006 był wicemarszałkiem Województwa Małopolskiego; zajmował się głównie sferą edukacji, sprawami zdrowia oraz informatyzacji. Obecnie jest przewodniczącym Komisji Rewizyjnej, zastępcą przewodniczącego Komisji Ochrony Zdrowia oraz członkiem Komisji do Spraw Organizacji Euro 2012. Jest członkiem Zarządu Stowarzyszenia Gmin Babiogórskich. Aktywny

na niwie społecznej m.in. jako animator ruchu „Światło-Życie”, przewodniczący Konwentu Podhalańskiej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nowym Targu, członek Rady Społecznej Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie oraz Szpitala im. Śniadeckiego w Nowym Sączu, członek rady programowej Babiogórskiego Parku Narodowego i Gorczańskiego Parku Narodowego, członek PTTK. Działał w RS AWS, członek Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Podbeskidzie. Jest autorem pamiętnika pt. „Bal u burmistrza”, za który otrzymał nagrodę warszawskiego tygodnika „Wspólnota”. W 2001 r. odznaczony został Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Żonaty, ma dwoje dzieci.

JM

Saternus Andrzej

Samorządowiec. Urodził się 9 stycznia 1956 r. w Libiążu.

Po ukończeniu w 1976 r. technikum chemicznego w Oświęcimiu, przez krótki okres pracował jako elektryk w Fabryce Części Zamiennych Maszyn Górniczych „OMAG” w Oświęcimiu a następnie w latach 1976–1995 w Przedsiębiorstwie Robót Górniczych „Mysłowice” w Mysłowicach jako sztygar oddziałowy.

Od połowy lat 90. czynny w samorządzie – radny rady miasta Chełmka II i III kadencji. W 2002 i 2006 r. został wybrany na radnego powiatu oświęcimskiego. Od maja 1995 r. do listopada 2002 r. zastępca burmistrza, a od listopada 2002 r. do chwili obecnej burmistrz Chełmka. Jest szczególnie zaangażowany w sprawy związane z ochroną środowiska, poprawą bezpieczeństwa obywateli oraz rozbudową infrastruktury komunalnej (budowa kanalizacji). Doprowadził do modernizacji i rozbudowy infrastruktury sportowej, oświatowej i kulturalnej gminy. W okresie jego rządów gmina została dwukrotnie wyróżniona nagrodą „Trzy Korony Małopolski”, w latach 2007–2009 znalazła się w gronie laureatów ogólnopolskiej edycji Rankingu Samorządowców „Rzeczpospolitej”,

a w 2010 r. zajęła 16 miejsce (na 100 wyróżnionych) w kategorii „Fundusze unijne na mieszkańca – gminy miejsko-wiejskie”. Od 1995 r. był przedstawicielem gminy Chełmek, a od 2002 r. zasiada w Zarządzie Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski. Od 2000 r. jest członkiem Platformy Obywatelskiej; kandydował w wyborach do Parlamentu Europejskiego w 2009 r. z listy PO. Odznaczony m.in. Brązowym (1983 r.), Srebrnym (1998 r.) i Złotym Krzyżem Zasługi (2004 r.) oraz Brązową Odznaką Zasłużony dla Górnictwa (1994 r.).

Jest żonaty, ma córkę oraz syna.

JM

Sepioł Janusz

Samorządowiec, marszałek Województwa Małopolskiego, architekt. Urodził się 8 września 1955 r. w Gorlicach.

W 1980 r. ukończył Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej, a w 1981 r. także historię sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim. W latach 1981–1990 pracował jako projektant oraz kierownik zespołu w Biurze Rozwoju Krakowa. W latach 1990–1994 oraz 1995–1999 był dyrektorem Wydziału Polityki Regionalnej i Przestrzennej Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie. W 1994 r. był dyrektorem Biura Zarządu Banku Przemysłowo-Handlowego SA w Krakowie, a w 1998 r. pełnił funkcję dyrektora Departamentu Planowania Przestrzennego w Urzędzie Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast. W latach 1999–2002 był wicemarszałkiem Województwa Małopolskiego; odpowiadał za zagadnienia rozwoju regionalnego, ochrony zabytków i promocji. W latach 2002–2006 był marszałkiem Województwa Małopolskiego, a także piastował mandat radnego Sejmiku; w 2006 r. przewodniczył jego Komisji Budżetu, Mienia i Finansów. W 2007 r. był pełnomocnikiem prezydenta m. Krakowa ds. kultury. W latach 2004–2006 reprezentował Polskę

w Komitecie Regionów Unii Europejskiej. Od 2007 r. piastuje mandat senatorski. Zasiadał w radach nadzorczych Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Krakowie, Tarnowskiej Agencji Rozwoju Regionalnego SA czy Centrum Zaawansowanych Technologii sp. z o.o. Jest członkiem szeregu organizacji zawodowych i społecznych m.in. Stowarzyszenia Architektów Polskich SARP, Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa czy Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa. Jest członkiem Rady Programowej Międzynarodowego Centrum Kultury w Krakowie. Należy do Platformy Obywatelskiej.

Żonaty, ma córkę i syna.

JM

Serwiński Waldemar

Urodził się 24 stycznia 1953 r. w Muszynie, a zmarł tragicznie 10 lipca 2009 r. Fizyk, burmistrz Muszyny (2002–2010), wieloletni radny i przewodniczący Rady Miasta i Gminy Uzdrawiskowej Muszyna (1990–1994).

Był absolwentem Wydziału Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej Uniwersytetu Jagiellońskiego (1974). W latach 1974–1984 był nauczycielem, a także dyrektorem szkoły podstawowej w Jastrzębiku. W 1984 r. był krótko zastępcą dyrektora Zbiorczej Szkoły Gminnej w Złockiem, by rok później objąć stanowisko dyrektora Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Muszynie (liceum, gimnazjum, Szkoła Podstawowa nr 1 im. Kurierów Sądeckich). Funkcję tę łączył z pracą na rzecz samorządu do 2002 r., kiedy to został wybrany burmistrzem Miasta i Gminy Uzdrawiskowej Muszyna.

Jest uważany za współtwórcę obecnego wizerunku Muszyny. Dzięki jego zaangażowaniu dokończona została budowa mostu granicznego Leluchów-Čirć, co umożliwiło otwarcie całonocnego przejścia drogowego. Przyczynił się do odbudowy Zapopradzia (centrum uzdrawiska), co docenili radni Muszy-

ny nazywając jego imieniem otwarte w 2010 r. Centrum Sportowo-Rekreacyjne Zapopradzie w Muszynie. Doprowadził do wybudowania amfiteatru z widownią na 500 miejsc oraz rozpoczęcia budowy zespołu otwartych basenów. Za jego kadencji rozbudowana została również hala sportowa w Muszynie, umożliwiająca rozgrywanie meczy siatkówki zespołowi „Muszynianki” (najbardziej utytułowanej polskiej drużynie siatkówki kobiet ostatnich lat). Doprowadził także do stworzenia muszyńskiej części stacji narciarskiej Muszyna-Wierchomla. Rozpoczął też budowę obwodnicy omijającej historyczne centrum miasta.

Był aktywnym działaczem Euroregionu „Tatry” (przewodniczącym Komisji Ochrony Środowiska w latach 2003–2006, a od roku 2007 członkiem Rady), a spośród wszystkich pomysłów na polsko-słowackie projekty transgraniczne Muszyna realizowała najwięcej inwestycji (m.in. z programu Interreg III).

WS

Siarka Edward

Urodził się 7 lipca 1963 r. w Rabce. Nauczyciel, wójt Gminy Raba Wyżna (1998–2005). Był również radnym Rady Gminy Raba Wyżna (1990–1997) oraz jej Przewodniczącym (1990–1993). W latach 1994–1997 był członkiem Zarządu Gminy Raba Wyżna, a także radnym Rady Powiatu Nowotarskiego I kadencji. Od 2005 r. poseł na Sejm RP.

Ukończył studia na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego (1988) oraz podyplomowe studia doradztwa europejskiego na Wydziale Filozoficznym Wyższej Szkoły Filozoficzno-Pedagogicznej Ignatianum w Krakowie (2003). Pracował jako nauczyciel historii w Liceum Ogólnokształcącym w Rabce (1989–1990) oraz w Szkole Podstawowej w Podsarniu, której był dyrektorem (1991–1997).

Od 1994 r. jest aktywnym członkiem Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP. Był wiceprezesem oddziału powiatowego w Nowym Targu oraz wiceprezesem Oddziału Wojewódzkiego. W 2007 r. wszedł do Prezydium Zarządu Głównego ZOSP RP, a w czerwcu 2010 r. został wybrany prezesem Oddziału Wojewódzkiego ZOSP RP. Otrzymał Złoty Medal „Za zasługi dla Pożarnictwa” (2007).

Należy też do Małopolskiego Związku Kolarskiego (jest członkiem zarządu) oraz Stowarzyszenia Rodzin Katolickich. W latach 1997–2003 należał do Stronnictwa Konserwatywno-Ludowego, od 2004 r. w Prawie i Sprawiedliwości. Jest wiceprezesem Zarządu Okręgowego PiS w Nowym Sączu.

Odnaczony Odznaką Honorową Ministra Edukacji Narodowej „Za zasługi dla oświaty” (2001).

Jest żonaty i ma trójkę dzieci.

WS

Sieniawska Krystyna

Samorządowiec, prawnik, adwokat. Urodziła się 12 sierpnia 1941 r.

Absolwentka Uniwersytetu Jagiellońskiego (dyplom w 1965 r.). Już w trakcie szkoły średniej czynna w ZHP, a po studiach wstąpiła do Klubu Inteligencji Katolickiej, w którym w latach 1981–1987 piastowała funkcję wiceprezesa. Po studiach odbyła aplikację sądową oraz adwokacką, a od 1972 r. praktykowała jako adwokat.

W latach 1990–1994 radna miasta Krakowa. Od 1991 r. była doradcą sejmowych Komisji Samorządu Terytorialnego i Finansów Publicznych, a także ekspertem w Komitecie przy prezydencji Lechu Wałęsie (do 1995 r.). Organizowała i od 1990 r. jest przewodniczącą Krajowej Reprezentacji Samorządowych Kolegiów Odwoławczych; jednocześnie stoi na czele Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie. W 1992 r. współzakładała Fundację Promocji Kultury Miasta Krakowa, jest jej wiceprezesem. W 2001 r. została odznaczona Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Zamężna, ma dwie córki i syna.

JM

Skowron Leszek

Samorządowiec, ekonomista. Urodzony 12 lipca 1966 r. w Nowym Sączu. Od 2006 r. wójt gminy Korzenna.

Absolwent Wyższej Szkoły Biznesu-NLU w Nowym Sączu na kierunku Zarządzanie i Marketing (studia licencjackie, 2001). Studia magisterskie odbył na WSiLiZ w Rzeszowie (2003). W latach 1986–1989 elektromonter w PKP Nowy Sącz, w latach 1989–2003 podinspektor w Urzędzie Gminy Korzenna, kierownik Referatu Organizacyjnego, od stycznia do października 2004 r. – Kierownik Działu Administracji w Muzeum Okręgowym w Nowym Sączu, a w latach 2004–2006 – dyrektor Małopolskiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Nowym Sączu.

Ważniejsze inwestycje przeprowadzone w gminie Korzenna w latach 2006–2010 to budowa ok. 70 km dróg asfaltowych i betonowych, sali gimnastycznej przy Zespole Szkół w Koniuszowej, stołówki gminnej, kompleksu sportowego w Łęce, boiska wielofunkcyjnego w Mogilnie, przedszkola i boiska Orlik w Korzennej, boiska sportowego w Miłkowej, wyposażenie kompleksu sportowego w ramach programu „Orlik+” w Wojnarowej.

Udało mu się pozyskać fundusze z programów Unii Europejskiej na: mo-

dernizację i wyposażenie obiektów Centrum Kultury w Korzennej, promocję zasobów krajobrazowych i kulturowych „Diable skały”, centrum społeczno-kulturalne przy Ośrodku Zdrowia w Korzennej, rozbudowę gminnej sieci wodociągowej, budowę sali gimnastycznej w Siedlcach, utworzenie drugiego oddziału przedszkola. W 2010 r. gmina otrzymała 8 mln zł dofinansowania na budowę kanalizacji sanitarnej wraz z oczyszczalnią ścieków i rozbudową sieci wodociągowej (całkowita wartość projektu wynosi 18 mln zł).

Żonaty, ma dwóch synów.

BL

Słomka-Narożański Henryk

Samorządowiec, ekonomista i geodeta. Urodził się 4 sierpnia 1953 r. w Tarnowie. W 1977 r. ukończył Akademię Górniczo-Hutniczą, w latach 1996–1997 studia podyplomowe w Małopolskiej Wyższej Szkole Ekonomicznej.

W latach 1998–2006 radny Miasta Tarnowa, zastępca przewodniczącego Rady. W latach 1977–1985 geodeta w Okręgowym Przedsiębiorstwie Geodezyjno-Kartograficznym w Krakowie Zakład w Tarnowie. W latach 1994–1998 pracował w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnowie na stanowisku dyrektora, a następnie geodety wojewódzkiego. W latach 1985–2001 biegły sądowy z zakresu geodezji, arbiter Urzędu Zamówień Publicznych, latach 1985–1990 zastępca kierownika Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami w Urzędzie Miasta Tarnowa, w latach 1990–1994 wiceprezydent Miasta Tarnowa, od 2006 r. zastępca Prezydenta Tarnowa. Jest wiceprezesem Stowarzyszenia Rodzin Ofiar Katynia w Tarnowie. Odznaczony brązowym i srebrnym Krzyżem Zasługi, „Zasłużony dla geodezji”, medal Pro Memoria w 2009 r., zasłużony dla Policji w 2010 r.

Żonaty, ma trzy córki i syna.

BL

Sonik Bogusław

Urodził się 3 grudnia 1953 r. w Krakowie. Prawnik, radny województwa małopolskiego w latach 1998–2004. W I kadencji (1998–2002) był przewodniczącym Sejmiku. Od 2004 r. jest posłem do Parlamentu Europejskiego z okręgu Małopolska-Świętokrzyskie.

Ukończył studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jako student, w latach 70., rozpoczął działalność w opozycji antykomunistycznej. Był związany z prowadzonym przez oo. dominikanów duszpasterstwem akademickim Beczka. Po śmierci swojego przyjaciela Stanisława Pujasa założył wraz z przyjaciółmi z opozycji Studencki Komitet Solidarności. W 1980 r. wziął aktywny udział w tworzeniu i organizowaniu struktur NSZZ „Solidarność”, pełniąc do 1982 r. funkcję wiceprzewodniczącego Zarządu Regionu małopolskiej „Solidarności”. Był przewodniczącym delegacji Małopolski na I Krajowy Zjazd NSZZ „Solidarność”. W pierwszym dniu stanu wojennego został internowany. W 1983 r. wyemigrował do Francji, gdzie uczestniczył w organizowaniu pomocy dla podziemnych struktur „Solidarności”. W 1985 r. rozpoczął pracę jako dziennikarz w Sekcji Polskiej Radia France Internatio-

nale oraz BBC, współpracował również z Sekcją Polską Deutschland Funk oraz prowadził autorskie programy w Radiu Wolna Europa. W 1990 r. objął stanowisko dyrektora Instytutu Polskiego we Francji oraz otrzymał nominację na stanowisko ministra pełnomocnego Ambasady Polskiej w Paryżu.

W 1996 r. wrócił do Polski. Tego samego roku został dyrektorem Programu Kraków 2000 – Europejskie Miasto Kultury. Było to największe w Polsce, trwające cztery lata wydarzenie kulturalne. Stworzył Biuro Festiwalowe (obecnie Krakowskie Biuro Festiwalowe), Centrum Informacji Kulturalnej oraz przygotował System Informacji Miejskiej w Krakowie. Był organizatorem krakowskich edycji Wielkanocnego Festiwalu Ludwiga van Beethovena. Wraz z przyjaciółmi ze Studenckiego Komitetu Solidarności powołał Stowarzyszenie Maj77, które propaguje idee demokracji, wolności słowa i praw człowieka.

Uważany jest za jednego z najaktywniejszych polskich eurodeputowanych. We wrześniu 2010 r. nominowany został do „MEP Awards 2010” – prestiżowej nagrody będącej wyróżnieniem dla najlepszego europarlamentarzysty. Sonik znalazł się wśród trojga polskich europosłów kandydujących do nagrody. Nominację otrzymał w kategorii „Energia”.

Jest żonaty, ma dwójkę dzieci.

WS

Sorys Stanisław

Samorządowiec, przedsiębiorca, socjolog. Urodził się 18 lutego 1961 r. w Lichwinie. Jest absolwentem Wyższej Szkoły Administracji i Zarządzania w Przemysłu, na Wydziale Administracyjno-Prawnym w Rzeszowie. W 2009 r. roku obronił pracę doktorską na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, na Wydziale Nauk Historycznych i Społecznych i został mu nadany tytuł doktora nauk humanistycznych w dziedzinie socjologii. Tytuł pracy „Pozycja ustrojowa wójta w III Rzeczypospolitej Polskiej. Studium analityczne na przykładzie wybranych gmin Małopolski”.

W latach 1994–1998 pełnił funkcję radnego gminy Pleśna i był członkiem Komisji Oświaty, Kultury i Sportu. W latach 1998–2002 sprawował funkcję radnego powiatu tarnowskiego. Od listopada 2002 r. do grudnia 2006 r. pełnił funkcję wójta gminy Pleśna.

W latach 2004–2007 działał w Lokalnej Grupie Działania Dunajec-Biała, piastując stanowisko wiceprezesa tego stowarzyszenia promującego unikalne walory przyrodnicze oraz kulturowe Pogórza Rożnowsko-Ciężkowickiego, a także działającego na rzecz poprawy jakości życia mieszkańców tego regionu.

Od kwietnia 2007 r. do grudnia 2007 r. pracował na stanowisku zastępcy dyrektora Departamentu Środowiska i Rozwoju Obszarów Wiejskich Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego w Krakowie. W ramach swoich obowiązków między innymi współtworzył projekt „Karpaty” (działanie na rzecz aktywizacji gospodarczej mieszkańców Karpat oraz promocją dziedzictwa kulturowego tego regionu), współpracował z grupami producenckimi oraz był odpowiedzialny za listę produktów tradycyjnych Małopolski.

28 grudnia 2007 r. został powołany na stanowisko wicewojewody. W ramach swoich kompetencji jest odpowiedzialny za kwestie dotyczące rolnictwa, sprawuje nadzór nad Wydziałem Organizacji i Kontroli Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w zakresie kontroli oraz nadzoruje pracę ośmiu jednostek administracji zespolonej: Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego, Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego, Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Małopolskiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii oraz Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Transportu Drogowego.

Od 1994 r. jest członkiem Polskiego Stronnictwa Ludowego, pełnił funkcję Prezesa powiatowego PSL powiatu tarnowskiego, przez dwie kadencje pełnił obowiązki członka Zarządu Wojewódzkiego PSL i jego Prezydium. W październiku 2008 r. został wybrany na stanowisko wiceprezesa Wojewódzkiego Zarządu PSL. W czerwcu 2010 r. został wybrany

wiceprezesem Zarządu Oddziału Wojewódzkiego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP.

Jest żonaty, ma dwóch synów.

BL

Sowa Marek

Urodził się 4 lutego 1967 r. w Libiążu. Ekonomista, członek Zarządu Województwa Małopolskiego (od 2007 r.), radny województwa małopolskiego III kadencji, radny Rady Miejskiej w Chełmku (1994–2002) i członek Zarządu Miejskiego w Chełmku (1994–1998). W latach 1999–2003 pełnił funkcję kierownika Agendy Urzędu Marszałkowskiego w Oświęcimiu.

Ukończył studia licencjackie w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Marketingu w Chrzanowie (2000) i uzupełniające magisterskie na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie (2002). Zanim podjął pracę w oświęcimskiej agencji UMWM, był kierownikiem salonu samochodowego Opla w Bielsku-Białej i Oświęcimiu (1998–1999). Po ukończeniu studiów został zastępcą dyrektora Kancelarii Zarządu UMWM (2003–2006).

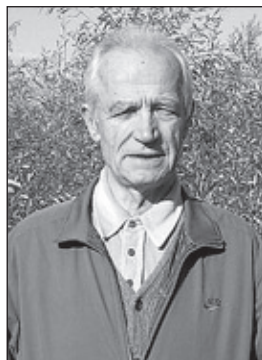
Przyczynił się do utworzenia Małopolskiego Centrum Przedsiębiorczości (2007) oraz Centrum Business in Malopolska (2009). Był głównym negocjatorem umowy z Instytutem Studiów Wschodnich na organizację Forum Ekonomicznego w Krynicy do roku 2019. Przewodniczy Komisji ds. monitorowania Funduszy Europejskich przy Związku Województw RP,

jest także członkiem Małopolskiej Rady Innowacji oraz Komisji Wspólnej Samorządu Terytorialnego i Gospodarczego. W latach 2000–2003 był wiceprezesem Małopolskiego Stowarzyszenia Wspierania Inicjatyw Gospodarczych w Tarnowie. Należy do Stowarzyszenia Kulturalno-Oświatowego „Spichlerz” w Bobrku.

Jest żonaty i ma dwóch synów.

WS

Sowa Wiktor

Urodził się 24 sierpnia 1941 r. Inżynier automatyk, pierwszy – po odrodzeniu samorządu – przewodniczący Rady Miejskiej w Nowym Targu (1990). Radny I kadencji i III kadencji RM w Nowym Targu. Współtwórca Komitetu Obywatelskiego „S” Podhala, Spisza i Orawy. W latach 1993–1996 wojewoda nowosądecki.

Pracę zawodową rozpoczął w 1965 r. w Nowotarskich Zakładach Przemysłu Skórzanego „Podhale”, gdzie kierował zakładowym ośrodkiem obliczeniowym. W stanie wojennym internowany za działalność związkową i osadzony w Załężu. W sierpniu 1982 r. wziął udział w słynnym marszu 8-tysięcznej załogi „Podhala” w rocznicę Porozumień Sierpniowych, co przyczynił się do zwolnienia z pracy. Pracował też w Zakładzie Drzewnym „Scanprodukt” w Podczerwonem oraz Spółdzielni Inwalidów „Harnaś”. Na początku lat 90. był kierownikiem Urzędu Rejonowego w Nowym Targu.

Był jednym z inicjatorów powołania w Nowym Targu miejscowej dyrekcji budowy szpitala (rozpoczęta przed 1980 r. inwestycja została przerwana w stanie surowym). Współorganizował Ekosejmik w Maniowach (1990), którego obrady doprowadziły do decyzji Ministerstwa

Ochrony Środowiska o sfinansowaniu w dwóch etapach programu zagospodarowania obrzeży zbiornika. W obradach brało udział prawie 200 osób, w tym – za sprawą W. Sowy – przedstawiciele „zielonych”, wówczas głośno protestujący przeciwko budowie tamy. Aktualnie na emeryturze. W 2006 r. Sąd Lustracyjny oczyścił go z zarzutu współpracy ze służbami bezpieczeństwa, o co był oskarżony przez jedną z gazet.

WS

Starowicz Wiesław

Urodził się 8 czerwca 1947 w Krzywawie. Profesor Politechniki Krakowskiej, zastępca Prezydenta Miasta Krakowa ds. Infrastruktury Miasta (od 2006 r.). Ekspert systemów transportowych i zarządzania transportem, w szczególności w miastach i regionach.

Absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej (1971), doktor nauk technicznych (AGH – 1977), doktor habilitowany nauk ekonomicznych w zakresie ekonomiki transportu (Uniwersytet Szczeciński – 2001), profesor Politechniki Krakowskiej im. T. Kościuszki (od 2002 r.). W latach 1975–2006 pracował w Politechnice Krakowskiej na Wydziale Transportu, a potem na Wydziale Inżynierii Lądowej na różnych kierowniczych stanowiskach. Od roku 1989 do dzisiaj kieruje Zakładem Organizacji i Ekonomiki Transportu.

W swej działalności eksperckiej koncentruje się na związkach z praktyką gospodarczą i przenoszeniem wyników prac naukowych do praktyki gospodarczej. Szczególnym obszarem działań są projekty służące optymalizacji systemów transportu zbiorowego i ocena ich efektywności w różnych miastach Polski. Wpływał na funkcjonowanie systemów transportowych Krakowa, Przemysła,

Tarnowa, Wałbrzycha, Włocławka, Gorzowa Wielkopolskiego, Tomaszowa Mazowieckiego, Zawiercia, Jastrzębia Zdroju, Wodzisławia Śląskiego, Żor, Siemianowic Śląskich, Katowic, Łodzi, Ostrowa Wielkopolskiego, Gniezna, Lublina i Szczecina. Po utworzeniu województw samorządowych włączył się do badań nad problematyką zarządzania transportem w regionach. Uczestniczył w pracach na rzecz województw małopolskiego, łódzkiego, śląskiego i opolskiego. Uczestniczył również w tworzeniu strategii rozwoju transportu w Polsce w 2005 r. W imieniu władz Miasta Krakowa przewodniczył radom nadzorczym wielu spółek gminnych, m.in. Miejskiego Zakładu Naprawy Tramwajów (1992–1999), Miejskiego Zakładu Naprawy Autobusów (1994–1996) i Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego (2002–2006). Jest członkiem Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji RP (w latach 1994–2006 prezes Zarządu Krajowego oraz Oddziału w Krakowie, od 2006 prezes honorowy Stowarzyszenia).

Został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2001). Jest żonaty, ma dwie córki.

WS

Stec Mirosław

Prawnik, specjalista w zakresie prawa gospodarczego i samorządowego, profesor UJ. Urodził się 23 sierpnia 1951 r. w Gliwicach.

Ukończył Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego, gdzie wykłada od 1973 r. Doktorat uzyskał w 1982 r., habilitację – w 1994 r., a tytuł profesora w 2006 r. Od 2006 r. jest kierownikiem Katedry Prawa Samorządu Terytorialnego UJ. Ponadto od 1992 r. wykłada w Krajowej Szkole Administracji Publicznej. W latach 1990–1991 był delegatem pełnomocnika rządu ds. Samorządu Terytorialnego (w randze wicewojewody) w województwie krakowskim jako odpowiedzialny za kształtowanie ustroju samorządowego. W latach 1991–1992 był dyrektorem Departamentu Administracji Publicznej, a w latach 1992–1994 dyrektorem generalnym (w randze wiceministra) w Urzędzie Rady Ministrów (odpowiedzialny m.in. za powstanie regionalnych izb obrachunkowych). W 1994 r. założył i do dnia dzisiejszego jest redaktorem naczelnym „Finansów Komunalnych”, a także wchodzi w skład zespołów redakcyjnych „Samorządu Terytorialnego” oraz „Orzecznictwa w Sprawach Samo-

rządowych”. W latach 1996–1997 był ekspertem Komisji Konstytucyjnej Zgromadzenia Narodowego, jest współautorem rozdziału „Samorząd Terytorialny”, a od 1998 r. do chwili obecnej jest ekspertem komisji sejmowych i senackich w zakresie reformy administracji publicznej. Czynny w organizacjach pozarządowych – od 1991 r. jest założycielem i przewodniczącym Rady Małopolskiego Instytutu Samorządu Terytorialnego i Administracji, a od 2009 r. zasiada w Radzie Nadzorczej Fundacji Rozwoju Demokracji Lokalnej. Był koordynatorem projektów realizowanych przez Instytut Spraw Publicznych, a w latach 2001–2004 kierownikiem zespołu ekspertów w projekcie Banku Światowego pt. „Budowanie potencjału instytucjonalnego administracji lokalnej i regionalnej”. W latach 1999–2005 był przewodniczącym Rady Służby Cywilnej, a obecnie jest członkiem Rady Legislacyjnej przy Prezisie Rady Ministrów. Jest autorem publikacji z zakresu prawa gospodarczego i samorządu terytorialnego. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odznaczenia Polski oraz Nagrodą im. Grzegorza Palki (oba w 2009 r.). Żonaty, ma dwie córki.

JM

Stuglik Rafał

Samorządowiec, działacz polityczny, mgr historii. Urodził się 21 września 1966 roku w Andrychowie.

W 1993 r. ukończył studia historyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim. W latach 1985–1988 pracował jako górnik w Kopalni Węgla Kamiennego „Piast” w Tychach, a od 1994 do 1997 r. był nauczycielem historii. W latach 1998–2000 był członkiem Zarządu Miejskiego w Andrychowie, a od 1999 r. także koordynatorem i kierownikiem Biura Promocji Kultury i Sportu starostwa powiatowego w Wadowicach. Współtworzył strategię rozwoju powiatu wadowickiego na lata 1999–2009 oraz 2009–2015; był odpowiedzialny za prace związane z opracowaniem herbu i flagi powiatu wadowickiego. W latach 1998–2002 był radnym województwa małopolskiego; pracował m.in. w Komisji Kultury. Ponownie mandat radnego województwa małopolskiego objął w październiku 2005 r., w następstwie wyboru → Andrzeja Gut-Mostowego do Sejmu i rezygnacji → Jana Wieczorkowskiego; pełnił obowiązki wiceprzewodniczącego Komisji Kultury w Sejmiku II kadencji. W 2006 r. bez sukcesu ponownie startował w wyborach do Sejmiku Wojewódz-

twa Małopolskiego. Czynny na w organizacjach społecznych; był założycielem, a w latach 1998–2003 redaktorem naczelnym czasopisma „Kurier Andrychowski”, jest prezesem Stowarzyszenia „Arka” z siedzibą w Wieprzu, a także organizatorem licznych imprez sportowo-kulturalnych. Był działaczem Zjednoczenia Chrześcijańsko-Narodowego, czynnym w strukturach powiatowych i regionalnych; od 2006 członek Prawa i Sprawiedliwości.

JM

Swoszowski Mirosław

Posel, samorządowiec, pedagog. Urodził się 6 października 1956 r. w Tarnowie.

W 1979 r. ukończył studia na Wydziale Matematyki i Fizyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie, a w 1985 r. tamże studia podyplomowe z zakresu fizyki z astronomią. Pracował jako nauczyciel. W latach 1990–1995 był dyrektorem II Liceum Ogólnokształcącego w Tarnowie. W latach 1995–1996 pełnił funkcję wiceprezydenta miasta Tarnowa, sprawował urząd pełnomocnika Zarządu Miasta ds. Rodziny w Urzędzie Miasta Tarnowa. W latach 1997–2001 był posłem na Sejm z ramienia Akcji Wyborczej „Solidarność”, został członkiem Delegacji do Zgromadzenia Parlamentarnego OBWE. Należał do NSZZ „Solidarność”, Ruchu Społecznego AWS oraz partii Rodzina-Ojczyzna.

Obecnie pracuje jako główny specjalista kontroli państwowej w delegaturze Najwyższej Izby Kontroli w Krakowie. Jest aktywnym działaczem organizacji społeczno-katolickich m.in. jako członek kręgów Domowego Kościoła Ruchu „Światło-Życie”, był prezesem Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Tarnowskiej, jest wiceprezydentem Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rodzin Katolickich.

Żonaty, ma sześcioro dzieci.

JM

Syryjczyk Tadeusz

Polityk, nauczyciel akademicki, dr nauk technicznych, informatyk. Urodził się 9 lutego 1948 r. w Krakowie.

W 1971 r. ukończył studia na Wydziale Elektrotechniki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. W latach 1971–1989 pracował jako nauczyciel akademicki w Instytucie Automatyki i Elektroniki AGH; jednocześnie w latach 1987–1989 był właścicielem firmy informatycznej. Był założycielem i wiceprzewodniczącym NSZZ „Solidarność” na AGH, a po zwolnieniu z internowania w czasie stanu wojennego członkiem władz regionu Małopolska.

W latach 1989–1991 był ministrem przemysłu. W latach 1992–1993 był szefem zespołu doradców premiera oraz podsekretarzem stanu w Urzędzie Rady Ministrów, a w latach 1998–2000 ministrem transportu i gospodarki morskiej. Od 1991 do 2001 r. był posłem na Sejm RP. W 1998 r. wybrany do Sejmiku Województwa Małopolskiego, z mandatu zrezygnował z związku z nominacją na ministra transportu (rezygnację przyjęto 25 stycznia 1999 r.). Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Informatycznego, współzałożycielem, wiceprezesem, wreszcie prezesem Krakowskiego To-

warzystwa Przemysłowego (od 1984 r.). Był członkiem Unii Demokratycznej oraz Unii Wolności (w latach 1995–2001 wiceprzewodniczący tej partii). Od października 2003 r. do lutego 2007 r. pełnił funkcję dyrektora Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju w Europie. Po odwołaniu został ekspertem w Zespole Doradców Gospodarczych TOR; jest również członkiem Rady Nadzorczej Comarch SA. Ogłosił szereg artykułów publicystycznych oraz naukowych. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2006).

Żonaty.

JM

Szczeklik Andrzej

Urodził się w Krakowie 29 lipca 1938 r. Profesor nauk medycznych, współzałożyciel i członek Komitetu Obywatelskiego „S” w Krakowie.

Ukończył Średnią Szkołę Muzyczną i Wydział Lekarski AM. Kształcenie podyplomowe kontynuował w Uniwersytetach w Stanach Zjednoczonych i w Szwecji. Doktoryzował się i habilitował we Wrocławiu. W 1972 r. objął kierownictwo Kliniki AM w Krakowie. W latach 1990–93 rektor Akademii Medycznej w Krakowie, doprowadził do powrotu wydziałów medycznych do Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Jego zainteresowania badawcze skupiają się wokół chorób serca i płuc. W 1975 r. przedstawił teorię rozwoju częstej postaci astmy, tzw. aspirynowej, która została udowodniona w następnych latach i powszechnie przyjęta. W 1976 r. wstrzyknął po raz pierwszy na świecie prostacyklinę sobie i swoim kolegom, opisał jej działanie na ustrój ludzki i wprowadził do leczenia chorób tętnic. W roku 1997 uzyskał I nagrodę czasopisma „Lancet” za odkrycie podłoża genetycznego astmy oskrzelowej, w 1998 r. – Royal College of Physicians w Londynie przyznało mu członkostwo honorowe

za odkrycie zaburzeń krzepnięcia krwi w chorobach serca. W tym samym roku uzyskał główną nagrodę Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej i został wybrany – wraz z ks. Józefem Tischnerem – Krakowianinem Roku. W 2001 roku wyróżniony I nagrodą Amerykańskiej Akademii Alergii Astmy i Immunologii. W 2008 r. nagrodzony nagrodą naukową im. C. von Pirquet przez Europejską Akademię Alergologii i Immunologii Klinicznej. W tym samym roku również otrzymał nagrodę za osiągnięcia w dziedzinie kultury chrześcijańskiej TOTUS, przyznaną przez Fundację Dzieło Nowego Tysiąclecia, wybrany Człowiekiem roku 2008 w zakresie Ochrony Zdrowia, oraz nagrodę „Ambasadora Polszczyzny w piśmie” nadaną przez Radę Języka Polskiego przy Prezydium PAN.

W 1991 r. wygrał duży konkurs międzynarodowy na badania naukowe, ogłoszony przez Komisję Nauk Wspólnoty Europejskiej, a za uzyskane środki, wsparte następnie hojnie przez Rząd Flandrii i Rząd Polski – wyremontował od podstaw budynek szpitalny, który zajmuje II Katedra Chorób Wewnętrznych, przy ul. Skawińskiej i zbudował nowe, 5-piętrowe skrzydło kliniczne, nowe laboratoria badawcze i zaplecze dydaktyczne – stwarzając jeden z najnowocześniejszych ośrodków interny i genetyki medycznej w Europie.

Autor ok. 650 prac, w większości publikowanych w czasopismach międzynarodowych, a także kilku monografii i podręczników publikowanych m.in. w USA, Wielkiej Brytanii i Francji. Według raportu PAN, polski uczyony najczęściej cytowany na świecie w dziedzinie medycyny i biologii w latach 1996–2009. Członek Papieskiej Akademii Nauk, od 2006 wiceprezes PAU, członek PAN oraz innych towarzystw naukowych. Doktorat h.c. AM we Wrocławiu, Warszawie

Katowicach, Łodzi oraz Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Opiekun 16 habilitacji i promotor 45 doktoratów.

Autor wydanej przez „Znak” książki „Katharsis” – o uzdrawiającej mocy natury i sztuki (2002), która stała się krajowym bestsellerem r. 2003 i została przetłumaczona na siedem języków i oraz „Kore. O chorych chorobach i poszukiwaniu duszy medycyny” wydanej w 2007 r., tłumaczonej na język niemiecki, hiszpański, węgierski i litewski.

Jest żonaty, ma dwóch synów i córkę.

WS

Szczepaniec Kazimierz

Urodził się 27 lipca 1950 r. w Lubniu. Inżynier mechanik, wójt Lubnia (od 2006 r.), w latach 1990–2006 przewodniczący Rady Gminy Lubień.

Studia na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie ukończył w 1981 r., po czym rozpoczął pracę w Spółdzielni El-Mechanika w Krakowie. Przeszedł w niej wszystkie szczeble awansu od referenta po stanowisko prezesa zarządu. W latach 2002–2006 prowadził własną działalność gospodarczą.

Od 1990 r. jest członkiem Ochotniczej Straży Pożarnej w Lubniu, a od 2000 r. wchodzi w skład miejscowego Stowarzyszenia na Rzecz Gimnazjum.

Odznaczony został kilkoma wyróżnieniami, m.in. Medalem Samorządu I Kadencji (1994) oraz Medalem Pro Memoria (2008).

WS

Szczypiński Tomasz

Posel, samorządowiec, działacz gospodarczy, nauczyciel akademicki. Urodził się 22 września 1953 r. w Krakowie.

W 1977 r. ukończył studia na Wydziale Matematyki i Fizyki UJ, w 1983 r. uzyskał stopień doktora nauk matematycznych; ukończył także studia podyplomowe z zakresu bankowości w Akademii Ekonomicznej w Krakowie. W latach 1977–1992 pracował jako adiunkt w Instytucie Informatyki UJ. W latach 1986–1993 był prezesem Zarządu Krak-Bit sp. z o.o., a w latach 1993–1994 prezesem Zarządu Metrum sp. z o.o., w latach 1994–1998 był pełnomocnikiem firmy Metrum Consulting sp. z o.o.

W latach 1998–2001 pełnił funkcję wiceprezydenta Krakowa, odpowiedzialny był za program inwestycyjny i rozwój gospodarczy. W latach 2001–2007 był posłem na Sejm z ramienia PO, m.in. zasiadał w Komisji Rozwoju Przedsiębiorczości jako wiceprzewodniczący, a w latach 2002–2005 był wiceprzewodniczącym Komisji Nadzwyczajnej „Przedsiębiorczość-Rozwój-Praca”; pełnił rolę rzecznika ds. rozwoju regionalnego w tzw. gabinecie cieni PO. Aktywny był na niwie społeczno-gospodarczej, m.in. jako prezydent Izby Przemysłowo-Han-

dlowej w Krakowie (1994–2001), członek Prezydium Krajowej Izby Gospodarczej (1997–2001), a w latach 2002–2004 członek Rady Polityki Regionalnej Państwa. Od 2004 r. jest profesorem Krakowskiej Akademii im. A. Frycza-Modrzewskiego. Działał w ramach Zrzeszenia Studentów Polskich, w latach 1980–1992 był członkiem NSZZ „Solidarność”, należał do Kongresu Liberalno-Demokratycznego, Unii Wolności, był współtwórcą Platformy Obywatelskiej w Krakowie, w latach 2001–2003 przewodniczącym tej partii w Krakowie.

Żonaty, ma troje dzieci.

JM

Szkaradek Andrzej

Działacz społeczny i związkowy, poseł, samorządowiec. Urodził się 6 lipca 1948 r. w Chełmcu. W 1968 r. ukończył Liceum Ogólnokształcące w Nowym Sączu.

W latach 1994–1998 radny Miasta Nowy Sącz, w latach 1997–2001 poseł RP z listy AWS, członek sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych, Sekretarz ds. dyscypliny Klubu Parlamentarnego AWS, w latach 1998–2002 radny i wiceprzewodniczący Sejmiku Województwa Małopolskiego.

Od sierpnia 1980 r. przewodniczący Tymczasowego Komitetu Założycielskiego „Solidarności” w Nowosądeckiej Fabryce Urządzeń Górniczych „Nowomag” w Nowym Sączu, w 1981 r. delegat na I WZD Regionu Małopolska w Tarnowie. Twórca struktur zakładowych podziemnej „Solidarności”, w 1983 r. wznosił wydawanie „Wiadomości Nowosądeckich”. W latach 1985–1990 współorganizator Duszpasterstwa Ludzi Pracy. W latach 1989–1991 współzałożyciel i przewodniczący Komitetu Obywatelskiego „Solidarności” woj. nowosądeckiego, współorganizator kampanii wyborczych 4 VI 1989 oraz 28 V 1990 (wybory samorządowe). W latach 1990–1995 wiceprzewodniczący

oraz 1995–1998 przewodniczący Zarządu Regionu Małopolska, od 2002 r. wiceprzewodniczący ZR. W latach 1990–1997 w PC. W 1997 r. współzałożyciel AWS, wiceprzewodniczący Zarządu Regionalnego.

W 1989 r. w Londynie odznaczony przez Rząd RP na Uchodźstwie Srebrnym Krzyżem Zasługi, w 1989 r. tytułem Człowiek Roku 1997 „Gazety Krakowskiej”, w 2001 r. Złotym Medalem Zasługi za reformę i ustawodawstwo dla Policji, w 2006 r. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

BL

Sztorc Andrzej

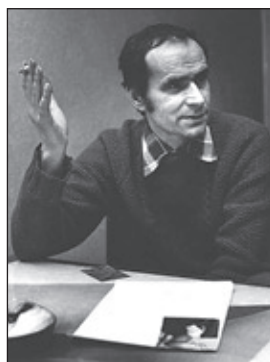
Rolnik, polityk, samorządowiec. Urodził się 9 sierpnia 1953 r. w Woli Rzędzińskiej.

Ukończył Technikum Budowlane. Prowadzi własne gospodarstwo rolne. W latach 2002–2010 z ramienia Polskiego Stronnictwa Ludowego był radnym województwa małopolskiego, a od 2006 r. jego przewodniczącym. Jako kandydat PSL w 2005 r. bez powodzenia ubiegał się o mandat senatora. W 2007 r. bezskutecznie kandydował do Sejmu z listy PSL. Ostatecznie otrzymał mandat po zmarłym w wypadku samolotu rządowego w Smoleńsku pośle Wiesławie Wodzie. Należy do PSL. Ślubowanie poselskie złożył 5 maja 2010 r.

Żonaty, ma dwójkę dzieci.

MH

Szumowski Maciej

Urodził się 18 kwietnia 1939 r. w Warszawie, a zmarł 1 lutego 2004 r. w Krakowie. Dziennikarz, przewodniczący kampanii wyborczej „Solidarności” w 1989 r., zaangażowany w tworzenie Krakowskiego Komitetu Obywatelskiego.

W latach 1980–1981 był redaktorem naczelnym Gazety Krakowskiej, zamkniętej po wprowadzeniu stanu wojennego. „Krakowska”, pomimo cenzury i faktu, że oficjalnie była organem prasowym Komitetu Wojewdzkiego PZPR, utrzymywała najbardziej liberalny kurs na ówczesnym rynku prasowym. Swoje zdanie mogli zaprezentować w niej również działacze „Solidarności”, co powodowało, że tytuł ten zniknął błyskawicznie z kiosków i sprzedawany był po wielokrotnie wyższej cenie niż oficjalna, również w innych miastach. Po odsunięciu z redakcji zajął się reportażem, również telewizyjnym. Był laureatem dziennikarskiej nagrody im. B. Prusa przyznawanej przez Stowarzyszenie Dziennikarzy Polskich.

Był żonaty, miał dwójkę dzieci i wychowywał córkę swojej żony z pierwszego małżeństwa. Jego żoną była pisarka Dorota Terakowska.

WS

Szura Stanisław

Samorządowiec. Urodził się 22 października 1947 r. w Szalowej, w gminie Łużna.

Ukończył studia na Politechnice Krakowskiej oraz Wyższej Szkole Biznesu NLU w Nowym Sączu. W 1990 r. został wybrany radnym Gorlic i jednocześnie nominowany na wiceburmistrza miasta. W latach 1992–1998 był burmistrzem Gorlic. Wiele uwagi poświęcił współpracy z samorządami i organizacjami społecznymi z Austrii, Węgier, Słowacji i Czech, jak również renowacji cmentarzy wojennych z I wojny światowej. Doprowadził także do rozbudowy sieci kanalizacyjnej i ciepłowniczej oraz budowy krytej pływalni w Gorlicach. Zabięgał o restytucję powiatu gorlickiego w 1998 r. Od 1998 r. jest radnym powiatu gorlickiego. W latach 1998–2002 był wicestarostą, a od 2006 r. jest członkiem zarządu powiatu. Był wieloletnim przewodniczącym rady społecznej szpitala w Gorlicach. Zainicjował proces modernizacji kotłowni w placówkach opieki społecznej i oświatowych. W 1995 r. uhonorowany przez „Gazetę Krakowską” tytułem „Człowieka Roku”. Odznaczony m.in. Brązowym Medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju” i Złotym Orderem Zasługi Czerwonego Krzyża (austriacki). Należy do Platformy Obywatelskiej, jest członkiem rady powiatowej PO.

JM

Szydło Beata

Urodziła się 15 kwietnia 1963 r. w Oświęcimiu. Etnograf, burmistrz gminy Brzeszcze (1998–2005), radna powiatu oświęcimskiego (1998–2002) i województwa małopolskiego (2002). Poseł na Sejm RP V i VI kadencji.

W 1989 r. ukończyła studia na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie (Katedra Etnografii), podczas których była przewodniczącą Koła Naukowego Etnografów. Odbiła też muzealnictwo studia podyplomowe na UJ, a także studia doktoranckie na Wydziale Filozoficzno-Historycznym UJ. W latach 1996–1998 studiowała też kierunku Zarządzanie Kulturą w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, a w latach 1999–2001 na kierunku „Zarządzanie terytorialne w procesie Integracji Europejskiej” na Akademii Ekonomicznej w Krakowie (studia podyplomowe). W 2004 r. była stypendystką departamentu stanu USA w ramach programu „International visitors” (projekt „Rewitalizacja i restrukturyzacja terenów przemysłowych”). Pracę zawodową rozpoczęła w 1986 r. jako asystent w Muzeum Historycznym Miasta Krakowa, w dziale Folkloru i Tradycji. W 1995 r. została kierownikiem działu merytorycznego Libiąskiego Cen-

trum Kultury w Libiążu, a następnie dyrektorem Ośrodka Kultury w Brzeszczach (1997–1998). W 1998 r. została wybrana na stanowisko burmistrza Brzeszcz.

Jest laureatką odznaczenia Krakowski Dukat w kategorii Samorządowy Kreator Przedsiębiorczości. Należy do Prawa i Sprawiedliwości (od 2010 r. jest wiceprezesem partii, prowadzi też Zarządowi Okręgu). Jest wiceprezesem Zarządu Gminnego Ochotniczej Straży Pożarnej w Brzeszczach.

WS

Szydłowski Franciszek

Samorządowiec, przedsiębiorca. Urodził się 20 września 1942 r. w Wysokiej.

Posiada wykształcenie zawodowe. Właściciel firmy „Szewstwo Konfekcyjne” w Wysokiej. Radny gminny, a od 2006 r. radny województwa małopolskiego; zasiada w Komisji Rewizyjnej, Komisji Ochrony Zdrowia oraz Komisji Ochrony Środowiska i Bezpieczeństwa Publicznego. W wyborach parlamentarnych w 2005 r. i 2007 r. bez sukcesu ubiegał się o mandat poselski. Prezes Ochotniczej Straży Pożarnej RP w Wysokiej, prezes Kółka Rolniczego, członek Zarządu Izby Rzemieślniczej w Bielsku-Białej. Jest działaczem Polskiego Stronnictwa Ludowego, czynny w strukturach powiatowych i wojewódzkich.

Żonaty.

JM

Ścigała Ryszard

Samorządowiec, doktor nauk technicznych, menadżer. Urodził się 21 stycznia 1958 r. w Katowicach.

W 1981 r. ukończył fizykę techniczną na Wydziale Elektroniki, Automatyki i Elektrotechniki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. W 1986 r. na Politechnice Łódzkiej obronił dysertację doktorską uzyskując tytuł doktora nauk technicznych. Wieloletni pracownik Zakładów Azotowych w Tarnowie Mościcach, w okresie od 2001 do 2006 r. był prezesem zarządu i dyrektorem generalnym firmy. W latach 2001–2002 był prezesem Polskiej Izby Przemysłowej w Warszawie, natomiast od 2001 do 2006 r. pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Rady Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego. W 2006 r. jako kandydat niezależny w I turze został wybrany Prezydentem Tarnowa. W wyborach poparły go lokalne struktury Platformy Obywatelskiej. Zarządzane przez niego miasto zostało wyróżnione w 2008 r. Dyplomem Europejskim przyznawanym przez Radę Europy, natomiast w 2010 r. Flagą Honorową Rady Europy oraz Godłem „Teraz Polska”. Sam Ryszard Ścigała w 1996 r. otrzymał Złotą Odznakę Ministra Ochrony Środowiska. W 1997 r.

został nagrodzony Medalem Za Zasługi dla Miasta Tarnowa. W 2004 r. otrzymał Złoty Krzyż Zasługi. W 2006 r. wybrany „Człowiekiem roku” przez czytelników „Gazety Krakowskiej”. Od 2006 r. jest również wiceprzewodniczącym Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski. W 2008 r. otrzymał Medal im. Prof. Wojciecha Świątosławskiego.

Żonaty, ma dwie córki.

MH

Ślesak Janusz

Urodził się 30 marca 1947 w Lutomi na Dolnym Śląsku. Nauczyciel, w latach 1998–2006 sprawował mandat radnego województwa małopolskiego. W latach 1996–1997 był posłem na Sejm II kadencji (okręg Bielsko-Biała).

Ukończył studia na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego (1974). W latach 1973–1989 pracował jako nauczyciel i wicedyrektor zespołu szkół w Andrychowie. Następnie do 1999 r. był dyrektorem Liceum Ogólnokształcącego im. Marii Skłodowskiej-Curie w tym mieście, po czym przeszedł na emeryturę. Od 2001 r. należy do SLD.

Został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi (1981) oraz Medalem Komisji Edukacyjnej (1995).

Jest żonaty, ma dwoje dzieci.

WS

Śliwa Andrzej Adam

Samorządowiec, rolnik. Urodził się 1 grudnia 1961 r. w Krakowie. Po ukończeniu technikum pracował w swoim gospodarstwie rolnym. W 2005 r. ukończył studia z finansów publicznych w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Bochni.

W latach 1989–1990 był sołtysem wsi Wolica. Od 1990 r. jest radnym rady gminy, a od 2002 r. przewodniczącym rady gminy Łapanów. W latach 1994–1998 był także delegatem do Sejmiku Samorządowego Województwa Tarnowskiego. Jako członek rady gminy szczególnie zaangażowany w rozwój wsi Sobolów, głównie w zakresie oświaty (remont i rozbudowa Zespołu Szkół w Sobolowie), sportu (LKS Naprzód Sobolów, LUKS Sobolik) czy kultury (renowacja XVI-wiecznego kościoła). W latach 1990–1994 był wójtem gminy Łapanów; na tym stanowisku udało mu się zakończyć proces gazyfikacji gminy oraz rozpoczął rozbudowę wodociągów gminnych. W latach 1994–1999 był pracownikiem Biura Sejmiku Samorządowego w Tarnowie, a od 1999 r. pracuje w starostwie powiatowym w Bochni najpierw jako inspektor, sekretarz, a obecnie dyrektor Wydziału Inwestycji i Rozwoju. Jest także czynny na niwie społecznej. Wspiera Stowarzyszenie „Orkiestra Dęta

Sobolów”, jest członkiem stowarzyszenia EKOLAND oraz Komitetu Budowy Wodociągu w miejscowościach Wolica i Sobolów. W 1998 r. został odznaczony medalem „Zasłużony dla Województwa Tarnowskiego”.

Zonaty, ma syna i córkę.

JM

Śmiałek Witold

Polityk, samorządowiec, menadżer. Urodził się 10 marca 1971 r. w Krakowie.

W 1995 r. ukończył studia na Wydziale Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej. W 1997 r. rozpoczął studia doktoranckie w Instytucie Nauk Geologicznych Polskiej Akademii Nauk, które przerwał w 1999 r. W 2002 r. ukończył studia podyplomowe z zakresu wyceny, zarządzania i obrotu nieruchomościami na Politechnice Krakowskiej i w Akademii Ekonomicznej w Krakowie.

W latach 1999–2001 był specjalistą ds. analiz o problematyce regionalnej w Rządowym Centrum Studiów Strategicznych – Biurze Rozwoju Regionalnego w Krakowie. W latach 2001–2002 pracował jako specjalista ds. monitorowania realizacji Kontraktu Wojewódzkiego w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego i Budownictwa. Od 2001 do 2003 r. był również specjalistą ds. monitorowania realizacji Kontraktu Wojewódzkiego oraz wdrażania i monitorowania Funduszy Strukturalnych Unii Europejskiej, natomiast w latach 2003–2004 piastował funkcję kierownika Zespołu Kontraktu Wojewódzkiego w Urzędzie Marszał-

kowskim Województwa Małopolskiego. Od 2004 do 2006 r. był wicemarszałkiem województwa małopolskiego z ramienia Prawa i Sprawiedliwości. W 2005 r. z listy PiS bezskutecznie ubiegał się o mandat poselski. Już po wyborach parlamentarnych 2007 r., ale jeszcze przed zebraniem się sejmiku VI kadencji, na kilka dni został posłem V kadencji w miejsce →Barbary Bubuli, powołanej do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Nie złożył ślubowania. Od 2006 do 2007 r. był prezesem zarządu Małopolskiej Agencji Rozwoju Regionalnego S.A. Od sierpnia 2009 r. jest doradcą prezydenta Nowego Sącza →Ryszarda Nowaka. Należy do PiS.

MH

Telka Andrzej

Urodził się w 1933 r., a zmarł 1 czerwca 2010 r. Inż., prezydent Oświęcimia w latach 1982–1989 oraz 1994–1997, radny województwa małopolskiego I i II kadencji.

Studia magistersko-inżynierskie ukończył jako mechanik-energetyk. Przez długie lata pracował w Zakładach Chemicznych Oświęcim. Był inicjatorem powstania Oświęcimskiego Strategicznego Programu Rządowego. Został on przyjęty przez rząd w 1996 roku po konflikcie wokół centrum handlowego nieopodal murów byłego KL Auschwitz. Program zakładał uporządkowanie i zagospodarowanie strefy ochronnej wokół Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau oraz modernizację układu komunikacyjnego w Oświęcimiu. Obejmował też rewitalizację starówki, utworzenie międzynarodowego centrum kongresowego oraz ośrodka edukacyjnego. W 2002 roku Rada Ministrów przyjęła drugą część dokumentu na lata 2003–2006. Obecnie realizowany jest III etap.

Andrzej Telka działał w Towarzystwie Opieki nad Oświęcimiem, gdzie był członkiem prezydium Zarządu Głównego, należał też do rady fundacji Pomnik – Hospicjum Miastu Oświęcim.

Prezydent Aleksander Kwaśniewski odznaczył go Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski za całokształt działalności na rzecz miasta Oświęcim.

WS

Terlecki Ryszard

Posel, polityk, samorządowiec, nauczyciel akademicki, historyk, dziennikarz, profesor. Urodził się 2 września 1949 r. w Krakowie. W 1976 r. ukończył studia historyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim.

W latach 1998–2002 i 2006–2007 radny Miasta Krakowa. Od 2007 r. poseł na Sejm RP z listy Prawa i Sprawiedliwości. Od 2000 do 2006 r. był naczelnikiem Biura Edukacji Publicznej w krakowskim oddziale Instytutu Pamięi Narodowej, w latach 2005–2007 dyrektorem oddziału.

W latach 1975–1989 działacz opozycji antykomunistycznej. Od 1980 r. członek „Solidarności”. Wykładowca w działającej przy MKZ, następnie ZR Małopolska Wszechnicy Robotniczej, wykładowca historii w kościołach, w KIK, od 1984 r. w ramach Chrześcijańskiego Uniwersytetu Robotniczego im. kard. Stefana Wyszyńskiego w Krakowie-Mistrzejowicach; autor w pismach podziemnych, m.in. w „Solidarności Narodu”, „Polityce Polskiej”, „Małej Polsce”, „Przeglądzie Wiadomości Agencyjnych”, „Krytyce”. W latach 1983–1992 i 1990–1996 członek redakcji podziemnego pisma „Arka”. Wiosną 1989 r. współzałożyciel, redak-

tor podziemnego dwutygodnika „Świat”. W latach 1990–1992 współzałożyciel, zastępca redaktora naczelnego dziennika „Czas Krakowski”. 1991–1992 członek Koalicji Republikańskiej, następnie Polskiej Partii Chrześcijańskich Demokratów. W latach 1995–1998 był przewodniczącym Rady Programowej Radia Kraków; a w latach 1996–1998 redaktorem naczelnym dziennika „Nowiny” w Rzeszowie. Wykładowca UJ, b. prorektor Wyższej Szkoły Filozoficzno-Pedagogicznej Ignatianum w Krakowie.

Żonaty, ma troje dzieci.

BL

Tomal Józef

Samorządowiec, nauczyciel. Urodzony 27 listopada 1964 r. W 1989 r. ukończył studia na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. W latach 2002–2009 dyrektor Szkoły Podstawowej w Jaworniku.

Radny powiatowy II i III kadencji, w II kadencji przewodniczący Komisji Edukacji, Kultury, Turystyki i Sportu Rady Powiatu Myślenickiego, w III kadencji przewodniczący Rady Powiatu Myślenickiego, a od 5 maja 2009 r. Starosta Myślenicki

Za jego kadencji powiat myślenicki zajął II miejsce w krajowym konkursie Samorządowy Lider Zarządzania 2010.

W latach 1999–2009 prezes Stowarzyszenia Pomocy Szkole w Jaworniku, od 2006 r. prezes Ludowego Klubu Sportowego „Jawor”. Odznaczony przez MEN Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz przez MSWiA Brązowym Medalem Za Zasługi dla Policji. Żonaty, ma dwóch synów.

BL

Trafas Kazimierz

Urodził się 5 lutego 1939 roku we Lwowie, a zmarł 3 listopada 2005 r. w Warszawie. Geograf, w latach 1990–2003 dyrektor Wydziału Strategii i Rozwoju Urzędu Miasta Krakowa, Pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Reformy Samorządowej oraz główny specjalista w Biurze Regionalnym Rządowego Centrum Studiów Strategicznych.

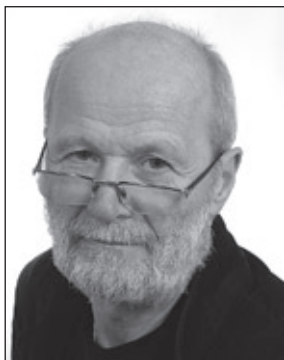
W 1956 r. rozpoczął studia na Wydziale Geodezji Górniczej AGH, a następnie kontynuował je na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie i w Instytucie Geografii Uniwersytetu Warszawskiego (specjalność kartografia). Po ich ukończeniu w 1963 r. rozpoczął pracę w Instytucie Geografii PAN, zajmując się interpretacją zdjęć lotniczych. Był współtwórcą pierwszej pracowni interpretacji takich zdjęć w Polsce oraz współautorem pierwszego skryptu w tej dziedzinie. W 1966 r. przeniósł się do Krakowa i został starszym asystentem najpierw w Katedrze Geografii Fizycznej, a następnie w Zakładzie Geomorfologii UJ. Tytuł doktora nauk geograficznych uzyskał w 1974 r. W tym czasie zajmował się głównie redakcją i przygotowaniem do druku atlasów regionalnych obejmują-

cych rejon południowej Polski (atlasu miejskiego województwa krakowskiego, atlasu województwa bielskiego i atlasu województwa tarnowskiego). Opracowania te zapoczątkowały serię polskich atlasów regionalnych. Oprócz kartografii poświęcił się także teledetekcji oraz interpretacji zdjęć z satelity Landsat MSS w celu identyfikacji zasięgu dymów przemysłowych na terenie aglomeracji śląsko-krakowskiej. Lata 80. to m.in. praca nad atlasem Tatrzańskiego Parku Narodowego i atlasem Krakowa, a także współpraca przy projekcie hydrologicznej mapy świata w skali 1:2 500 000 i opracowanie założeń dla mapy sozologicznej Polski i „Przeglądowej Mapy Geomorfologicznej Polski” w skali 1: 500 000, jednego z najlepszych tego typu opracowań w Europie.

Był jednym z inicjatorów budowy Systemu Informacji Przestrzennej dla Krakowa, współtwórcą projektu rewitalizacji krakowskiego Kazimierza i projektu utworzenia Krakowskiego Zespołu Metropolitalnego. W ramach międzynarodowego projektu METREX (Europejska Sieć Miast i Regionów Metropolitalnych) opracowującego Atlas Metropolii Europejskich przygotował opracowanie kartograficzne dla Krakowa. Po roku 2000 pracował nad mapą sozologiczną Polski w skali 1:50 000 opracowaną według własnej koncepcji. Był autorem ponad 190 prac (w tym 94 map), pięciu atlasów oraz współautorem pięciu skryptów akademickich.

WS

Trybulski Andrzej Henryk

Urodził się 14 stycznia 1945 r. w Tarnowie. Architekt, radny Rady Miasta Tarnowa i członek Zarządu Miasta Tarnowa ds. Rozwoju Architektoniczno-Urbanistycznego (1994–1998), sygnatariusz „Porozumienia Miast bez Barier”. Współzałożyciel i członek zarządu Tarnowskiego Komitetu Obywatelskiego. Asesor w dziedzinie rewitalizacji obszarów miejskich i wiejskich w Departamencie Funduszy Europejskich Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego (od 2009 r.).

Jest absolwentem Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej (1969) oraz studiów podyplomowych w zakresie Konserwacja Zabytków Architektury i Urbanistyki (1998). Ukończył też studium pedagogiczne w Wojewódzkim Ośrodku Metodycznym w Tarnowie (1991). Po ukończeniu studiów był kierownikiem robót w Krakowskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego (1969–1972), a zarazem nauczycielem przedmiotów zawodowych w Technikum Budowlanym w Tarnowie (1969–1973). W 1972 r. rozpoczął pracę jako projektant w Terenowym Zespole Usług Projektowych w Tarnowie (do 1979 r.) i kierownik zespołu i główny projektant Powiatowego

Zespołu Urbanistycznego Urzędu Powiatowego w Tarnowie, przemianowanego – po reformie administracyjnej kraju w 1975 r. i utworzeniu Województwa Tarnowskiego – w Wojewódzkie Biuro Planowania Przestrzennego, gdzie pracował do 1990 r. Był też nauczycielem w Zespole Szkół Budowlanych – Policealnym Studium Zawodowym Projektowania Architektonicznego w Tarnowie (1988–1995). Od 1998 r. ma własną pracownię architektoniczną.

Podczas studiów zaangażował się w działalność opozycyjną. Był współorganizatorem protestów studenckich w marcu 1968 r., a w 1980 r. członkiem Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” i redaktorem graficznym Tarnowskiego Informatora Związkowego „Solidarność”. Był też autorem wielu plakatów, ulotek i druków okolicznościowych. Po 1989 r. był członkiem Komisji ds. Przejścia Gmachu Komitetu PZPR w Tarnowie na cele służby zdrowia (sekretarz komisji).

Był twórcą i organizatorem Miejskiej Pracowni Urbanistycznej w Tarnowie, autorem zdjęć lotniczych miasta (1977) oraz autorem koncepcji przebudowy pl. Sobieskiego i ul. Krakowskiej w tym mieście. Zorganizował i nadzorował wiele konkursów architektoniczno-urbanistycznych związanych z rozwojem i porządkowaniem Tarnowa (Centrum Komunikacyjne, Centrum Miasta, Pomnik Rabacji, Pomnik Ofiar Stalinizmu), zainicjował też podjęcie działań rewitalizacyjnych starego miasta i osiedli. Przyczynił się do wdrożenia działań likwidujących bariery architektoniczne (zorganizował sesję regionalną „Miasta bez barier”).

Należy do wielu organizacji społecznych i branżowych, m.in. Tarnowskiego Towarzystwa Fotograficznego (członek Sądu Koleżeńskiego i Komisji Rewizyjnej), Towarzystwa Rediestezyjnego

w Tarnowie (członek zarządu), Towarzystwa Opieki nad Zabytkami, Klubu Inteligencji Katolickiej, Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Tarnowskiej oraz Aeroklubu Podhalańskiego (jest pilotem szybowcowym III klasy). Jest członkiem Stowarzyszenia Architektów Polskich (od 1973 r.) – sekretarzem Koła Wojewódzkiego i Przewodniczącym (przez trzy kadencje). Należy też do Okręgowej Izby Urbanistów (od 2002 r.) i Małopolskiej Okręgowej Izby Architektów (od 2004 r.). Działa w Referacie Duszpasterstwa ds. Młodzieży Diecezji Tarnowskiej, zasiadał też w Komisji ds. Młodzieży Episkopatu Polski (współzałożyciel i redaktor czasopisma „Wzrastanie”). Jest posiadaczem odznak SARP: Złotej (1988), Srebrnej (1984) i Brązowej (1981). Wyróżniony też Złotą Odznaką Towarzystwa Walki z Kalem (1997).

Żonaty, ma troje dzieci.

WS

Trzmiel Tadeusz

Urodził się 11 sierpnia 1945 r. w Krakowie. Inżynier, zastępca prezydenta Miasta Krakowa w latach 2002–2006 oraz od 2006 r. Zasiadał w Radzie Miasta Krakowa II i III kadencji, pełniąc funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Infrastruktury Komunalnej.

Jest absolwentem Politechniki Krakowskiej. Od samego początku pracy zawodowej związany z sektorem komunalnym. W latach 1982–1990 był dyrektorem naczelnym Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego w Krakowie, kierował rozbudową sieci komunikacji miejskiej w Krakowie oraz inicjował zastosowanie w mieście technologii płyty monolitycznej w budowie torowisk tramwajowych. W latach 1996–1998 sprawował funkcję dyrektora wydziału rozwoju gospodarczego Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie. Kierował wtedy opracowaniem koncepcji i projektu, ustanowionej w 1997 r. za sprawą ówczesnego wojewody, → prof. Jacka Majchrowskiego, Specjalnej Strefy Ekonomicznej w Krakowie. Od 1999 r. był zastępcą dyrektora Departamentu Gospodarki, Rolnictwa i Infrastruktury w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Małopolskiego, współautorem Strategii Rozwoju Województwa

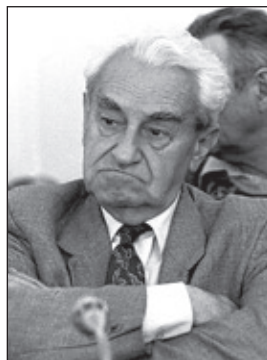
Małopolskiego i założeń regionalnej polityki transportowej. W 2002 r. był dyrektorem generalnym Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego, w którym wdrożył system zarządzania jakością wg normy ISO 9000.

Od 1957 roku aktywnie działał w Związku Harcerstwa Polskiego, a od 1965 r. w Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Komunikacji. Autor artykułów i referatów w Zeszytach Naukowych Politechniki Krakowskiej, na której wykładał. Autor artykułów na temat komunikacji miejskiej w Zeszytach Stowarzyszenia. Wykładowca Akademii Ekonomicznej w Krakowie i Wyższej Szkoły Ekonomii i Informatyki w Krakowie. Aktualnie bezpartyjny.

Jest żonaty i ma troje dzieci.

WS

Turowicz Jerzy

Urodził się 10 grudnia 1912 r. w Krakowie, a zmarł 27 stycznia 1999 r. Dziennikarz i publicysta, w 1989 r. współtwórca Komitetu Obywatelskiego „Solidarność”.

Studiował na Politechnice Lwowskiej (Wydział Budowy Maszyn) oraz na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, które zakończył absolutorium z historii, ale bez złożenia pracy magisterskiej (1939). Podczas okupacji związał się z „Unią” – konspiracyjną organizacją o profilu chrześcijańsko-demokratycznym. Publikował w prasie podziemnej, m.in. w „Miesięczniku Literackim” i „Kulturze jutra”, współpracował z podziemnym teatrem Tadeusza Kantora. Jeszcze podczas wojny założył „Tygodnik Powszechny”, którego pierwszy numer ukazał się 24 marca 1945 r. Był jego redaktorem naczelnym nieprzerwanie do końca życia, choć w 1953 r. za odmowę publikacji nekrologu J. Stalina pismo zostało zamknięte i przejęte przez PAX (trzy lata później zostało zwrócone prawowitej redakcji). Sygnował „List 34” (1964), sprzeciwiający się narastającym ograniczeniom wolności słowa. W 1960 r. został prezesem Społecznego Instytutu Wydawniczego ZNAK (do 1990 r.). Uczestniczył w obradach Okrą-

głego Stołu i współtworzył program wyborczy Komitetu Obywatelskiego „Solidarność”, ale nie zdecydował się na kandydowanie. Był członkiem Stowarzyszenia Pisarzy Polskich oraz honorowym przewodniczącym Rady Etyki Mediów.

Był żonaty i miał trzy córki.

WS

Twaróg Maciej

Urodził się 10 lutego 1976 r. w Krakowie – Nowej Hucie. Historyk, muzealnik, radny Miasta Krakowa (2002–2006).

Jest studentem Instytutu Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Pracuje jako referent w Muzeum Historycznym Miasta Krakowa (oddział Dom Zwierzyńiecki). Działalność na rzecz samorządu rozpoczął w 2000 r., wchodząc w skład Komisji Kultury, Promocji i Sportu Rady Miasta Krakowa (jako członek spoza RMK). Już jako radny należał do komisji: Edukacji (wiceprzewodniczący), Kultury, Promocji i Ochrony Zabytków, Rodziny i Spraw Społecznych, Rewizyjnej, Sportu i Turystyki.

Znany jest ze swojej aktywności na rzecz zwiększania zainteresowania sprawami Nowej Huty, sytuacją społeczną, inwestycyjną, kulturalną i sportową dzielnic nowohuckich. Był inicjatorem i współtwórcą galerii 1949 Club, a także popierał ideę utworzenia oddziału Muzeum Historycznego Krakowa „Dzieje Nowej Huty”.

Ma dwójkę dzieci.

WS

Wacławski Jan

Samorządowiec, nauczyciel. Urodzony 8 maja 1952 r. W 1975 r. ukończył Akademię Wychowania Fizycznego. W latach 1990–1993 sekretarz Gminy Stryszów, od 1993 r. wójt Gminy Stryszów. W latach 1975–1978 i 1988–1990 nauczyciel, 1979–1981, 1983–1984 specjalista ds. socjalnych.

Za jego kadencji gmina Stryszów otrzymała tytuł „Samorządu Przyjaznego Szkole Uczącej Się”, nadany przez Centrum Edukacji Obywatelskiej w Warszawie. W tym samym czasie – dzięki środkom unijnym – zrealizowała projekty „Szkoły Jagiellońskie” i „Przedszkolaki na start – projekt równych szans”. Doprowadził do utworzenia w 2006 r. EKOMUZEUM Stryszów – Szlaku Przydrożnej Modlitwy, skupionego wokół unikalnych kapliczek i figur. Aktywnie zabiegał o środki na realizację projektu pn. „Ochrona zlewni zbiornika wodnego „Świnna Poręba”. Dzięki nim gmina Stryszów wybudowała jedną z najbardziej nowoczesnych zbiorczych mechaniczno-biologicznych oczyszczalni ścieków o pojemności 600m³/dobę. Towarzyszył temu rozwój infrastruktury wodociągowo-kanalizacyjnej, czego efektem jest skanalizowanie 5 sołectw gminy i powstanie 93 km sieci

kanalizacyjnej oraz budowa 43 km sieci wodociągowej. Gmina Stryszów jest piątą gminą wiejską w Polsce, która posiada certyfikat Rejestracji Systemu Zarządzania Jakością ISO 9001-2000. Wyróżnienia i certyfikaty: 2007 r. – nadanie gminie tytułu „Samorządu Przyjaznego Szkole Uczącej Się”, 2007 r. – uzyskanie przez urząd gminy certyfikatu jakości ISO 9001-2000, 2007 r. – X miejsce w kraju w rankingu inwestycyjnym tygodnika samorządu lokalnego *Wspólnota*, obejmującym lata 2004–2006, w kategorii gmin wiejskich, 2008 r. – III miejsce w Polsce w rankingu inwestycyjnym tygodnika samorządu lokalnego *WSPÓLNOTA*, obejmującym lata 2005–2007, 2008 r. – statuetka Kazimierza Wielkiego, 2009 r. – VI miejsce w kraju w rankingu inwestycyjnym tygodnika samorządu lokalnego *Wspólnota*, obejmującym lata 2006–2008.

Żonaty, ma czworo dzieci.

BL

Waksmundzki Bogusław

Samorządowiec, mgr rolnictwa. Urodził się 23 stycznia 1962 r. w Nowym Targu.

W 1988 r. ukończył Wydział Techniki i Energetyki Rolnictwa Akademii Rolniczej w Krakowie. Po studiach pracował jako nauczyciel fizyki, chemii oraz informatyki w szkole podstawowej w Grywałdzie. Był radnym III kadencji gminy Krościenko nad Dunajcem, w latach 1999–2001 zastępcą wójta, a w latach 2001–2002 wójtem Krościenka nad Dunajcem. Na tym stanowisku szczególnie zaangażowany w prace z zakresu ochrony wód, za co gmina została uhonorowana nagrodą Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Od 2002 r. radny powiatu nowotarskiego, a od 2006 r. członek zarządu powiatu nowotarskiego. Od 2001 r. czynny we władzach Euroregionu Tatry: do 2001 r. jako członek, a w latach 2006–2010 wiceprzewodniczącym Rady. Jest odpowiedzialny za stworzenie Strategii Rozwoju Euroregionu Tatry na lata 2008–2015 oraz współpracę między samorządami polskimi i słowackimi. Jednocześnie czynny w organizacjach społecznych: od 2005 r. jest członkiem zarządu Ochotniczej Straży Pożarnej w Grywałdzie, a także przewodniczącym

Rady Fundacji Rozwoju Regionu Jeziora Czorsztyńskiego. Odznaczony Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa” (2002), Medalem 60-lecia Cepelii (2009) oraz Medalem 15-lecia Euroregionu Tatry (2010).

Jest żonaty, ma dwóch synów i córkę.

JM

Waśniowski Wojciech

Samorządowiec, poseł, rolnik, mgr inż. ogrodnictwa. Urodził się 27 sierpnia 1955 r. w Krakowie.

Od 1980 r. prowadzi gospodarstwo rolne w Makowie. Jest absolwentem Akademii Rolniczej w Krakowie (1979). Od 1980 do 1984 r. był radnym Gminnej Rady Narodowej w Gołczy, pełnił funkcję jej wiceprzewodniczącego. W 1985 r. uzyskał mandat posła na Sejm PRL IX kadencji (zasiadał w Komisji Rynku Wewnętrznego i Usług). Od 1998 do 2002 r. był radnym województwa małopolskiego (członek Komisji Budżetu i Rolnictwa), w 2006 r. bez sukcesu starał się o reelekcję. W 2007 r., także bezskutecznie, kandydował do Sejmu RP z listy Lewicy i Demokratów. Od 1985 r. był członkiem PZPR, od 1999 r. należy do SLD (członek Rady Powiatowej SLD w Miechowie). Był członkiem Krajowego Związku Hodowców i Producentów Bydła. Uehonorowany Srebrnym Krzyżem Zasługi (1984) i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1989).

Żonaty, ma dwoje dzieci.

JM

Wawryka Grzegorz

Urodził się 25 marca 1965 r. w Jadownikach. Inż., od 2008 r. burmistrz Brzeska, którym został po wygaśnięciu mandatu →Jana Musiała. W latach 1998–2006 pełnił funkcję starosty brzeskiego, był także radnym pow. brzeskiego (1998–2008). Zasiadał we władzach Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski.

Jest absolwentem Politechniki Krakowskiej, ukończył też studia podyplomowe z zakresu wyceny nieruchomości. Przez kilka lat prowadził działalność gospodarczą. Był także prezesem Regionalnego Dworca Autobusowego w Krakowie (2006–2008).

Będąc starostą szczególny nacisk położył na rozwój oświaty oraz służby zdrowia. Za jego kadencji zrealizowano takie inwestycje jak Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 w Brzesku i Zespół Szkół w Czchowie. Zreformował Szpital Powiatowy i dopasował do nowych potrzeb pacjentów. Jako burmistrz mocno postawił na wzrost inwestycji i pozyskiwanie środków zewnętrznych. W 2009 roku Brzesko otrzymało tytuł „Euro-Gmina” i znalazło się wśród najlepszych gmin w rankingu „Rzeczpospolitej”.

Jest żonaty i ma trójkę dzieci.

WS

Weysenhoff Antoni

Urodził się 23 marca 1947 r. w Krakowie, gdzie zmarł 16 kwietnia 2010 r. Doktor nauk humanistycznych, radny Rady Miasta Krakowa w latach 1994–1998.

Był absolwentem Wydziału Filozoficzno-Historycznego Uniwersytetu Jagiellońskiego (magisterium – 1970 r., doktorat – 1977 r.). Pracował jako nauczyciel w Szkole Podstawowej nr 93 w Krakowie i X Liceum Ogólnokształcącym w Krakowie. Był też pracownikiem naukowym Akademii Górniczo-Hutniczej (1975–1982). W 1982 r. objął stanowisko dyrektora Centrum Kultury Młodzieży im. dr. Henryka Jordana, którym kierował do swojej śmierci.

Położył wybitne zasługi na polu rozwoju oświaty pozaszkolnej w Krakowie. Doprowadził do utworzenia samorządowego ruchu placówek wychowania pozaszkolnego – edukacji nieformalnej. Między innymi w Europejskim Stowarzyszeniu Instytucji Czasu Wolnego Dzieci i Młodzieży (EAICY) z siedzibą w Pradze, którego był prezydentem przez dwie kadencje, w Ogólnopolskiej Radzie Placówek Wychowania Pozaszkolnego i Polskim Stowarzyszeniu Wychowania Pozaszkolnego jako jego przewodniczący. Przyczynił się do integracji ogólnopól-

skiego środowiska pedagogów wychowania pozaszkolnego. Dzięki jego staraniom powstała Krajowa Rada Placówek Wychowania Pozaszkolnego, skupiająca obecnie przeszło dwieście ośrodków edukacji pozaszkolnej w Polsce. Był aktywnym członkiem Zespołu Konsultacyjnego ds. Reformy w Placówkach Wychowania Pozaszkolnego w Ministerstwie Edukacji Narodowej. Od 1959 do 2000 r. aktywnie działał w Związku Harcerstwa Polskiego. Założył w Krakowie Chorągiewianą Szkołę Instruktorów, której był komendantem. Współtworzył i stał na czele Towarzystwa Inicjatyw Wychowawczych im. Janusza Korczaka, które wybudowało w Bukowinie Tatrzańskiej ośrodek szkoleniowo-wypoczynkowy dla pedagogów.

Odnaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2002), Srebrnym (1978) i Złotym Krzyżem Zasługi (1983), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1981). Był Kawalerem Orderu Uśmiechu (2002). W 2010 r. Prezydent Krakowa Jacek Majchrowski odznaczył go medalem Honoris Gratia, którego nie zdążył jednak odebrać. Za wkład w rozwój kultury i tożsamości regionalnej Rada Gminy Bukowiny Tatrzańskiej przyznała mu tytuł honorowego obywatela.

WS

Wędrychowicz Mirosław

Samorządowiec, nauczyciel, mgr fizyki. Urodził się 11 października 1960 r. w Bieczu. W 1986 r. ukończył studia z zakresu fizyki (WSP w Krakowie). W latach 1986–1989 pracował jako nauczyciel fizyki, a następnie do 1991 r. był dyrektorem szkoły podstawowej w Grudnej Kępskiej. W latach 1991–2005 był dyrektorem Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Libuszy.

Od 1998 r. jest radnym rady powiatu, od 2002 r. jest członkiem zarządu, a od 2005 r. jest starostą powiatu gorlickiego. Był współinicjatorem szeregu projektów m.in. budowy połączenia drogowego Krynica-Wysowa Zdrój-Bardiowskie Kupele, uruchomienia Południowomałopolskiej Sieci Edukacji Zawodowej. Był założycielem i wieloletnim członkiem Stowarzyszenia na Rzecz Pomocy Rodzinie „Nadzieja” w Bieczu, a także inicjatorem powstania Galicyjskiego Stowarzyszenia Edukatorów. Jest współzałożycielem, a od 2008 r. przewodniczącym Małopolskiego Ruchu Samorządowego Ziemi Gorlickiej. Odznaczony Srebrnym Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa” (2008) oraz Brązową Odznaką „Zasłużony dla Ochrony Przeciwpożarowej” (2009).

Wdowiec, ma dwie córki i syna.

JM

Węgrzyn Ludwik

Samorządowiec, prawnik. Urodzony 6 sierpnia 1953 r. W 1977 r. ukończył Wydział Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego, w 1978 r. studia podyplomowe z zakresu organizacji i zarządzania na Politechnice Szczecińskiej, w 2007 r. studia podyplomowe z zakresu gospodarki przestrzennej na Akademii Ekonomicznej im. Oskara Langego we Wrocławiu.

W latach 1980–1983 naczelnik Miasta i Gminy Kamień Pomorski, w latach 1983–1984 starszy inspektor w Wydziale Kontroli Urzędu Miasta Krakowa, w latach 1984–1994 naczelnik, a następnie wójt Gminy Bochnia, w latach 1994–1999 prezes Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie, w latach 1999–2006 starosta Powiatu Bocheńskiego, w latach 2003–2007 prezes Związku Powiatów Polskich.

Członek Rady Działalności Pożytku Publicznego (2003–2008); członek (do 2007 r.), a następnie ekspert Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego (od 2003 r.); członek Podkomitetu Monitorującego ds. innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego przy Komitecie Monitorującym NPR (2004–2008); członek Podkomitetu Monitorującego ds. zatrudnienia i zasobów ludzkich przy Ko-

mitecie Monitorującym Narodowy Plan Rozwoju (2004–2008); członek Komitetu Monitorującego Podstawy Wsparcia Wspólnoty/Narodowego Planu Rozwoju (2004–2008); członek Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny-Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw (2004–2008); członek Komitetu Monitorującego Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego (2004–2006); członek Komisji Wspólnej Samorządu Terytorialnego i Gospodarczego Małopolski (2004–2008); członek Głównej Komisji Urbanistyczno-Architektonicznej (2006–2008); członek Rady Zamówień Publicznych (2004–2008); zastępca (2004) a od 2005 r. członek Komitetu Regionów Unii Europejskiej (od 2004); członek Komitetu Politycznego Rady Europejskich Gmin i Regionów (od 2004).

Kierownik Działu Ekspertyz, Analiz i Inicjatyw Systemowych, ekspert ZPP, członek Komitetu Regionów Unii Europejskiej.

Członek Polskiego Stronnictwa Ludowego, członek Rady Naczelnej PSL, członek Małopolskiego Zarządu Wojewódzkiego PSL.

Otrzymała: Nagrodę im. Grzegorza Palki za rok 2003 – w dziedzinie działalności samorządowej o wymiarze ogólnokrajowym, w 2002 r. Złoty Krzyż Zasługi, w 1987 r. Brązowy Krzyż Zasługi, w 2002 r. Brązowy Medal „Za Zasługi dla Obronności Kraju”, w 2003 r. Srebrny Medal „Za Zasługi dla Policji”, Odznakę „Zasłużonych dla Społem”.

Żonaty, ma trzy córki.

BL

Węgrzyn Małgorzata

Samorządowiec, poseł, mgr. Urodziła się 8 listopada 1945 r. w Kluczach.

Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach ukończyła w 1985 r.; ponadto jest absolwentem studiów podyplomowych w zakresie gospodarki samorządowej. Od 1965 r. pracowała w Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Kluczach. Następnie pracowała w administracji gminnej, w której przeszła przez wszystkie szczeble awansu zawodowego od referenta po naczelnika gminy (od czerwca 1982 r.). W latach 1989–1991 była posłem na Sejm. Od 1998 do 2002 r. piastowała mandat radnej powiatu olkuskiego. Od 1990 r. jest wójtem gminy Klucze. Doprowadziła do zwodociągowania i gazyfikacji całej gminy oraz szeregu inwestycji w zakresie infrastruktury oświatowej, zdrowotnej czy sportowej. W 1996 r. została delegatem gminy do Sejmiku Samorządowego Województwa Katowickiego. Jest członkiem Zarządu Głównego Związku Ochotniczej Straży Pożarnej RP i jednocześnie prezesem Zarządu Powiatowego ZOSP RP; od 2003 r. zasiada w Krajowej Radzie Konsultacyjnej ds. Osób Niepełnosprawnych. Była członkiem PZPR.

Zamężna, ma córkę.

JM

Wiatr Bronisław

Urodził się 9 listopada 1928 r. w Kobierzynie k. Tarnowa. Radny m. Tarnowa (od 1994 r.), a w niej przewodniczący Komisji Kultury, Sportu i Turystyki. Był delegatem do Sejmiku Województwa Tarnowskiego (1994–1998). W 1989 r. współtworzył Komitet Obywatelski „Solidarności” w Tarnowie.

Posiada wykształcenie średnie. Od 1958 r. pracował w Prezydium Powiatowej Rady Narodowej, a następnie w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnowie, skąd został wyrzucony z pracy w grudniu 1981 r. za założenie zakładowej „Solidarności”. W 1989 r., jako członek Komitetu Obywatelskiego „S”, zaangażował się w organizację wyborów czerwcowych, a następnie samorządowych w 1990 r. Obecnie na emeryturze.

Odnaczony został Złotym Krzyżem Zasługi (1978) oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1998). Otrzymał też medal „Za zasługi dla Ziemi Krakowskiej”. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego (od 1963 r.) oraz honorowym prezesem Tarnowskiego

Jest żonaty, ma syna i córkę.

WS

Wieczorkowski Jan

Samorządowiec, mgr inż. Urodził się 6 marca 1946 r. w Rabce.

W 1972 r. ukończył Wydział Wiertniczo-Naftowy Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie i uzyskał dyplom magistra inżyniera. W latach 1991–1995 był burmistrzem Rabki-Zdroju z ramienia Komitetu Obywatelskiego, w latach 1994–1998 radnym Gminy Rabka-Zdrój, a w latach 1998–2002 radnym i członkiem Zarządu Województwa Małopolskiego. Od 2003 r. jest zastępcą prezesa Zarządu Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Krakowie.

Po ukończeniu studiów pracował jako specjalista wiertnik w Warszawskim Przedsiębiorstwie Geologicznym (1972–1976), a następnie prowadził własną działalność gospodarczą (1976–1991). W latach 1997–1999 był członkiem Rady Nadzorczej spółki Municipium SA, wydawcy Tygodnika „Wspólnota” oraz regionalnym koordynatorem edycji małopolskiej Tygodnika „Wspólnota”.

Jako samorządowiec był członkiem wielu stowarzyszeń i ciał doradczych, m.in. Euroregionu „Tatry” (1993–1995), Polsko-Szwajcarskiego Regionalnego Programu Współpracy – Rabka (preze-

wodniczący, 1992–1995), Zgromadzenia Ogólnego Podhalańskiego Związku Gmin (wiceprzewodniczący, 1991–1995), Związku Gmin Dorzecza Górnej Raby i Krakowa (członek-założyciel oraz w latach 1992–1995 wiceprzewodniczący Zarządu), Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski (członek założyciel, w latach 1995–1998 członek Zarządu i dyrektor Biura) oraz Federacji Związków i Gmin i Powiatów RP (członek-założyciel i wiceprzewodniczący w latach 1996–1998). Ponadto był członkiem Zespołu Doradczego Programu Partnerstwa dla Samorządu Terytorialnego USAID (1997–2003), Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego (1998–2001), Komitetu Sterującego programu Phare Cross Boarder Cooperation (1999–2002), Komitetu Sterującego Zintegrowanego Programu Rozwoju Regionalnego w Małopolsce (2005–2006). Był przewodniczącym grupy roboczej samorządu terytorialnego w Międzynarodowej Komisji Polsko-Słowackiej ds. Współpracy Transgranicznej (1999–2003). W 2002 r. współtworzył Małopolską Organizację Turystyczną i był jej pierwszym prezesem (do 2010 r.), aktualnie jest jej wiceprezesem. W 2007 r. został członkiem Rady Nadzorczej Małopolskiej Agencji Rozwoju Regionalnego, a w 2008 r. Rady Nadzorczej Radia Kraków. Był członkiem Ruchu Społecznego Akcji Wyborczej „Solidarność” (od 1999 r. wiceprzewodniczącym zarządu RS AWS w Krakowie).

Odnaczony Złotym Krzyżem Zasługi oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu odrodzenia Polski.

Żonaty, ma dwojkę dzieci (syn Jan jest popularnym aktorem filmowym i telewizyjnym).

RED

Wiktor Józef

Samorządowiec, menedżer, polityk, nauczyciel. Urodził się 1 lutego 1942 r. we Frycowej. Studiował matematykę w Studium Nauczycielskim w Nowym Sączu (1962–1963), a następnie w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rzeszowie; jest absolwentem Studium Menadżersko-Bankowego Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie (1996). W latach 1963–1965 pracował jako nauczyciel w Technikum Przemysłu Spożywczego w Tymbarku, a od 1973 do 1975 r. był pracownikiem administracji powiatu limanowskiego; pełnił funkcję inspektora szkolnego oraz zastępcy naczelnika powiatu. W latach 1975–1989 pracował w Wojewódzkiej Komisji Planowania Urzędu Wojewódzkiego w Nowym Sączu, najpierw jako zastępca przewodniczącego, a następnie przewodniczący. W latach 1989–1992 sprawował funkcję wojewody nowosądeckiego. Od 1992 r. pracował w Pierwszym Komercyjnym Banku SA jako dyrektor Oddziału w Nowym Sączu; w 2002 r. został dyrektorem nowosądeckiego Oddziału Banku BPH. W latach 2002–2006 był prezydentem Nowego Sącza z ramienia koalicji SLD-UP. Członek Stowarzyszenia „Nowosądecka Wspólnota”.

JM

Wilkanowicz Stefan

Publicysta, dziennikarz, działacz katolicki. Urodzony 3 stycznia 1924 r. w Warszawie. Z wykształcenia, inżynier i filozof. Współzałożyciel w 1956–1957 KIK-u w Warszawie i Krakowie. Od 1957 r. pracował w „Znaku” i „Tygodniku Powszechnym”. W latach 1978–1994 był redaktorem naczelnym miesięcznika „Znak”.

W latach 1972–1979 przewodniczył Komisji Apostolstwa Świeckich Duszpasterskiego Synodu Archidiecezji Krakowskiej, w latach 1977–1988 był członkiem Papieskiej Rady ds. Świeckich. Od 1993 r. pełni funkcję wiceprzewodniczącego Krajowej Rady Katolików Świeckich. W 1989 r. członek i założyciel Komitetu Obywatelskiego w Małopolsce.

Jest wiceprzewodniczącym Międzynarodowej Rady Oświęcimskiej i przewodniczącym jej komisji edukacyjnej, przewodniczącym Rady Międzynarodowego Centrum Edukacji o Auschwitz i Holokauście, od 1999 r. wiceprzewodniczącym Polskiego Komitetu ds. UNESCO oraz przewodniczącym zarządu Fundacji Kultury Chrześcijańskiej „Znak”.

W 2009 r. wziął udział w zgromadzeniu inauguracyjnym Konwencji Krajową Pro Publico Bono „Samorządność dla

Rzeczypospolitej” i podpisaniu deklaracji ustanowienia Karty Solidarności. Redaktor serwisu internetowego Forum: Żydzi – Polacy – Chrześcijanie.

Główny autor preambuły do aktualnej polskiej Konstytucji. Oficer orderu Polonia Restituta, Kawaler orderu Św. Sylwestra.

BL

Wituszyński Jerzy

Urodził się 7 lipca 1952 r. w Nowym Sączu. Geodeta, radny Nowego Sącza (1994–2010), wiceprzewodniczący Rady Miasta (1994–1998 i 2006–2010), przewodniczący Rady Miasta (1998–2002).

Ukończył Akademię Rolniczą w Krakowie. Pracował w Okręgowym Przedsiębiorstwie Geodezyjno-Kartograficznym w Krakowie – zakład terenowy w Nowym Sączu (1976–1988), a następnie we własnej firmie usług geodezyjno-kartograficznych.

Działał w pierwszej Solidarności, członek prezydium Sekcji Pracowników Geodezji w Polsce przy Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” (1981).

Współzałożyciel Klubu Inteligencji Katolickiej w Nowym Sączu, działacz Stowarzyszenia Rodzin Katolickich przy parafii św. Małgorzaty i Stowarzyszenia Geodetów Polskich, przewodniczący Rady Społecznej Muzeum Okręgowego w Nowym Sączu (1998–2002).

Współzałożyciel Partii Konserwatywnej, następnie w SKL, w Radzie Miasta należy do klubu Prawa i Sprawiedliwości.

Żonaty, ma dwoje dzieci.

HSZ

Wojtkiewicz Michał

Posel, samorządowiec, dr inż., geodeta. Urodził się w 1946 r. w Tuchowie. W 1971 r. ukończył Wyższą Szkołę Rolniczą we Wrocławiu, a w 1977 r. roku obronił pracę doktorską na Akademii Rolniczej we Wrocławiu.

W latach 1990–1998 pełnił funkcję burmistrza gminy Tuchów, następnie do 2005 r. radnego i starosty powiatu tarnowskiego. W latach 2005–2007 poseł na Sejm RP V kadencji, od 2007 r. wybrany ponownie posłem na Sejm RP VI kadencji. Członek Komisji Infrastruktury oraz Obrony Narodowej.

W latach 1971–1987 adiunkt w Instytucie Planowania i Urządzania Terenów Wiejskich Akademii Rolniczej we Wrocławiu. Od 1987 r. właściciel firmy geodezyjnej w Tuchowie.

Jako burmistrz i starosta przeprowadził znaczące inwestycje na terenie gminy Tuchów i powiatu tarnowskiego, takie jak: renowacja rynku i ratusza w Tuchowie, kanalizacja i oczyszczalnia ścieków w Tuchowie, wodociągowanie i telefonizacja gminy Tuchów, 150 km nowych nakładek asfaltowych na drogach powiatu tarnowskiego, budowa czterech sal gimnastycznych, budowa nowej szkoły w Ciężkowicach, remont wszyst-

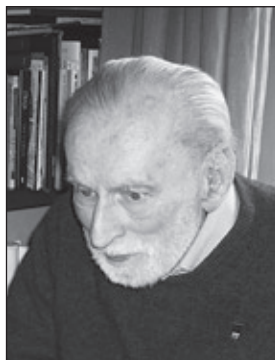
kich szkół średnich, pozyskanie środków unijnych na kwotę około 8 mln zł, renowacja cmentarzy z I wojny światowej na terenie powiatu tarnowskiego, w tym cmentarza w Łowczówku. Jako poseł na Sejm jest znany ze starań o pozyskanie funduszy dla regionu tarnowskiego, m. in.: na remont dworca PKP, rozbudowę PWSZ, rozbudowę więzienia przy ul. Konarskiego oraz modernizację dróg, w tym drogi nr 977.

Uzyskał szereg nagród rektorskich i ministerialnych za prace badawcze, główną nagrodę w ogólnopolskim konkursie za projekt zagospodarowania Kotliny Kłodzkiej, Czarny Krzyż Austriacki, Złoty Medal KEN.

Żonaty, ma trzy córki.

BL

Woźniakowski Jacek

Pisarz, historyk sztuki, polityk samorządowy. Urodził się 23 kwietnia 1920 r. w Biórkowie.

W 1938 r. zdał maturę w gimnazjum doktora Jana Wieczorkowskiego w Rabce. W latach 1938–1939 uczęszczał do Szkoły Podchorążych Rezerwy Kawalerii w Grudziądzu. W 1951 r. ukończył polonistykę na Uniwersytecie Jagiellońskim. Podczas wojny obronnej 1939 r. służył w 8 Pułku Ułanów. W okresie okupacji był działaczem konspiracyjnej organizacji „Tarcza”, następnie adiutantem komendanta Obwodu Mielec AK.

W latach 1945–1953 współpracownik i członek redakcji „Tygodnika Powszechnego”. Dla gazety relacjonował trzecią sesję Soboru Watykańskiego II. Był redaktorem naczelnym miesięcznika „Znak” oraz jednym z założycieli powstałego w 1959 r. wydawnictwa o tej samej nazwie. W latach 1953–1991 pracownik Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (od 1990 r. profesor zwyczajny). W latach 1967–1968 wykładowca Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Wykładał również na zagranicznych uniwersytetach. W 1981 r. otrzymał godność doktora honoris causa Katolickiego Uniwersytetu w Leuven. W latach 1975–1990 członek

Komitetu Nauk o Sztuce Polskiej Akademii Nauk. Należał do Komitetu Obywatelskiego przy Przewodniczącym NSZZ „Solidarność”. Brał udział w obradach „Okrągłego Stołu”. W latach 1990–1991 był pierwszym po upadku komunizmu prezydentem Krakowa. Autor wielu cennych książek. W 1973 r. za „Zapiski Kanadyjskie” otrzymał Nagrodę Polskiego PEN-Clubu im. Mieczysława B. Lepeckiego, a w 1974 r. za „Co się dzieje ze sztuką” Nagrodę Polskiego PEN-Clubu im. Mieczysława Pruszyńskiego. Dwukrotnie odznaczony Krzyżem Walecznych. W 1974 r. otrzymał Złoty Krzyż Zasługi. W 1990 r. odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. W 1995 r. wyróżniony francuskim Krzyżem Komandorskim Legii Honorowej. Laureat Srebrnego Medalu Cracoviae Merenti przyznanego za zasługi dla Krakowa (1997).

Żonaty, ma dwie córki i dwóch synów.

MH

Wójtowicz Marian

Urodził się 1 maja 1953 r. w Słopniach. Nauczyciel, radny Miasta Limanowa i wiceprzewodniczący RM, w latach 2005–2007 radny województwa małopolskiego, wcześniej był delegatem do byłego Sejmiku Województwa Nowosądeckiego.

Studia nauczycielskie na Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie ukończył w 1977 r., po czym podjął pracę zawodową w IV Liceum Ogólnokształcącym w Limanowej, którego jest aktualnie dyrektorem. W 1980 r. był założycielem oraz przewodniczącym KZ NSZZ „S” w Limanowej (do 1985). W 1996 r. przystąpił do Unii Wolności, a od 2003 r. jest członkiem Platformy Obywatelskiej i wiceprzewodniczącym Zarządu Powiatu Limanowskiego tej partii.

Za swoją działalność oświatową i dydaktyczną odznaczony został Srebrnym Krzyżem Zasługi (2005) oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2007), a na rzecz regionu srebrną odznaką „Za zasługi dla województwa nowosądeckiego” (1984), złotą odznaką „Za zasługi dla miasta i gminy Limanowa” (1984) i medalem „Za zasługi dla miasta Limanowa” (2005). Nagradzany był również przez Ministra Kultury i Sztuki (1984, 2003, 2008). Od-

znaczony jest ponadto brązowym medalem „Za zasługi dla obronności Kraju” (1990), Honorową Odznaką Rzemiosła (2003) i odznaką honorową „Za zasługi dla ZIW RP” (2010).

WS

Wójtowicz Tadeusz

Samorządowiec, politolog. Urodził się 12 października 1975 r. w Krakowie.

Ma wykształcenie wyższe, ukończył politologię i nauki społeczne. Przed przejściem do samorządu pracował w Sobiesław Zasada Ltd. Od 2002 r. jest wójtem gminy Wielka Wieś. Dotychczas udało mu się przede wszystkim rozbudować i wyremontować infrastrukturę oświatową i sportową (m.in. budowa dwóch hal sportowych), jak również zmodernizować infrastrukturę drogową, za co gmina została w 2008 r. uhonorowana Platynową Płytą Chodnikową (nagroda przyznawana przez Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski). W 2010 r. gmina znalazła się na trzecim miejscu Rankingu Samorządów 2010 „Rzeczpospolitej” w kategorii gmina wiejska. Jest założycielem Stowarzyszenia „Porozumienie na Rzecz Mieszkańców Gminy Wielka Wieś” oraz miejscowego czasopisma „Przegląd Lokalny”.

Żonaty, ma dwóch synów.

JM

Zadora Edward

Urodził się 16 czerwca 1945 r. w Tokarni. Inżynier leśnik, wójt Tokarni (od 2002 r.), wcześniej naczelnik gminy Tokarnia (1973–1980).

Jest absolwentem Akademii Rolniczej w Krakowie (1988). Po ukończeniu studiów pracował w Nadleśnictwie Myślenice, a następnie w Gminnej Spółdzielni Samopomoc Chłopska w Tokarni. W 1973 r. został naczelnikiem Gminy Tokarnia, gdzie pracował do 1980 r. Kolejnym miejscem pracy było przedsiębiorstwo WGM „Metaloplast” w Krakowie.

Zrealizował wiele znaczących inwestycji w gminie. Zmodernizował szereg placówek oświatowych (włącznie z wybudowaniem hali sportowej i kilku sal gimnastycznych), podjął się modernizacji i budowy dróg dojazdowych do zagród gospodarskich i osiedli, a także wyremontował ośrodek zdrowia i urząd gminy. Za jego kadencji wybudowana została oczyszczalnia ścieków, systematycznie rozwija się też sieć kanalizacyjna. Doprowadził do wybudowania Domu Ludowego w Skomialnej Czarnej, a także modernizacji remiz strażackich w Tokarni, Więciórce i Krzczonowie wraz z doposażeniem poszczególnych jednostek w sprzęt pożarniczy. Powołał do

życia stowarzyszenie Lokalna Grupa Działania „Klimas”, którego jest zarazem członkiem, rozwija też współpracę z innymi organizacjami pozarządowymi z terenu gminy (OSP, Koła Gospodyń Wiejskich, kluby sportowe, stowarzyszenia). Rozwinął działalność zespołów muzycznych i artystycznych z terenu gminy poprzez zapewnienie im odpowiednich warunków finansowo-organizacyjnych.

Od 1968 r. należy do OSP, od 1973 r. jest prezesem Gminnego Zarządu OSP w Tokarni, a w 2003 r. wszedł do prezydium Zarządu Powiatowego OSP w Myślenicach. Jest członkiem Platformy Obywatelskiej (od 2009 r.). Odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi (2007), Złotą Odznaką „Zasłużony dla Pożarnictwa” (1980), Brązową Odznaką „Pro memoriam” za troskę o miejsca pamięci narodowej (2008) i Brązowym Medalem „Zasłużony dla obronności kraju”.

Jest żonaty i ma dwóch synów.

WS

Zając Jacek

Samorządowiec, nauczyciel. Urodził się 3 marca 1955 r. w Stryszowie.

W 1983 r. ukończył studium pedagogiczne, a w 2009 r. międzynarodowe stosunki polityczne w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Oświęcimiu. W latach 1979–1998 pracował jako nauczyciel w szkole podstawowej w Krzeszowie. W latach 1990–1998 był radnym gminy Stryszawa, a od 1994 r. także członkiem Zarządu gminy. Od 1998 r. piastuje urząd wójta gminy Stryszawa. Doprowadził do modernizacji infrastruktury drogowej oraz oświatowej i rozbudowy sieci wodociągowo-kanalizacyjnej. Szczególnie przyczynił się do powstania Gminnego Centrum Sportu oraz znakomitego zaopatrzenia Gminnej Biblioteki Publicznej. Jest członkiem Zarządów Stowarzyszenia Gmin Babio-górskich oraz Związku Gmin Dorzecza Górnej Skawy – Świnna Poręba; ponadto reprezentuje gminę w Stowarzyszeniu „Region Beskidy” oraz Stowarzyszeniu Gmin i Powiatów Małopolski. Odznaczony m.in. Brązową Odznaką „Zasłużony dla Ochrony Przeciwopozarowej”, Srebrnym Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa” oraz Brązowym Medalem „Za zasługi dla obronności kraju”.

Zonaty, ma dwóch synów i córkę.

JM

Zalewski Marian

Samorządowiec, technik mechanik. Urodził się 27 marca 1950 r. w Sterkowcu (powiat brzeski).

Ukończył nauki społeczne i historię w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie. Pracę zawodową zaczynał w zakładach mechanicznych w Tarnowie. Od 1 listopada 1984 r. piastował funkcję naczelnika gminy Szczurowa, a następnie nieprzerwanie do dnia dzisiejszego wójta gminy Szczurowa. Na tym stanowisku doprowadził do kompleksowej rozbudowy sieci wodociągów i kanalizacji w gminie, budowy oczyszczalni ścieków, reelektryfikacji, gazyfikacji, telefonizacji i informatyzacji gminy. Ponadto zrealizował szereg inwestycji w zakresie infrastruktury oświatowej (m.in. budowa liceum ogólnokształcącego i Zespołu Szkół Zawodowych w Szczurowej), sportowej (budowa kilku boisk sportowych i krytej widowni) oraz modernizacji i doposażenia policji oraz ochotniczej straży pożarnej. W związku z tym był laureatem 9 (z 10) edycji konkursu dla najlepszych włodarzy gminy „Witosowe Kapelusze”, organizowanego przez „Gazetę Krakowską”, laureatem konkursu „Wójt Roku 2008” (TVPI) oraz został wyróżniony nagrodami „Uskrzydłony” i „Super Uskrzyd-

lony” za zasługi dla rozwoju kultury. W okresie jego rządów gmina Szczurowa została w latach 2008–2009 laureatem Rankingu Samorządów „Rzeczpospolitej” w zakresie pozyskiwania środków oraz uzyskała tytuł „Lidera Infrastruktury” w konkursie EURO GMINA 2008/2009. Jednocześnie pełni szereg funkcji w organizacjach samorządowych i społecznych – jest członkiem zarządów Związków Międzygminnych „NIDA 2000”, „Dolna Raba” oraz ds. Gazyfikacji, Rozwoju Terenów Wiejskich i Ochrony Środowiska w Proszowicach. Wchodzi w skład wojewódzkich władz Związku Ochotniczej Straży Pożarnej RP oraz jest prezesem powiatowych i gminnych struktur. Odznaczony Złotym Znakiem Związku OSP RP, Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz Medalem honorowym im. Bolesława Chomicza.

Żonaty, ma dwie córki.

JM

Zarębski Zbigniew

Samorządowiec, poseł, menedżer. Urodził się 13 października 1957 r. w Wieliczce.

W 1983 r. ukończył studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej. W latach 1983–1985 pracował w Zespole Elektrociepłowni Kraków. Od 1983 r. związany z kopalnią soli w Wieliczce: do 1990 r. pracował w niej jako sztygar zmianowy, w latach 1992–1997 był jej dyrektorem, a w latach 2002–2009 prezesem Kopalnia Soli Wieliczka SA.

W latach 1990–1992 był burmistrzem Wieliczki, w latach 1994–1998 przewodniczącym rady miasta i gminy Wieliczka. W latach 1997–2001 piastował mandat posła na Sejm RP, a w latach 1998–2006 przewodniczył radzie powiatu wielickiego. Działał w NSZZ „Solidarność” (m.in. jako przewodniczący Komitetu Zakładowego w 1989 r., członek Zarządu Regionalnego), w Porozumieniu Centrum (1991–1997) oraz Ruchu Społecznym AWS (1997–2002). Jest prezesem Klubu Sportowego Górnik Wieliczka.

Żonaty.

JM

Zegzda Leszek

Urodził się 6 marca 1958 r. w Krakowie. Teolog, wicemarszałek województwa małopolskiego oraz radny województwa małopolskiego (od 2002 r.). Przez 12 lat związany z samorządem Nowego Sącza jako członek Zarządu Miasta (1990–1993) oraz wiceprezydent (1993–2002). Przez cały ten okres radny Nowego Sącza. Od 2010 r. jest prezesem Małopolskiej Organizacji Turystycznej).

Ukończył Katolicki Uniwersytet Lubelski (1984). Działał w Niezależnym Zrzeszeniu Studentów i Duszpasterstwie Ludzi Pracy. Po studiach pracował jako katecheta, był także taksówkarzem.

Był inicjatorem zmian i przekształceń różnych instytucji sądeckich (głównie oświatowych). Doprowadził do remontu starych i budowy nowych szkół, hal sportowych i gimnastycznych. Wspierał proces rozbudowy i modernizacji historycznego budynku „Sokoła” w Nowym Sączu. Obecnie jest ono siedzibą Małopolskiego Centrum Kultury „Sokół” (do 1998 r. działało pod nazwą Wojewódzki Ośrodek Kultury byłego Województwa Nowosądeckiego, a od 1999 roku stało się Instytucją Kultury Województwa Małopolskiego i przyjęło obecnie używaną nazwę). Jako wicemarszałek WM przy-

czynił się do utworzenia sześciu nowych instytucji kultury (m.in. Dom Rodzinny Jana Pawła II w Wadowicach oraz Instytut Dialogu Międzykulturowego im. Jana Pawła II w Krakowie). W trakcie jego kadencji zwiększono czterokrotnie wydatki na ochronę zabytków (łącznie kwota dofinansowania w latach 2004–2010 to ponad 27 mln złotych).

Od 2003 do 2007 r. był dyrektorem Instytutu „Europa Karpat” przy MCP „Sokół”. Jest również Prezesem Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Nowym Sączu (od 2001 r.).

Jest żonaty i ma trójkę dzieci.

WS

Zgoda Leopold

Nauczyciel akademicki, samorządowiec, filozof. Urodził się 17 lipca 1937 r. w Sosnowcu. W 1963 r. ukończył filozofię na Uniwersytecie Jagiellońskim; gdzie uzyskał doktorat. Od 1964 r. pracował jako nauczyciel akademicki w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie, a od 1967 r. na Akademii Ekonomicznej w Krakowie; obecnie wykłada w Wyższej Szkole Zarządzania i Bankowości w Krakowie.

W latach 1992–1994 był radnym dzielnicy IV m. Krakowa. W latach 1994–2002 piastował mandat radnego m. Krakowa; był przewodniczącym Komisji Dyscyplinarnej. W latach 1994–1998 był delegatem gminy Kraków do Sejmiku Samorządowego Województwa Krakowskiego. W 1997 r. bez sukcesu kandydował w wyborach parlamentarnych z listy AWS. Był członkiem i przewodniczącym Komitetu Obywatelskiego Miasta Krakowa. Od 1980 r. członek NSZZ „Solidarność”; był delegatem na I Krajowy Zjazd „Solidarności” w 1981 r. Czynny w szeregu organizacjach naukowych i społecznych, m.in. Kolegium Wigierskim czy Fundacji Wspólnota Nadziei.

Żonaty, ma córkę i syna.

JM

Zieliński Ryszard

Posel, samorządowiec, lekarz. Urodził się 27 marca 1935 r. w Sochaczewie.

W 1958 r. ukończył studia na Akademii Medycznej w Warszawie; w 1973 r. uzyskał tytuł doktora nauk medycznych. Po odbyciu obowiązkowej służby wstąpił do Ludowego Wojska Polskiego, do służby wojskowej zawodowej. Od 1979 do 1994 r. był komendantem Wojskowego Szpitala Klinicznego w Krakowie; pracował także w Krakowskim Pogotowiu Ratunkowym. W latach 1995–1998 pracował w szpitalu im. św. Ludwika w Krakowie, a następnie przeszedł na emeryturę. W latach 1986–1990 był radnym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie. W latach 1989–1991 piastował mandat posła na Sejm. W latach 1994–1998 był radnym i wiceprzewodniczącym Rady Miasta Krakowa. W latach 1998–2002 piastował mandat radnego województwa małopolskiego; przewodniczył Komisji Ochrony Zdrowia. W latach 1962–1990 był członkiem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej; należał do szeregu organizacji społecznych i zawodowych. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim (1982) oraz Oficerskim (1990) Orderu Odrodzenia Polski.

Żonaty, ma dwoje dzieci.

JM

Zięba Antoni

Urodził się 6 marca 1944 r. w Tarnowie. Inżynier elektryk i specjalista ochrony środowiska, w latach 1998–2000 przewodniczący Rady Miejskiej w Tarnowie, a przez wiele lat również jej wiceprzewodniczący (1990–1998). Był radnym RMT w I kadencji (z ramienia Komitetu Obywatelskiego „S”), a także w kadencjach II, III i V.

Jest absolwentem Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przez wiele lat pracownik i prezes spółki „Ekosystem” sp. z o.o. w Tarnowie. Obecnie na emeryturze. W okresie budowania w Polsce samorządności działał w Komitecie Obywatelskim, będąc wiceprzewodniczącym tarnowskiego KO. Jako radny miejski działał w wielu komisjach. Na przestrzeni kadencji należał do komisji: Rozwoju Miasta i Spraw Komunalnych; Kultury i Ochrony Zabytków; Rodziny i Spraw Społecznych; ds. Nazewnictwa; Rewizyjnej; Statutowej oraz Komunalizacji Mienia. Miał udział w tworzeniu szeregu dokumentów programowych miasta Tarnowa (m.in. Statutu, Strategii Rozwoju Miasta oraz Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta) oraz w kreowaniu polityki prorodzinnej i społecznej w mieście.

Członek-założyciel Klubu Inteligencji Katolickiej w Tarnowie i pierwszy jego prezes (1980–1983 oraz od 2005 do chwili obecnej), od 1980 r. w NSZZ „Solidarność” (założyciel koła w SPBiKS w Tarnowie). Należy do Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Tarnowskiej (członek-założyciel, przewodniczący Komisji Rewizyjnej przez dwie kadencje), Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej (członek nadzwyczajny) oraz PTTK.

Jest laureatem wielu wyróżnień: Srebrnej Odznaki PTTK, Statuetki „Uskrzydłony” za indywidualny wkład w dzieło rozwoju regionu, okolicznościowy medal Wojewódzkiego Komitetu Obywatelskiego „Pro Publico Bono”.

Jest żonaty, ma troje dorosłych dzieci.

WS

Zięba Elżbieta

Urodziła się 4 października 1944 r. w Tarnowie. Nauczyciel, radna województwa małopolskiego I, II i III kadencji, pod koniec lat 80. XX wieku członkini Komitetu Obywatelskiego „S” w Tarnowie (przewodnicząca dzielnicy „Starówka”). W Sejmiku WM przewodnicząca Komisji Polityki Prorodzinnej i Społecznej II kadencji i obecnie, wiceprzewodnicząca Komisji Rewizyjnej, wiceprzewodnicząca Małopolskiej Rady Polityki Prorodzinnej.

Ukończyła Uniwersytet Jagielloński (kierunek bibliotekarstwo) i przez wiele lat pracowała w II Studium Nauczycielskim w Tarnowie. Działaczka NSZZ „Solidarność” od 1980 r. W 1989 r. założyła Koło „S” w swoim zakładzie pracy (II SN w Tarnowie). Członek-założyciel Klubu Inteligencji Katolickiej w Tarnowie (1980). W 1989 r. aktywnie włączyła się w działalność Komitetu Obywatelskiego w Tarnowie. Współorganizowała wybory samorządowe w tym mieście, angażując się w kampanie wyborcze do kolejnych wyborów i wspierając w nich kandydatów o orientacji centroprawicowej (również swojego męża Antoniego Ziębę).

W Sejmiku WM szczególną wagę przywiązuje do problematyki rodziny,

wychowania młodzieży, osób chorych terminalnie, osób niepełnosprawnych, zdrowia i działalności organizacji pozarządowych. Przyczyniła się do wprowadzenia wielu zapisów do kolejnych Strategii Rozwoju Województwa Małopolskiego i innych programów wojewódzkich. Formułowała opinie projektów programów, które zaowocowały m. in. wznowieniem kształcenia położnych, uruchomieniem doskonalenia z zakresu tyflopedagogiki, utworzeniem komórki do współpracy z organizacjami pozarządowymi. Podejmowała szereg działań na rzecz rodziny i rozwiązywania problemów społecznych (inicjatywy rezolucji, zmian ustawodawczych, konferencji, projektów o tematyce wychowawczej i edukacyjnej, 65 interpelacji dotyczących różnych zagadnień). Była inicjatorką budowy Ośrodka Leczenia Uzależnień w Tarnowie oraz budowy ośrodka psychiatrii. Wspierała też budowę i rozwój Ośrodka Onkologicznego w tym mieście oraz rozbudowę Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie oraz tarnowskiego Muzeum Okręgowego. Zapoczątkowała starania o przejęcie przez Województwo Małopolskie Mościckiej Fundacji Kultury oraz przejęcie przez Muzeum Okręgowe w Tarnowie Izby Pamięci AK.

Jest działaczką Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Tarnowskiej (członek-założyciel, przewodnicząca Sądu Koleżeńskiego przez dwie kadencje, od początku jako prezes Oddz. przy Bazylice Katedralnej) oraz Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców (członek Zarządu przez jedną kadencję) i Stowarzyszenia „ARKA – Poradnia Specjalistyczna i Telefon Zaufania” (członek Zarządu). Jest członkinią Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej oraz Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

Za swoją działalność odznaczona została Złotym Krzyżem Zasługi oraz

Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Przez biskupa tarnowskiego odznaczona została wyróżnieniem „Lumen Mundi”, a przez Województwo Małopolskie wyróżnieniem dla Osób Działających na Rzecz Dobra Innych „Amicus Hominum”. Posiada Odznakę Honorową Sybiraka, Statuetkę Państwowej Straży Pożarnej oraz medal Wojewódzkiego Komitetu Obywatelskiego „Pro Publico Bono”.

Zamężna, ma trójkę dorosłych dzieci.

WS

Zimowski Wiesław

Nauczyciel, samorządowiec. Urodził się 11 kwietnia 1953 r. w Tarnowie.

Ukończył studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej oraz studium podyplomowe Organizacji Zarządzania Akademii Ekonomicznej w Krakowie. Był nauczycielem przedmiotów zawodowych, a w latach 1992–2005 dyrektorem Zespołu Szkół Zawodowych im. Ignacego Mościckiego w Tarnowie. Ponadto był pełnomocnikiem wojewody tarnowskiego ds. utworzenia Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie oraz ekspertem Ministerstwa Edukacji Narodowej ds. awansu zawodowego nauczycieli.

W latach 2002–2006 z rekomendacji Ligi Polskich Rodzin był członkiem Zarządu Województwa Małopolskiego. Od 2006 r. jest wójtem gminy Pleśna. W 2000 r. został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, a w 2005 r. Złotym Krzyżem Zasługi. Otrzymał nagrodę Ministerstwa Edukacji Narodowej oraz medal Komisji Edukacji Narodowej.

Żonaty, ma dwie córki.

MH

Zorski Paweł

Samorządowiec, wiceprezydent Krakowa, mgr inż. rolnictwa. Urodził się 12 marca 1953 r. w Krakowie.

W 1977 r. ukończył studia z zakresu rolnictwa na Akademii Rolniczej w Krakowie. W latach 1979–1989 pracował w Instytucie Hodowli i Aklimatyzacji Roslin, a następnie prowadził własną działalność gospodarczą. W latach 1990–2002 był radnym dzielnicy VII m. Krakowa, a w latach 1994–1998 także jej przewodniczącym. Od 1994 r. jest nieprzerwanie radnym m. Krakowa, a w latach 1998–2002 był wiceprezydentem Krakowa. Obecnie pracuje jako kierownik zespołu w Wojewódzkim Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Krakowie. Od 1988 r. działał w harcerstwie. W latach 1980–1989 należał do NSZZ „Solidarność”. Od 1997 r. członek Stronnictwie Konserwatywno-Ludowym, a od 2002 r. w Platformie Obywatelskiej.

Żonaty, ma córkę i syna.

JM

Żądło Ryszard

Urodził się 21 stycznia 1959 r. w Tarnowie. Inżynier, od 2006 r. radny Miasta Tarnowa i Przewodniczący.

Jest absolwentem Politechniki Krakowskiej. Odbił też studia podyplomowe z zakresu organizacji i zarządzania, a także Studium Oświaty i Kultury Dorosłych w Warszawie. Zawodowo i społecznie związany z kulturą i samorządem. Był naczelnikiem Wydziału Kultury Urzędu Miasta Tarnowa (1990–1995). Obecnie jest dyrektorem Wydziału Kultury i Promocji Starostwa Powiatowego w Tarnowie (od 1999 r.). Współorganizator Wyższej Szkoły Biznesu w Tarnowie i założyciel klubu studenckiego „Przepraszam”.

Był pomysłodawcą i realizatorem wielu przedsięwzięć kulturalnych i promocyjnych na terenie Tarnowa i powiatu tarnowskiego, takich jak: Festiwal Piosenki Żeglarskiej BEZAN, Ogólnopolski Złot Niepodległościowy „Łowców”, obchody rocznic: Akcji „III Most”, Bitwy Radłowskiej, Akcji „Burza” i boju pod Jamną Batalionu „Barbara” 16. Pułku Piechoty Armii Krajowej, Dzień Sybiraka i Ofiar Stalinizmu, Dzień Pamięci Ofiar Stanu Wojennego. Zainicjował i prowadził działania związane z odtworzeniem i upamiętnieniem szlaku bojowego tar-

nowskich pułków II Rzeczypospolitej w wojnie obronnej 1939 r. Realizator programu renowacji cmentarzy wojskowych z I wojny światowej. Koordynator z ramienia marszałka Województwa Małopolskiego projektu turystycznego pn. „Szlak frontu wschodniego I wojny światowej”.

Został wyróżniony m.in. medalem „PRO MEMORIA” – za zasługi w utrwalaniu pamięci o ludziach i ich czynach w walce o niepodległość Polski, Srebrnym Medalem Opiekuna Miejsc Pamięci Narodowej, medalem Związku Legionistów Czeskich oraz medalem głównego dowódcy sił wsparcia i szkoleń Armii Republiki Czeskiej za opiekę nad cmentarzami wojennymi, a także srebrnym i brązowym krzyżem Austriackiego Czarnego Krzyża.

Společnie zaangażowany w prace wielu związków i stowarzyszeń. Jest członkiem honorowym Związku Sybiraków, wiceprezesem zarządu Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej – Okręgu Tarnów, członkiem zarządu Komitetu Opieki nad Starym Cmentarzem w Tarnowie i wiceprezesem Tarnowskiego Okręgowego Związku Żeglarskiego. Należy do Platformy Obywatelskiej.

Jest żonaty.

WS

Żebrak Jan

Samorządowiec, mgr inż. Urodził się 16 maja 1958 r. w Tczycy, gmina Charsznica. W 1983 r. ukończył studia na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. W latach 1983–1990 pracował jako nauczyciel w szkole podstawowej w Swojczanach.

Jest wójtem Charsznicy od 1990 r. Jest współinicjatorem i organizatorem licznych inwestycji gminnych, m.in.: budowy infrastruktury drogowej, kanalizacyjnej i wodociągowej, telefonizacji, gazyfikacji, budowy oczyszczalni przydomowych, remontów placówek oświatowych, budowy kilku obiektów sportowych. Jest współtwórcą lokalnego święta „Dni Kapusty”. W latach 1998–2002 był radnym województwa małopolskiego z list AWS; przewodniczył Komisji Rolnictwa i Modernizacji Terenów Wiejskich. Działał w SK-L, później w PSL. Jest współzałożycielem Fundacji Szpitala św. Anny w Miechowie w 1991 r. oraz członkiem jego Rady Społecznej; należy także do Ochotniczej Straży Pożarnej RP w Tczycy. Uhonorowany Złotym Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa” oraz Złotą Honorową odznaką Fundacji Ziemi Miechowskiej (1998).

Żonaty, ma troje dzieci.

JM

Żelazny Roman

Samorządowiec. Urodził się 12 lipca 1965 r. w Olkuszu.

Po ukończeniu w 1989 r. studiów na Akademii Rolniczej w Krakowie włączył się w prace samorządu. W latach 1990–1994 był radnym i członkiem Zarządu gminy Trzyciąż. W latach 1997–2006 piastował urząd sekretarza gminy Trzyciąż. Jednocześnie w latach 1998–2002 był radnym rady powiatu olkuskiego, a w latach 2002–2006 także przewodniczącym rady powiatu. Od 2006 jest wójtem gminy Trzyciąż. Od 1993 r. jest członkiem Ochotniczej Straży Pożarnej RP.

Żonaty, ma dwóch synów.

JM

Województwo Małopolskie

1998-2010

Marszałkowie, Wicemarszałkowie, Członkowie Zarządów i Radni

I KADENCJA

1998-2002

Zarząd Województwa Małopolskiego I kadencji

Marszałek Województwa Małopolskiego

Marek Nawara

Wicemarszałkowie Województwa Małopolskiego

Janusz Sepioł

Andrzej Sasuła

Członkowie Zarządu Województwa

Marcin Pawlak

Jan Wieczorkowski

Sejmik Województwa Małopolskiego I kadencji

Przewodniczący Sejmiku Województwa Małopolskiego

Bogusław Sonik

Zastępcy Przewodniczącego Sejmiku Województwa Małopolskiego

Wojciech Grzeszek

Jan Ostrowski

Andrzej Szkaradek

Radni

Marek Adamczyk

Andrzej Bajołek

Kazimierz Barczyk

Tadeusz Borkowski

Czesław Borowicz

Mariusz Brągiel

Stanisław Chrobak

Marek Dąbek

Stanisław Deja

Kazimierz Dzielski

Jerzy Fedorowicz

Ewa Filipiak

Mieczysław Gil

Janina Głanowska-Moskała

Krystyna Górniś

Ryszard Grodny

Stanisław Gruszkowski
Wojciech Grzeszek
Andrzej Gut-Mostowy
Ewa Iwulska
Stanisława Jankowicz
Stefan Jurczak
Andrzej Kasznia
Leszek Klus
Witold Kochan
Stanisław Kogut
Artur Koziół
Witold Kozłowski
Stanisław Kusior
Czesław Kwaśniak
Marek Łatas
Bolesław Łączyński
Tomasz Matula
Stanisław Młyński
Jerzy Motyka
Józef Mroczek
Marek Nawara
Andrzej Orchel
Jan Ostrowski
Jerzy Pantera
Tadeusz Patalita
Marcin Pawlak
Stanisław Potocki
Krystian Przewłocki
Jacek Radwan
Roman Salamon
Andrzej Sasuła
Tomasz Schoen
Andrzej Sęk
Bogusław Sonik
Rafał Stuglik
Jan Ryszard Sułkowski
Andrzej Szkaradek
Janusz Ślesak
Andrzej Telka
Jan Turek
Wojciech Waśniowski
Ryszard Zieliński
Elżbieta Zięba
Jan Żebrak

II KADENCJA

2002-2006

Zarząd Województwa Małopolskiego II kadencji

Marszałek Województwa Małopolskiego
Janusz Sepioł

Wicemarszałkowie Województwa Małopolskiego
Zbysław Owczarski (1.06.2006–do końca kadencji)
Krzysztof Deszyński (2002–2004)
Andrzej Sasuła
Witold Śmiałek (2004–2006)

Członkowie Zarządu Województwa Małopolskiego
Jan Bereza
Wiesław Zimowski

Sejmik Województwa Małopolskiego II kadencji

Przewodniczący Sejmiku Województwa Małopolskiego
Piotr Boroń (2002-2005)
Witold Kozłowski (2005–2006)

Wiceprzewodniczący Sejmiku Województwa Małopolskiego
Wojciech Grzeszek
Stanisław Kogut (2002–2005)
Witold Kozłowski (2002–2005)
Roman Ciepiela (2004–2006)
Leszek Zegzda (2005–2006)

Radni

Andrzej Bajołek
Jan Bereza
Andrzej Bohosiewicz
Piotr Boroń
Krzyszyna Broda
Edward Ciągło
Marian Cichy
Jan Maria Ciećkiewicz
Roman Ciepiela
Adam Aleksander Czachur
Kazimierz Józef Czekaj

Marek Dąbek
Jerzy Fedorowicz
Józef Fortuna
Wojciech Grzeszek
Andrzej Gut-Mostowy
Jerzy Jedliński
Stanisław Kogut
Jerzy Kornaś
Kazimierz Kotwica
Witold Kozłowski
Andrzej Kurz
Marek Wojciech Lasota
Maria Malinowska
Ryszard Andrzej Musiał
Marek Nawara
Jadwiga Olszowska-Urban
Małgorzata Padło
Anna Paluch
Łukasz Bartłomiej Pater
Jacek Radwan
Andrzej Sasuła
Janusz Sepioł
Bogusław Sonik
Piotr Stachura
Rafał Stuglik
Andrzej Sztorc
Janusz Andrzej Ślesak
Andrzej Telka
Iwona Tworzydło
Krzysztof Jan Woźniak
Elżbieta Wójcik
Marian Wójtowicz
Stanisław Zając
Leszek Jan Zegzda
Elżbieta Zięba

III KADENCJA

2006–2010

Zarząd Województwa Małopolskiego

Marszałek Województwa Małopolskiego
Marek Nawara

Wicemarszałkowie Województwa Małopolskiego

Andrzej Romanek (2006–2007)
Leszek Zegzda (2007–2010)
Wojciech Bosak (2006–2007)
Roman Ciepela (2007–2010)

Członkowie Zarządu Województwa Małopolskiego

Wojciech Kozak
Zbysław Owczarski (2006–2007)
Marek Sowa (2007–2010)

Sejmik Województwa Małopolskiego

Przewodniczący Sejmiku Województwa Małopolskiego

Andrzej Sztorc (2006–2010)
Urszula Nowogórska (2010)

Wiceprzewodniczący Sejmiku Województwa Małopolskiego

Kazimierz Barczyk
Witold Kozłowski
Ewa Klich

Radni

Kazimierz Barczyk
Jan Bereza
Grzegorz Biedroń
Stanisław Bisztyga
Wojciech Bosak
Krystyna Broda
Roman Ciepela
Kazimierz Czekał
Stanisław Dębski
Barbara Dziwisz
Łukasz Gibała
Renata Godyń-Swędzioł

Jan Hamerski
Stanisław Handzlik
Krzysztof Kiciński
Ewa Klich
Barbara Kosińska-Geras
Witold Kozłowski
Andrzej Kramarczyk
Brygida Kuźniak
Adam Kwaśniak
Marek Lasota
Bolesław Łączyński
Maria Malinowska
Bogusław Mąsior
Marek Nawara
Stefan Nowak
Urszula Nowogórska
Jerzy Ochman
Zbysław Owczarski
Jacek Pilch
Andrzej Romanek
Andrzej Sasuła
Janusz Sepioł
Marek Sowa
Piotr Stachura
Teresa Starmach
Andrzej Sztorc
Agata Szuta
Franciszek Szydłowski
Iwona Tworzydło
Ewa Wicher
Leszek Zegzda
Elżbieta Zięba

Spis skrótów

- „S” – “Solidarność”
AGH – Akademia Górniczo-Hutnicza
AK – Armia Krajowa
AM – Akademia Medyczna
AŚ – areszt śledczy
AWS – Akcja Wyborcza Solidarność
AWSP – Akcja Wyborcza Solidarność Prawicy
BHP – bezpieczeństwo i higiena pracy
BPH – Bank Przemysłowo-Handlowy SA
COIUS – Centrum Obywatelskich Inicjatyw Ustawodawczych Solidarności
dr – doktor
FROPER – Fundacja Rozwoju Osiedli Peryferyjnych Krakowa
GKS – Górniczy Klub Sportowy
h.c. – honoris causa
HiL – Huta im. Lenina
inż. – inżynier
IR – Izba Rolnicza
KEN – Komisja Edukacji Narodowej
KIK – Klub Inteligencji Katolickiej
KKW – Krajowa Komisja Wykonawcza
KO – Komitet Obywatelski
KOPR – Krakowski Ośrodek Postępu Rolniczego
KTH – Krynickie Towarzystwo Hokejowe
KUL – Katolicki Uniwersytet Lubelski
KWK – Kopalnia Węgla Kamiennego
KZ – Komisja Zakładowa
LKS – Ludowy Klub Sportowy
MCK – Małopolskie Centrum Kultury
mgr – magister
MiG – miasto i gmina
MKOl – Międzynarodowy Komitet Olimpijski
MKZ – Międzyzakładowy Komitet Założycielski
MPO – Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania
NPR – Narodowy Plan Rozwoju
NSZZ – Niezależny Samorządny Związek Zawodowy
NSZZ RI – Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych
OFNE – Olkuska Fabryka Naczyń Emaliowanych
OSiR – Ośrodek Sportu i Rekreacji
OSP – Ochotnicza Straż Pożarna
p.o. – pełniący obowiązki
PAN – Polska Akademia Nauk
PAU – Polska Akademia Umiejętności
PC – Porozumienie Centrum

PiS – Prawo i Sprawiedliwość
PKP – Polskie Koleje Państwowe
PKS – Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej
PO – Platforma Obywatelska
PSL – Polskie Stronnictwo Ludowe
PŚ – Politechnika Śląska
PTSB – Przedsiębiorstwo Transportowo-Sprzętowe Budownictwa
PTTK – Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze
PWSZ – Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa
PZPR – Polska Zjednoczona Partia Robotnicza
PZW – Polski Związek Wędkarski
ROAD – Ruch Obywatelski Akcja Demokratyczna
RSP – Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna
SA – spółka akcyjna
SKL – Stronnictwo Konserwatywno-Ludowe
SKO – Samorządowe Kolegium Odwoławcze
SLD – Sojusz Lewicy Demokratycznej
sp. z o.o. – spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
SPEC – Sędziszowskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej
SPZOZ – Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej
TS – Towarzystwo Sportowe
UD – Unia Demokratyczna
UE – Unia Europejska
UJ – Uniwersytet Jagielloński
UMWM – Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego
UNESCO – Organizacja Narodów Zjednoczonych do Spraw Oświaty, Nauki i Kultury
UP – Unia Pracy
UW – Uniwersytet Warszawski
WFOŚiGW – Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
WM – Województwo Małopolskie
WOPR – Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe
WSP – Wyższa Szkoła Pedagogiczna
WZB – Wojskowe Zakłady Budowlane
WZD – Walne Zgromadzenie Delegatów
ZGH – Zakłady Górniczo-Hutnicze
ZK – Zakład Karny
ZM – Zakłady Mechaniczne
ZOSP RP – Związek Ochotniczej Straży Pożarnej
ZOZ – Zakład Opieki Zdrowotnej
ZPORR – Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego
ZPP – Związek Powiatów Polskich
ZR – Zarząd Regionu
ZSL – Zjednoczone Stronnictwo Ludowe
ZWRP – Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Summary

The activists of the local government in Malopolska 1990-2010

In 2010 Poland celebrates the 20th anniversary of local government restoration. After fifty years of nonexistence 8 March 1990 Act of Local Government for Communities established self-management on the communities and municipalities level. A few years later in 1998 local government was also founded in the districts and provinces.

Symptomatically, the first free elections held in Poland after 1989 were the local government elections (27th May 1990). The local government is regarded as the foundation of democracy. Indeed, the reconstruction of local government institutions in Poland was the big step towards modern, democratic society. Due to decentralization of administrative system the local communities recovered their subjectivity and autonomy, the authority came closer to the citizens.

Twenty years of local government on Polish ground show us how much we are able to create and how much we can change, when the real power belongs to the subjects on the local level. The achievements of local government during these twenty years confirm the democratic idea of the state administration based on local and regional structures.

The success of Polish local government is a result of women and men every day hard work, their commitment and perseverance at striving to reach their goals. Thanks are due to all of them. This book, including above three hundred biographies of local government activists in Malopolska and the personalities who contributed to local government development in our region, is to express our "thank you" for them.